

افغانستان
گزارش شش ماه اول سال ۲۰۱۳ در مورد محافظت افراد ملکی
در منازعات مسلحانه

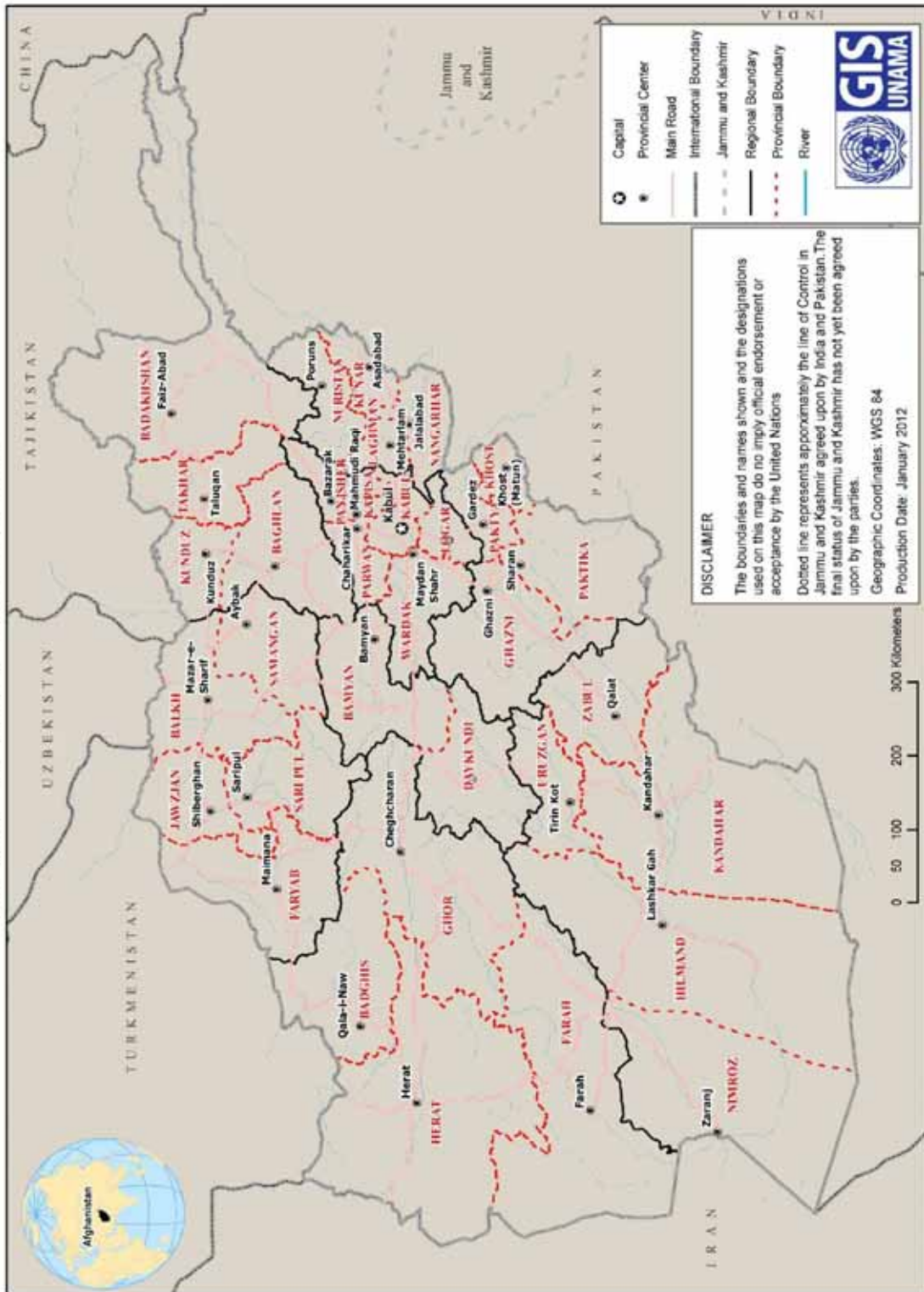
عکس از عمر سبحانی، رویترز

هیئت معاونت ملل متحد در افغانستان

کابل افغانستان
جولای ۲۰۱۳

AFGHANISTAN ADMINISTRATIVE DIVISION

منبع: یوناما- سیستم اطلاع رسانی گرافیکی، جنوری ۲۰۱۲

عکسی که در جلد اول این گزارش درج گردیده صحنه ای را نشان می دهد که در آن افراد ملکی از ساحه یک حمله پیچیده که توسط چهار انتحار کننده مجهز با پیکا، راکیت، تفنگ و مواد انفجاری بشمول موتر مملو از مواد انفجاری تعبیه شده صورت گرفته بود، فرار می کنند. طالبان مسولیت حمله ۲۴ ماه می بر بالای یک مجتمع در شهر کابل را که منجر به کشته شدن ۴ فرد ملکی و مجروح شدن ۲۲ فرد ملکی گردیده بود، به عهده گرفت.

در منازعات مسلحانه موجود در افغانستان افراد ملکی بیشتر از هر کسی دیگر، رنج می برد. تمام معیارهای لازم باید جهت محافظت آنها مد نظر گرفته شود.
یان کوبیش، نماینده ویژه دبیر کل ملل متحد، ۳۰ جون ۲۰۱۳.

افغانستان
گزارش شش ماه اول سال ۲۰۱۳ در مورد محافظت افراد ملکی
در منازعات مسلحانه

هیئت معاونت ملل متحد در افغانستان

کابل افغانستان
جولای ۲۰۱۳

مأموریت

گزارش شش ماه اول سال ۲۰۱۳ در مورد محافظت از غیر نظامیان در درگیری های مسلحانه، توسط بخش حقوق بشر هیئت معاونت ملل متحد در افغانستان (یوناما)، تهیه گردیده و دوره زمانی اول جنوری تا ۳۰ جون را در بر میگیرد.

این گزارش به تعقیب مأموریت یوناما بر اساس قطعنامه ۲۰۹۶ (۲۰۱۳) شورای امنیت ملل متحد "به منظور نظارت از وضعیت غیرنظامیان، هماهنگی تلاش ها برای تضمین محافظت از آنها، تقویت پاسخ دهی و کمک در تطبیق کامل آزادی های بنیادین و مقررات حقوق بشری شامل در قانون اساسی افغانستان و معاهدات بین المللی که افغانستان عضو آنها می باشد، بخصوص معاهداتی که به بهره مندی کامل زنان از حقوق بشری شان، ارتباط می گیرد" تهیه گردیده است.

قطعنامه ۲۰۹۶ (۲۰۱۳) شورای امنیت اهمیت نظارت فعلی و گزارش دهی به شورای امنیت ملل متحد در مورد وضعیت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان، بخصوص در مورد تلفات افراد ملکی را تصدیق می نماید.

یوناما یک سلسله فعالیت هایی را با هدف کاهش اثرات جنگ بر غیرنظامیان به شمول موارد ذیل روی دست گرفته است: نظارت مستقل و بیطرفانه از حوادثی که در آن افراد ملکی کشته یا زخمی شده اند؛ فعالیت های دادخواهی برای تقویت محافظت از غیرنظامیانی که در منازعات مسلحانه متضرر می گردد؛ و فعالیت هایی که باعث تقویت بیشتر مقررات حقوق بشر دوستانه بین المللی، حقوق بشر، قانون اساسی و سایر قوانین افغانستان در میان تمام طرفهای درگیر می شود.

واژه نامه

حمله هوایی: حمله هوایی، مهمات قابل شلیک از طیاره، بشمول حمایت هوایی نزدیک توسط هواپیماهای با بال ثابت و حملات جنگی نزدیک توسط بالگردها(هلیکوپترها) را می گویند. و نیز حملاتی را می گویند که با استفاده از وسایط جنگی هوایی بدون سرنشین یا طیاره های بدون خلبانی که از راه دور کنترل می شود، صورت می گیرد.

ABP: پولیس سرحدی افغان.

ALP: پولیس محلی افغان.

ANA: اردوی ملی افغان.

ANP: پولیس ملی افغان.

ANSF: نیروهای امنیتی ملی افغان یک اصطلاح پوششی بوده که شامل پولیس سرحدی، اردوی ملی، پولیس ملی و ریاست امنیت ملی میگردد.

عناصر ضد دولتی: این اصطلاح تمام افراد و گروه های مسلح و یا مخالفین مسلح را که در حال حاضر در درگیری های نظامی علیه دولت افغانستان و یا نیروهای نظامی بین المللی سهم دارند، در بر می گیرد. این اصطلاح همچنین به کسانی اطلاق می شود که به عنوان "طالبان"، یا افراد و گروه هایی منسجم و مسلح غیر دولتی به شکل مستقیم در جنگ ها سهم گرفته و با مشخصات یا هویت های مختلف شناخته می شوند. مانند شبکه حقانی، حزب اسلامی، جنبش اسلامی ازبکستان، اتحاد جهاد اسلامی، لشکر طیبه و جیش محمد و دیگر گروه های شبه نظامی و گروه های مسلحی که به دنبال اهداف سیاسی، ایدئولوژیک یا اقتصادی می باشند، به شمول گروه های جنایی که به طور مستقیم در اعمال خصمانه به نمایندگی از یک طرف درگیر فعالیت می نمایند.

گروپ های مسلح: نیروهای مسلح غیر دولتی را گویند که در منازعات شامل می باشند و از نیروهای دولتی متمایز هستند. این نیروها دارای تشکیلاتی می باشند که ممکن از نیروهای ملیشه گرفته تا شورشیان و مجرمین را شامل گردد. گروپ های مسلح این توانایی را دارند که با استفاده از قدرت شان از جنگ افزارهای شان بخاطر بدست آوردن اهداف سیاسی، آیدئولوژیک و اقتصادی استفاده نمایند. در حالیکه آنها در تشکیلات رسمی نیروهای نظامی دولتی جا نداشته، از هم پیمانان دولت یا نهاد درون دولتی نیز بشمار نمی آیند و هم چنان، آنها در تحت کنترل دولتی که در قلمروی شان فعالیت دارند، نیستند. گروپ های مسلح ممکن تحت فرماندهی و کنترل رسمی دولتی که در قلمروی آن فعالیت می نمایند، نباشد. اما، آنها ممکن است از کشور میزبان و سایر کشورها به شکل مستقیم یا غیر مستقیم حمایت گردد. این تعریف با وصفی که تمام گروپ های مسلح غیر قانونی را شامل نمی شود، ولی شامل گروپ های ذیل

می‌گردد: گروه‌های شورشی مخالف، ملیشه‌های محلی (که شامل ملیشه‌های نژادی، قومی و سایر همچون گروه‌ها می‌شود)، شورشیان، تروریست‌ها، نیروهای دفاع مدنی و گروه‌های شبه نظامی (البته زمانی که آنها بطور واضح خارج از کنترل دولت عمل می‌کنند).^۱

یوناما، عناصر مخالف دولت را که در این گزارش از آن نام برده شده به عنوان گروه‌های مسلح غیر قانونی تلقی نموده اما آنها را نسبت به مبنای مخالفت مسلحانه شان علیه دولت افغانستان، متمایز می‌پندارد. **AXO**: مواد انفجاری بجا مانده؛ به مهمات انفجاری گفته می‌شود که در جریان جنگ‌های مسلحانه استفاده نگردیده، بلکه آن مهمات را بجا مانده یا اینکه در انبار، زباله یا اشغال انداخته شده است. طوریکه مواد متذکره از تحت کنترل نیروهای که آنها را بجا گذاشته و رها نموده است، خارج باشد. مهمات انفجاری بجا مانده ممکن دارای چاشنی باشد، ممکن دارای فیوز فعال باشد، ممکن آماده انفجار باشد، یا اینکه چنین نباشد. در غیر آن صورت معمولاً برای استفاده تهیه می‌گردد. (کنوانسیون مربوط به سلاح‌های مشخص متعارف، پروتکل V).

تلفات افراد ملکی: شامل کشته شده‌گان و زخمی‌های افراد ملکی می‌گردد و میتوان آن را به دو دسته ذیل تقسیم نمود:

• **تلفات مستقیم:** تلفاتی که بطور مستقیم از درگیری‌های نظامی ناشی میشود و شامل تلفات برخاسته از عملیات‌های نظامی انجام شده توسط نیروهای دولتی و نیروهای نظامی بین‌المللی می‌گردد. مثلاً رویداد‌های محافظت از نیروها، حملات هوایی، عملیات‌های تلافی و دستگیری، مبارزه در مقابل شورشیان یا عملیات‌های ضد تروریسم. این گونه تلفات شامل تلفاتی نیز میگردد که در نتیجه فعالیت‌های گروه‌های مسلح غیر دولتی صورت می‌گیرد. مانند کشتارهای سازمان یافته، تلفات ناشی از مواد منفجره جاسازی شده و یا درگیری‌های مستقیم با نیروهای طرفدار دولت.

• **سایر عوامل یا اسباب غیر مستقیمی که منجر به تلفات می‌گردد:** تلفاتی که بصورت غیر مستقیم از درگیری‌ها ناشی می‌شود، قرار ذیل می‌باشد: "تلفات ناشی از مواد منفجره باقی مانده از دوران جنگ، مرگ در زندان، مرگ ناشی از بدتر شدن احتمالی اوضاع بهداشتی که در جریان عملیات‌های نظامی رخ می‌دهد و یا زمانی که دسترسی به مراقبت‌های صحی ممنوع گردیده یا موجود نباشد. این گونه تلفات می‌تواند مرگ ناشی از حوادثی را نیز شامل شود که عامل آن را به هیچ وجه نمی‌توان مشخص ساخت. مانند مرگ یا جراحت‌های ناشی از تبادل آتش.

اطفال: بر اساس کنوانسیون حقوق طفل، "طفل" به کسی گفته می‌شود که زیر سن ۱۸ سال (مشمول بدو تولد تا ختم ۱۷ سال) باشد. در ضمن اساسنامه روم در مورد محکمه جنایی بین‌المللی که در سال ۲۰۰۳ از

^۱. مذاکرات بشر دوستانه ملل متحد با گروه‌های مسلح: یک کتاب راهنما برای متخصصین مربوطه، گیرارد مک‌هاک و مانیول بیسلر، دفتر هماهنگی امور بشر دوستانه (OCHA)، نیویورک، جنوری ۲۰۰۶. به بخش ۳.۲ مشخصات گروه‌های مسلحانه مراجعه گردد.

سوی افغانستان نیز به تصویب رسیده بود، خدمت اجباری یا شامل نمودن اطفال زیر سن ۱۵ سال در نیروهای مسلح دولتی و یا گروه های مسلح غیر دولتی و استفاده از اطفال برای مشارکت مستقیم در خشونت ها را جرم شمرده است. (به جزء (XXVI) فقره (ب) بند (۲) ماده ۸ و جزء (VII) فقره ای بند ۲ ماده ۸ مراجعه شود).

غیرنظامیان و مبارزین محافظت شده: مقررات حقوق بشر دوستانه بین المللی تحت نام "غیرنظامیان" کسانی را خطاب می کنند که مبارز(عضو نیروهای نظامی یا شبه نظامی) نمی باشند و یا عضو گروه های مسلح سازمان یافته یکی از طرف های درگیر یا بخشی از شورش گسترده^۲ نباشند. در صورتی که غیرنظامیان بطور مستقیم در درگیری های نظامی شرکت کنند، محافظت خویش را ممکن از دست بدهند. بطور مشابه با افراد ملکی، نظامیان و جنگجویانی که از صفوف جنگ خارج شده، مثل (مجروح، مریض، اشخاصی که کشتی شان غرق می شود، توقیف و یا تسلیم می گردند) و یا کسانی که مربوط به بخش های صحی یا مذهبی نیروهای مسلح باشند، باید در برابر حملات محافظت شوند.

COM-ISAF: فرمانده نیروی های بین المللی یاری به امنیت در افغانستان (یا آسیاف).

EOF Incidents: حادثات مربوط به عکس العمل تدریجی نیروها در مقابل یک پدیده مشکوک، که تحت عنوان "محافظت از نیروها" نیز یاد شده است: زمانی که افراد در هنگام نزدیک شدن به کاروان های نظامی یا سبقت گرفتن از آن به هشدار افراد نظامی توجه نکنند و یا هم در پوسته های تلاشی از دستورالعمل ها سرپیچی نمایند، این حوادث اتفاق می افتد.

ERW: بقایای مواد انفجاری از دوران جنگ و نیز به نام مواد منفجر ناشده و مواد انفجاری متروک یاد می گردد.

IDP: بیجا شدگان داخلی.

مواد انفجاری تعبیه شده: یعنی بمبی که برخلاف روش متعارف نظامی ساخته و یا جاسازی شده باشد. مواد انفجاری تعبیه شده می تواند به اشکال ذیل مشاهده شود: "بصورت بمب انتحاری، مانند مواد انفجاری جاسازی شده در بدن، کنترل از راه دور، مواد انفجاری جاسازی شده در موتر، مواد انفجاری که با تماس قربانی خودش فعال می گردد و یا مواد انفجاری بشقاب ماندی که با آوردن فشار منفجر می گردد."

استحصال مواد انفجاری: استحصال و بهره برداری مواد انفجاری تعبیه شده شامل موارد ذیل می گردد: تشخیص، جمع آوری، تولید و توزیع نمودن معلومات جمع آوری شده از ساحه حادثه مواد انفجاری به منظور به دست آوردن اطلاعات نظامی قابل استفاده، بخاطر تقویت طرزالعمل و میتود مبارزه

^۲ اصطلاح قیام یا شورش عمومی در کنوانسیون سوم ژنو چنین تذکر یافته است: "ساکتین یک سر زمین اشغال نشده، که در برخورد با نیروهای مهاجم فوراً سلاح در دست می گیرند و در مقابل آنها مقاومت می کنند؛ بدون اینکه وقت داشته باشد تا خود را در واحد های منظم نظامی شامل سازند، مشروط به اینکه سلاح را در ملاء عام حمل نموده و قوانین و سنت های جنگ را رعایت می کنند." فقره های (۱) و (۶) ماده ۴.

با مواد انفجاری و به جهت کاهش منابع شورشیان و بخاطر تقویت پروسه تعقیب عدلی آنها. این استحصال شامل حفظ، تشخیص و ترمیم عناصر مواد انفجاری تعبیه شده برای آزمایش های تخنیکی، قانونی، بایومیتریک و تحلیلی گردیده که توسط نهادهای متخصص انجام می گیرد. استحصال مواد انفجاری تعبیه شده یک بخش اساسی اقدامات مؤثر و قوی علیه مواد انفجاری می باشد.

Incidents: حادثات: زمانی صورت می گیرد که افراد ملکی در اثر درگیری های نظامی تلف شود. گزارش تلفات ناشی از فعالیت های جرمی، شامل گزارشات تلفات افراد ملکی یوناما نمی شود.

IHL: حقوق بشر دوستانه بین المللی.

IM Forces: "نیرو های نظامی بین المللی" شامل تمام سربازان خارجی می گردد که بخشی از نیروهای آیساف و نیروهای امریکایی مستقر در افغانستان بشمول نیروهای مربوط به عملیات تحکیم آزادی که تحت فرماندهی فرمانده آیساف قرار دارند، را تشکیل می دهند. در ضمن این واژه آنعده از نیرو هایی را نیز در بر می گیرد که تحت فرماندهی آیساف عمل نکرده و شامل تعداد نیروهای ویژه و نیروهای عملیاتی ویژه میباشد.

Injuries: به معنای جراحات جسمی با میزان شدت متفاوت یاد می گردد. میزان شدت جراحات ها در دیتابیس بخش حقوق بشر یوناما ثبت نمی شود. جراحات ها شامل شوک یا صدمه های غیر فیزیکی و روانی و یا نتایجی که از اثر حادثات به بار می آید مانند ضربه روحی، نمی گردد.

ISAF: نیروهای بین المللی کمک به امنیت در افغانستان. آیساف بر اساس فصل ۷ منشور ملل متحد مأموریت تأمین صلح را به عهده دارد. این نیروها تحت صلاحیت شورای امنیت ملل متحد اعزام شده است. در اگست ۲۰۰۳، ناتو بر اساس درخواست دولت افغانستان و ملل متحد، فرماندهی آیساف را به عهده گرفت. نیروهای آیساف تا ۲۴ جون ۲۰۱۳ تقریباً شامل ۹۷۹۲۰ نفر از ۴۹ کشور مساعدت کننده نیرو می گردید که در شش سلسله فرماندهی ساحوی به علاوه مقر فرماندهی آیساف در کابل مستقر می باشند. از نومبر ۲۰۰۸ بدین سو، فرمانده آیساف به عنوان فرمانده نیروهای امریکایی در افغانستان نیز خدمت می کند، در حالیکه سلسله فرماندهی هر دو نیرو جداگانه می باشد. قطعنامه ۲۰۶۹ (۲۰۱۲) شورای امنیت یکبار دیگر بر قطعنامه های قبلی در مورد تمدید مأموریت آیساف به مدت ۱۲ ماه دیگر الی ۱۳ اکتوبر ۲۰۱۳ تأکید می نماید.

MoI: وزارت امور داخله.

NATO: سازمان پیمان اتلانتیک شمالی. اعضای ناتو عمده ترین کشور های سهیم در آیساف می باشند. به آیساف مراجعه شود.

NDS: ریاست امنیت ملی افغانستان یا استخبارات دولتی افغانستان.

NGO: سازمان غیر دولتی.

Pro-Government Forces (PGF): نیروهای طرفدار دولت (نیروهای دولتی و همکاران بین المللی شان): این نیروها تمام نیروهای دولتی و سایر نیروهای را در بر می گیرد که در عملیات ضد تروریسم در قالب نیروهای نظامی و شبه نظامی فعالیت میکنند و بطور مستقیم یا غیر مستقیم تحت کنترل دولت افغانستان می باشند. این نیروها شامل دسته های ذیل می گردد، ولی محدود به اینها نیستند: اردوی ملی، پولیس ملی، پولیس سرحدی، نیروهای ریاست امنیت ملی، پولیس محلی و سایر نیروهای محافظتی محلی و نیز نیروهای بین المللی و سایر نیروهای استخباراتی و امنیتی خارجی.

SOP: طرز العمل معیاری عملیاتی.

قتل های هدفمند یا کشتار سازمان یافته: قتل های هدفمند یا کشتار سازمان یافته زمانی گفته می شود که دولت و عناصر دولتی از نیروی کشنده، آن هم به شکل عمدی، قصدی و با پلان از قبل طرح شده در زیر چتر قانون استفاده نماید یا اینکه عین عمل توسط گروه سازمان یافته در منازعات مسلحانه انجام شود و از این طریق اشخاصی معینی را که بطور فزیکتی در تحت توقیف مرتکبین قرار ندارند، به قتل برساند. هر چند در بسیاری از حالات کشتار هدفمند و سازمان یافته حق حیات را نقض می کند، اما در بعضی از شرایط استثنایی جنگ مسلحانه ممکن قانونی باشد.^۳

UNDSS: دفتر امنیت و مصئونیت ملل متحد.

UNAMA: هیئت معاونت ملل متحد در افغانستان.

UNHCR: کمشنری عالی ملل متحد در امور مهاجرین.

USSOF: نیروهای عملیات های ویژه ایالات متحده امریکا.

UXO: مواد منفجر ناشده.

جرایم جنگی: اساسنامه محکمه جنایی بین المللی جرایم جنگی را چنین تعریف می نماید: نقض شدید حقوق و عرف قابل اعمال در جنگ بین المللی و نیز نقض جدی حقوق و عرف قابل اعمال در جنگی که وجه بین المللی ندارد. را جرایم جنگی گوید.^۴ جرایم جنگی شامل نقض شدید ماده ۳

^۲. به گزارش گزارشگر ویژه در مورد قتل های فرا قضایی و خود سرانه، در فقره ۳ صورت جلسه چهاردهمین جلسه شورای حقوق بشر مجمع عمومی سازمان ملل متحد مراجعه گردد. فلیپ آلسون. ضمیمه "مطالعه قتل های سازمان یافته" 10 May 2010 A/HRC/14/24/Add.6.

^۳. اساسنامه محکمه بین المللی جنایی، ماده ۸. (3, #4, Ch. II, Vol. II, cited in)؛ حقوق عرفی بین المللی که هم بر جنگ بین المللی و هم بر جنگ داخلی قابل اعمال می باشد؛ جرایم جنگی را نقض شدید حقوق بشر دوستانه بین المللی تعریف می نماید. دولت ها نیز قاعده متذکره را به عنوان یک نورم حقوق عرفی بین المللی به رسمیت شناخته است - قاعد ۱۵۶ - تعریف جرایم جنگی - کمیته بین المللی صلیب سرخ، حقوق عرفی بشردوستانه بین المللی، جلد ۱، Rules ed. {ICRC Study} (CU P/ICRC, Cambridge 2005) Jean-Marie Henckaerts and Louise Doswald-Beck. به پروتکل الحاقی دوم، فقره ۲ ماده ۱۳ مراجعه گردد. هم چنان به جزء آی، بند سی، فقره ۲ ماده ۸ اساسنامه روم در مورد محکمه جنایی بین المللی که از عناصر جرم بحث کرده، مراجعه گردد. جرایم جنایی شامل نقض های شدید حقوق و عرف جنگی قابل اعمال بر یک جنگی که وجه بین المللی ندارد (که این موضوع مقدماً مبتنی است بر: {ماده سوم مشترک در کنوانسیون های چهارگانه ۱۹۴۹ ژنو، پروتکل الحاقی دوم ۱۹۷۷ آن، پروتکل اختیاری ۱۹۹۹ کنوانسیون ۱۹۵۴ هاک برای محافظت از مالکیت های فرهنگی در جنگ های مسلحانه، کنوانسیون ۱۹۸۹ حقوق طفل، کنوانسیون ۱۹۹۴ امنیت ملل متحد و کارمندان مربوطه، اساسنامه های دیوان جنایی بین

کنوانسیون ژنیو بشمول تخطی علیه حیات یک شخص، بطور مشخص تمام انواع قتل، قطع عضو، تعذیب و رفتارهای ظالمانه، تخطی علیه کرامت انسانی بطور مشخص تحقیر و توهین کردن، گروگان گرفتن، تصویب مجازات و ارتکاب قتل بدون اینکه جزای مربوطه توسط یک محکمه مبتنی بر قانون اعلان شده باشد. و اینکه قتل، بدون در نظر داشت فرایند محاکماتی، و نیز بدون فراهم نمودن تضمینات قضائی که آن تضمینات بطور عموم حیاتی تلقی می گردد، صورت گرفته باشد.

فهرست مطالب

i میتودولوژی یا روش تهیه گزارش
ii مسئولیت های حقوقی طرف های درگیر در جنگ مسلحانه
۱ خلاصه گزارش
۱۱ تأثیرات جنگ های مسلحانه بر افراد ملکی
۱۲ پیشنهادات
۱۵ عناصر ضد دولتی و حفاظت از افراد ملکی
۱۶ مواد منفجره جاسازی شده
۲۲ حملات انتحاری و پیچیده
۲۴ جرایم جنگی ناشی از قتل: کشتار عمدی و حملات علیه افراد ملکی
۲۵ کشتار هدفمند
۳۱ تهدید و حمله بر شخصیت های دینی و اماکن مقدس
۳۴ تهدید، ارباب و اذیت افراد ملکی توسط عناصر ضد دولتی
۳۷ اعلامیه علنی طالبان در مورد تلفات افراد ملکی
۴۲ نبرد زمینی میان طرفین درگیر: گیر ماندن افراد ملکی در آتش متقابل
۴۴ استفاده از ساحات مسکونی به عنوان پایگاه برای درگیری زمینی
۴۷ نیروهای طرفدار دولت و حفاظت از افراد ملکی
۴۸ عملیات های هوایی
۵۳ عکس العمل تدریجی نیروها در مقابل یک پدیده مزنون
۵۵ عملیات های تلاشی شبانه
۵۶ نیروهای امنیتی ملی افغان
۶۰ حسابدهی نیروهای طرفدار دولت - مطالعه قضیه ولایت میدان وردک
۶۲ مبارزه با مواد منفجره تعبیه شده و خنثی سازی مواد منفجره تعبیه شده
۶۴ پولیس محلی افغان و حفاظت از افراد ملکی
۶۹ افراد ملکی هنوز هم در خطر اند: محافظت از حقوق بشر در ساحات منازعه
۶۹ گروه های مسلح
۷۲ بقایای مواد انفجاری از دوران جنگ
۸۱ موجودیت مواد منفجره تعبیه شده متروک: نقل مکان، بی امنیتی و نیاز برای پاکسازی
۸۵ زنان و اطفال و منازعه مسلحانه
۸۷ بیجا شدن ناشی از جنگ
۸۸ حملات توپخانه خارج از مرز
۹۰ ضمیمه

میتودولوژی یا روش تهیه گزارش

یوناما تا حدی که امکان دارد با اجرای تحقیقات در ساحه رویدادها، با انجام مشوره با یک سلسله منابع متنوع و با توجه به انواع اطلاعاتی که با اطمینان و با اعتبار ارزیابی می گردد، گزارش ها در مورد تلفات افراد ملکی را تهیه می نماید. در زمان تحقیق و بررسی هر رویداد، یوناما نهایت تلاش خود را بکار می برد تا اطلاعات بدست آمده را تا جایی که ممکن است با منابع متنوع بشمول "شاهدان عینی، افراد آسیب دیده، فعالین نظامی (بشمول دولت افغانستان و نیروهای نظامی بین المللی)، مسئولین محلی در روستاها، ولسوالی ها و ولایات، رهبران مذهبی و اجتماعی و اطلاعات بدست آمده از طریق بازدید مستقیم، آزمایش فیزیکی اقلام و شواهد جمع آوری شده از محل حادثه، بازدید از شفاخانه و دیگر مراکز صحی، عکس ها و تصاویر ویدیویی، گزارش ریاست مصئونیت و امنیت ملل متحد و دیگر نمایندگی های آن، گفته های منابع دست دوم، گزارش رسانه ها و اطلاعات جمع آوری شده از سوی نهادهای غیر دولتی و طرف های سوم" را بررسی مجدد نموده و به اثبات برساند.

تا جایی که ممکن باشد، تحقیقات بر اساس شهادت اولیه قربانیان، شاهدان صحنه و تحقیقات در محل صورت می گیرد. در بعضی موارد بخصوص جایی که به علت محدودیت های امنیتی دسترسی امکان ندارد، این گونه تحقیقات در ابتدا امکان پذیر نیست. در این گونه موارد، یوناما بر یک سلسله تکنیک ها برای جمع آوری اطلاعات بخصوص از طریق شبکه های معتبر و باز هم از طریق یک سلسله منابع متنوع که آن منابع معتبر ارزیابی گردیده، اتکاء می کند.

هرگاه اطلاعات مربوط به یک رویداد برای یوناما قناعت بخش نباشد، در آنصورت رویداد متذکره گزارش داده نمی شود. در بعضی موارد، تحقیقات قبل از نتیجه گیری میتواند چندین هفته را در بر گیرد. این مسئله بدین معناست که نتیجه گیری ها در یک گزارش در مورد تلفات ملکی ناشی از یک رویداد میتواند با کسب اطلاعات بیشتر و گنجاندن آن در تحلیل ها دوباره بررسی گردیده و اصلاح گردد. هرگاه اطلاعات واضح و روشن نباشد، در آنصورت تا زمان کسب مدارک قناعت بخش، نتیجه گیری صورت نمی گیرد و یا بدون نتیجه گیری قضیه بسته می گردد و نیز در گزارشی که از ارقام تلفات افراد ملکی تذکر به عمل می آید، قضایای بسته شده گنجانیده نمی شود.

در بعضی موارد وضعیت غیر متخاصم بودن قربانیان گزارش داده شده را نمی توان بطور قطعی مشخص ساخت و یا مورد اختلاف می باشد. در این گونه موارد، یوناما از معیارهای قابل اعمال حقوق بشر دوستانه بین المللی استفاده نموده و طوری فرض نمی کند که مردانی که در سن جنگ قرار دارند ملکی اند یا جنگجو، بلکه این گونه ادعاها بر اساس واقعیت های موجود در مورد یک رویداد مشکوک ارزیابی می شوند. هرگاه وضعیت یک یا چند قربانی نامشخص باقی می ماند، در آنصورت مرگ آنها در شمار مجموع تلفات افراد ملکی گنجانیده نمی شود.

یوناما یک دیتابیس را در سال ۲۰۰۹ میلادی ایجاد نمود تا تحلیل ها و گزارش های خود در مورد محافظت از غیر نظامیان در درگیری های مسلحانه را تقویت کند. این دیتابیس بخاطر تسهیل جمع آوری اطلاعات به شکل منظم، تحلیل و ارزیابی منسجم و مؤثر اطلاعات منجمله تفکیک اطلاعات بر اساس سن، جنس، مرتکبین حادثه، تاکتیک، نوع سلاح و دسته بندی های دیگر طراحی شده است.

یوناما نهایت تلاش می نماید تا حد امکان طرف مسئول یک حادثه مشخص را معین نماید. هر چند به علت محدودیت های ناشی از محیط عملیات ها، مانند ماهیت مشترک بعضی از عملیات های نظامی و عدم توانایی منابع اولیه در بسیاری از رویدادها برای تشخیص دقیق یا تفکیک میان طرفهای مختلف نظامی و شورشیان یا زمانی که هیچ یک از طرف ها مسئولیت را به عهده نمی گیرند، در همچو موارد یوناما مسئولیت یک رویداد مشخص را به دسته بندی عمومی نیروهای طرفدار دولت و یا عناصر ضد دولتی نسبت میدهد. یوناما ادعا نمی کند که ارقام ارائه شده در این گزارش کامل می باشد؛ اما این احتمال وجود دارد که یوناما تلفات افراد ملکی را با توجه به محدودیت های مرتبط به محیط جنگی کمتر گزارش داده باشد.

مسئولیت های حقوقی طرف های درگیر در جنگ مسلحانه

یوناما بر این نظر است که جنگ افغانستان یک نبرد داخلی بوده که در آن دولت افغانستان و نیروهای امنیتی شان با حمایت نیروهای نظامی بین المللی (که در این گزارش و در داخل افغانستان به عنوان "نیروهای دولتی و همکاران بین المللی شان" به آن اشاره می شود) با گروه های مسلح غیر دولتی (که در این گزارش و در داخل افغانستان به عنوان "عناصر ضد دولتی" به آن اشاره می شود)، مصروف جنگ می باشد.

نیروهای دولتی و همکاران بین المللی شان

نیروهای دولتی و همکاران بین المللی شان یک اصطلاحی هست که به اعضای نیروهای مسلح یعنی اردوی ملی، نیروهای حمایتی بشمول نیروهای نظامی بین المللی (واحد های نظامی آیساف، نیروهای ویژه امریکائی در افغانستان، اعضای ائتلاف عملیات تحکیم آزادی یا نیروهای عملیات های ویژه که خارج از این سلسله فرماندهی قرار می گیرد) و سایر نیروهای امنیتی افغان، گفته می شود. تمام اعضای نیروهای مسلح طرف های درگیر در منازعه، به استثنای کارمندان طبی و مذهبی جنگجو تلقی می گردند. نیروهای امنیتی افغان، مانند پولیس ملی، پولیس محلی، نیروهای ریاست امنیت ملی و پولیس سرحدی وضعیت ملکی بودن خود را زمانی که به شکل مستقیم در جنگ شرکت می نمایند، از دست داده و به حیث بخشی از نیروهای دولتی و همکاران بین المللی شان تلقی می گردند.

دسته بندی نیروهای دولتی و همکاران بین المللی شان ممکن است که گروه های مسلحی را که در منازعات مسلحانه دخیل هستند، نیز شامل گردد. بخصوص زمانی که همچون گروه ها بخشی از نیروهای مسلح یک طرف درگیر در منازعه را بطور مؤثر تشکیل می دهد. بطور مثال، زمانی که اینها عملیات های امنیتی و ضد شورشی را در تحت فرماندهی غیر رسمی یک مقام دولتی؛ مانند، قومندان امنیه، افسران امنیت ملی یا ولسوال، انجام می دهند.

عناصر مخالف دولت

عناصر مخالف دولت یک اصطلاحی هست که به افراد و گروه های مسلح غیر دولتی که در حال حاضر در جنگ ها دخیل بوده و در مخالفت با نیروهای حکومتی و بین المللی می جنگند، خطاب می گردد. اینها نیروهای طالبان و هم چنان افراد و گروه های مسلح منسجم غیر دولتی را که بطور مستقیم در جنگ ها سهم می گیرند و به نام های مختلف مانند شبکه حقانی، حزب اسلامی گلبدین حکمتیار، جنبش ملی ازبکستان، اتحاد جهاد اسلامی، لشکر طیبه و جیش محمد یاد می شوند، شامل می گردد.

دسته بندی عناصر مخالف دولت، گروه های مجرمین مسلح را شامل نمی گردد، مگر اینکه همچون گروهها بطور مستقیم طوری و نمود کند که در منازعات مسلحانه از جانب یک طرف درگیر در جنگ دخیل می گردد.^۵

تمام طرفهای درگیر در منازعه یعنی نیروهای امنیتی افغان، نیروهای نظامی بین المللی و گروه های مسلح غیر دولتی، بر اساس حقوق بین الملل، مسئولیت آشکار در قبال محافظت از افراد ملکی دارند.

الف) مکلفیت ها بر اساس حقوق بشر دوستانه بین المللی

افغانستان عضو کنوانسیونهای چهارگانه ۱۹۴۹ ژنو و عضو پروتکل الحاقی دوم ۱۹۷۷^۶ می باشد که در آن به محافظت غیرنظامیان در درگیری های مسلحانه داخلی پرداخته شده است. این پروتکل حمله علیه افراد ملکی و حمله بر اهدافی که موجودیتش برای نجات جمعیت غیرنظامی ضروری است را منع می نماید.

ماده ۳ مشترک در کنوانسیونهای چهارگانه ۱۹۴۹ ژنو، حداقل معیارهایی که طرف های درگیر بشمول دولت ها و طرفهای غیر دولتی درگیر در یک جنگ مسلحانه داخلی باید رعایت کنند را تعیین نموده است. ماده ۳ مشترک، از طریق منع قرار دادن صریح قتل^۷، خشونت، قتل های فرا قضائی، تعذیب، قطع عضو و سایر انواع خشونت^۸. این رفتارها را، همیشه در هر زمان و مکانی منع قرار داده است.

^۵ این بخش "تعاریف" چارچوب حقوقی را تعقیب می کند که در منابع زیر آمده است: تعریف جنگجو، فصل های ۴.۲ تا ۴.۳. تنظیم شده در وزارت دفاع انگلستان؛ کتاب راهنما در مورد حقوق جنگ، انتشارات دانشگاه آکسفورد، آکسفورد ۲۰۰۴؛ و کمیته بین المللی صلیب سرخ، حقوق عرفی بشر دوستانه بین المللی، قاعد ۳. تمام اعضای نیروهای مسلح یک طرف درگیر در جنگ به، استثنای کارمندان طبی و مذهبی، جنگجو تلقی می گردد.

^۶ افغانستان، پروتکل الحاقی دوم ۱۹۷۷ را به تاریخ ۱۰ نوامبر ۲۰۰۹ تصویب نمود که پروتکل موصوف به تاریخ ۲۴ دسامبر ۲۰۰۹ نافذ گردید.

^۷ در مورد جرایم جنگی ناشی از قتل، طوریکه توسط اساسنامه روم در مورد محکمه جنائی بین المللی، تعریف گردیده است، یوناما اصطلاح قتل عمدی افراد ملکی را طوری استفاده می نماید که اصطلاح متذکره شامل قتل های هدفمند (به یک عملی گفته می شود که از جمله جرایم جنگی ناشی از قتل بشمار رفته، طوریکه همچون قتل ها از جنایت ناشی از قتل که توسط افراد خصوصی خارج از حیطه منازعات مسلحانه صورت می گیرد، متمایز گردد. اصطلاحات چون قتل های هدفمند، قتل های فرا قضائی، اختطاف و قتل و قتل غیر قانونی بعضی موقع بخاطری استفاده می گردد که یک قتل عمدی افراد ملکی را توسط طرفهای جنگ مسلحانه در حیطه منازعات مسلحانه داخلی در افغانستان، توضیح دهد.

^۸ ماده ۳ مشترک در کنوانسیون چهارگانه ۱۲ اگست ۱۹۴۹ بر یک جنگی که وجه بین المللی ندارد، قابل اعمال می باشد. در صورت بروز جنگ مسلحانه داخلی در قلمروی یکی از طرفهای که طرف کنوانسیون قرار دارد، هر یکی از طرف های درگیر باید بر اعمال حد اقل معیارهای ذیل ملزم باشد: (۱) اشخاصی که به شکل فعال در جنگ سهم نمی گیرند، بشمول اعضای نیروهای مسلحی که سلاح های شان را به زمین گذاشته اند و کسانی که بخاطری مریضی، جراحت، توقیف شدن یا سایر عوامل، غیر نظامی تلقی می گردد؛ باید در تمام حالات برخورد انسانی همایش صورت بگیرد. بدون اینکه تمایزی از لحاظ نژاد، زنگ، مذهب، دین، جنس، تولد یا سرمایه یا سایر معیارهای مشابهی، قابل گردد. بدین لحاظ رفتارهای ذیل باید همیشه و در هر زمان و مکانی بخاطر احترام به افراد فوق الذکر، ممنوع تلقی گردد: الف) خشونت علیه حیات افراد، بطور مشخص تمام انواع قتل ها، قطع عضو، رفتار ظالمانه و تعذیب؛ ب) گروگان گیری؛ ج) تخطی علیه کرامت انسانی بطور

قواعد متعددی در کنوانسیونهای چهارگانه ۱۹۴۹ ژنو و پروتکل های الحاقی آن، بخشی از حقوق عرفی بین المللی را تشکیل میدهد.^۹ مرتبط ترین اصولی که بر رفتار نیروهای مسلح افغان، نیروهای نظامی بین المللی و گروه های مسلح غیر دولتی به عنوان طرف های درگیر در جنگ داخلی افغانستان قابل اعمال می باشد، به شرح ذیل می باشد:

• اصل تشخیص یا تفکیک: جمعیت غیر نظامی و همچنین افراد ملکی نباید مورد حمله قرار گیرند.^{۱۰} "طرف های درگیر باید در تمام حالات جمعیت ملکی را از جنگجویان" و "اهداف ملکی را از اهداف نظامی" تشخیص داده و آنها را از هم تفکیک نمایند.^{۱۱}

• اصل تناسب: "آن حمله که احتمال تلفات اتفاقی افراد ملکی، جراحت به غیرنظامیان، صدمه به اهداف ملکی و یا ترکیبی از آنها در آن وجود داشته باشد، که از منفعت محسوس و مستقیمی که از بُعد نظامی بدست می آید، فراتر رود، منع گردیده است."^{۱۲}

• اصل احتیاط در حمله: "...غیرنظامیان در برابر هر گونه خطر ناشی از عملیات های نظامی باید از مسئولیت همه جانبه برخوردار باشند"^{۱۳}. در زمان انجام عملیات نظامی، باید مراقبت دائمی صورت گیرد تا جمعیت غیر نظامی و اهداف ملکی را تفکیک نمود" و از هر گونه احتیاط ممکن کار گرفته شود تا از "هر گونه تلفات اتفاقی افراد ملکی، جراحت به آنها و صدمه به اهداف غیر نظامی جلوگیری شده و یا به حداقل رسانده شود"^{۱۴}.

همه کشورهایی که در تشکیل نیروهای نظامی بین المللی در افغانستان سهم دارند، امضاء کنندگان کنوانسیونهای چهارگانه ۱۹۴۹ ژنو می باشند. هرچند تمام کشورهای کمک کننده نظامی، امضاء کننده پروتکل الحاقی اول و پروتکل الحاقی دوم ۱۹۷۷ نیستند، اما تمام این نیروها به آن قواعد حقوقی مربوطه که بخشی از حقوق عرفی بین المللی را تشکیل میدهد، مقید می باشند.

ب) مکلفیت ها بر اساس قواعد بین المللی حقوق بشر

قواعد بین المللی حقوق بشر هم در زمان جنگ و هم در زمان صلح قابل اعمال می باشد. قواعد بین المللی حقوق بشر همراه با حقوق بشر دوستانه بین المللی به شکل متمم و مکمل هم دیگر یکجا تطبیق می گردد.

مشخص تحقیر و توهین کردن؛ د) تصویب مجازات و ارتکاب قتل بدون اینکه جزای مربوطه توسط یک محکمه مبتنی بر قانون اعلان شده باشد و نیز قتل که بدون در نظر داشت فرایند محاکماتی، و نیز بدون فراهم نمودن تضمینات قضائی که آن تضمینات بطور عموم حیاتی تلقی می گردد، صورت گرفته باشد.

^۹ به کمیته بین المللی صلیب سرخ، حقوق عرفی بشر دوستانه بین المللی، نویسندگان، جان ماری هینکارتز و لوئیس دوسوالد بک (، CU P/ICRC, Cambridge 2005) مطالعه کمیته بین المللی صلیب سرخ، مراجعه گردد.

^{۱۰} پروتکل الحاقی ۲، بند (۲) ماده ۱۳

^{۱۱} پروتکل الحاقی ۱، ماده ۴۸. به بند (۲) ماده ۵۱ که در آن مقرر گردیده، افراد ملکی "نباید مورد هدف قرار گیرند" و به بند (۲) ماده ۵۲ که در آن گفته شده "حملات فقط باید مواضع نظامی را هدف قرار دهد" مراجعه شود.

^{۱۲} پروتکل الحاقی ۱، بند (ب) فقره (۵) ماده ۵۱. جهت اطلاعات بیشتر به ماده ۵۷ در مورد احتیاط در حمله مراجعه کنید.

^{۱۳} پروتکل الحاقی ۲، بند (۱) ماده ۱۳

^{۱۴} پروتکل الحاقی ۱، بند های (الف) و (ii) فقره ۲ و فقره (۱) ماده ۵۷.

افغانستان امضاء کننده چندین معاهده بین المللی حقوق بشر^{۱۵}، بشمول کنوانسیون بین المللی حقوق سیاسی و مدنی می باشد که این کنوانسیون، دولت افغانستان را متعهد می سازد تا حقوق بشری تمام شهروندان را در داخل سرحدات یا حوزه صلاحیت شان تأمین نموده و از آن محافظت نماید.

در حالیکه طرفهای غیر دولتی در افغانستان، بشمول گروه های مسلح غیر دولتی، نمی توانند بصورت رسمی طرف معاهدات بین المللی حقوق بشر قرار بگیرند، اما طرفهای غیر دولتی که به شکل غیر رسمی بر بعضی ساحات کنترل دارند، مانند طالبان، به طور روزافزونی ملتزم به تعهدات بین المللی حقوق بشر پنداشته می شوند.^{۱۶}

ج) مکلفیت ها بر اساس حقوق جزای بین المللی

افغانستان در سال ۲۰۰۳ میلادی اساسنامه روم را در مورد محکمه جزایی بین المللی امضا و قبول نمود. بنابر این، افغانستان در برابر تحقیق و پیگیری جرایم بین المللی یعنی جرایم جنگی، جرایم علیه بشریت و کشتار جمعی در حوزه قضایی محاکم خود مسئولیت اولیه دارد. در صورتی که افغانستان نمی تواند و یا نمی خواهد این کار را انجام دهد، در آنصورت محکمه جزایی بین المللی با توجه به صلاحیت شان می تواند بر قضیه که در افغانستان صورت گرفته، رسیدگی نماید.

کشورهایی که نیروهای نظامی شان در تشکیل نیروهای نظامی بین المللی درگیر در جنگ افغانستان حضور دارد، نیز مسئولیت دارند تا جرایم بین المللی مورد ادعا که ممکن توسط اتباع شان در افغانستان صورت گرفته را تحقیق و مورد پیگیری قرار دهند.^{۱۷}

به طور مشخص دولت ها مسئولیت دارند تا نقض فقره های (آی) و (ای) بند (۲) ماده ۸ اساسنامه روم در مورد محکمه جزایی بین المللی را تحقیق و مورد تعقیب عدلی قرار دهند. زیرا، در فقره های ماده متذکره چنین تصریح گردیده: "حملاتی که به شکل عمدی علیه جمعیت غیر نظامی هدایت داده می شود و یا اگر این گونه حملات علیه افراد ملکی که مستقیماً در خشونت ها سهم ندارند، صورت می گیرد"، جنایت جنگی در جنگ داخلی به شمار می آید.

^{۱۵}. افغانستان عضو کنوانسیون ها و معاهدات ذیل می باشد: میثاق بین المللی حقوق سیاسی و مدنی، مصوب ۲۴ اپریل ۱۹۸۳. میثاق بین المللی حقوق فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی، مصوب ۲۴ اپریل ۱۹۸۳. میثاق بین المللی محوی هرگونه تبعیض نژادی مصوب ۵ اگست ۱۹۸۳. کنوانسیون منع هرگونه خشونت علیه زنان، مصوب ۵ مارچ ۱۹۸۳. کنوانسیون منع شکنجه و انواع رفتار ظالمانه، برخورد یا مجازات تحقیر آمیز یا غیر انسانی، مصوب ۲۶ جون ۱۹۸۷. کنوانسیون حقوق کودکان مصوب ۲۷ اپریل ۱۹۹۴. پرتوکول اختیاری کنوانسیون حقوق کودک در مورد فروش، هرزه گری و هرزه نگاری کودکان، مصوب ۱۹ اکتوبر ۲۰۰۲. و همچنین پرتوکول اختیاری بر کنوانسیون حقوق کودک در مورد مشارکت کودک در درگیری های نظامی مصوب ۲۴ سپتمبر ۲۰۰۳. منبع: http://www.aihrc.org.af/English/Eng_pages/X_pages/conventions_af_z_party.html.

^{۱۶}. در ادامه به گزارش هیئت از کارشناسان سرمنشی عمومی ملل متحد در بخش پاسخ دهی در سریلانکا، مورخ ۳۱ مارچ ۲۰۱۱، پراگراف ۱۸۸ مراجعه کنید. همچنین به گزارش کمیسیون بین المللی بازرسی سرمنشی عمومی ملل متحد در مورد تحقیق بر تمام تخلفات از مقررات حقوق بشر دوستانه بین المللی در جمهوری عربی لیبیا تحت عنوان A/HRC/17/44 مورخ ۱ جون ۲۰۱۱ مراجعه کنید.

^{۱۷}. صرف نظر از اینکه دولت ها اساسنامه روم را امضا کرده باشند یا خیر، آنها بر اساس حقوق عرفی مسئولیت دارند تا نقض جدی حقوق بشر و حقوق بشر دوستانه بین المللی را وقتیکه در قلمرو افغانستان که عضو محکمه بین المللی عدالت می باشد، فعالیت می کنند، مورد تحقیق قرار دهند. همانطور که بر اساس حقوق جزای بین المللی چنین مسئولیت دارند.

قطع نامه ۱۳۲۵ شورای امنیت

همان طوریکه شورای امنیت ملل متحد در قطع نامه ۱۳۲۵ شان تأکید نموده است، اعمال کامل نورم های مربوط به حقوق بشر دوستانه بین المللی و حقوق بشر در مورد زنان و دختران و مد نظر گرفتن اقدامات ویژه برای محافظت زنان و دختران از خشونت های مبتنی بر جنسیت در جریان منازعه مسلحانه برای تمام دولت ها، حیاتی و ضروری پنداشته می شود.^{۱۸}

د) مکلفیت ها بر اساس قوانین داخلی

اعضای نیروهای مخالف دولت و اعضای نیروهای نظامی دولت افغانستان بر اساس قوانین جزایی افغانستان می توانند مورد پیگرد قانونی قرار گیرند. هم چنان، نیروهای بین المللی نیز در برابر نقض قوانین ملی کشور متبوع شان مسئول شناخته می شوند.

تعریف غیر نظامیان و جنگجویان محافظت شده

یوناما افراد ملکی را طوری تعریف می نماید که در حقوق بین المللی قبول شده باشد. سایرین و طرف های درگیر در منازعه افغانستان اصطلاح فرد ملکی را طوری تعریف می نمایند که در بخشهای بعدی مطرح خواهد گردید.

یوناما تعریف "ملکی" را طوری بکار می برد که بتواند معیار های حقوق بشردوستانه بین المللی را منعکس نماید. هدف از کلمه "ملکی" کسانی می باشند که جنگجو (اعضای نیروهای نظامی یا شبه نظامی) یا عضو گروه های مسلح سازمان یافته یکی از جناح های درگیر نبوده و در ضمن به اشخاص خطاب می گردد که بخشی از شورش عمومی نباشند.^{۱۹} یک فرد ملکی موقت ملکی بودن خود را زمانی از دست می دهد که بصورت مستقیم در خشونت ها سهم می گیرد.

حقوق بشر دوستانه بین المللی برای طرف های درگیر در یک جنگ ضروری می پندارد تا در زمان اجرای عملیات های نظامی شان میان افراد غیر نظامی و جنگجویان تفکیک قایل شوند. کسانی که دیگر شورش نبوده و یا دیگر در جنگ ها سهم نمی گیرند، محفوظ تلقی گردیده و نباید هدف قرار گیرند. اما در کنار افراد ملکی، جنگجویانی که دیگر از میدان جنگ خارج شده (مانند زخمی، بیمار، آنهای که کشتی شان می شکنند و در حال غرق شدن است و بازداشت یا تسلیم شده اند) یا کسانی که مربوط به پرسونل مذهبی یا کارمندان صحنه نیروهای مسلح اند؛ همه این ها تحت اصول حقوق بشر دوستانه بین المللی در برابر حمله یا هدف قرار گرفتن مصئون می باشند.

^{۱۸} قطع نامه ۱۳۲۵ (۲۰۰۰) شورای امنیت. هم چنان به قطع نامه های ۱۸۲۰ (۲۰۰۸)، ۱۸۸۸ (۲۰۰۹)، ۱۸۸۹ (۲۰۰۹) و ۱۹۶۰ (۲۰۱۰) شورای امنیت مراجعه گردد.
^{۱۹} پراگراف ۱ ماده ۵۰ پروتکل الحاقی ۱ را با کنوانسیون های ژنو مقایسه کنید. همچنین به "رهنمودهای تفسیری در مورد مفهوم مشارکت مستقیم در خشونت ها بر اساس حقوق بشر دوستانه بین المللی" نوشته نیلز میلز، مورخ ۱ جولای ۲۰۰۹ مراجعه کنید.

اما در ارتباط جنگ افغانستان؛ این گزارش حملاتی را علیه گروه های مختلف مردمی به ثبت رسانیده که شامل کارمندان ملکی، معلمین، کارمندان مراکز صحتی و کسانی که در ارائه خدمات عامه سهم دارند، شخصیت های سیاسی و کارمندان اداری، کارمندان مؤسسات غیر دولتی، پرسونل پولیس ملکی که وظیفه نظامی ندارند و در عملیات های مبارزه با شورشیان سهم ندارند، می گردد.^{۲۰}

^{۲۰} یوناما آنگده از افسران پولیس را به عنوان جنگجو می پذیرند که بصورت مستقیم در جنگ ها سهم دارند. این مسئله شامل حال پولیس ملی افغان، پولیس محلی و پولیس سرحدی که بصورت منظم عملیات های ضد شورشگری را انجام میدهند نیز می گردد، مگر اینکه خلاف آن ثابت شود. یوناما به عنوان غیر نظامی، آنگده از پولیس ترافیک افغان و دیگر افسران پولیس را در نظر دارد که فقط نقش تأمین نظم عامه ملکی را داشته باشند.

خلاصه گزارش

خواهرم به من تماس گرفت تا از کشته شدن مادرم و مجروح شدن خواهرم توسط یک حمله کننده انتحاری، بمن اطلاع دهد. در آن روز مادر و خواهرم بخاطر وعده ملاقاتی که با داکتر دندان داشت، از خانه بیرون رفتند. زمانی که موتر تاکسی در حال عبور از کنار وزارت دفاع بود، حمله انتحاری بوقوع پیوست. مادرم در محل حادثه از بین رفت و خواهرم به شدت مجروح گردیده بود که چهار روز را در شفاخانه سپری نمود. تا هنوز پارچه های شیشه در داخل سر خواهرم می باشد و نیاز جدی به مراقبت های صحیحی دارد. خواهرم یک معلمه بود و مادرم در یک مغازه خیاطی جهت حمایت اقتصادی خانواده ما کار می کرد. پدرم خیلی کهن سال شده و مریض می باشد. خواهرم به شدت از این حادثه تکان خورده و از اتفاق حوادث مشابه می ترسد و نیز او نمی خواهد که دیگر از خانه بیرون برود. من میدانم که چگونه بر این اندوه شدید غلبه نمایم و این بحران خانوادگی را حل نمایم. --- پسر یک خانمی که از اثر حمله انتحاری در نزدیکی وزارت دفاع، در شهر کابل به تاریخ ۹ مارچ ۲۰۱۳، کشته شد.^{۲۱}

افزایش در ارقام کشته شدگان و مجروحین اطفال، زنان و مردان افغان، منجر به ۲۳ درصد صعود در تلفات افراد ملکی در جریان شش ماه اول سال ۲۰۱۳ در مقایسه عین مدت زمان در سال ۲۰۱۲ گردیده است. در مجموع، یافته های یوناما نشان میدهد که در شش ماه اول سال ۲۰۱۳ به تعداد ۱۳۱۹ فرد ملکی به قتل رسیده و ۲۵۳۳ فرد ملکی مجروح گردیده است. بنابر این، مجموع تلفات افراد ملکی یعنی کشته شدگان و مجروحین به ۳۸۵۲ تن رسیده که در مقایسه عین مدت زمان سال ۲۰۱۲ در حدود ۱۴ درصد در کشته شدگان، ۲۸ درصد در مجروحین و ۲۳ درصد در تمام تلفات افراد ملکی، افزایش رخ داده است.^{۲۲} افزایش تلفات افراد ملکی در شش ماه اول سال ۲۰۱۳، برعکس آن روند نزولی هست که در شش ماه اول سال ۲۰۱۲ مشاهده گردیده بود و هم چنان، این افزایش نشان دهنده بازگشت دوباره به آمار بالای کشته شدگان و مجروحینی است که در شش ماه اول سال ۲۰۱۱ به ثبت رسیده بود.

بر اساس یافته های یوناما؛ در حدود ۷۴ درصد تمام تلفات افراد ملکی توسط نیروهای مخالف دولت صورت گرفته است. ۹ درصد تلفات توسط نیروهای دولتی و همکاران بین المللی شان صورت گرفته، ۱۲ درصد تلفات ناشی از جنگ های زمینی میان نیروهای دولتی و مخالفین دولت می باشد و نیز ۴ درصد

^{۲۱} مصاحبه یوناما در شهر کابل به تاریخ ۱۷ مارچ ۲۰۱۳.

^{۲۲} از اول ماه جنوری تا جون سال ۲۰۱۲، بر اساس یافته های یوناما در حدود ۱۱۵۸ فرد ملکی به قتل رسیده و ۱۹۷۶ فرد ملکی مجروح گردیده بود. مجموع تلفات یعنی کشته ها و مجروحین به ۳۱۳۴ تن می رسید. ارقام متذکره نسبت به ارقامی که در گزارش شش ماه اول سال ۲۰۱۲ به نشر رسیده بود نسبتاً بیشتر می باشد؛ زیرا، بعضی از حادثات منجر به قتل و جرح افراد ملکی بعد از نشر گزارش شش ماهه، تأیید گردیده بود.

تلفات به هیچ یکی از طرفهای درگیر منسوب شده نمی تواند؛ زیرا، این تلفات معمولاً توسط مواد انفجاری باقی مانده از دوران جنگ صورت گرفته است.^{۲۳}

مواد انفجاری تعبیه شده ی که توسط نیروهای مخالف دولت استفاده می گردد؛ طبق روال گذشته عامل بیشترین تلفات افراد ملکی شناخته شده است. روند صعودی جنگ های زمینی بین نیروهای دولتی و نیروهای مخالف دولت؛ باعث گردیده که این تاکتیک به عنوان دومین عامل تلفات افراد ملکی معرفی گردد. بنابراین، جنگ های زمینی در حقیقت یک تاکتیک یا روند جدیدی در شش ماه اول سال ۲۰۱۳ تلقی گردیده که تهدید جدی را علیه افراد ملکی افزایش داده است.

در نیمه سال جاری، یوناما مجدداً تأکید می کند که برای طرف های درگیر در جنگ این یک ضرورت هست تا تأثیرات مخرب جنگ را بر افراد ملکی افغانستان متوقف نمایند. طرفهای درگیر باید تمام معیارهای ضروری را جهت تقویت محافظت افراد ملکی و مطابعت از مسئولیت های قانونی شان بخاطر جلوگیری از تلفات افراد ملکی، مد نظر بگیرند.

خشونت های ناشی از جنگ در شش ماه اول سال ۲۰۱۳، به تعداد ۱۰۶ زن را به قتل رسانیده و ۲۴۱ زن را مجروح نموده است. لذا، مجموع تلفات افراد متذکره به ۳۴۷ نفر رسیده که در مقایسه عین مدت زمان در سال ۲۰۱۲، در حدود ۶۱ درصد افزایش را نشان میدهد. جنگ های زمینی در میان طرفهای درگیر عامل اصلی تلفات طبقه اناث بوده و به تعقیب آن مواد انفجاری تعبیه شده که توسط نیروهای مخالف دولت استفاده می گردد، جایگاه دوم را به عنوان عامل تلفات طبقه اناث دارد. در همین دوره زمانی به تعداد ۲۳۱ طفل به قتل رسیده و ۵۲۹ طفل دیگر مجروح گردیده است. لذا؛ مجموع تلفات اطفال به ۷۶۰ نفر رسیده که در مقایسه عین مدت زمان سال ۲۰۱۲، در حدود ۳۰ درصد افزایش را نشان میدهد. مواد انفجاری تعبیه شده عامل اصلی تلفات اطفال بوده و به تعقیب آن، جنگ های زمینی بین طرف های درگیر و مواد انفجاری باقی مانده از دوران جنگ به ترتیب در ردیف دوم و سوم قرار دارد.^{۲۴}

بطور مجموع، عوامل اصلی که در روند صعودی آمار کشته شدگان و مجروحین افراد ملکی در شش ماه اول سال ۲۰۱۳ در افغانستان نقش داشته، به قرار ذیل می باشد: افزایش در استفاده از مواد انفجاری تعبیه شده توسط نیروهای مخالف دولت که هیچ گونه تفکیکی را بین اهداف ملکی و نظامی قابل نیست و نیز حملات انتحاری و پیچیده^{۲۵} در ساحاتی که اجتماع مردم و یا عبور و مرور مردم بشمول دفاتر ملکی دولت، بیشتر می باشد.

^{۲۳} مواد انفجاری باقی مانده از دوران جنگ؛ شامل مهمات منفجر نشده و مهمات انفجاری بجا مانده می گردد.

^{۲۴} از ماه جنوری گرفته تا جون سال ۲۰۱۲، یافته های یوناما نشان میدهد که به تعداد ۷۶ زن کشته شده و ۱۳۹ زن مجروح گردیده بود که مجموع تلفات به ۲۱۵ تن می رسید. هم چنان، در این مدت به تعداد ۲۳۲ طفل به قتل رسیده و ۵۳۲ طفل مجروح گردیده بود که مجموع تلفات اطفال به ۷۶۰ تن می رسید. در سال ۲۰۱۳، جنگ های زمینی به تعداد ۳۳ زن را به قتل رسانیده و ۱۱۸ زن را مجروح نموده است که رقم متذکره ۴۴ درصد تلفات زنان را تشکیل می دهد. در سال ۲۰۱۳، مواد انفجاری تعبیه شده ۷۰ طفل را به قتل رسانیده و ۱۷۹ طفل را مجروح نموده است که در مقایسه شش ماه اول سال ۲۰۱۲، در حدود ۷۲ درصد افزایش نموده است. چون در شش ماه اول سال ۲۰۱۲ به تعداد ۶۳ طفل کشته شده و ۸۲ طفل مجروح گردیده بود.

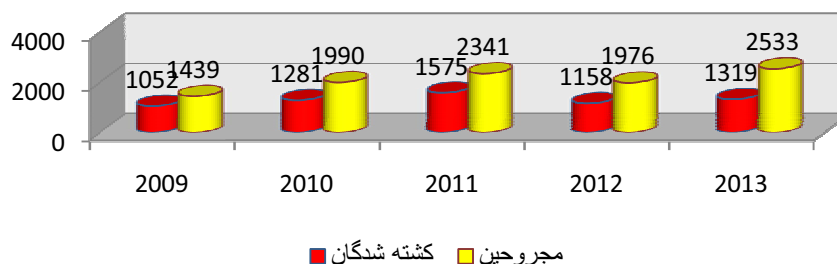
^{۲۵} تعریف یوناما از حمله پیچیده: حمله پیچیده به حمله گفته می شود که عمداً و هماهنگ شده صورت می گیرد و شامل حمله انتحاری (با مواد انفجاری که در بدن انسان جاسازی شده و یا اینکه در موتر جاسازی می گردد) که در آن بیشتر از یک حمله کننده و بیشتر از یک نوع سلاح و بیشتر

یوناما هم چنان، افزایشی را در قتل‌های هدفمند، حمله علیه کارمندان دولتی، اختطاف و قتل و آمار بالایی از تهدید و ارباب که توسط نیروهای مخالف دولت صورت می‌گیرد را به ثبت رسانیده است.

تغییرات در وضع سیاسی و امنیتی در شش ماه اول سال ۲۰۱۳ در حقیقت مانع محافظت از افراد ملکی گردیده و دسترسی به حقوق بشر را محدود نموده است. پیشرفت در انتقال مسئولیت‌های امنیتی از نیروهای بین‌المللی به نیروهای امنیتی افغانستان و بسته شدن پایگاه‌های نظامی نیروهای بین‌المللی، با افزایش و تشدید حملات بر نیروهای امنیتی افغانستان بخصوص بر پاسگاه‌ها، شاهراه‌های مهم، در بعضی از ساحاتی که انتقال امنیتی صورت گرفته و در ولسوالی‌هایی که با کشورهای همسایه هم سرحد اند، همزمان شده است. تلاش نیروهای مخالف دولت جهت پافشاری بر اعمال نفوذشان بر ساحاتی که رقابت بر تصرف آن جریان دارد، منجر به افزایش جنگ‌های زمینی بین نیروهای مخالف دولت و نیروهای طرفدار دولت بویژه نیروهای دولتی گردیده است. که در نتیجه افراد ملکی در جریان فیرهای متقابل یا مواد انفجاری تعبیه شده توسط نیروهای مخالف دولت، کشته و مجروح می‌گردند.

همچنان، خلای امنیتی و جنگ بین گروه‌های مسلح و زورمندان برای اعمال نفوذ بالای یک ساحه مشخص و جنجال بین سیاستمداران نیز باعث افزایش حوادث امنیتی گردیده است. مثلاً جنگ‌های مسلحانه و قتل‌های هدفمند ناشی از همچون حادثات غالباً منجر به تلفات افراد ملکی می‌گردد.

مجموع کشته شدگان و مجروحین افراد ملکی در شش ماه اول سالهای ۲۰۱۳-۲۰۰۹

تلفات افراد ملکی از اثر جنگ‌های زمینی میان طرف‌های درگیر در جنگ

در شش ماه اول سال ۲۰۱۳، تلفات افراد ملکی در نتیجه جنگ‌های زمینی میان نیروهای مخالف دولت و نیروهای دولتی و همکاران بین‌المللی شان در حدود ۴۲ درصد افزایش یافته است. در اثر همچون حملات به تعداد ۲۰۷ فرد ملکی به قتل رسیده و ۷۶۴ فرد ملکی مجروح گردیده، که مجموع تلفات به ۹۷۱ تن می‌رسد. ارقام متذکره، تلفات افراد ملکی را در بر می‌گیرد که تمام طرف‌های درگیر در ایجاد آن

از یک میتود (مواد انفجاری تعبیه شده در بدن و راکت) در آن استفاده شده باشد. تمام عناصر سه گانه ی متذکره باید وجود داشته باشد، تا یک حمله پیچیده محقق گردد.

نقش دارد. جنگ های زمینی عامل ۲۵ درصد تمام تلفات افراد ملکی گردیده که از لحاظ سبب تلفات بعد از مواد انفجاری تعبیه شده قرار دارد.

نیروهای مخالف دولت و محافظت افراد ملکی

نیروهای مخالف دولت عامل ۷۴ درصد تلفات افراد ملکی در شش ماه اول سال ۲۰۱۳ می باشد. یا به عبارت دیگر نیروهای متذکره به تعداد ۱۰۳۸ فرد ملکی را به قتل رسانیده و ۱۸۲۵ فرد ملکی را مجروح نموده است، که مجموعاً در مقایسه عین مدت زمان سال ۲۰۱۲ در حدود ۱۶ درصد افزایش را نشان می دهد.

استفاده از مواد انفجاری تعبیه شده (موادی که هیچ تفکیکی بین اهداف ملکی و نظامی قایل نیست و استفاده از آن نیز غیر قانونی می باشد) توسط نیروهای مخالف دولت به عنوان عمده ترین تهدید جنگی در مقابل اطفال، زنان و مردان افغانستان بشمار رفته و ۳۵ درصد تمام تلفات افراد ملکی را تشکیل می دهد. از اول ماه جنوری تا ۳۰ جون سال ۲۰۱۳، مواد انفجاری تعبیه شده به تعداد ۴۴۳ فرد ملکی را به قتل رسانیده و ۹۱۷ فرد ملکی را مجروح نموده است، که مجموع تلفات به ۱۳۶۰ تن می رسد. رقم متذکره در مقایسه عین مدت زمان سال گذشته در حدود ۳۴ درصد افزایش را نشان می دهد.

تلفات افراد ملکی از اثر مواد انفجاری تعبیه شده که از راه دور کنترل می گردد^{۲۶}، در حدود ۱۳۰ درصد در مقایسه عین مدت زمان سال ۲۰۱۲ افزایش یافته است. به تعداد ۱۶۰ حادثه ناشی از تاکتیک متذکره در حدود ۱۳۶ فرد ملکی را به قتل رسانده و ۴۲۶ فرد ملکی را مجروح نموده است که مجموع تلفات به ۵۶۲ تن می رسد.^{۲۷} بر اساس یافته های یوناما به تعداد ۹۰ حادثه مواد انفجاری تعبیه شده بشقاب ماندی که با آوردن فشار یا به محض تماس قربانی منفجر می گردد، در حدود ۸۳ فرد ملکی را به قتل رسانده و ۱۴۴ فرد ملکی را مجروح نموده که مجموع تلفات به ۲۷۷ تن می رسد. رقم مجموع تلفات، ۲۴ درصد کاهش را در مقایسه عین مدت زمان سال ۲۰۱۲ نشان می دهد.

هرچند یوناما کاهش تلفات افراد ملکی از اثر مواد انفجاری تعبیه شده بشقاب ماندی که با آوردن فشار منفجر می گردد را خاطر نشان می سازد، اما یوناما تأکید می کند که مواد انفجاری تعبیه شده که به محض تماس قربانی منفجر می گردد، به حیث ماین ضد نفر عمل نموده و چون تفکیکی بین اهداف نظامی و ملکی قایل شده نمی تواند، لذا؛ به عنوان سلاح خالی از تبعیض معرفی شده و بنابر این، بر اساس حقوق بشر دوستانه بین المللی استفاده از آن غیر قانونی محسوب می گردد. یوناما مجدداً از نیروهای مخالف دولت می خواهد که استفاده از مواد انفجاری تعبیه شده ی که با تماس قربانی منفجر می گردد را بطور کامل متوقف نماید، بخصوص استفاده از موادی که اصل تفکیک در استفاده از آن رعایت نمی

^{۲۶} مواد انفجاری که از راه دور کنترل گردیده و از تکنولوژی رادیو برای انفجارش استفاده می گردد، معمول ترین نوع مواد انفجاری هست که به شکل دقیق کنترل گردیده و از راه دور میتواند منفجر گردد. در استفاده از این نوع مواد، افراد این توانایی را دارد که یک موادی از قبل جاسازی شده را در یک وقت دقیق و آن هم زمانی که هدف مورد نظر در ساحة مواد جاسازی شده قرار گرفت، انفجار دهد.

^{۲۷} در شش ماه اول سال ۲۰۱۲، بر اساس یافته های یوناما به تعداد ۷۱ حادثه از این نوع در حدود ۵۵ فرد ملکی را به قتل رسانده و ۱۸۹ فرد ملکی را مجروح نموده بود، که مجموع تلفات به ۲۴۴ تن می رسید.

گردد؛ در مکان های عمومی مانند بازارها و پارک ها که عبور و مرور افراد ملکی در آن زیاد می باشد، باید ممنوع گردد.

بر اساس یافته های یوناما مواد انفجاری تعبیه شده، حملات انتحاری و حملات پیچیده عامل ۵۲ درصد تمام تلفات افراد ملکی در این دوره زمانی می باشد.

حوادثی که در آن نیروهای مخالف دولت افراد ملکی را (آن افراد ملکی که گمان می رود دولت افغانستان را حمایت می کند) عمداً مورد هدف قرار داده و به قتل می رساند، به سرعت صعود نموده است. بر اساس یافته های یوناما، از اول ماه جنوری تا ۳۰ جون سال ۲۰۱۳، به تعداد ۲۶۲ حادثه قتل های هدفمند و عمدی توسط نیروهای مخالف دولت، در حدود ۳۱۲ فرد ملکی را به قتل رسانده و ۱۳۱ فرد ملکی را مجروح نموده است، که مجموع تلفات به ۴۴۳ تن می رسد. رقم تلفات متذکره در مقایسه عین مدت زمان سال ۲۰۱۲، در حدود ۲۹ درصد افزایش را نشان می دهد. بعد از مواد انفجاری تعبیه شده و جنگ های زمینی؛ قتل های عمدی و هدفمند سومین تاکتیک مهلک از لحاظ ارقام بالای تلفات افراد ملکی در شش ماه اول سال ۲۰۱۳ بشمار می رود.

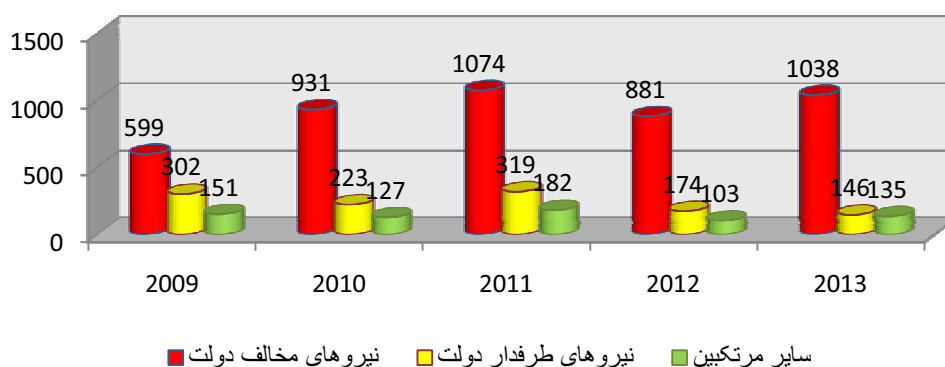
یوناما نمونه هایی از تهدید و حمله توسط نیروهای مخالف دولت علیه ملاها یعنی رهبران مذهبی را مشاهده نموده است. در این ارتباط، یوناما ۱۴ حادثه را درج نموده که در آن رهبران مذهبی یا عبادت گاه ها یعنی مساجد بطور مستقیم تهدید شده و مورد حمله قرار گرفته اند، که در نتیجه حدود ۷ نفر به قتل رسیده است. اکثریت چنین حملات، آن ملاهایی را مورد هدف قرار داده که مراسم تدفین و خاکسپاری اعضای کشته شده نیروهای امنیتی افغانستان را انجام داده و یا حمایت خود را از دولت افغانستان به شکل علنی اعلام نموده است. حقوق بشر دوستانه بین المللی حملات علیه افراد مذهبی یعنی آنهایی که بر اساس قوانین از محافظت ویژه برخوردار می باشند را ممنوع قرار داده است.

یوناما در حدود ۷۶ درصد افزایش را در تلفات ناشی از آن نوع حملاتی که نیروهای مخالف دولت؛ کارمندان ملکی دولت، دفاتر دولتی، مراکز ولسوالی ها و سایر تشکیلات دولتی را مورد هدف قرار دادند، به ثبت رسانیده است. در شش ماه اول سال ۲۰۱۳؛ بر اساس یافته های یوناما از اثر ۱۰۳ حمله موصوف در حدود ۱۱۴ فرد ملکی به قتل رسیده و ۳۲۴ فرد ملکی مجروح گردیده است، که مجموع تلفات به ۴۳۸ تن می رسد.^{۲۸} تلفات ۴۳۸ فرد ملکی؛ کشته شدگان و مجروحین ناشی از قتل های هدفمند کارمندان دولت، حمله با مواد انفجاری تعبیه شده، حملات پیچیده و انتحاری علیه دفاتر ملکی دولت و حملات علیه پولیس خارج از وظیفه را تشکیل می دهد. در حقیقت پولیس وظایف تأمین نظم عامه افراد ملکی را به پیش می برد، اما جنگ های زمینی توسط نیروهای مخالف دولت علیه تشکیلات ملکی دولت مانند مراکز ولسوالی ها به راه انداخته می شود.

^{۲۸} در شش ماه اول سال ۲۰۱۲، بر اساس یافته های یوناما در ۷۲ حمله جداگانه علیه کارمندان ملکی دولت و دفاتر ملکی دولت در حدود ۶۱ فرد ملکی به قتل رسیده و ۱۸۸ فرد ملکی مجروح گردیده بود، که مجموع تلفات به ۲۴۹ تن می رسید.

یوناما هم چنان چهار حمله را علیه ساختمان محاکم در شهر فراه، کابل، ولسوالی مارجه ولایت هلمند و ولسوالی پشتون کوت ولایت فاریاب به ثبت رسانیده است. در اثر حملات متذکره در حدود ۵۷ فرد ملکی به قتل رسیده و ۱۴۵ فرد ملکی مجروح گردیده است. مجموع تلفات حادثات متذکره به ۲۰۲ تن رسیده و افرادی چون قضات، حارنوالان و کارمندان بخش حقوق و کارمندان اداری را تشکیل می داد. طالبان مسئولیت این حملات را از طریق اعلامیه های شان به عهده گرفته و علنی اعلام نمودند که قضات و حارنوالان را مورد هدف قرار خواهد داد. یوناما، خاطر نشان می سازد که حملات عمدی علیه افراد ملکی بشمول مقامات ملکی دولت در تمام حالات ممنوع قرار داده شده و ممکن جرایم جنگی محسوب گردد.

آمار کشته شدگان افراد ملکی که در شش ماه اول سالهای ۲۰۰۹ - ۲۰۱۳ توسط طرفهای درگیر در جنگ به قتل رسیده است

نیروهای دولتی/همکاران بین المللی شان و محافظت افراد ملکی

بر اساس یافته های یوناما در شش ماه اول سال ۲۰۱۳، نیروهای دولتی و همکاران بین المللی شان در حدود ۱۴۶ فرد ملکی را به قتل رسانده و ۲۱۶ فرد ملکی را مجروح نموده است، که مجموع تلفات به ۳۶۲ تن می رسد. ارقام متذکره نشان می دهد که در مقایسه عین مدت زمان سال ۲۰۱۲، در بخش کشته شدگان در حدود ۱۶ درصد کاهش، در بخش مجروحین ۵۸ درصد افزایش و در بخش مجموع تلفات در حدود ۱۶ درصد افزایش رخ داده است.^{۲۹} ارقام تلفات افراد ملکی که در شش ماه اول سال ۲۰۱۳ به نیروهای دولتی و همکاران بین المللی شان نسبت داده می شود، در حدود ۹ درصد تمام تلفات افراد ملکی را تشکیل می دهد.

بر اساس یافته های یوناما، در اثر حملات هوایی در حدود ۴۹ فرد ملکی به قتل رسیده و ۴۱ فرد ملکی مجروح گردیده است. مجموع تلفات حملات متذکره به ۹۰ تن می رسد و در مقایسه به عین مدت زمان سال ۲۰۱۲، در حدود ۳۰ درصد کاهش در تلفات بوجود آمده است. تلفات زنان و اطفال در حدود ۵۴

^{۲۹} بر اساس یافته های یوناما در شش ماه اول سال ۲۰۱۲؛ نیروهای دولتی و همکاران بین المللی شان در حدود ۱۷۴ فرد ملکی را به قتل رسانیده و ۱۳۷ فرد ملکی را مجروح نموده بود، که مجموع تلفات به ۳۱۱ تن می رسید.

درصد تمام تلفات ناشی از حمله هوایی را تشکیل می دهد. تقریباً نصف کشته شدگان ناشی از حمله هوایی و بیشتر از یک سوم مجروحین ناشی از حمله هوایی (۲۲ کشته و ۱۰ مجروح) مربوط به ولایت کنر می باشد که در مقایسه عین مدت زمان سال ۲۰۱۲، در ولایت متذکره افزایش ۸۸ درصدی در تلفات ناشی از حمله هوایی بوجود آمده است.

یوناما؛ هرچند کاهشی را در تلفات افراد ملکی ناشی از حمله هوایی به ثبت رسانیده است، اما نگرانی ها هنوز در مورد نامتناسب بودن کشته شدگان و مجروحین چندین حمله هوایی وجود دارد. مثلاً، بطور مشخص در دو حادثه جداگانه در ولسوالی شیگل ولایت کنر به تاریخ ۶ ماه فبروی و ۱۳ ماه اپریل به تعداد ۲۲ فرد ملکی کشته شده و ۱۰ فرد ملکی مجروح گردید، که بیشترین قربانیان را زنان و کودکان تشکیل می داد. یوناما، هم چنان نبود شفافیت و عدم پاسخ دهی دوام دار را در مورد چندین حمله هوایی که منجر به تلفات افراد ملکی گردیده، بشمول حادثه ولسوالی شیگل، خاطر نشان می سازد.^{۳۰}

بر اساس یافته های یوناما در شش ماه اول سال ۲۰۱۳ در ۷ حمله جداگانه طیاره های بدون سرنشین^{۳۱} که ظاهراً نیروهای مخالف دولت را هدف قرار داده است، در حدود ۱۵ فرد ملکی به قتل رسیده و ۷ فرد ملکی مجروح گردیده است.^{۳۲} یوناما عدم شفافیت و پاسخ دهی در مورد استفاده از طیاره های بدون سرنشین برای قتل های هدفمندی که منجر به تلفات افراد ملکی می گردد را خاطر نشان می سازد. با وجود درخواستهای مکرر از نیروهای بین المللی، یوناما هیچ گونه معلوماتی را در مورد چارچوب حقوقی و پالیسی های عملیاتی که معیارهای قبل از عملیات را مشخص نماید، دریافت ننموده است. آن معیارهای که ایجاب می نماید تا هویت یک فرد و وضعیت آن که آیا یک جنجگو هست یا یک فرد ملکی، قبل از اینکه از نیروی کشنده استفاده گردد، مشخص گردد. و نیز معیارهای را مد نظر بگیرد که از تلفات افراد ملکی جلوگیری به عمل آید.

بر اساس یافته های یوناما از اثر ۲۳ حادثه جداگانه عکس العمل تدریجی نیروها در مقابل یک پدیده مظنون، در حدود ۲۰ فرد ملکی به قتل رسیده و ۲۲ فرد ملکی مجروح گردیده است. لذا، مجموع تلفات این تاکتیک به ۴۲ تن رسیده و در مقایسه عین مدت زمان سال ۲۰۱۲ در حدود ۵۶ درصد افزایش رخ داده است. افزایش تلفات این تاکتیک در شش ماه اول سال ۲۰۱۳ در مغایرت با آن روند نزولی که در تلفات افراد ملکی در سالهای ۲۰۱۱ و ۲۰۱۲، دیده می شد، قرار دارد. از ۲۳ حادثه متذکره، در حدود ۱۳

^{۳۰} به بخش عملیات های هوایی این گزارش که متعاقباً بحث گردیده است، مراجعه گردد.

^{۳۱} طیاره های بدون سرنشین به طیاره های که توسط پیلوت ها از راه دور کنترل می شود، نیز گفته می شود. البته، هیچگونه تفکیکی بین انواع

طیاره های بدون سرنشین وجود ندارد.

^{۳۲} یوناما، ممکن تلفات ناشی از حملات طیاره های بدون سرنشین را کمتر گزارش داده باشد. بخاطریکه یوناما همیشه نوعیت هوایما را که در عملیات ها استفاده می گردد، تفکیک کرده نمی تواند. چون تأیید اینکه آیا تلفات افراد ملکی توسط طیاره های با بال ثابت، هلیکوپتر یا بدون سرنشین صورت گرفته است، خیلی ساده نمی باشد. هم چنان؛ نیروهای بین المللی بطور روزمره در باره عملیات های هوایی شان نظر به محرمت عملیات ها، معلومات نمی دهد.

حادثه آن به نیروهای بین المللی نسبت داده شده، ۹ حادثه به نیروهای امنیتی افغان و متباقی حوادث به عملیات های مشترک نیروهای بین المللی و نیروهای امنیتی افغانستان منسوب می گردد.

در حدود ۲۴ حادثه از نوع عملیات های شبانه که همیشه توسط نیروهای دولتی و همکاران بین المللی شان صورت می گیرد، باعث کشته شدن ۱۷ فرد ملکی و مجروح شدن ۱۵ فرد ملکی گردیده است. لذا، مجموع تلفات این تاکتیک به ۳۲ تن رسیده که در مقایسه عین مدت زمان سال ۲۰۱۲ در حدود ۱۴ درصد کاهش در مجموع تلفات بوجود آمده است. رقم متذکره در سال جاری، با روند نزولی تلفات افراد ملکی که در نتیجه این تاکتیک در عین مدت زمان سال های ۲۰۰۹ تا ۲۰۱۲ به ثبت رسیده بود، سازگاری دارد.

نیروهای امنیتی افغان و محافظت از افراد ملکی

از اول ماه جنوری تا ۳۰ ماه جون ۲۰۱۳، بر اساس یافته های یوناما، نیروهای امنیتی افغانستان یعنی اردوی ملی، پولیس ملی، پولیس محلی و امنیت ملی در عملیات های مستقل شان بدون حضور نیروهای بین المللی در حدود ۳۴ فرد ملکی را به قتل رسانیده و ۹۰ فرد ملکی را مجروح نموده است. لذا، مجموع تلفات افراد ملکی به ۱۲۴ تن رسیده و در مقایسه عین مدت زمان سال ۲۰۱۲ در حدود ۱۷۰ درصد افزایش در تلفات افراد ملکی بوجود آمده است.^{۳۳} اکثریت این تلفات یعنی ۴۷ تن کشته و مجروح در زون شرقی افغانستان اتفاق افتاده که متعاقباً شمال شرق افغانستان با ۲۸ تن و زون غرب با ۱۶ تن در ردیف دوم و سوم قرار دارد.

افزایش تلفات افراد ملکی توسط نیروهای امنیتی افغانستان به روند جاری انتقال مسئولیت های امنیتی از نیروهای نظامی بین المللی به نیروهای امنیتی افغانستان ارتباط می گیرد. بر اساس گفته های مقامات اردوی ملی افغانستان در شش ماه اول سال ۲۰۱۳، نیروهای امنیتی افغانستان بطور مستقل ۹۰ درصد عملیات های نظامی را اجرا نموده است.^{۳۴}

با وجود اینکه نیروهای امنیتی افغانستان تقریباً تمام عملیات های نظامی را در سراسر کشور رهبری می نماید، ولی یک ساختار دائمی در تشکیلات نیروهای امنیتی افغانستان وجود ندارد تا بطور منظم ادعای تلفات افراد ملکی را تحقیق نموده و معیارهای جبران خسارت را بوجود آورده و اقدامات بعدی را انجام دهد. گروه بررسی تلفات افراد ملکی که در مرکز هماهنگی معلومات ریاست جمهوری در ماه می سال ۲۰۱۲ ایجاد گردید، فقط گزارش تلفات افراد ملکی را که از نیروهای امنیتی بدست می آورد، ثبت می نماید. اما این مرکز شکایات افراد و نهادها را دریافت نمی نماید.^{۳۵}

^{۳۳} بر اساس یافته های یوناما؛ در شش ماه اول سال ۲۰۱۲ نیروهای امنیتی افغانستان در حدود ۱۲ فرد ملکی را به قتل رسانده و ۳۴ فرد ملکی را مجروح نموده بود.

^{۳۴} مصاحبه یوناما با افسر حقوق وزارت دفاع که به تاریخ ۱۵ ماه می ۲۰۱۳ در کابل صورت گرفت.

^{۳۵} بنا بر دلایلی که در بالا ذکر گردید، یوناما بر این نظر می باشد که تلفات افراد ملکی ناشی از عملیات های نیروهای امنیتی افغانستان بطور کامل گزارش داده نشده است.

بطور عموم در مورد محافظت افراد ملکی، دولت افغانستان معیارهای ثابت و محسوسی را بخاطر جلوگیری از تلفات افراد ملکی در صحنه جنگ و بخاطر حصول اطمینان از اینکه نیروهای امنیتی افغان تمام اقدامات لازمه را بخاطر محافظت افراد ملکی و مردمانی که از جنگ جاری متأثر می گردند، مد نظر می گیرد، تا هنوز روی دست نگرفته است. بطور مثال، در سال ۲۰۱۳ از اثر ۲۱ فیر جداگانه هاوان، نارنجک و راکت توسط نیروهای امنیتی افغانستان علیه نیروهای مخالف دولت در جریان جنگ های زمینی در حدود ۱۴ فرد ملکی به قتل رسیده و ۵۵ فرد ملکی مجروح گردیده، که مجموع تلفات به ۶۹ تن می رسد. در سال ۲۰۱۲، یوناما تنها یک حادثه از این نوع را به ثبت رسانیده بود که فقط یک فرد ملکی را به قتل رسانده و ۲ فرد ملکی را مجروح نموده بود. افزایشی که در تلفات افراد ملکی در سال ۲۰۱۳ رخ داده است در حقیقت نمایانگر افزایش عملیتهای مستقل نیروهای امنیتی افغانستان بوده و در نتیجه ضرورت ایجاد می گردد تا رهنمودها و قواعد جنگی برای نیروهای امنیتی افغانستان ایجاد گردد تا از این طریق مسئولیت های آنها جهت محافظت افراد ملکی افزایش یابد.

یوناما؛ اقداماتی که توسط حکومت افغانستان در سال ۲۰۱۳ جهت بالابردن ظرفیت نیروهای امنیتی افغانستان بخاطر مقابله علیه تهدیدات مواد انفجاری تعبیه شده، مانند تقویت بیشتر واحد های مبارزه علیه مواد انفجاری تعبیه شده در داخل نیروهای امنیتی افغانستان و بالا رفتن ظرفیت آزمایشگاه های بایومتریک، روی دست گرفته شده را خوش آمده می گوید. با توجه به تهدید روز افزون مواد انفجاری تعبیه شده و ضروری که از این ناحیه بر مردمان ملکی تحمیل می گردد، یوناما برای حکومت افغانستان این را یک ضرورت می پندارد که با حمایت دوام دار آیساف و جامعه بین المللی این اطمینان را بوجود آورد تا نیروهای امنیتی افغانستان آموزش داده شده و به شکل کافی تجهیز گردد. هم چنان، بطور کامل توانایی این را پیدا نماید که عملیات ها علیه مواد انفجاری تعبیه شده را بعد از تکمیل پروسه انتقال امنیتی در سال ۲۰۱۴، فرماندهی و اجرا نماید.

پولیس محلی افغانستان

از اول ماه جنوری تا ۳۰ جون سال ۲۰۱۳، بر اساس یافته های یوناما در اثر ۳۲ حادثه جداگانه منسوب به پولیس محلی، ۱۴ فرد ملکی به قتل رسیده و ۲۳ فرد ملکی مجروح گردیده است. تلفات متذکره در مقایسه عین مدت زمان سال ۲۰۱۲ در حدود ۶۱ درصد افزایش را نشان می دهد. اکثریت تلفات افراد ملکی که منسوب به پولیس محلی می باشد، در نتیجه نقض حقوق بشر علیه افراد ملکی که شامل قتل، تعذیب، تجاوز جنسی، تهدید، ارباب، اذیت، کار اجباری، اخاذی و جمع آوری مالیه به شکل غیر قانونی می باشد، صورت گرفته است. یوناما مجدداً پیشنهاد می نماید که یک میکانیزم پاسخ دهی در سطح ملی در مقام ریاست پولیس محلی در وزارت داخله ایجاد گردد. مثلاً، گماشتن یک حارنوال نظامی بخاطر تحقیقات شفاف و مستقل و تحقیق جرایم منسوب به پولیس محلی در سراسر افغانستان یک امر ضروری می باشد.

مردمانی که در مخاطره زندگی می کنند: آسیب ناشی از خشونت جنگی علیه افراد ملکی مواد انفجاری که از زمان جنگ باقی می ماند.

تهدید روز افزون مواد انفجاری که از دوران جنگ باقی می ماند^{۳۶}، خطرات جدی را علیه زندگی و معیشت افراد ملکی و امنیت افغان ها بخصوص اطفال مطرح نموده است. از اول ماه جنوری تا ۳۰ جون ۲۰۱۳، بر اساس یافته های یوناما از اثر مواد انفجاری باقی مانده از دوران جنگ در حدود ۴۳ فرد ملکی به قتل رسیده و ۱۰۲ فرد ملکی مجروح گردیده است. در نتیجه مجموع تلفات به ۱۴۵ تن رسیده و رقم متذکره در مقایسه عین مدت زمان سال ۲۰۱۲ در حدود ۵۳ درصد افزایش را نشان می دهد. هم چنان، در حدود ۷۹ درصد قربانیان این تاکتیک را اطفال تشکیل می دهد. سرعت افزایش تلفات افراد ملکی از اثر مواد انفجاری باقی مانده از دوران جنگ اولاً ناشی از افزایش جنگ های زمینی بین طرف های درگیر بوده که سبب تلفات افراد ملکی می گردد.^{۳۷} دلیل دوم، سرعت بخشیدن به بسته شدن مراکز نظامی آیساف و مناطق تحت تیر رس آنها می باشد. زیرا، نگرانی های وجود دارد که آن مراکز نظامی و مناطقی تحت تیر رس آنها قبل از بسته شدن بطور جدی از مهمات منفجر نشده پاکسازی نشده باشد.^{۳۸}

مواد انفجاری متروک

مواد انفجاری متروک به مواد انفجاری گفته می شود که کاشته شده و انفجار ننموده است. این نوع مواد انفجاری به حیث ماین های زمینی عمل نموده و افغان ها را به شکل دوام از بهره مندی حقوق اولیه شان باز میدارد. حضور مواد انفجاری متروک فضای ترس، نا امنی و ارعاب را ایجاد نموده و افغان ها نمیتوانند از حق حیات شان به وجه احسن استفاده نمایند. مواد انفجاری متروک باعث می گردد که تمام قریه جات خالی از سکنه گردد. مردم در مناطقی سکونت دارند که بخاطر موجودیت مواد انفجاری متروک زندگی شان را با تهدید مرگ، معیوب شدن، مجروح شدن جدی و تخریب مایملک شان سپری می نماید. مواد انفجاری متروک آزادی رفت و آمد افغان ها را محدود نموده و نیز محدودیت هایی را علیه حق معیشت، حقوق سیاسی، حق اشتراک، حق تعلیم و حق دسترسی به مراقبت های صحی بوجود آورده است. تلاش های بیشتری برای بررسی ها و نقشه برداری مناطقی که مواد انفجاری متروک و غیر قابل استفاده وجود دارد، ضروری هست تا آن مناطق مشخص گردیده و به تعقیب آن عملیات های پاکسازی را شروع گردد. یوناما تأکید می نماید که تلاش های بیشتری به شکل عاجل ضرورت هست تا ستراتیژی ملی مبارزه علیه مواد انفجاری که توسط شورای امنیت ملی افغانستان در ۲۴ جون ۲۰۱۲ به تصویب رسید، بطور کامل عملی گردد.

^{۳۶}. مواد انفجاری که از زمان جنگ باقی می ماند، مهمات منفجر نشده و مهمات انفجاری بجا مانده را گویند.

^{۳۷}. افزایش تلفات افراد ملکی از اثر جنگ های زمینی بر امکان جنگ های بیشتری در مناطقی که افراد ملکی تجمع دارند، دلالت می نماید. طوری که این جنگ ها منجر به گسترش مهمات منفجر نشده و بجا مانده می شود.

^{۳۸}. ارزیابی علت و مبنای اصلی مواد انفجاری باقی مانده از دوران جنگ بسیار مشکل می باشد. بطور مشخص بعد از آنکه یک مهمات منفجر می گردد. در نتیجه تحلیل یوناما از هر یکی از مواد انفجاری بجا مانده از دوران جنگ که باعث تلفات افراد ملکی گردیده، همانا بازنگری منطقه هست که حادثه در آن اتفاق می افتد. بطور مثال، مواد انفجاری بجا مانده از دوران جنگ در مراکز که آیساف در گذشته در آن پایگاه داشته و باعث تلفات افراد ملکی گردیده است، مسئولیتش تا زمان تأیید سبب و مبنای اصلی مهمات به کسی نسبت داده نمی شود.

گروپ های مسلح

بر اساس یافته های یوناما گروپ های مسلح، مسئول ۱۹ حادثه نقض حقوق بشر می باشد که در حوادث متذکره به تعداد ۷ فرد ملکی به قتل رسیده و ۲ فرد ملکی مجروح گردیده است. اکثریت حوادث در مناطقی اتفاق افتاده است که گروپ های مسلح قدرت و نفوذ قابل ملاحظه را در آن مناطق دارد. بطور مثال، آن مناطق اکثراً زون شمال، شمال شرق و مناطق مرتفع مرکزی را در بر می گیرد.

یوناما، هم چنان مشاهده نموده است که گروپ های مسلح در جنگ های زمینی در کنار نیروهای امنیتی افغان بخصوص در ولایت فاریاب به شکل دوام دار نقش فعال را بازی می نماید. یوناما؛ ۴ حادثه قتل توسط گروپ های مسلح را تأیید می نماید که تمام قتلها با معافیت از مجازات صورت گرفته و هم چنان یوناما حادثات متعدد چون تهدید، ارباب، اذیت و اخاذی را که توسط گروپ های متذکره صورت گرفته، تأیید می نماید.

بیجا شدگان ناشی از جنگ

از اول جنوری تا ۳۰ جون ۲۰۱۳، کمیشنری عالی ملل متحد برای مهاجرین، بیجا شدن ۵۹۳۱۵ فرد ملکی را بخاطر خشونت های ناشی از جنگ به ثبت رسانیده است. رقم متذکره در مقایسه عین مدت زمان سال ۲۰۱۲ در حدود ۳ درصد افزایش را نشان می دهد.

تأثیرات جنگ های مسلحانه بر افراد ملکی

افراد ملکی بطور روز افزون فشار جنگ مسلحانه را در نیمه اول سال ۲۰۱۳، تحمیل نموده است. افراد ملکی بخصوص در مناطقی که از جنگ متأثر می گردد، واقعیت وحشتناک افزایش تلفات افراد ملکی را تجربه نموده که با خشونت های فراگیر ناشی از تهدید علیه حیات، معیشت و آسایش هزارها افغان، این واقعیت تلخ دو چند می گردد. افزایش گروپ های مسلح، بسته شدن جاده ها از طریق ایجاد پاسگاه های غیر قانونی یا بسته شدن جاده ها بخاطر موجودیت مواد انفجاری تعبیه شده، در عین زمان، نبود محافظت کافی از طرف نیروهای امنیتی افغانستان در بعضی از مناطق ارباب و تهدید را افزایش داده و منجر به آسیب رسانی بیشتر به افراد ملکی می گردد.

نیروهای مخالف دولت بطور عمدی افراد ملکی را به قتل رسانده، مجروح نموده و به شکل دوام دار آنها را با معافیت از مجازات تهدید می نماید. اعتماد روز افزون نیروهای مخالف دولت در استفاده از مواد انفجاری تعبیه شده همراه با افزایش در هدف قراردادن عمدی افراد ملکی، برای نیروهای مخالف دولت این ضرورت را ایجاد می دارد تا اقدام عاجل و محسوس جهت متوقف ساختن حملات علیه افراد ملکی افغانستان را روی دست گیرد.

روند سریع انتقال مسئولیت های امنیتی مستلزم گسترش محافظت از حقوق بشر می باشد. یوناما، نگرانی هایش را در مورد عدم ظرفیت و تجهیز کافی نیروهای امنیتی افغانستان بخاطر برطرف ساختن کامل تهدیدات ناشی از مواد انفجاری تعبیه شده، اعلام میدارد. هم چنان، یوناما برای نیروهای امنیتی افغان این

را یک ضرورت می‌پندارد که اقدامات مؤثری را روی دست گرفته تا افراد ملکی را بخصوص در جریان جنگ‌های زمینی و برخورد مسلحانه محافظت نماید.

چنانچه قبلاً پلان گردیده، به تعقیب بسته شدن گروه کاهش تلفات افراد ملکی در آیساف، این تاهنوز واضح نیست که کدام ساختار در داخل ناتو و آیساف بعد از سال ۲۰۱۴ تلفات افراد ملکی که توسط نیروهای بین‌المللی صورت می‌گیرد، بخصوص تلفات ناشی از حملات طیاره‌های بدون سرنشین را بررسی می‌نماید. یوناما از نیروهای ناتو و آیساف می‌خواهد تا واضح نماید که چه معیارهای را بخاطر محافظت افراد ملکی طرح نموده تا آن را برای مأموریت بعد از سال ۲۰۱۴ بجا بگذارد.

یوناما تصریح میدارد که برای پروسه صلحی که توسط افغان‌ها رهبری گردیده و صلح بین‌افغانی گفته می‌شود، این یک امر الزامی می‌باشد تا محافظت افراد ملکی را در اولویت مذاکرات شان قرار دهد. برای افغان‌ها اعتبار و ارزش پروسه صلح و پیشرفت مذاکرات جهت ختم منازعات مسلحانه زمان احساس گردیده و قابل پذیرش می‌باشد که تلفات افراد ملکی کاهش یافته و محافظت و امنیت شهروندان تقویت گردد.

پیشنهادات

یوناما از تمام طرفهای درگیر دعوت به عمل می‌آورد که به مسئولیت‌های حقوقی شان جهت محافظت از افراد ملکی، توجه نموده و تلاش‌ها و تعهدات شان جهت کاهش تلفات افراد ملکی بخصوص در جریان جنگ‌های زمینی را افزایش دهد. یوناما، بخاطر تقویت محافظت از افراد ملکی، پیشنهادات ذیل را پیشکش می‌نماید.

پیشنهادات به عناصر مخالف دولت

- حقوق بشر دوستانه بین‌المللی باید رعایت گردد، اصول تشخیص (تفکیک)، تناسب و اقدامات احتیاطی باید تقویت گردد، و نیز فرد ملکی باید طوری تعریف گردد که مبتنی بر حقوق بشر دوستانه بین‌المللی باشد.
- هدف قراردادن و قتل عمدی افراد ملکی باید متوقف شود. دستور العمل‌های که حملات و کشتن افراد ملکی، و بطور مشخص افراد مذهبی، مقامات قضائی و کارمندان ملکی دولت را اجازه میدهد، مسترد گردد.
- استفاده از مواد انفجاری تعبیه شده که تفکیک بین افراد ملکی و نظامی‌ها قایل نیست، بخصوص استفاده از آن در مکان‌های عمومی با جاهایی که رفت و آمد مردم ملکی زیاد هست، متوقف گردد.
- اقداماتی که توسط ساختارهای شبه قضائی یا ساختارهای قضائی موازی عملی می‌گردد متوقف گردد. چون ساختارهای متذکره مجازات‌های غیر قانونی مانند قتل، قطع عضو و لت و کوب را بر افراد ملکی تحمیل می‌نماید.

- دستور العمل ها و رهنمودهای که اعضای نیروهای مخالف دولت را هدایت می کنند تا از تلفات افراد ملکی جلوگیری نموده و آن را منع قرار داده است، اجرا گردد و آن اشخاصی که افراد ملکی را هدف قرار داده، یا می کشند و مجروح می نمایند باید پاسخده تلقی گردند.
- استفاده از مواد انفجاری که به محض تماس قربانی منفجر می گردد، باید متوقف گردد. هم چنان، استفاده از مواد انفجاری که تفکیک بین اهداف ملکی و نظامی قایل نیست (بخصوص در مناطقی که مکرراً افراد ملکی در آن عبور و مرور می نماید) را متوقف سازد.

پیشنهاد به حکومت افغانستان

- تطبیق کامل ستراتیژی مبارزه علیه مواد انفجاری تعبیه شده در اولیت قرار گیرد. هم چنان، تلاش ها به هدف تمویل بیشتر و تقویت بیشتری ظرفیت نیروهای امنیتی افغان برای فرماندهی، کنترل و اجرای مؤثر عمیات ها علیه مواد انفجاری و خشی سازی آنها بشمول استحصال مواد متذکره، صورت گیرد.
- ساختارهایی در داخل حکومت تقویت گردد که تلفات افراد ملکی توسط نیروهای دولتی را تعقیب نموده و آن را کاهش دهد. همچنان ساختارهای متذکره مسئول تلفات را پاسخده تلقی نموده و در نتیجه تحقیقات به شکل شفاف و بموقع صورت بگیرد. و نیز به شکل دقیق تمام حادثات منجر به تلفات افراد ملکی تعقیب گردیده تا محافظت افراد ملکی، پروسه جبران خسارت و پاسخ دهی تقویت گردد.
- رهنمودهای تاکتیکی، قواعد جنگ و سایر رویه ها اصلاح گردیده و تقویت گردد. تا از این طریق نیروهای امنیتی افغانستان راهنمایی گردیده و اطمینان کامل حاصل گردد تا تمام اعضای نیروهای امنیتی افغانستان مطابق به مسئولیت های قانونی شان جهت محافظت افراد ملکی، عمل می نماید.
- آن گروپهای پولیس محلی که با معافیت از مجازات نقض حقوق بشر نموده و جرایم متعدد را انجام داده است، منحل گردد. همچنان، پاسخ قانونی برای جرایمی که توسط آنها صورت گرفته، داده شود.
- به شکل دوام دار، گروپ های مسلح غیر قانونی باید منحل گردیده و خلع سلاح گردد.

پیشنهاد به نیروهای بین المللی

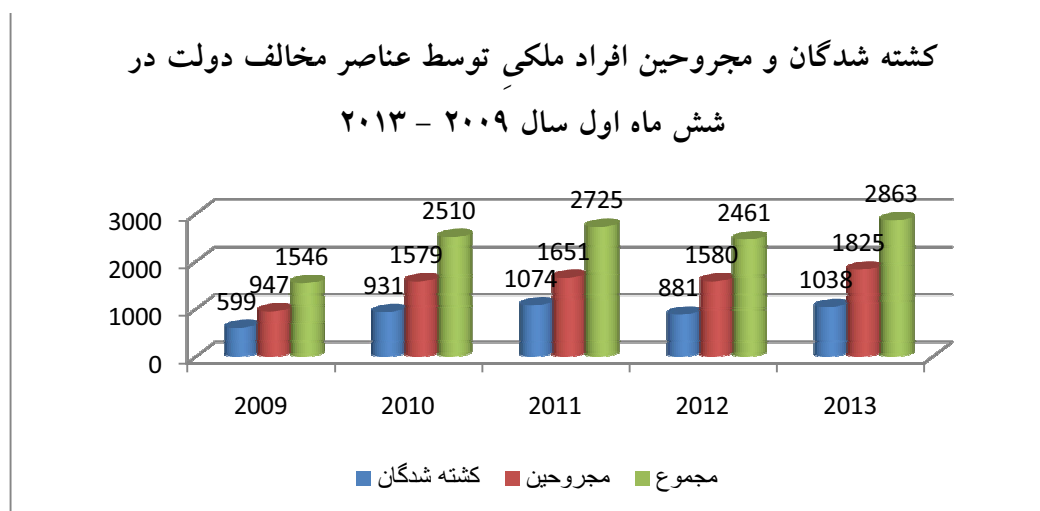
- اطمینان حاصل گردد که تمام پایگاه های نظامی بین المللی و ساحه تیررس آنها که بسته گردیده، کاملاً از مهمات بجا مانده و منفجر نشده پاک گردد. در سراسر کشور روند اختتام این پاکسازی باید تأیید گردد. یک میکانیزم در داخل آیساف و نیروهای امنیتی افغانستان باید ایجاد گردد تا در ساحاتی که امکان موجودیت مهمات منفجر نشده ناشی از عملیات های هوایی و زمینی پیش بینی می گردد را به مقامات مربوطه اطلاع داده و نیز اطمینان حاصل گردد که ساحات خطرناک علامت گذاری شده و بعداً پاکسازی گردد.

- از طریق نشر عاجل و عمومی تمام کشفیات آیساف، نیروهای نظامی بین المللی، نیروهای امنیتی و سایر نهادهای نظامی در مورد حادثاتی که تلفات افراد ملکی را به دنبال دارد، بخصوص آن حادثاتی که ناشی از حمله هوایی می باشد؛ شفافیت و پاسخ دهی تقویت گردد.
- حمایت خود را از نیروهای امنیتی افغانستان جهت بالا بردن ظرفیت آنها برای کاهش تلفات افراد ملکی، گزارش دهی و تحلیل حادثات بشمول همکاری از طریق عملیات های دوام دار گروه کاهش تلفات افراد ملکی آیساف، تقویت نماید. اطمینان حاصل گردد که نیروهای امنیتی افغانستان در مورد رهنمود های تاکتیکی، طرز العمل ها و سایر اقداماتی که منجر به محافظت بیشتر از افراد ملکی بخصوص در جریان جنگ های زمینی می گردد، آگاهی کامل یافته و آموزش کافی داده شود.
- از تمویل، آموزش و تجهیز کافی نیروهای امنیتی افغان جهت فرماندهی، کنترل و اجرای مؤثری عملیات های ضد مواد انفجاری، خنثی سازی آنها بشمول استحصال مواد متذکره، اطمینان حاصل گردیده و در این راستا از آنها حمایت صورت گیرد.

عناصر ضد دولتی و حفاظت از افراد ملکی

حوالی ساعت ۹ صبح چهارشنبه بود و من در طبقه دوم ساختمان سارنوالی بودم. ناگهان یک انفجار رخ داد و صدای شلیک گلوله از فاصله خیلی نزدیک شروع شد. یک گروه از شورشیان با لباس اردوی ملی وارد ساختمان سارنوالی شدند آنها بر یک شخص عادی که به دیدن یکی از سارنوالان آمده بود شلیک نمود. شورشیان سعی داشتند تا به منزل دوم بیایند، اما دو محافظ سنگر گرفتند و مانع شورشیان شدند. در طبقه تحتانی شورشیان همه را حتا افرادی را که بخاطر پیگیری قضایای خویش آمده بودند می کشتند. من با چند تن از همکارانم در طبقه دوم بودم، پنجره را شکستم و به پایین پریدم و خود را نجات دادم. شورشیان کسی را گروگان نمی گرفتند، بلکه بدون تأمل هرکی را که می دیدند، می کشتند. -- شرح حال یک فرد ملکی قربانی حمله پیچیده بر ساختمان محکمه ولایت فراه به تاریخ ۳ اپریل ۲۰۱۳ که در آن ۳۳ ملکی کشته و ۱۰۴ تن دیگر مجروح شدند. طالبان مسئولیت این حمله را پذیرفتند.^{۳۹}

بین اول جنوری تا ۳۰ جون ۲۰۱۳، یوناما ۱۰۳۸ مورد کشته و ۱۸۲۵ مورد جراحت افراد ملکی (کل تلفات ملکی ۲۸۶۳ تن) توسط عناصر ضد دولتی را ثبت نموده است. این رقم در مقایسه با همین دوره در سال ۲۰۱۲ میلادی، ۱۸ درصد افزایش در مرگ افراد ملکی و ۱۶ درصد افزایش در جراحت افراد ملکی را نشان می دهد.^{۴۰} در مجموع ۷۴ درصد کل تلفات ملکی در نیمه اول سال ۲۰۱۳، به عناصر ضد دولتی نسبت داده می شود.^{۴۱}

^{۳۹} مصاحبه یوناما با سارنوال ولایت فراه، ۱۰ اپریل ۲۰۱۳.

^{۴۰} طی شش ماه اول سال ۲۰۱۲، یوناما ۸۸۱ مورد مرگ و ۱۵۸۰ مورد جراحت افراد ملکی (کل تلفات ملکی ۲۴۶۱ نفر را که به عناصر ضد دولتی نسبت داده می شود ثبت نموده است. به گزارش سالانه ۲۰۱۲ یوناما در مورد حفاظت از غیرنظامیان در صفحه ۱ به این آدرس نگاه کنید. <http://unama.unmissions.org/Default.aspx?tabid=12265&language=en-US>

^{۴۱} طی شش ماه اول سال ۲۰۱۲، یوناما گزارش داد که ۷۷ درصد کل تلفات ملکی توسط عناصر ضد دولتی صورت گرفته بود.

مواد منفجره جاسازی شده

آن روز با یکی از دوستانم به سمت یک روستای دیگر می رفتیم و ناگزیر باید از روی پل عبور می کردیم. وقتی از پل می گذشتم مردی را دیدم که با چیزی در دستانش روی پل مشغول بود. موترم را متوقف نکردم و بی توجه به راه خود ادامه دادم. هنوز از پل نگذشته بودم که ناگهان صدای انفجار بسیار قوی بلند شد و به نظرم حدود ۱۰ دقیقه بیهوش شدم. وقتی چشمانم را باز کردم درد سنگینی را در سر و دست راستم حس نمودم. در اثر انفجار سرم به سقف موتر خورده بود و شیشه موتر انگشتان دست راستم را بریده بود و از دستم خون می آمد. نمی توانستم انگشتانم را تکان دهم زیرا حس نمی کردم. خوشبختانه دوستم که آسیب ندیده بود کمک خواست و چند دقیقه بعد پولیس به محل رسید. قدرت انفجار به حدی بود که موتر ما را دو متر از زمین بلند کرده بود. این یک بمب با کنترل از راه دور بود که در سمت چپ پل جاسازی شده بود. مرا به شفاخانه ولایتی ایبک بردند و مورد معالجه قرار گرفتم و به تاریخ ۳ جون از شفاخانه مرخص شدم. حالا خوب هستم، اما دکتران می گویند که هرگز انگشتان دست راستم را حس نخواهم توانست.

— شرح حال یک قربانی بمب جاسازی شده با کنترل از راه دور که به تاریخ ۲۸ می در ولسوالی دره صوف پایین ولایت سمنگان منفجر گردید.^{۴۲}

در شش ماه اول سال ۲۰۱۳ بمب های جاسازی شده در کشور باعث افزایش تلفات افراد ملکی در سراسر کشور گردیده و هنوز در کشتار و جراحت غیرنظامیان تاکتیک پیشتاز به حساب میرود و در نتیجه ۳۵ درصد کل تلفات غیرنظامی را سبب می شود.

بین ۱ جنوری تا ۳۰ جون ۲۰۱۳، تلفات ملکی ناشی از بمب های جاسازی شده به تعداد ۴۴۳ کشته و ۹۱۷ زخمی (کل تلفات ملکی ۱۳۶۰ تن)^{۴۳} می باشد که در مقایسه با همین دوره سال ۲۰۱۲، به میزان ۳۴ درصد افزایش را در کل تلفات ملکی نشان می دهد.^{۴۴} از سال ۲۰۰۹ بدینسو، بمب های جاسازی شده در ۳۱۹۹ مورد حمله این چینی، باعث مرگ یا جراحت ۱۱۰۰۰ غیر نظامی (۳۹۹۶ کشته و ۶۹۷۸ مجروح) گردیده

^{۴۲} مصاحبه یوناما با یکی از افراد محل در ولسوالی دره صوف ولایت سمنگان به تاریخ ۵ جون ۲۰۱۳.

^{۴۳} طوریکه طوریکه یوناما هر تلفات افراد ملکی را یکبار تحت تاکتیک اصلی حادثه ثبت می نماید و هم چنان هر تاکتیک اصلی از خود تاکتیک های فرعی دارد، این آمار ناشی از حمله مواد انفجاری تعبیه شده قتل های هدفمندی را که ناشی از مواد انفجاری تعبیه شده می باشد (که شامل ۲۸ کشته و ۵۱ مجروح می گردد) در بر نمی گیرد. همین طور ارقام ناشی از حملات انتحاری بواسطه مواد انفجاری که در تحت عنوان حملات پیچیده و انتحاری در این گزارش درج گردیده را شامل نمی گردد.

^{۴۴} یوناما طی شش ماه اول سال ۲۰۱۲ میلادی ۳۲۹ کشته و ۷۲۷ مورد جراحت غیرنظامیان (کل تلفات ۱۰۵۶ تن) ناشی از بمب های جاسازی شده را به ثبت رسانیده است. به صفحات ۱۳-۱۴ گزارش نیمه سال ۲۰۱۲ یوناما در مورد حفاظت از غیرنظامیان مراجعه شود:

<http://unama.unmissions.org/Default.aspx?tabid=12265&language=en-US>

است. شهر های قندهار، هلمند و فاریاب به ترتیب هنوز بیشترین میزان تلفات ناشی از حملات توسط بمب های جاسازی شده را دارند.

بمب های جاسازی شده بطور فزاینده باعث مرگ و جراحت زنان و کودکان گردیده است. بین ماه های جنوری و جون ۲۰۱۳، یوناما مرگ ۴۱ زن و جراحت ۵۴ زن دیگر (کل تلفات ملکی ۹۵ تن) را بر اثر این بمب ها به ثبت رسانیده که در مقایسه با همین دوره سال ۲۰۱۲ میلادی ۱۳۸ درصد افزایش را نشان می دهد.^{۴۵}

یوناما با نگرانی جدی؛ ۷۷ درصد افزایش در کشتار و جراحت کودکان در حملات بمب های جاسازی شده در سال ۲۰۱۳ را ملاحظه نموده است. یوناما ۷۰ مورد کشته و ۱۷۹ مورد جراحت کودکان را نیز به ثبت رسانیده که در مقایسه با همین دوره سال ۲۰۱۲ میلادی ۷۲ درصد افزایش را نشان می دهد.^{۴۶} یوناما نگرانی خویش را در قبال استفاده از بمب های جاسازی شده که از لحاظ طراحی به احتمال زیاد به کودکان آسیب میرسانند، اکیداً ابراز میدارد. به گونه مثال در ۱۲ جون انفجار یک بمب جاسازی شده در ولسوالی خوگیانی ولایت ننگرهار باعث مرگ یک دختر ۱۰ ساله و جراحت جدی برادر ۷ ساله او گردید. این بمب بصورت یک تلفن موبایل بازیچه ای طراحی شده بود و زمانی منفجر گردید که دخترک آن را برداشته بود تا با آن بازی کند.

افزایش استفاده از بمب های جاسازی شده کنترل از راه دور

بمب های جاسازی شده کنترل از راه دور باعث مرگ ۱۳۶ فرد ملی و جراحت ۴۲۶ تن دیگر (کل تلفات ملکی ناشی از این تاکتیک ۵۶۲ تن) گردیده که در مقایسه با همین دوره سال ۲۰۱۲ میلادی ۱۳۰ درصد افزایش را نشان می دهد.^{۴۷}

بمب های جاسازی شده کنترل از راه دور در واقع یک نوعی معمولی از بمب های جاسازی شده که با اجرای فرمان عمل میکند و از فاصله دور فعال می شود و به فرد اجازه می دهد تا یک بمب از قبل جاسازی شده را در زمان دقیق بخصوص وقتی هدف به محدوده مورد نظر وارد می شود، منفجر نماید.^{۴۸} این امر می تواند باعث دقت و تفکیک بیشتر در هدف گیری گردیده مشروط بر اینکه فرد منفجر کننده خوب آموزش دیده باشد تا بمب را بصورت درست منفجر نماید.^{۴۹}

^{۴۵} یوناما طی شش ماه اول سال ۲۰۱۲، مرگ ۱۸ زن و جراحت ۲۲ زن دیگر ناشی از بمب های جاسازی شده را به ثبت رسانیده است.

^{۴۶} طی شش ماه اول ۲۰۱۲، بمب های جاسازی شده باعث مرگ ۶۳ طفل و جراحت ۸۲ تن دیگر شده است.

^{۴۷} یوناما طی شش ماه سال ۲۰۱۲ میلادی ۵۵ مورد مرگ و ۱۸۹ مورد جراحت (کل تلفات ملکی ۲۴۴ مورد) ناشی از ۷۱ مورد حمله را به ثبت رسانیده است.

^{۴۸} بررسی سلاح های سبک، بمب های جاسازی شده، فصل ۱۰ "ماشین آلات آتش زا" صفحات ۲۲۰ تا ۲۲۱.

^{۴۹} مصاحبه یوناما با آیساف، بخش مبارزه با بمب های جاسازی شده، ۱۵ جولای ۲۰۱۳. بر اساس گفته کارشناسان مبارزه با بمب های جاسازی شده در آیساف، خیلی از افراد منفجر کننده بمب ها از راه دور در افغانستان، درست آموزش داده نشده اند که در نتیجه باعث خطا در استفاده بمبها گردیده و هدف گیری های نادرست و اشتباهی باعث افزایش تلفات ملکی می گردد.

با ۶۶ واقعه که منجر به ۵۶ کشته و ۱۴۲ مورد جراحت در مناطق جنوب شرق گردید، یوناما بزرگترین افزایش و بیشترین تلفات ملکی را در این مناطق به ثبت رسانیده که در مقایسه با همین دوره سال ۲۰۱۲ میلادی ۲۳۷۵ درصد افزایش را نشان می دهد.^{۵۰}

در طی شش ماه اول سال ۲۰۱۳، یوناما افزایش چشمگیری را در میزان حملات بمب های جاسازی شده کنترل از راه دور در مناطق شمال و جنوب به ثبت رسانیده است. در جنوب، یوناما با درج ۱۶ مورد مرگ و ۸۹ مورد جراحت (کل تلفات ملکی ۱۰۵ تن) ۴۲۵ درصد افزایش در میزان تلفات ملکی ناشی از بمب های جاسازی شده کنترل از راه دور را ثبت نموده است. یوناما افزایش چشم گیر در استفاده از این بمب ها را در مناطق شرقی با درج ۲۹ مورد مرگ و ۶۹ مورد جراحت ملکی (کل تلفات ملکی ۹۸ تن) یک افزایش ۷۵ درصدی را مشاهده نموده است. در شمال کشور، یوناما ۱۵ مورد مرگ و ۹۷ مورد جراحت افراد ملکی (۱۱۲ مورد کل تلفات ملکی) را به ثبت رسانیده که ۹۶ درصد افزایش در کل میزان تلفات ملکی ناشی از حملات بمب های جاسازی شده کنترل از راه دور را نشان می دهد.

در مناطق مرکزی و شمال شرقی کشور، تلفات افراد ملکی ناشی از حملات با بمب های جاسازی شده و کنترل شونده از راه دور با مرگ یک غیر نظامی و جراحت ۷ تن دیگر در شهر کابل، ۷۵ درصد نسبت به سال ۲۰۱۲ میلادی کاهش داشته است؛ همین قسم، در مناطق شمال شرقی، با مرگ ۴ غیر نظامی و جراحت ۱۴ تن، میزان تلفات افراد ملکی ناشی از این گونه حملات نسبت به سال ۲۰۱۲، ۷۰ درصد کاهش را نشان می دهد.

کاهش ثبت شده استفاده ی عناصر ضد دولتی از ماین های که توسط قربانیان فعال می گردد از قبیل بمب های فشاری، بمب های لین دار و انواع دیگر از این قبیل بمب ها ممکن به دلیل افزایش در میزان حملات با بمب های جاسازی شده کنترل از راه دور که منجر به تلفات افراد ملکی می گردد باشد. اتکای زیاد عناصر ضد دولتی بر استفاده از بمب های فشاری بدون تشخیص قربانی در گذشته، ممکن است ناشی از کاربرد اقدامات کشف و خنثی سازی چنین بمب ها توسط آیساف تحت نام اقدامات مبارزه الکترونیکی بوده باشد. در افغانستان تلفن موبایل و مخابره های دو طرفه برای انفجار یا فعال ساختن بمب های جاسازی شده کنترل از راه دور بکار برده شده است. این بدین معنی است که بمب های جاسازی شده کنترل از راه دور در برابر سیستم های اختلال الکترونیکی که مانع رسیدن سیگنال به دستگاه و انفجار آن می گردد، خیلی آسیب پذیر می باشد.

در سال های قبل، ممکن است استفاده آیساف از سیستم اختلال الکترونیکی باعث گردیده باشد که عناصر ضد دولتی بجای استفاده از تلفن یا مخابره برای انفجار بمب به استفاده از روش های ساده انفجار بمب های جاسازی شده مانند بمب های فشاری که توسط قربانی فعال می گردد، روی آورده باشند که

^{۵۰} یوناما طی شش ماه اول سال ۲۰۱۲، جراحت ۸ غیر نظامی را در اثر سه حمله توسط بمب های کنترل شونده از راه دور ثبت کرده بود.

سیستم اختلال الکترونیکی نمی تواند این گونه بمب ها را کشف کند.^{۵۱} قبل از ماه جون ۲۰۱۳، نیروهای امنیتی افغان از ظرفیت سیستم اختلال الکترونیکی آیساف برخوردار نبودند تا بتوانند بمب های جاسازی شده کنترل از راه دور را قبل از انفجار کشف کنند و این خود می تواند عاملی در استفاده بیشتر این گونه بمب ها توسط عناصر ضد دولتی نسبت به استفاده از بمب های فشاری باشد.^{۵۲} کاهش در تعداد گشت زنی (گزمه) ها از سوی آیساف را شاید بتوان فرصت خوبی برای عناصر ضد دولتی در استفاده از بمب های جاسازی شده کنترل از راه دور و استفاده کمتر از بمب های فشاری تلقی نمود. نیروهای امنیتی افغان از ماه جون ۲۰۱۳ بدینسو از سیستم اختلال الکترونیکی استفاده می کنند.^{۵۳}

تغییر در تاکتیک و استفاده بیشتر از بمب های کنترل از راه دور نسبت به استفاده از بمب های فعال شده توسط قربانی را میتوان به اعلامیه اخیر طالبان نیز ارتباط داد که در آن گفته اند: از این به بعد از تاکتیک های که در تشخیص هدف بهتر کار می کنند مانند بمب های کنترل از راه دور استفاده می کنند که (میتواند در حفاظت بهتر از افراد ملکی مؤثر باشد). یوناما خاطر نشان می سازد که هرچند عناصر ضد دولتی برای حمله بر نیروهای طرفدار دولت از بمب های کنترل از راه دور استفاده می کنند، در مواد متعددی این روش نیز بطور نامتناسب به افراد ملکی صدمه جدی رسانیده است. به گونه مثال، یوناما در چندین مورد ثبت نموده که عناصر ضد دولتی اهداف نظامی را در مناطق پر ازدحام با بمب های کنترل از راه دور مورد حمله قرار داده اند که در نتیجه تلفات سنگینی بر غیر نظامیان وارد شده است.

تقریباً نیمی از حملات با بمب های کنترل از راه دور که یوناما ثبت کرده است علیه نیروهای پولیس صورت گرفته است. اکثراً پولیس را زمان اجرای وظایف ملکی مانند تطبیق قانون و کنترل ترافیک هدف قرار داده است و یا اینگونه حملات بالای پوسته هایی تلاشی در مناطق پر ازدحام مردمی صورت گرفته است. به گونه مثال، به تاریخ ۱۷ می، پولیس ملی در شهر قندهار توسط دو موتر بمب گذاری شده هدف قرار گرفت که در نتیجه ۸ تن فرد ملکی بشمول یک کودک شش ساله کشته و ۶۰ تن دیگر بشمول ۲۰ کودک مجروح شدند.

بر اساس یادداشت های یوناما عناصر ضد دولتی برای هدف قراردادن عمدی افراد ملکی نیز از بمب های جاسازی شده کنترل از راه دور استفاده نموده اند. به گونه مثال، به تاریخ ۱۸ جون، یک بمب جاسازی شده کنترل از راه دور در برابر دفتر کمیسیون مستقل حقوق بشر در شهر کابل موتر های حامل یکتن از اعضای پارلمان را هدف قرار داد که در نتیجه ۴ غیر نظامی کشته و ۳۱ تن دیگر زخمی گردیدند.

در بعضی موارد بمب جاسازی شده کنترل از راه دور ظاهراً برای هدف قرار دادن نیروهای امنیتی به کار برده شدند، اما در واقعیت امر فقط به افراد ملکی آسیب رسانده است. به گونه مثال، به تاریخ ۳ جون، یک

^{۵۱} بررسی سلاح های سبک، بمب های جاسازی شده، فصل ۱۰ "ماشین آلات آتش زا" صفحات ۲۲۰ تا ۲۲۱.

^{۵۲} ملاقات یوناما با رئیس بخش پالیسی مبارزه با بمب های جاسازی شده در مقر آیساف، کابل، ۲۳ جون ۲۰۱۳.

^{۵۳} ملاقات یوناما با بخش مبارزه با بمب های جاسازی شده در مقر آیساف، کابل، ۲۸ جولای ۲۰۱۳.

بمب جاسازی شده کنترل از راه دور در شهر مهترلام لغمان در برابر یک موتر باربری مازدا منفجر شد که در نتیجه هفت غیر نظامی بشمول چهار زن، دو کودک و راننده موتر کشته شدند. مردم محل به یوناما گفتند که طالبان قبلاً به مردم هشدار داده بودند تا در آن مسیر تردد نکنند، زیرا در مسیر نیروهای امنیت ملی افغانستان که هدف اجرای عملیات نظامی را در ساحه داشتند، بمب جاسازی نموده بودند.

کاهش در استفاده از بمب های جاسازی شده که توسط قربانی فعال می شود

طی شش ماه اول سال ۲۰۱۳، یوناما ۸۳ مورد مرگ و ۱۴۴ مورد جراحت (۲۲۷ مورد کل تلفات ملکی) ناشی از ۹۰ مورد حمله توسط بمب های جاسازی شده که توسط قربانی فعال می شود^{۵۴} را به ثبت که در مقایسه با همین دوره سال ۲۰۱۲ میلادی ۲۴ درصد کاهش در کل تلفات ملکی ناشی از این گونه حمله را نشان می دهد.^{۵۵} یوناما کاهش بوجود آمده در میزان تلفات ملکی ناشی از حملات توسط بمب های جاسازی شده که توسط قربانی فعال می شود را مد نظر دارد اما تأکید میکند که شمار این گونه حوادث کاهش چندانی نداشته است. تقریباً نیم کل انفجار های ناشی از بمب های جاسازی شده که توسط قربانی فعال می شود در مناطق جنوبی صورت گرفته است که تنها در شهر قندهار، ۳۳ حمله از این نوع رخ داده است.

یوناما تأکید میکند که بمب های جاسازی شده که توسط قربانی فعال می شود به عنوان ماین های ضد نفر کار برد دارند و چون هیچ تفکیکی میان اهداف نظامی و غیر نظامی قایل نمی باشد، بنابراین بر اساس قوانین بین المللی بشردوستانه استفاده از آن غیر قانونی می باشد. در افغانستان بمب های جاسازی شده که توسط قربانی فعال می شود معمولاً زمانی منفجر می شود که شخص یا موتر از روی آن عبور می کند.

در افغانستان اکثر بمب های جاسازی شده که توسط قربانی فعال می شود حاوی حدود ۲۰ تا ۲۵ کیلوگرام مواد منفجره می باشند که بیشتر از دو برابر مواد انفجاری یک ماین ضد تانک معیاری می باشد ولی در عین حال حساسیت پتاقی آن مانند یک ماین ضد نفر می باشد. بدین معنی که به صورت یک ماین عظیم ضد پرسونل با ظرفیت تخریب یک تانک عمل می کنند. افرادی ملکی که پیاده یا با موتر از روی آن عبور می کند، هیچ امکان دفاعی علیه آن نداشته و فرصت زنده ماندن شان نیز خیلی کم است. تعداد کثیر از بمب های جاسازی شده در افغانستان با حجم ۲ تا ۴ کیلوگرام مواد منفجره به هدف جراحت یا کشتن افراد پیاده طراحی شده که بر روی آن پا می گذارند.^{۵۶}

^{۵۴} اصطلاح بمب جاسازی شده که توسط قربانی فعال می گردد، شامل بمب های فشاری، بمب لین دار و دیگر اشکال بمب های جاسازی شده می گردد که توسط قربانی فعال می شود.

^{۵۵} یوناما در نیمه اول سال ۲۰۱۲ میلادی در حدود ۱۰۵ مورد مرگ و ۱۹۵ مورد جراحت غیرنظامیان را به ثبت رسانیده که در اثر ۱۰۴ مورد حمله با بمب های جاسازی شده که توسط قربانی فعال می شود، اتفاق افتاده است.

^{۵۶} مصاحبه یوناما با دفتر مبارزه با بمب های جاسازی شده در ماه جون ۲۰۱۱ و ماه های می تا جون ۲۰۱۳ در مقر آیساف در کابل.

استفاده کورکورانه و نامتناسب از بمب های جاسازی شده

هرچند شمار حملات مهم یا برجسته بشمول حمله علیه اهداف نظامی، حوادث بمب های جاسازی شده و کشف و تخریب بمب های جاسازی شده با میزان سال گذشته مشابه است.^{۵۷} اما شمار بمب های جاسازی شده که باعث تلفات ملکی می گردد، افزایش یافته است. این افزایش نشان می دهد که عناصر ضد دولتی با حملات کورکورانه افراد ملکی را عمداً هدف قرار داده و بدون تفکیک و بطور نامتناسب از بمب های جاسازی شده نیز استفاده کرده اند.

قوانین بشردوستانه بین المللی بصورت جدی حملات بدون تفکیک و نامتناسب را که افراد ملکی را هدف قرار می دهد، منع نموده و اظهار می نماید که این گونه اقدامات میتواند جرایم جنگی شمرده شود. یوناما شاهد بوده است که در شش ماه اول سال ۲۰۱۳، اکثر تلفات غیر نظامی در نتیجه حملات بمب های جاسازی شده ای بوده که بدون تفکیک و/یا نامتناسب بوده و یا عمداً افراد ملکی را هدف قرار داده است. یوناما در چندین مورد حوادث ذیل را که عناصر ضد دولتی انجام داده اند، به ثبت رسانیده است:

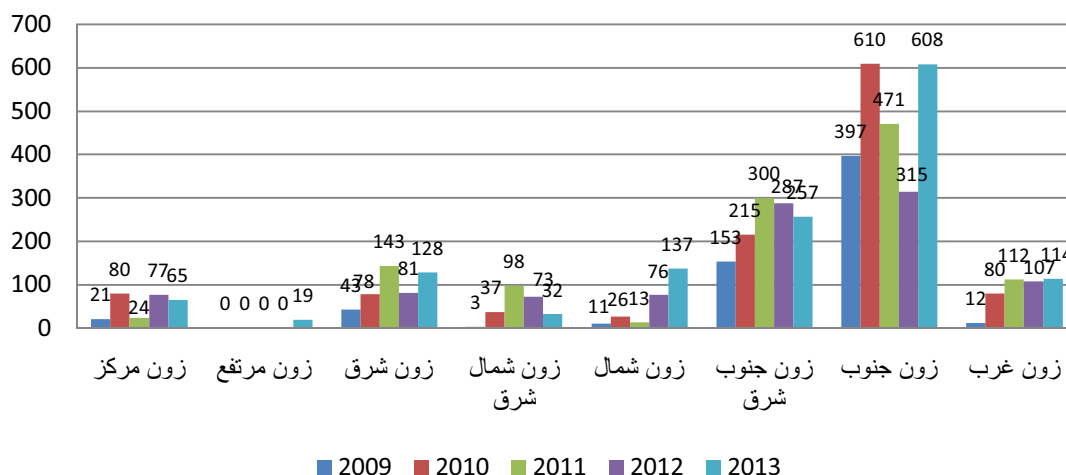
- استفاده از بمب های جاسازی شده به منظور هدف گیری عمدی افراد ملکی؛^{۵۸} به گونه مثال کشتار قصدی کارکنان ملکی دولت، رهبران قومی و مذهبی؛
- استفاده بدون تفکیک و کورکورانه مانند کارگذاری یا استفاده از بمب های جاسازی شده در محلاتی که علیه هدف خاص نظامی نبوده، به گونه مثال انفجار بمب های جاسازی شده در مناطق مورد استفاده مردم مانند سرک، بازار، دفاتر دولتی، مناطق تجمع مردمی بشمول بازارها، اطراف مکاتب، دکان و یا ایستگاه های بس.^{۵۹}
- استفاده نامتناسب از بمب های جاسازی شده مانند حمله با این گونه بمب ها در محلاتی که تلفات بر افراد ملکی شدید بوده؛ باید به لحاظ عقلی پیامد شان در مقایسه به نتیجه حاصله آن از لحاظ نظامی پیش بینی گردد، به گونه مثال حمله بر کاروان نظامی یا پوسته تلاشی در داخل شهر.
- استفاده از بمب های جاسازی شده به روشی که میان افراد ملکی و افراد نظامی تفکیک صورت نگیرد؛ به گونه مثال، انفجار بمب های جاسازی شده به روش و یا در محلاتی که اثرات انفجار بمب محدود نمی باشد. یا به گونه مثال جاسازی نمودن بمب های فشاری یا استفاده آن در جاده های محل عبور و مرور افراد ملکی.

^{۵۷}. رویدادها و فعالیتهای بمب های جاسازی شده: اپریل ۲۰۱۱ تا اپریل ۲۰۱۳، NATO/ISAF UNCLASSIFIED REL UNAMA/FOUDO ملاقات با یوناما و آیساف به تاریخ ۲۶ می ۲۰۱۳ کابل.

^{۵۸}. هرچند کشتار هدفمند غیرنظامیان بر اساس قانون بشردوستانه بین المللی منع می باشد، ماهیت بدون تبعیض بمب های جاسازی شده همراه با اثرات نامتناسب آن نشان دهنده شدت این تاکتیک می باشد.

^{۵۹}. عناصر ضد دولتی بمب های جاسازی شده را بخصوص بمب های فشاری را در مسیر های پیاده رو و بزرگ راه ها قرار می دهند که باعث مرگ و جراحت غیرنظامیانی می شود که پیاده، سوار بر بایسکل یا بس و یا هم با تاکسی یا موتر شخصی از آنجا عبور می کنند.

کشته شدگان و مجروحین افراد ملکی توسط مواد انفجاری تعبیه شده در شش ماه اول سال ۲۰۰۹ - ۲۰۱۳. تفکیک بر اساس زون

حملات انتحاری و پیچیده^{۶۰}

به دفتر شورای ولایتی آمده بودم تا بخاطر اختلاف بر سر یک زمین که در ولسوالی دند غوری دارم، شکایت خود را تسلیم کنم. در مجموع هفت نفر در آن اداره منتظر بودیم تا اینکه رئیس شورای ولایتی آمد. حدود یک ساعت بعد ناگهان حس کردم، زلزله است و بعد صدای انفجار بسیار شنیده شد. در اثر انفجار سینه و پای راستم مجروح شد و برای چند لحظه بی هوش شدم. مردم محل مرا به شفاخانه بردند. اواخر همان روز فهمیدم که غیر از من تمام آن شش نفر در سالن انتظار شورا کشته شده اند. این یک عمل غیر اسلامی و جنایت علیه بشریت است. دولت باید عاملین این جنایت را مجازات کند.

-- گفته های یک مرد ۷۲ ساله مجروح شده در اثر حمله انتحاری بر دفتر شورای ولایتی شهر پلخمري به تاریخ ۲۰ می ۲۰۱۳ که باعث مرگ ۹ غیر نظامی و جراحت ۱۴ تن دیگر گردید. طالبان با نشر یک خبر در سایت خود مسئولیت این حمله را به عهده گرفتند.^{۶۱}

یوناما طی شش ماه اول سال ۲۰۱۳ میلادی، ۶۲۴ مورد تلفات ملکی (۱۴۹ کشته و ۴۷۵ مجروح) را در نتیجه ۳۲ مورد حمله انتحاری و پیچیده به ثبت رسانیده است. این رقم در مقایسه با همین دوره سال

^{۶۰} بر اساس تعریف یوناما، حملات پیچیده به حمله عمدی و هماهنگ شده شامل وسیله انتحاری (مانند بمب انتحاری جاسازی شده در بدن و یا بمب انتحاری جاسازی شده در موتور)، بیشتر از یک حمله کننده و حتا چندین نوع وسیله (موتور یا موتورسیکل انتحاری) گفته می شود. همه این سه عنصر برای یک حمله باید وجود داشته باشد تا آن را حمله پیچیده نامید.

^{۶۱} مصاحبه یوناما، شهر پلخمري ولایت بغلان تاریخ ۲۳ می ۲۰۱۳.

۲۰۱۲ میلادی ۲ درصد کاهش در میزان تلفات از این تاکتیک را نشان می دهد.^{۶۲} آمار تلفات ملکی حملات انتحاری و پیچیده، تلفات ملکی ناشی از کشتار هدفمند را که به وسیله انتحاری صورت گرفته، شامل نمی شود.^{۶۳}

حملات انتحاری به روش های مختلف صورت گرفته است که شامل اجرای حمله انتحار توسط شخص واحد ملبس به واسکت انتحاری و هم چنان شامل شخص سوار بر موتر مملو از مواد منفجره میشود و یا اینکه چندین بمب گذار انتحاری که با جمع زیاد از جنگجویان یک حمله پیچیده را انجام می دهند. عناصر ضد دولتی هنوز هم از روش های مختلف حمله انتحاری در مناطق عمومی استفاده می کنند. غیر نظامیان هنوز هم در مناطق مختلف مانند بازار، محل تجمع رهبران قومی و دفاتر ملکی دولتی هدف قرار می گیرند. به گونه مثال، به تاریخ ۳ جون در ولسوالی چمکنی ولایت پکتیا، بمب گذار انتحاری سوار بر موترسایکل مواد منفجره خود را زمانی در کنار یک کاروان آیساف منفجر ساخت که از کنار مکتب عبور می کرد. این انفجار باعث مرگ ده کودک و جراحت ۱۵ ملکی بشمول شاگردان مکتب گردید. این گونه حمله نامتناسب بر اساس قوانین بشردوستانه بین المللی منع بوده و جرم جنگی شمرده می شود. نمونه هائی از این گونه رویداد ها در سال ۲۰۱۳:

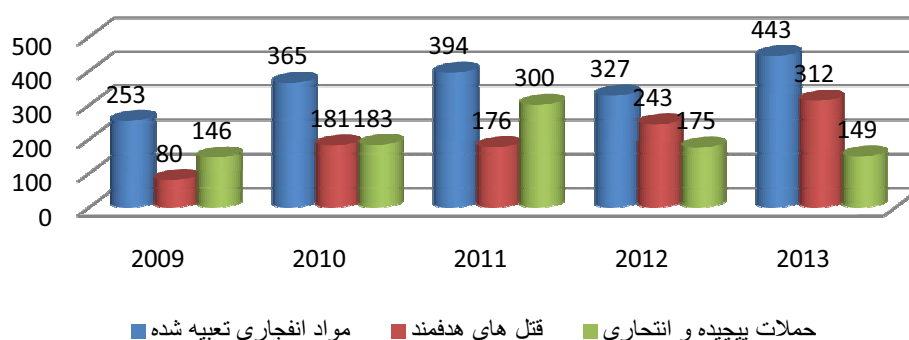
- به تاریخ ۱۱ جون یک حمله کننده انتحاری در شهر کابل موتر حامل مواد منفجره خویش را در میان چندین مینی بس پارک شده کارمندان ستره محکمه منفجر ساخت. این حمله انتحاری باعث مرگ ۱۷ کارمند بشمول ۲ زن و جراحت ۴۰ غیر نظامی دیگر (بشمول کارکنان ستره محکمه) گردید. طالبان مسئولیت این حمله را به عهده گرفتند.
- به تاریخ ۳ جون در ولسوالی چمکنی ولایت پکتیا، یک بمب گذار انتحاری سوار بر موترسایکل مواد منفجره خویش را در برابر کاروان نظامیان بین المللی در نزدیکی لیسه عالی چمکنی منفجر ساخت. این حمله باعث مرگ ۱۲ ملکی بشمول ۱۰ شاگرد مکتب و جراحت ۱۵ تن دیگر گردید.
- به تاریخ ۲۰ می، در شهر پلخمری ولایت بغلان، یک حمله کننده انتحاری خود را در بازار اصلی پلخمری منفجر ساخت که منجر به کشته شدن ۱۴ غیر نظامی به شمول رئیس شورای ولایتی و مجروحیت ۹ تن دیگر گردید. طالبان مسئولیت این حمله را به عهده گرفتند.
- به تاریخ ۳ اپریل طالبان در شهر فراه ولایت فراه یک حمله پیچیده را بر ساختمان محکمه و سارنوالی ولایتی، با استفاده از موتر حامل بمب و چندین انتحاری انجام دادند که در نتیجه ۳۳ ملکی کشته و ۱۰۵ تن دیگر مجروح شدند.

^{۶۲} یوناما ۱۷۵ مورد مرگ و ۴۵۹ مورد جراحت ناشی از حملات انتحاری و پیچیده را در شش ماه اول سال ۲۰۱۲ به ثبت رسانیده است.
^{۶۳} چون یوناما هر تلفات ملکی را فقط یکبار ثبت می کند، بنابراین شمار تلفات ملکی ناشی از حملات انتحاری بالا می باشد. به گونه مثال، رویداد هایی که در آن یک حمله کننده انتحاری یک کارمند بلند رتبه دولتی را در داخل مسجد هدف قرار می دهد به عنوان یک نوعی از این رویداد "کشتار هدفمند" به وسیله بمب جاسازی شده و یا "حمله انتحاری" ثبت می شود. در شش ماه اول سال ۲۰۱۳، یوناما ۱۰ مورد جداگانه از کشتار هدفمند را که توسط بمب جاسازی شده انجام شده به ثبت رسانیده است که باعث مرگ ۲۸ غیر نظامی و جراحت ۵۱ تن دیگر گردید.

- به تاریخ ۲۶ جنوری یک بمب گذار انتحاری در شهر قندز ولایت قندز مواد منفجره خویش را در چهار راه اصلی شهر منفجر ساخت که در نتیجه شش غیر نظامی کشته و ۱۳ تن دیگر مجروح شدند. طالبان مسئولیت این حمله را به عهده گرفتند.
- پنجاه و دو درصد مرگ و جراحت افراد ملکی در نتیجه استفاده بدون تفکیک عناصر ضد دولتی از مواد منفجره جاسازی شده در حملات شان و یا کشتار عمدی افراد ملکی توسط آنها صورت گرفته است.
- یوناما یکبار دیگر با تأکید برای عناصر ضد دولت توصیه میکند که از استفاده نامتناسب از بمب های جاسازی شده بخصوص از جاسازی کردن آنها در مناطقی که افراد ملکی دائماً از آن تردد میکنند، دست بردارند.

افراد ملکی که توسط تاکتیک های نیروهای مخالف دولت در شش ماه اول

سال ۲۰۰۹ - ۲۰۱۳ کشته شده است

جرایم جنگی ناشی از قتل: کشتار عمدی و حملات علیه افراد ملکی

گروهی از طالبان پسر کاکایم را اختطاف کردند و به مدت ۲ ماه در اسارت خود گرفتند. با وجود وساطت و میانجیگری توسط بزرگان قومی، طالبان او را آزاد نکردند، تا اینکه جسد او پیدا شد. ما میدانیم او را همان گروه طالبان کشت که در ولسوالی قیصار فعال است. انگیزه اصلی طالبان برای کشتن او بخاطر رابطه اش با یک قاضی بلند پایه دولت بود.

-- یکتن از اقارب فرد ملکی کشته شده در ولسوالی قیصار ولایت فاریاب به تاریخ ۶ مارچ ۲۰۱۳.^{۶۴}

یوناما طی شش ماه اول سال ۲۰۱۳، در چندین مورد؛ هدف گیری عمدی و کشتن افراد ملکی مشخص توسط عناصر ضد دولتی را به علت شغل، وابستگی یا حمایت این افراد از دولت یا نیروهای امنیتی به ثبت رسانیده است. عناصر ضد دولتی افراد ملکی خاصی را بصورت هدفمند، یا به روش قضاوت یا محکمه

^{۶۴} مصاحبه یوناما با یکتن از اقارب مقتول در ولسوالی قیصار ولایت فاریاب به تاریخ ۶ مارچ ۲۰۱۳.

سنتی، کشتن بعد از اختطاف و سایر تاکتیک یا توسط حمله بر نهاد های دولتی کشته اند. در چندین مورد طالبان مسئولیت این گونه کشتار را با نشر در سایت انترنتی خود پذیرفته اند. بر اساس ماده سه کنوانسیون ژنو که بر تمام طرف های درگیر در جنگ در افغانستان، بشمول طالبان نافذ است، قتل،^{۶۵} خشونت، اعدام های خودسر، شکنجه، قطع عضو و دیگر اشکال خشونت علیه افراد ملکی در همه وقت و در تمام مناطق منع می باشد.^{۶۶}

کشتار هدفمند

بین ۱ جنوری تا ۳۰ جون ۲۰۱۳ میلادی، یوناما ۳۱۲ مورد مرگ و ۱۳۱ مورد جراحت (۴۴۳ مورد تلفات ملکی) ناشی از ۲۶۲ رویداد کشتار^{۶۷} هدفمند^{۶۸} توسط عناصر ضد دولتی را به ثبت رسانیده است. این رقم در مقایسه با همین دوره سال ۲۰۱۲ میلادی^{۶۹} در حدود ۲۹ درصد افزایش را نشان می دهد. بعد از حملات بوسیله بمب های جاسازی شده و جنگ های زمینی، کشتار هدفمند سومین تاکتیک پر استفاده در کشتار و جراحت افراد ملکی در نیمه اول سال ۲۰۱۳ را نشان می دهد.

یوناما بالاترین میزان تلفات ملکی ناشی از کشتار هدفمند را در ولایات فاریاب به ثبت رسانیده که در نتیجه ۳۹ مورد حمله جداگانه هدفمند، در حدود ۵۰ فرد ملکی کشته شده و ۱۲ تن دیگر مجروح شدند که در مقایسه با همین دوره سال ۲۰۱۲ میلادی ۴۱ درصد افزایش را نشان می دهد.^{۷۰}

^{۶۵} در ارتباط به جرایم جنگی قتل طوریکه اساسنامه دادگاه جنایی بین المللی روم تعریف نموده، یوناما از واژه "کشتار عمدی غیرنظامیان" استفاده می کند که شامل { تلفات ملکی ناشی از } کشتار هدفمند نیز می شود و بدین صورت یک عملی را تشریح می نماید که می تواند جنایت جنگی قتل شمرده شود و هدف آن تفکیک میان این گونه اعمال با جرم قتل انجام شده توسط یک عامل شخصی خارج از بیستر درگیری نظامی می باشد. اصطلاحاتی مانند "کشتار هدفمند"، "کشتار غیرقانونی"، اختطاف و قتل و "کشتار خود سرانه" بعضاً برای تشریح قتل های هدفمند یک فرد ملکی از سوی یکی از طرف های درگیر جنگ که در زمان جنگ داخلی در افغانستان رخ داده، استفاده می شود. بند های (A) و (C) فقره (۲) ماده ۸ بخش عناصر متشکله جرم در اساسنامه دادگاه جنایی بین المللی روم؛ عناصر متشکله جنایت جنگی قتل را بدین صورت توضیح می دهد: ۱. عامل یک یا چند نفر را بکشد. ۲- این گونه شخص یا اشخاص چه جنگجوی از کار افتاده باشد، یا فردملکی، کارمند صحی، یا مذهبی باشد که در خشونت های جنگ سهم مستقیم ندارد. ۳. عامل قتل از شرایط واقعی که این وضعیت را به بار آورده آگاه باشد. ۴. رفتار در زمان جنگ و یا مربوطه به درگیری بوده که ماهیت بین المللی نداشته است. ۵. عامل از شرایط واقعی که باعث بمیان آمدن درگیری نظامی شده، آگاه باشد.

^{۶۶} برای جزئیات بیشتر در مورد جرایم منع شده تحت ماده ۳ کنوانسیون های ژنو به بخش حقوقی این گزارش مراجعه کنید.
^{۶۷} برای تعریف "قتل های هدفمند" به بخش حقوقی این گزارش مراجعه شود. کشتار هدفمند می تواند باعث مرگ و جراحت چندین غیرنظامی گردد، بخصوص در شرایطی که از تکتیک های نامتناسب مانند بمب های جاسازی شده استفاده شود. یوناما تمام تلفات مرگ و جراحت ملکی که از این گونه رویداد های کشتار هدفمند ناشی می گردد را به ثبت رسانیده است.

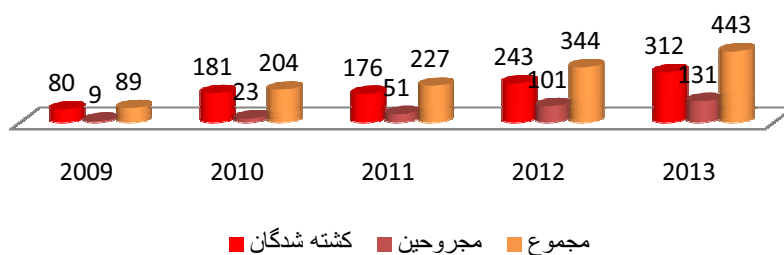
^{۶۸} بخش کشتار هدفمند؛ کشتار در ساختار های عدلی موازی را نیز شامل می شود که در آن افراد در زمان قتل در بازداشت عاملین قرار داشته اند. به پاورقی ۶۷ و بخش مجازات در ساختار عدلی موازی مراجعه شود. در ارتباط به قتل جرایم جنگی به پاورقی ۵۹ مراجعه شود.
^{۶۹} یوناما در شش ماه اول سال ۲۰۱۲، در حدود ۲۶۰ مورد مرگ و ۱۰۱ مورد جراحت افراد ملکی (کل تلفات ملکی ۳۶۱ مورد) را به ثبت رسانیده است. به گزارش سالانه ۲۰۱۲ یوناما در مورد حفاظت از غیرنظامیان نگاه کنید.

<http://unama.unmissions.org/Default.aspx?tabid=12265&language=en-US>

^{۷۰} یوناما در شش ماه اول سال ۲۰۱۲، در حدود ۲۸ رویداد را در ولایت فاریاب به ثبت رسانیده بود که باعث مرگ ۳۰ نفر و جراحت ۱۴ غیرنظامی شده بود. در همین دوره ولایت کندهار با ۵۴ رویداد که باعث ۵۱ مورد کشته و ۱۳ مورد جراحت غیرنظامی

بر اساس قوانین بشردوستانه بین المللی، کشتار هدفمند افراد ملکی جرایم جنگی شمرده می شود. افراد ملکی نباید هدف حمله قرار گیرند و طرف های درگیر در جنگ باید در تمام وقت بین افراد ملکی و افراد مسلح تفکیک قایل شوند و نظامیان هم باید حملات خویش را مستقیماً علیه اهداف نظامی انجام دهند.

افراد ملکی که در قتل های هدفمند توسط عناصر مخالف دولت در شش ماه اول سال ۲۰۰۹ - ۲۰۱۳ کشته شده و یا مجروح گردیده است

طی شش ماه اول سال ۲۰۱۳، افزایش در تعداد کشتارهای هدفمند توسط عناصر ضد دولتی بخصوص افراد ملکی که به تصور طالبان از نیروهای نظامی بین المللی یا نیروهای افغان حمایت می کنند، ادامه داشته است. یوناما در سراسر افغانستان حوادثی را به ثبت رسانیده که عناصر ضد دولتی؛ رهبران قومی، بزرگان مذهبی، کارمندان دولت و افراد ملکی را به اتهام جاسوسی برای دولت و همچنین رهبران اجتماعی، افسران پولیس در ایام رخصتی و یا پولیس ملی را بخاطر اجرای وظایف ملکی بصورت هدفمند کشته اند.

مطالعه چند رویداد نمونه: کشتار هدفمند در ولایت لوگر

یوناما طی شش ماه اول سال ۲۰۱۳ میلادی، در حدود ۱۴ مورد مرگ ملکی را در ده رویداد جداگانه کشتار هدفمند توسط عناصر ضد دولتی در ولایت لوگر به ثبت رسانیده است. این رقم در مقایسه با همین دوره سال ۲۰۱۲ میلادی ۳۶۷ درصد افزایش را نشان می دهد.^{۷۱} در اکثر موارد، عناصر ضد دولتی کارمندان دولت، اعضای شورا های صلح، رهبران قومی و دیگر افراد ملکی را بخاطر حمایت فرضی شان از دولت با هدف گیری مشخص کشته اند. به گونه مثال، به تاریخ ۱۶ جون، یک گروه مسلح وابسته به شبکه حقانی دو رهبر محلی عضو شورای انکشافی محل در ولسوالی برکی برک را که یکتن شان عضو شورای ولایتی صلح نیز بود، کشتند.

گردید، که به این ترتیب کندهار بالاترین میزان تلفات ملکی ناشی از کشتار هدفمند را داشت. به گزارش سالانه ۲۰۱۲ یوناما در مورد حفاظت از غیرنظامیان نگاه کنید.

<http://unama.unmissions.org/Default.aspx?tabid=12265&language=en-US>

^{۷۱} در سال ۲۰۱۲، یوناما مرگ سه غیرنظامی توسط کشتار هدفمند را در ولایت لوگر ثبت نموده است.

افزایش در تعداد کشتار هدفمند در ولایت لوگر نشان دهنده تغییر در تحرکات امنیتی و سیاسی در ولایت می باشد. با اینکه کل تلفات ملکی ۲۱ درصد کاهش داشته است و حملات به وسیله بمب های جاسازی شده، حملات هوایی و دیگر تاکتیک ها نیز کاهش چشمگیری داشته است، اما میزان کشتار هدفمند و درگیری های زمینی افزایش را نشان می دهد.

در سال ۲۰۱۳ میلادی، حضور نیروهای آیساف و نیروهای امنیتی افغان بشمول پولیس محلی لوگر بخاطر مبارزه با پایگاه های عناصر ضد دولتی بخصوص در ولسوالی های برکی برک و پل علم این ولایت افزایش یافته است. این دو ولسوالی همچنین شاهد افزایش در میزان درگیری های زمینی (جنگ های رو در رو، حملات یورشی و تلاشی و حملات هوایی) میان نیروهای طرفدار دولت و عناصر ضد دولتی بوده است. اخیراً نیروهای پولیس محلی به این دو ولسوالی اعزام شده است. عناصر ضد دولتی برای مبارزه با حضور نیروهای دولت، ترساندن رهبران محلی با نفوذ، اعضای خانواده کارمندان دولتی و اعضای شورای ولایتی صلح؛ یک سلسله کشتارهای هدفمند را به راه انداخته اند.

به نظر میرسد این گونه هدف گیری عمدی افراد ملکی ناشی از ظرفیت محدود عناصر ضد دولتی در درگیری نظامی با استفاده از روش های مشروع به منظور کسب مواضع تاکتیکی می باشد. این امر باعث وابستگی روزافزون به کاربرد تاکتیک های نامتقارن بخصوص برای کشتار هدفمند افراد برجسته و ملکی و همچنین گسترش تهدید و ارباب می شود. این گونه تکتیک به عنوان روشی برای حفظ کنترل بر جمعیت محلات مورد نظر شاید بکار میرود.

کشتار علنی

عناصر ضد دولتی از کشتار افراد ملکی به عنوان یک ابزار برای تهدید و ارباب جمعیت ملکی در بخش هایی از افغانستان استفاده نموده اند. یوناما چندین مورد از کشتار عمدی افراد ملکی توسط عناصر ضد دولتی را به ثبت رسانیده که بخاطر مجازات برای حمایت از دولت و با هدف هشدار به دیگران صورت گرفته است.

- به تاریخ ۱۵ مارچ، عناصر ضد دولتی دو آهنگر را که در استخدام یک شرکت ساختمانی در ولسوالی پنجوایی ولایت کندهار بودند، اختطاف نمودند. هر دو تن را بعد از کشتن به ضرب گلوله از درخت آویزان نمودند تا هشدار برای دیگران باشد. مردم محل گزارش دادند بخاطر اینکه خانواده این افراد نتوانند اجساد را از درخت پایین کنند، عناصر ضد دولتی زیر درخت بمب جاسازی نموده بودند.
- به تاریخ ۱۴ جنوری، طالبان یک زن کارمند یک مؤسسه غیر دولتی را در ولسوالی چک ولایت وردک اختطاف نمودند و سپس او را به ضرب گلوله به قتل رساندند. جسد آن زن همراه با یک نامه به خانواده آنها تسلیم داده شد. در نامه نوشته بودند، افرادی که از دولت حمایت کنند با چنین سرنوشتی روبرو خواهند شد.

- به تاریخ ۲۶ جنوری، گروهی از طالبان دو رهبر قومی را در ولسوالی دره پیچ ولایت کنر بعد از متهم نمودن آنها به جاسوسی برای نیروهای طرفدار دولت اختطاف نموده و کشتند. روستاییان اجساد این دو نفر را سه روز بعد پیدا نمودند.
- قوانین بشردوستانه بین المللی علاوه بر منع کشتار افراد ملکی هرگونه تهدید یا عمل خشونت آمیز با هدف گسترش رعب و وحشت در میان افراد ملکی را ممنوع می نماید.^{۷۲} نمونه هایی از کشتار هدفمند افراد ملکی شامل موارد آتی می شود:
- به تاریخ ۸ جون، عناصر ضد دولتی در ولسوالی مره وره ولایت کنر، یک کارمند ریاست معارف را که در حال بازگشت از بازبینی و بررسی یک مکتب در ولسوالی بود، هدف گلوله قرار داده و مجروح نمودند.
- به تاریخ ۳۱ می، طالبان در ولسوالی بک ولایت خوست یک شاگرد صنف ۷ را اختطاف نموده و کشتند. قربانی این حادثه شاعر بود و علیه طالبان شعر می سرود.
- به تاریخ ۱ می، عناصر ضد دولتی در ولسوالی گرشک ولایت هلمند بر کاروان حامل معاون والی و رئیس شورای صلح ولایت حمله نمودند و رئیس شورا و دو محافظ آن را کشته و چهار تن دیگر را مجروح ساختند.
- به تاریخ ۲۷ اپریل، عناصر ضد دولتی در ولسوالی ده بالای ولایت ننگرهار یک ملای محل را که بخاطر ادای نماز روانه مسجد بود، به ضرب گلوله کشتند. گفته شده که این ملا بخاطر ادای نماز جنازه برای یک افسر اردوی ملی که توسط مخالفین کشته شده بود، مورد هدف قرار گرفت.
- به تاریخ ۲۳ اپریل، عناصر ضد دولتی با حمله بر سارنوال ولسوالی پشتون کوت ولایت فاریاب، سارنوال، همسر او، سه محافظ و راننده او را کشتند. طالبان در سایت خود مسئولیت این حمله را برعهده گرفتند.
- به تاریخ ۱۳ جنوری، یک گروه از عناصر ضد دولتی یک کارمندان مرکز هماهنگی ماین پاکی افغانستان را که پیشنهاد همکاری با آنها را رد کرده بود، به ضرب گلوله کشتند.

مجازات توسط ساختارهای عدلی موازی

در شش ماه اول سال ۲۰۱۳، یوناما مرگ ۱۴ فرد ملکی و مجروحیت ۴ تن دیگر را که توسط عناصر ضد دولتی به مجازات و مرگ محکوم شده بودند، ثبت نموده است.^{۷۳} این رقم در مقایسه با همین دوره سال

^{۷۲} ماده ۱۳ پرتوکول الحاقی کنوانسیون ژنو مصوبه تاریخ ۱۲ اگست ۱۹۴۹ و (پرتوکول ۲) در ارتباط به حفظ قربانیان درگیری های نظامی داخلی از تاریخ ۸ جون ۱۹۷۷. ۲. " افراد ملکی مانند غیرنظامیان نباید مورد هدف قرار گیرند. هرگونه عمل یا تهدید به خشونت که هدف اصلی آن گسترش وحشت در میان غیرنظامیان باشد، منع می گردد."

^{۷۳} یوناما اعدام ها توسط ساختارهای عدلی موازی را شامل کشتار عمدی و کشتار با قصد قبلی افراد خاصی می داند که در بازداشت عاملین قرار دارند (برخلاف کشتارهای هدفمند که لازمه آن اینست که تا قربانی در بازداشت عاملین جرم نباشد) و این گونه کشتارها بخاطر اعمال مجازات هم اجرا می شود. مثلاً کشتن رهبران مذهبی بخاطر انجام مراسم فاتحه یا تدفین جنازه کشته شدگان نیروهای امنیتی افغان به رغم هشدار به آنها که چنین کار را نکنند. یوناما این گونه حوادث را مطابق قوانین بشردوستانه بین المللی که بر

۲۰۱۲ میلادی ۸۰ درصد افزایش را نشان می دهد.^{۷۴} در اکثر این رویداد ها در سال ۲۰۱۳، عناصر ضد دولتی افراد ملکی را به ظن جاسوسی برای دولت یا به جرم جنایاتی که خود تعریف نموده اند، اعدام نمودند. یوناما بدین باور است که ساختار های عدلی موازی غیرقانونی بوده و بر اساس قوانین افغانستان هیچ نوع مشروعیت و یا مبنای قانونی ندارند. مجازاتی که توسط این ساختار های عدلی وضع می شود، بر اساس قوانین افغانستان نقض حقوق بشر، جرایم جنایی و در بعضی موارد جرایم جنگی شمرده می شود.

ساختار های عدلی موازی در اکثر مناطق افغانستان بخصوص در مناطق تحت کنترل عناصر ضد دولتی به ثبت رسیده است.^{۷۵} در بعضی موارد، ساختار های عدلی موازی با فشار و از طریق نابودی مظنونین، اجرای تصامیم، تهدید، ارعاب و خشونت بر جوامع تحمیل شده است. باوجود آن در موارد دیگر دیده شده که اجتماعات محلی نسبت به میکانیزم های قضایی رسمی بیشتر از این ساختار های عدلی موازی استفاده می کنند و شکایات خویش را به محاکم "موازی" {غیر رسمی} ارجاع می دهند. در ولسوالی های درزاب و قوش تپه ولایت جوزجان، اجتماعات مردمی گزارش دادند که دولت قادر نیست تا به شکایات و مسایل جرمی در مناطق تحت کنترل طالبان رسیدگی کند. بر اساس مصاحبه های انجام شده با مردم محل در چندین منطقه، این وضعیت باعث گردیده تا مردم بخاطر حل قضایای جرمی به طالبان رجوع کنند.^{۷۶}

طالبان در سایت انترنتی خویش به یک مورد خاص مجازات در ساختار عدلی موازی اشاره نموده و در مورد ساختار محاکمه معلومات دادند.^{۷۷} در اعلامیه شان آمده که این نوع روند رسیدگی قضایی قبل از اینکه افراد ملکی به خاطر ارتکاب اعمالی مجازات شود، دایر میگردد. جزئیات ارایه شده دربرگیرنده ماهیت یا نوع این پروسه ها و وجود چندین مرحله "محاکمه" می باشد. اعلامیه به یک مورد حادثه غیر مرتبط به جنگ مورخ ۸ جون در ولایت هرات اشاره می کند که یک مرد به اتهام اختطاف توسط طالبان اعدام می گردد. طالبان مسئولیت اعدام را در وب سایت خویش به عهده گرفتند و جزئیات روند محاکمه را نیز شرح داده اند. بر اساس گفته طالبان، فرد مظنون قبل از کشته شدن در سه مرحله قضایی: محکمه ولسوالی، ولایتی و دادگاه عالی امارت اسلامی مورد محاکمه قرار گرفته بود.^{۷۸}

نمونه های دیگری از مجازات در ساختار عدلی موازی در سال ۲۰۱۳:

درگیری های داخلی در افغانستان قابل تطبیق می باشد، "قتل" می داند. برای توضیحات بیشتر به پاورقی ۵۹ تحت موضوع جنایت جنگی قتل مراجعه شود.

^{۷۴} یوناما طی شش ماه اول سال ۲۰۱۲ میلادی مرگ ۱۰ غیر نظامی را ثبت نموده است. به صفحات ۲۳ تا ۲۵ به گزارش سالانه ۲۰۱۲ یوناما در مورد حفاظت از غیرنظامیان نگاه کنید.

<http://unama.unmissions.org/Default.aspx?tabid=12265&language=en-US>

^{۷۵} یوناما در تمام مناطق افغانستان بجز در مناطق مرکزی این گونه مجازات را ثبت نموده است.

^{۷۶} یوناما به تاریخ ۲۲ جون ۲۰۱۳ با مردم محل در ولسوالی قوش تپه ولایت جوزجان در شهر شیرغان مصاحبه نموده است.

^{۷۷} اخبار تازه طالبان: " مجازات علیه اختطاف چی ها در ولسوالی پشتون زرغون"، ۹ جون ۲۰۱۳. <http://shahamat-english.com/index.php/news/32558-kidnapper-handed-in-pashtoon-zarghoon>.

^{۷۸} همان.

- به تاریخ ۷ جون، یک گروه از طالبان در ولسوالی ناروی ولایت کنر، یک فرد ملکی را که بر اساس قرارداد به پوسته های تلاشی نیروهای پولیس سرحدی افغانستان در منطقه، چوب و آب فراهم می کرد سر بریدند. قربانی به تاریخ ۶ جون اختطاف شد و قبل از مرگ در چنگ طالبان بود.
- به تاریخ ۲۷ می، طالبان در ولسوالی قوش تپه ولایت جوزجان یک فرد ملکی را بعد از چندین بار تهدید کشتند. قربانی این حادثه مدیر یک مکتب متوسطه و کارمند محلی یک سازمان غیر دولتی بین المللی بود. گفته می شود که ولسوال نام نهاد طالبان در ولسوالی قوش تپه او را برای حضور در جلسه ی دعوت نمود ولی زمانیکه جهت اشتراک در جلسه مذکور بدانجا رفت، طالبان او را کشتند.
- به تاریخ ۱۳ می، یک فرد ملکی در شهر فراه توسط گروهی از طالبان ربوده و کشته شد. مردم محل گفتند که طالبان این شخص را به جرم همکاری با ریاست امنیت ملی کشته اند.

هدف گیری عمدی دفاتر و ادارات ملکی دولت

یوناما ثبت نموده که تلفات افراد ملکی ناشی از حملات عناصر ضد دولتی بالای کارمندان ملکی دولت، ادارات دولتی، اداره ولسوالی ها و دیگر ساختار های ملکی دولتی ۷۶ درصد افزایش یافته است. در شش ماه اول سال ۲۰۱۳ میلادی، یوناما ۱۱۴ مورد مرگ و ۳۲۴ مورد جراحت (کل تلفات ملکی ۴۳۸ مورد) را در ۱۰۳ مورد حمله به ثبت رسانیده است.^{۷۹} این ۴۳۸ مورد تلفات ملکی شامل مرگ و جراحت هایی می شود که عناصر ضد دولتی؛ کارمندان ملکی دولت، افسران خارج از وظیفه و پولیس را که وظایف ملکی حاکمیت قانون را اجراء می کردند به وسیله بمب های جاسازی شده، حملات انتحاری و پیچیده، هدف قرار داده و یا آنها در حملات بر ساختمان های ملکی دولت مانند اداره ولسوالی کشته شده اند.

با اینکه یوناما بالا ترین میزان حمله بر کارمندان ملکی دولت را در شرق به ثبت رسانیده است که بعد از آن، منطقه جنوب شرق در رده دوم قرار دارد، اما بالاترین میزان تلفات افراد ملکی در اثر حملات هدفمند بر دولت در ولایت کابل به ثبت رسیده است. از لحاظ تلفات افراد ملکی ولایت فراه در رتبه دوم قرار دارد که شاهد بالاترین میزان تلفات ملکی در نتیجه این گونه حملات به روز های ۳ اپریل و ۱۱ جون بر ساختمان محکمه فراه و ستره محکمه، بوده که در نتیجه تلفات به ترتیب ۱۳۸ و ۵۷ تن بوده است.

در شش ماه اول سال ۲۰۱۳، یوناما چهار مورد حمله مستقیم بر مسئولین و نهاد های قضایی را در ولایات فراه، کابل، فاریاب و هلمند به ثبت رسانیده که در نتیجه ۵۷ تن کشته و ۱۴۵ تن مجروح شدند. (۲۰۲ مورد کل تلفات ملکی)

یوناما تصریح می نماید که بر اساس قوانین بین المللی، فرد "ملکی" به افرادی گفته می شود که در صفوف نیروهای مسلح نبوده و یا بصورت مستقیم در جنگ سهم ندارند، مثلاً کارمندان ملکی نهادهای

^{۷۹} در سال ۲۰۱۲، یوناما مرگ ۶۱ و جراحت ۱۸۸ غیرنظامی (کل تلفات ملکی ۲۴۹ نفر) را در نتیجه ۷۲ حمله علیه کارمندان ملکی دولت و دفاتر ملکی دولت، ثبت نموده است.

عدلی و قضائی. ساختمان های اداری دولت تا زمانی که برای اهداف نظامی بکار نروند، به معنی اهداف نظامی نمی باشند. هدف گیری عمدی افراد ملکی و تأسیسات ملکی نقض جدی کنوانسیون های ژنو و جنایت جنگی شمرده می شود.

تهدید و حمله بر شخصیت های دینی و اماکن مقدس

روحانیون همیشه در معرض خطر اند، زیرا شورشیان در چندین مورد به آنها هشدار داده ند. به گونه مثال، طالبان یک ملا را بخاطر ادای نماز جنازه یک سرباز اردوی ملی در ولسوالی شینوار لت و کوب نمودند. در ولسوالی واوشتمه ویاله یک ملا دیگر نیز به همین جرم لت و کوب شد. او می گوید طالبان چندین مرتبه به من زنگ زدند و هشدار دادند که هرگز جنازه سربازان اردوی ملی، پولیس، کارمند امنیت ملی یا پولیس سرحدی را نخوانم. به من خبر دادند که طالبان دو ماه قبل در یک ولسوالی یک ملای دیگر را به جرم ادای نماز جنازه یک پولیس کشته اند. یک ملای دیگر بخاطر همین کار توسط طالبان به ضرب گلوله کشته شد. چند ماه قبل با جمعی از ملا ها در ریاست حج و اوقاف نگرانی خویش را با رئیس اداره مطرح کردیم. ما به رئیس اداره گفتیم تا بخاطر ادای نماز جنازه نیروهای امنیت ملی افغانستان در روستاهای دور، باید از شهر جلال آباد ملا فرستاده شود، زیرا می تواند دوباره به شهر برگردد. ما و خانواده هایی ما در روستا هایی زندگی می کنیم که نیروهای امنیتی افغان توان دفاع از ما را ندارند.

-- یک شخصیت مذهبی بانفوذ از ولایت ننگرهار به تاریخ ۲۲ جولای ۲۰۱۳ میلادی.^{۸۰}

طی شش ماه اول سال ۲۰۱۳ میلادی، یوناما شاهد نوعی تهدید و حمله بر ملا ها از سوی عناصر ضد دولتی بوده و در نتیجه ۱۴ رویداد ثبت شده، افراد و اماکن مقدس (مساجد) مورد حمله مستقیم قرار گرفته اند که باعث مرگ هفت غیر نظامی شده است.^{۸۱} در اکثر موارد ملا ها بخاطر ادای جنازه اعضای نیروهای امنیتی دولتی و حامیان ملکی آنها، هدف قرار گرفته اند.^{۸۲}

یوناما همچنان مواردی را به ثبت رسانده است که عناصر ضد دولتی به ملا ها هشدار دادند تا نباید نماز جنازه افراد نیروهای امنیتی دولت را بخوانند و یا حتا در این مراسم اشتراک کنند. یوناما در ولایات فراه، بادغیس، کاپیسا، میدان وردک، لوگر، ننگرهار، کنر، لغمان، بغلان، غزنی، خوست، پکتیا، پکتیکا، هلمند،

^{۸۰} مصاحبه یوناما، جلال آباد، ولایت ننگرهار ۲۲ جولای ۲۰۱۳.

^{۸۱} به خاطر نا امنی جدی، عدم دسترسی محلات و سایر محدودیت ها، یوناما فکر می کند که این گونه واقعات به شکل کامل گزارش داده نشده است.

^{۸۲} یوناما در ولایت لوگر گزارش ریاست حج و اوقاف را در مورد خشونت و بد رفتاری آیساف و نیروهای امنیتی افغان با ملا ها ثبت نموده است. ملا ها گفته اند که به اتهام همکاری در فعالیت های ضد دولتی با ما بد رفتاری صورت گرفته است. این شکایت به یک عملیات تلاشی در ماه می ۲۰۱۳ اشاره دارد.

ارزگان و کندهار چندین مورد مشابه را به ثبت رسانیده است. در چندین مورد ثبت شده زمانی که ملاها به هشدارها توجه نکردند، در نتیجه تهدیدها افزایش یافته و حتا منجر به لت و کوب، اختطاف یا کشتار هدفمند آنها شده است.^{۸۳} یوناما چندین مورد را ثبت نموده که در آن عناصر ضد دولتی با استفاده از سلاح خفیه و بمب های جاسازی شده مستقیماً بر مراسم فاتحه اعضای نیروهای امنیتی افغان حمله نموده اند.^{۸۴}

در مناطق مختلف ملاها بخاطر ترس از مجازات عناصر ضد دولتی در مراسم جنازه نیروهای امنیتی افغان شرکت نمی کنند. به گونه مثال، بر اساس گفته های ریاست حج و اوقاف شهر گردیز ولایت پکتیا، وقتی یک ملا برای ادای نماز جنازه خواسته می شود، معمولاً اشتراک نمی کند.^{۸۵} در اوایل سال ۲۰۱۳ در شهر بادغیس، ملاهای محلی ظاهراً به دلیل تهدید طالبان، از شرکت در مراسم جنازه سه تن از اعضای پولیس محلی که در درگیری با عناصر ضد دولتی کشته شده بودند، خود داری نمودند. در نهایت مراسم جنازه آن سه تن توسط یک داکتر محلی که دانش علوم دینی داشت، برگزار گردید.^{۸۶}

بنا به گزارش ها در ولایت میدان وردک ملاها بخاطر حفاظت جان خود و اجتماع محلی فقط در میدان شهر که تحت کنترل دولت است، در مراسم جنازه اشتراک می کنند و نه در روستاهای خودشان. در نتیجه به علت تهدید عناصر ضد دولتی؛ اقارب نیروهای امنیتی افغان که کشته شده اند و ملاها از آوردن اجساد کشته شدگان و دفن آنها در محله یا روستای خودشان منع می شوند. حداقل سه ملا که در مراسم جنازه چند سرباز اردوی ملی شرکت نموده بودند، مجبور شدند از حومه میدان شهر به جای امن تر کوچ کنند.^{۸۷}

یوناما با ادارات حج و اوقاف در سراسر کشور مشوره نموده و آنها به یوناما گفتند که میکانیزم ها و ظرفیت بسیار محدود برای نظارت و حفاظت از ملاها در برابر تهدیدها در اختیار دارند. در اکثر مناطق ریاست حج و اوقاف از تهدید و حمله ها باخبر بودند، اما توانایی محافظت از ملاها مخصوصاً در ولسوالی ها را، نداشتند.

در ولایت بغلان ریاست حج و اوقاف به یوناما گزارش داد که تهدید و هدف قراردادن ملاها پدیده نسبتاً تازه می باشد. ریاست هم در واکنش به این تهدیدها در ماه می ۲۰۱۳ از والی تقاضا کرد که بخاطر تأمین امنیت ریاست حج و اوقاف و ملاها، نیروی امنیتی در اختیار شان قرار داده شود. اما به علت کمبود

^{۸۳} به گونه مثال، در کل مناطق شرقی کشور گزارش شده که اگر فهمیده شود یک ملا نماز جنازه یا فاتحه جنازه نیروهای امنیتی افغان را بجا آورده، حتماً مورد تهدید و هشدار قرار می گیرند و اگر باز هم به چنین کار ادامه بدهند، عناصر ضد دولتی حتماً آن را مجازات و یا می کشند. مصاحبه یوناما با یک ملا از شهر جلال آباد ولایت ننگرهار به تاریخ ۲۶ می ۲۰۱۳.

^{۸۴} به گونه مثال، به تاریخ ۲۰ می ۲۰۱۳ در منطقه پواری ولسوالی علی نگار عناصر ضد دولتی با سلاح خفیه بر مراسم جنازه یک سرباز نیروهای امنیتی افغان حمله نمودند. در یک رویداد دیگر به تاریخ ۱۴ جون، در ولسوالی ماتون ولایت خوست، یک بمب جاسازی شده کنترل از راه دور در مسیر یک موتر در حال بازگشت از مراسم جنازه منفجر شد که در نتیجه هشت غیرنظامی به شمول ۵ عضو خانواده فرد متوفی و ملا کشته شدند.

^{۸۵} مصاحبه یوناما با دفتر حج و اوقاف شهر گردیز در ۲ می ۲۰۱۳.

^{۸۶} مصاحبه یوناما با یک رهبر محلی و فرمانده پولیس محلی منطقه دره بوم ولسوالی قادس ولایت بادغیس به تاریخ ۲۳ می ۲۰۱۳.

^{۸۷} مصاحبه یوناما با دفتر حج و اوقاف میدان شهر ولایت میدان وردک در ماه جون ۲۰۱۳.

پرسونل این درخواست از سوی پولیس ملی افغان در بغلان رد شد.^{۸۸} به همین قسم، در ولایت های غزنی، خوست و پکتیکا نیز ریاست حج و اوقاف این ولایات گزارش دادند که هیچ حفاظتی برای تأمین امنیت ملاها وجود ندارد.^{۸۹}

آزادی مذهب هم توسط قوانین داخلی افغانستان هم توسط تعهدات بین المللی حقوق بین المللی بشردوستانه حمایت می گردد.^{۹۰} قوانین بشردوستانه بین المللی تصریح می نماید، شخصیت های مذهبی که بصورت خاص به وظایف دینی مشغول اند باید مورد احترام قرار گیرند و در همه شرایط طرف های درگیر باید از آنها حفاظت نماید.^{۹۱}

یوناما تذکر می دهد که طالبان در لایحه و طرز العمل ۲۰۱۰ خویش در ارتباط به انجام مراسم جنازه و فاتحه و دیگر مشغولیت های ملاها هیچگونه محدودیت رسمی را وضع نه نموده اند.^{۹۲} دلیل یا مشروعیت تهدید هایی طالبان علیه ملاهایی که با دولت کار می کنند در لایحه سال ۲۰۰۶ شان ذکر شده، اما در نسخه های بعدی این لایحه از آن یاد نشده است.^{۹۳}

چند نمونه از حوادثی که در آن ملاها و مراسم جنازه هدف قرار گرفته اند:

- به تاریخ ۱۴ جون، در ولسوالی متون ولایت خوست، یک بمب تعبیه شده ای کنترل از راه دور در مقابل یک موتر در حال بازگشت از مراسم جنازه منفجر شد که در نتیجه هشت غیر نظامی بشمول پنج عضو یک خانواده و یک ملا کشته شدند. این محفل؛ مراسم جنازه نوجوان ۱۷ ساله ای بود که عناصر ضد دولتی یک ماه قبل آن را به جرم جاسوسی برای دولت کشته بودند.

^{۸۸} مصاحبه یوناما با دفتر حج و اوقاف شهر پلخمری ولایت بغلان به تاریخ ۲۲ می ۲۰۱۳.

^{۸۹} مصاحبه یوناما با دفتر حج و اوقاف ولایات خوست و پکتیکا در ۲۱ و ۲۲ می ۲۰۱۳.

^{۹۰} ماده ۱۸ میثاق بین المللی حقوق مدنی و سیاسی: ۱. "هر انسان دارای حق آزادی اندیشه، ضمیر و مذهب است." ماده ۴، ۲ "حکم مذکور در بند فوق هیچ گونه انحراف از مواد ۶-۷-۸ (بندهای اول و دوم) و مواد ۸-۱۱-۱۵-۱۶-۱۸ را تجویز نمی کند. افغانستان میثاق بین المللی حقوق مدنی و سیاسی را در سال ۱۹۸۳ تصویب نموده است.

^{۹۱} تعهدات برای احترام و حفاظت از افراد مذهبی در ماده ۹ پروتوکول الحاقی ۲ گنجانیده شده است. حفاظت شخصیت های مذهبی در رهنموده های نظامی که در درگیری های داخلی قابل اجرا بوده و یا اجراء شده است، نیز گنجانیده شده است. قانون عرفی بشردوستانه بین المللی کمیته بین المللی صلیب سرخ، قاعده ۲۷-شخصیت های مذهبی.

^{۹۲} ترجمه انگلیسی شبکه تحلیلگران افغانی از لایحه ۲۰۱۰ طالبان

http://aan-afghanistan.com/uploads/Appendix_1_Code_in_English.pdf

^{۹۳} بر اساس لایحه ۲۰۰۶: "به هر کسی که به عنوان معلم یا ملا در تحت کنترل این دولت نام نهاد کار می کند هشدار داده می شود. در صورتی که به هشدار توجه نکند و به کار خود ادامه دهد، در آن صورت باید مورد لت و کوب قرار گیرد. طبعاً اگر یک معلم یا ملا هنوز بر خلاف اصول دین عمل کنند، فرمانده یا رهبر گروه همان ولسوالی او را باید بکشد." ترجمه انگلیسی شبکه تحلیلگران افغانی از لایحه ۲۰۱۰ طالبان

http://aan-afghanistan.com/uploads/Appendix_1_Code_in_English.pdf در مقایسه با لایحه

۲۰۰۶، هیچ احکامی در مورد اقدامات لازم علیه ملاها را شامل نمی شود.

- به تاریخ ۲۲ می، طالبان در ولسوالی ناری ولایت کنر یک ملا امام مسجد را به جرم جاسوسی برای دولت و نیز به اتهام ادای نماز جنازه برای یک سرباز اردوی ملی به ضرب گلوله کشتند. طالبان با پذیرفتن مسئولیت این قتل یک نامه بر روی جسد او گذاشت که در آن خطاب به ملاها عواقب برگزاری مراسم جنازه کشته شدگان اردوی ملی را گوشزد نموده بودند.
- به تاریخ ۱۵ اپریل، پس از قتل و آمادگی برای مراسم تشییع جنازه یک تن از مخبران ریاست امنیت ملی در ولسوالی برکه ولایت بغلان، عناصر ضد دولتی با صدور اخطاریه به تمام روحانیون و ملاها هشدار دادند تا از ادای نماز جنازه بر این شخص خود داری کنند. قومندان امنیت ولسوالی یکتن از ملاها را به زور وادار به ادای نماز جنازه کرد.
- به تاریخ ۳۱ مارچ، طالبان در ولسوالی رودات ولایت ننگرهار یک ملا امام را به جرم ادای نماز جنازه یک سرباز اردوی ملی اختطاف نمودند. مدتی بعد این ملا آزاد شد ولی به او هشدار داده بودند که دیگر دست به چنین کاری نزنند، در غیر آن با عواقب وخیم آن روبرو خواهد شد.
- به تاریخ ۱۳ مارچ عناصر ضد دولتی در ولسوالی ژیری ولایت کندهار ملای محل را به ضرب گلوله کشتند، در حالیکه یک ماه قبل به او هشدار داده بودند تا دست از این شغل بردارد.

تهدید، ارباب و اذیت افراد ملکی توسط عناصر ضد دولتی

شورشیان به روستای ما آمدند و از خانواده های کسانی که در اردوی ملی خدمت می کنند خواستند تا در مسجد جمع شوند. ما هم به دستور آنها به مسجد رفتیم. به خانواده ها گفتند تا به فرزندان خود بگویند که از خدمت در اردوی ملی دست بردارند. در ادامه ما را تهدید کردند که اگر عضوی از گروه شان در نتیجه عملیات اردوی ملی کشته شوند، آن گاه خانه کسانی را که در اردو خدمت می کنند، به آتش می کشند و تمام اعضای خانواده آن ها را خواهند کشت. من مجبور شدم از آنجا کوچ کنم، زیرا پسر من در اردو خدمت می کرد. با وجود اصرار من، پسر من نتوانست از خدمت در اردو دست بردارد و من مجبور شدم تا به ولسوالی بهارک کوچ کنم.

-- شرح حال یک پدر که پسرش در اردوی ملی خدمت می کرد، تاریخ ۱۶ مارچ ۲۰۱۳
ولسوالی وردوج ولایت بدخشان.^{۹۴}

طی شش ماه اول سال ۲۰۱۳، یوناما ۹۰ مورد تهدید، ارباب و اذیت و آزار افراد ملکی توسط عناصر ضد دولتی را به ثبت رسانیده که در مقایسه با نیمه اول سال ۲۰۱۲، یعنی زمانی که یوناما ۴۴ مورد را ثبت نموده بود، در حدود ۱۰۵ درصد افزایش یافته است.^{۹۵} این گونه رفتارها نقض صریح حقوق بشردوستانه

^{۹۴} مصاحبه یوناما در ولسوالی بهارک ولایت بدخشان، ۲۷ مارچ ۲۰۱۳

^{۹۵} یوناما این گونه قضایا را که نمونه ای از تهدید، ارباب و بد رفتاری علیه اجتماعات تصور می نماید و نه خلاصه ای از رویدادها با این ماهیت در شش ماه اول سال ۲۰۱۲، یوناما ۴۴ رویداد را ثبت نموده است.

بین المللی بوده و این قواعد هرگونه رفتار، تهدید یا خشونت را که هدف آن گسترش وحشت در میان افراد ملکی باشد، منع می سازد.^{۹۶}

یوناما تا به حال رویداد هایی را ثبت نموده که توسط عناصر ضد دولتی بشمول طالبان و دیگر گروه های مسلح صورت گرفته است، مانند پخش شب نامه های تهدید آمیز، اخاذی، ضرب و شتم و آزار و اذیت در پوسته های تلاشی غیر قانونی، ارسال پیام های تهدید آمیز و تخریب اماکن و دارایی های شخصی و عامه. اکثر این رفتارها بصورت گسترده علیه افراد خاص بشمول مسئولین و کارمندان دولت، افراد همکار با نیروهای امنیتی افغان، بزرگان قومی، رهبران مذهبی، کارکنان صحتی و آموزش و پرورش و امور بشردوستانه صورت گرفته است.

بر اساس قوانین افغانستان بیشتر این گونه رفتارها جرم شمرده شده و باید توسط نهاد های افغانی مورد پیگرد قرار گیرد. اکثر این رفتارها نقض حقوق بشر بوده و می تواند بر حفاظت غیر نظامیان در سراسر افغانستان تأثیر منفی بگذارد. این رفتارها بر برخورداری از سایر حقوق بشری مانند آزادی گشت و گذار و دسترسی به صحت، آموزش و معیشت نیز تأثیر منفی می گذارد.

اجتماعات مردمی در مناطق مختلف افغانستان گزارش دادند که تجربه آزار، تهدید و ارباب بطور روزانه باعث گسترش ترس و وحشت در میان افراد ملکی شده و احساس نا امنی را تقویت می نماید. یوناما دریافته است که انگیزه این گونه رفتارها مختلف بوده و می تواند به منظور مطیع ساختن جوامع محلی از طریق ایجاد ترس و وحشت و یا گسترش کنترل بر یک منطقه یا تأمین معیشتی و مالی گروه های مسلح باشد. در بعضی موارد انگیزه برخورد ها خیلی محلی بوده و نشان دهنده پالیسی فرمانده خاص یک گروه می باشد.

خیلی از موارد تهدید، ارباب و اذیت در مناطقی به ثبت رسیده که کلاً یا قسماً تحت کنترل عناصر ضد دولتی می باشد. به گونه مثال، در بعضی از ولسوالی های ولایت جوزجان که تحت کنترل عناصر ضد دولتی می باشند، به گفته مردم، این گروه ها سعی دارند تا از طریق وحشت و آزار مردم کنترل خود را بر منطقه گسترش دهند. مردم محل گزارش داده اند که طالبان عده ای را بصورت علنی می کشند تا بدین صورت به دیگران هشدار دهند. به دنبال یک مورد از این کشتارها در سال ۲۰۱۲، طالبان کمپاین خشونت و اخاذی نقدی از مردم را افزایش دادند. بزرگان محلی به یوناما گفتند که از ترس اینکه مورد مجازات عناصر ضد دولتی قرار نگیرند، خیلی از موارد تهدید و ارباب را به دولت گزارش نمی دهند.^{۹۷}

به نظر میرسد در مناطقی که طالبان کنترل آن را از دست داده اند، میزان تهدید، ارباب و اذیت کاهش یافته است. اما برعکس در جایی که طالبان دوباره کنترل را بدست گرفته اند، میزان تهدید و ارباب و خشونت افزایش یافته، مانند چندین ولسوالی در ولایت فراه.^{۹۸}

^{۹۶} بخش (۲) ماده ۵۱ پرتکول الحاقی ۱ و مطالعه قاعده ۲، ۸ کمیته بین المللی صلیب سرخ. کشور های عمل کننده این قاعده را به عنوان یک نورم عرفی بین المللی در درگیری های بین المللی و داخلی ایجاد نموده اند.

^{۹۷} مصاحبه یوناما با رهبران محلی، ولسوالی قوش تپه ولایت جوزجان به تاریخ ۲۲ می ۲۰۱۳.

^{۹۸} یوناما ملاحظه نموده که اشکال مختلف این گونه رویدادها نشان میدهد که تهدید، ارباب و خشونتها از سوی عناصر ضد دولتی به انگیزه های و پالیسی های مختلف ارتباط داشته و هدف آن گسترش کنترل اجباری بر محلات می باشد.

بنا به گزارش ها در ولسوالی اندر ولایت غزنی تهدید، ارباب و خشونت از سوی طالبان کاهش یافته است. بنا به گزارش ها این تغییر در عملکرد طالبان ناشی از شورش های مردمی علیه طالبان در سال ۲۰۱۲ بوده که طبق گزارش های واصله به یوناما، طالبان برای حضور و پالیسی شان به حمایت مردم محل نیاز دارند.^{۹۹} بنا به گفته بعضی از مردم محل کاهش تهدید و ارباب طالبان ناشی از تغییر در پالیسی یا رویکرد شان می شود، اما عده ای دیگر گسترش کنترل دولت و حضور پولیس محلی را عامل اصلی می دانند.^{۱۰۰}

طالبان اخیراً در ولسوالی ده یک ولایت غزنی علناً اعلام نمودند که دیگر افراد ملکی را اذیت نخواهند کرد. اما اجتماعات محلی در ده یک گزارش داده اند که طالبان هنوز هم به آزار و اذیت آنها ادامه می دهند.^{۱۰۱} مهمتر از همه، طالبان از طریق تیم های سیار خویش به جمع آوری مالیات، تهدید افراد ملکی و استفاده خانه مردم برای سکونت ادامه می دهند.^{۱۰۲}

در بعضی از ولسوالی های ولایت فراه، خروج نیروهای بین المللی باعث گسترش مناطق تحت کنترل عناصر ضد دولتی شده است. مردم محل به یوناما گزارش داده اند که تهدید، ارباب و اذیت نیز افزایش یافته است.^{۱۰۳} بر اساس گفته های ساکنین ولسوالی پشت رود، کنترل تازه طالبان بر منطقه باعث افزایش موارد خشونت، اذیت و همچنین دخالت در کارهای عامه و پروژه های انکشافی شده است.

اجتماعات محلی به یوناما گزارش دادند که طالبان گشت زنی های روزانه خویش را در روستای ماسا و روستا های اطراف آن آغاز نموده اند. در ماه می ۲۰۱۳، طالبان در جریان گشت زنی های روزانه خویش دو آنتن تلفن را در روستای ماسا و به آتش کشیدند. بزرگان محلی به یوناما گفته اند که در زمان حضور نیروهای بین المللی طالبان نمی توانستند حضور مداوم داشته باشند و یا حتی در شب گشت زنی کنند.^{۱۰۴}

^{۹۹}. "شورش اندر" بر ضد حضور طالبان در ولسوالی اندر ولایت غزنی و آغاز آن در اپریل ۲۰۱۲ میلادی. در مرحله نخست گروه مسلح حزب اسلامی این قیام ها را به راه انداخت که در نتیجه حمایت وسیع مردمی را در پی داشت. رهبران محلی حزب اسلامی و شهروندان اندر به علت مخالفت قوی با مداخله طالبان در زندگی شان بخصوص بستن مکاتب، کلینیک، بازار، وضع محدودیت بر تردد و عدم آزادی بیان این شورش را به راه انداختند. در واکنش به این شورش نیروهای امنیتی افغان بشمول یک تشکیل قوی پولیس و پولیس محلی به این ولسوالی در ماه اکتوبر ۲۰۱۲ اعزام گردید. یوناما با نمایندگان محلی اندر نیز در شهر غزنی به تاریخ ۲۸ می ۲۰۱۳ مصاحبه نموده است.

^{۱۰۰}. با وجود یک گزارش در مورد کاهش خشونت از سوی طالبان و بهبود فرضی در وضعیت امنیتی، یوناما (در مقایسه با همین دوره سال ۲۰۱۲) در جریان شش ماه اول سال ۲۰۱۳ میلادی ۵۰ درصد افزایش در میزان تلفات ملکی در ولسوالی اندر را به ثبت رسانیده است. مردم محل نشان دادند که تصور شان نسبت به امنیت بهبود یافته بر اساس آزادی رفت و آمد، دسترسی بهتر به آموزش و صحت و کاهش آزار از سوی طالبان می باشد.

^{۱۰۱}. مصاحبه یوناما با نمایندگان محلی ولسوالی ده یک ولایت غزنی در ۲۹ می ۲۰۱۳

^{۱۰۲}. همان

^{۱۰۳}. به گونه مثال در مورد افزایش کنترل عناصر ضد دولتی، اجتماعات محلی گزارش دادند که به دنبال خروج نیروهای بین المللی، عناصر ضد دولتی در ولسوالی پایگاه های مؤقت ایجاد نمودند که بعضی شان فقط ۲۰ کیلومتر از مرکز ولسوالی فاصله دارد. مصاحبه یوناما با رهبران محلی ولسوالی پشت رود ولایت فراه به تاریخ ۲۴ می ۲۰۱۳.

^{۱۰۴}. همان

از ولسوالی بالا بولوک ولایت فراه نیز گزارش مشابه رسیده و بزرگان محلی به یوناما گفتند که کاهش حضور نیروهای بین المللی باعث بدتر شدن امنیت نیز شده است. طبق گزارش این افراد، به دنبال خروج نیروهای بین المللی و به علت ضعف در نیروهای های امنیتی افغان، طالبان در مسیر فراه- فرارود پوسته تلاشی ایجاد نموده اند که باعث اذیت، اختطاف و تهدید مردم محل می شوند.^{۱۰۵}

اعلامیه علنی طالبان در مورد تلفات افراد ملکی

طی شش ماه اول سال ۲۰۱۳، طالبان ۲۷ اعلامیه در ارتباط به تلفات ملکی و حفاظت از حقوق بشر منتشر نمودند. طالبان همچنین بصورت روزانه رویداد های خبری خویش را نشر می کنند که در آن مسئولیت حملات انتحاری، حملات پیچیده، کشتار هدفمند و انفجار بمب های جاسازی شده را به عهده می گیرند.

طالبان در اعلامیه عملیات بهاری شان بنام "خالد بن ولید" به تاریخ ۲۷ اپریل گفته بودند که حفظ جان و مال افراد غیر نظامی در اولویت جنگجویان ما قرار دارد. اعلامیه همچنین از "هموطنان مسلمان" خواسته تا از پایگاه های نظامی دوری جسته و بخاطر جلوگیری از تلفات ملکی از همکاری با نظامیان اجتناب ورزند.^{۱۰۶} رهنمود به جنگجویان طالب درباره حفظ افراد ملکی و همچنین هشدار علنی به مردم برای دوری از "اهداف مشروع" طالبان می تواند نشان دهنده هدف علنی طالبان برای کاهش تلفات ملکی در جریان عملیات طالبان باشد.^{۱۰۷} یوناما یک بار دیگر نگرانی خویش را تصریح می کند که این گونه اعلامیه ها نشان دهنده اقدامات مناسب برای کاهش تلفات ملکی نمی باشد، زیرا مسئولیت حفاظت از افراد ملکی را به عهده خود افراد ملکی و نه طرف های درگیر در جنگ می گذارد، در حالیکه طرف ها در برابر حفاظت افراد ملکی مسئولیت حقوقی دارند. یوناما چندین مورد از تلفات یا کشته شدن افراد ملکی در اثر حمله طالبان را به ثبت رسانیده که به نظر میرسد حمله علیه یک هدف نظامی بوده است.

در ماه جون ۲۰۱۳، طالبان ایجاد یک "کمیته خاص تحت نظارت کمیسیون نظامی برای جمع آوری شواهد تلفات ملکی" را اعلام نمودند.^{۱۰۸} این اعلامیه یاد آور می شود که کمیته نامبرده ۲۰۰ دوسیه را ارزیابی نموده است. طالبان بخاطر توجیه این کمیته گفته اند که اکثر تلفات ملکی از سوی "دشمن"

^{۱۰۵} به گونه مثال در ۲ می ۲۰۱۳ در شهر فراه ولایت فراه، طالبان در منطقه شمال که یک پوسته تلاشی ایجاد کردند که در آن دو شاگرد را اختطاف نمودند ولی روز بعد آنها را آزاد ساختند. مصاحبه یوناما با رهبران محلی ولسوالی بالا بولوک ولایت فراه، ۲۳ می ۲۰۱۳.
^{۱۰۶} اعلامیه طالبان، "اعلامیه شورای رهبری امارات اسلامی در ارتباط به عملیات بهاری خالد بن ولید"، به تاریخ ۲۷ اپریل ۲۰۱۳ در سایت ذیل <http://shahamat-english.com/index.php/paighamoon/30919> که به تاریخ ۲۱ جولای ۲۰۱۳ منتشر شد.

^{۱۰۷} یک نکته مرتبط به این موضوع توسط کیت کلارک تحلیل گر ارشد در شبکه تحلیگران افغانستان. کلارک ادعا می کند که زبان استفاده شده در اعلامیه عملیات تهاجمی خالد بن ولید طالبان به مثابه یک تلاش پلان شده از سوی طالبان می باشد تا خود را در برابر سرنوشت غیرنظامیانی که می خواهند بکشند مبراء معرفی کنند و بدین معنی است که فقط خود کشته شده شادگان ملامت خواهند بود. شبکه تحلیگران افغانستان "تهاجم بهاری ۲: تلفات ملکی"، منتشر شده توسط کیت کلارک در ۴ جون ۲۰۱۳، <http://aan-afghanistan.com/index/asp?id=3438>

^{۱۰۸} اعلامیه طالبان "مصاحبه با آقای سرحدی، رئیس کمیته خاص برای جلوگیری از تلفات ملکی" ۱۸ جون ۲۰۱۳.

تحلیل شده، اما بعضی از تلفات در اثر کمین یا انفجارها بصورت اتفاقی رخ داده است.^{۱۰۹} هرچند طالبان در این اعلامیه مسئولیت تلفات ناشی از کمین یا انفجار را به عهده نمی گیرند، ولی به نظر میرسد که در نتیجه گیری نهایی با جلب توجه به تحقیق در مورد تلفات ناشی از حملات توسط یک کمیته خاص نقش بالفعل خود را می پذیرند.

یوناما بر اهمیت حسابداری در برابر تلفات ملکی توسط تمام طرف های درگیر تأکید می کند. در هر تحقیقی که طالبان ادعای انجام آن را نموده اند، باید به تحقیق در مورد تلفات ناشی از هرگونه بمب جاسازی شده تمرکز شود و از تعریف "فرد ملکی" که با معیارهای حقوقی بین المللی مطابقت دارد، استفاده شود.

تعریف "فرد ملکی" توسط طالبان

در واکنش به گزارش سالانه ۲۰۱۲ یوناما در مورد حفاظت از افراد ملکی، طالبان "فرد ملکی" را چنین تعریف کردند:

"افراد ملکی کسانی اند که به هیچ وجه در جنگ دخیل نمی باشند. ریش سفیدان، زنان، کودکان و مردم عادی که زندگی معمولی دارند؛ حمله به اینگونه افراد و یا کشتن آنها غیرقانونی می باشد."^{۱۱۰}

طالبان در این اعلامیه تعریف "فرد ملکی" بر اساس حقوق بشردوستانه بین المللی را نپذیرفتند و یوناما را به عدم تفکیک میان افراد ملکی و کارمندان دولت، متهم نمود.^{۱۱۱} علاوه بر عدم مطابقت تعریف واژه "فرد ملکی" توسط طالبان با حقوق بشردوستانه بین المللی، طوری که یوناما ثبت نموده به نظر می رسد که استفاده از اصطلاح "مردم عادی" به جنگجویان امکان می دهد تا کسانی را که "مردم عادی نیستند"، هدف قرار بدهند، بخصوص همکاران یا کارکنان دولت، رهبران قومی یا اجتماعی که در پروسه های سیاسی و ایجاد صلح سهم دارند.^{۱۱۲}

یوناما تصریح می نماید که بر اساس حقوق بشردوستانه بین المللی "فرد ملکی" به کسانی گفته می شود که جنگجو (عضو یا بخشی از جریان نظامی) یا عضو گروه های مسلح سازمان یافته یا یکی از طرف های درگیر نبوده و در خشونت ها سهم مستقیم ندارند. اما اگر یک فرد ملکی سلاح بردارد، یا مستقیماً در جنگ سهم بگیرد و یا عضو یک گروه مسلح شود، موقف حفاظت شده خود را از دست می دهد. بنابراین، به افراد ملکی مشغول در موقف های ملکی دولتی نیز ملکی گفته می شوند، زیرا در جنگ دخالت مستقیم نداشته، و یا اینکه تا زمانی ملکی تلقی می شوند که در جنگ سهم مستقیم نمی گیرند.

^{۱۰۹}. همان

^{۱۱۰}. اعلامیه طالبان، "یک نامه سرگشاده به یوناما در مورد رفتار جانبدارانه این سازمان"، ۲۵ فبروری ۲۰۱۳.

^{۱۱۱}. اعلامیه طالبان، "واکنش امارات اسلامی به گزارش مکرر و یکطرفه یوناما" ۱۳ جون ۲۰۱۳.

^{۱۱۲}. به بخش کشتار هدفمند و عمدی و حمله علیه غیرنظامیان در این گزارش مراجعه شود.

پذیرفتن مسئولیت رویداد های تلفات افراد ملکی

یوناما تصریح می نماید که در شش ماه اول سال ۲۰۱۳، طالبان در مجموع مسئولیت ۵۲ حمله را به عهده گرفته اند. یوناما دریافته که این حملات باعث تلفات ۵۷۱ فرد ملکی (۱۶۶ کشته و ۴۰۵ زخمی) گردیده و شامل کشتار هدفمند، حملات انتحاری و پیچیده، اختطاف، حمله با بمب های جاسازی شده و درگیری های نظامی می شود. این رویداد ها شامل حملاتی نیز می گردد که به تلفات ده ها فرد ملکی منجر شدند. به گونه مثال، به تاریخ ۵ اپریل ۲۰۱۳، طالبان مسئولیت یک حمله پیچده تاریخ ۳ اپریل را بر ساختمان دولتی در شهر فراه^{۱۱۳} به عهده گرفتند که باعث کشته شدن ۳۳ فرد ملکی و جراحت ۱۰۵ تن دیگر گردید.

به تاریخ ۲۱ می، طالبان مسئولیت یک حمله انتحاری انجام شده در ۲۰ می را در شهر بغلان به عهده گرفتند که هدف آن رئیس شورای ولایتی بغلان بود. این حمله باعث مرگ ۱۴ ملکی بشمول رئیس شورای ولایتی و جراحت ۹ تن دیگر گردید. به تاریخ ۲۶ می، طالبان مسئولیت حمله بر دفتر سازمان جهانی مهاجرت در شهر کابل را به عهده گرفتند^{۱۱۴} که در اثر آن ۴ ملکی کشته و ۲۲ تن دیگر مجروح شدند.^{۱۱۵} به تاریخ ۱۲ جون، طالبان مسئولیت یک حمله انتحاری علیه کارمندان دادگاه عالی در کابل را به عهده گرفتند که به تاریخ ۱۱ جون انجام شده بود و باعث مرگ ۱۷ فرد ملکی و جراحت ۴۰ تن دیگر گردید.^{۱۱۶}

اعلامیه های ماهانه طالبان در مورد تلفات افراد ملکی توسط نیروهای طرفدار دولت

طالبان در سال ۲۰۱۳ به نشر اعلامیه های ماهانه آغاز نمودند و در آن جزئیات تلفات ملکی را که به نیروهای طرفدار دولت نسبت داد شده ذکر نمودند. یوناما تک تک اعلامیه ها را پیگیری نمود تا مشخص نماید که آیا روی دادهای انعکاس یافته شده در این اعلامیه ها را یوناما قبلاً ثبت نموده است یا خیر. از جمله ۱۱۹ رویداد که بین ماه های جنوری تا می ۲۰۱۳ توسط طالبان نشر شده، یوناما ۴۲ رویداد را در گزارش دهی خود در مورد تلفات ملکی تثبیت نموده است. یوناما همچنین ملاحظه نمود که از جمله این ۴۲ رویداد بعضی آن ها توسط نیروهای طرفدار دولت ارتکاب یافته بودند، در حالیکه بعضی دیگر آن به عناصر ضد دولتی نسبت داده شده بودند.^{۱۱۷}

یوناما توانست از طریق انتشارات ماهانه طالبان در حدود ۱۲ رویداد تلفات ملکی دیگر را مشخص نماید و در آمار نهایی این گزارش بگنجانند. در ارتباط به رویداد های باقی مانده که توسط طالبان ثبت شده، یوناما صحت وقوع آنها، اینکه تلفات ملکی را سبب شده است و یا خیر و یا اینکه رویداد مرتبط به جنگ بوده است و یا خیر، نتوانست تثبیت کند.^{۱۱۸}

^{۱۱۳} اعلامیه طالبان، "نکات گفته های سخنگوی امارت اسلامی در ارتباط به حمله به محکمه در فراه"، ۵ اپریل ۲۰۱۳.

^{۱۱۴} اعلامیه طالبان، "حمله مجاهدین بر اکثر نمایندگی های مخفی استخباراتی به معنی چیست؟ ۲۵ می ۲۰۱۳.

^{۱۱۵} به دنبال این حمله، طالبان با اعلام قبول مسئولیت ادعا نمودند که بر یک خانه CIA حمله نموده اند.

^{۱۱۶} اعلامیه طالبان "حمله شهادت طلبانه بر دادگاه عالی، باعث مرگ ۵۰ کارمند بلند پایه و قضات گردید" ۱۲ جون ۲۰۱۳.

^{۱۱۷} باوجود اعلامیه طالبان مبنی بر اینکه تمام حادثات در گزارش های ماهانه آنها توسط نیروهای طرفدار دولت انجام شده، این فهرست رویداد ها به تلفات ملکی ناشی از عناصر ضد دولتی و نیروهای طرفدار دولت اشاره دارد. یوناما دریافته که حد اقل ۸ دوسیه از قبل ثبت شده توسط طالبان نشان دهنده عناصر ضد دولتی به عنوان عاملین می باشد.

^{۱۱۸} برای لیست کامل رویداد ها و بررسی یوناما به ضمیمه ۱ مراجعه شود.

اعلامیه های طالبان در مورد هدف گیری قضات

به تاریخ ۳ اپریل ۲۰۱۳، طالبان بر دادگاه و ساختمان دولتی شهر فراه حمله نمودند و ۳۳ غیر نظامی را کشته و ۱۰۵ تن دیگر را مجروح کردند. این حمله یکی از مرگبار ترین حملات پیچیده از آغاز سال ۲۰۱۳ تا کنون می باشد. به دنبال این حمله، طالبان با نشر چندین اعلامیه در سایت انترنتی شان، مسئولیت حمله را به عهده گرفته و ادعا نمودند که هدف شان کارمندان قضایی بوده و نه "مردم عادی".

لحظاتی پس از پایان حمله، طالبان با نشر جزئیات تمام مراحل حمله ادعا نمودند که جنگجویان بعد از ورود به ساختمان محکمه، توانستند در ۳۰ دقیقه تمام کارمندان دولتی را بکشند.^{۱۱۹} در دو اعلامیه دیگر که بعد از حمله نشر شد، طالبان ادعا نمودند که قضات و سارنوالان هدف مشروع طالبان بودند، زیرا سعی داشتند تا علیه مجاهدین متهم دوسیه های "سنگین" ترتیب دهند^{۱۲۰} و اینکه طالبان سعی کردند از آسیب رسیدن به "مردم عادی"^{۱۲۱} جلوگیری کنند. به نظر میرسد انتشار اعلامیه اخیر طالبان به تاریخ ۹ اپریل که چندین روز بعد از حمله نشر شد واکنشی باشد به محکومیت گسترده این حمله آنها در داخل و خارج از کشور.

به تاریخ ۱۱ جون، طالبان با یک حمله انتحاری کارمندان دادگاه عالی را در کابل هدف قرار دادند و ۱۷ فرد ملکی را کشتند و ۴۰ تن دیگر را مجروح کردند. لحظاتی بعد از حمله، طالبان با انتشار یک اعلامیه مسئولیت حمله را به عهده گرفتند.^{۱۲۲} پیام این اعلامیه طالبان با پیام اعلامیه قبلی در ارتباط به حمله در شهر فراه یکسان بود. بر اساس ادعای طالبان قضات و سارنوالان سراسر افغانستان در برابر مجازات جنگجویان طالب در محاکم افغانستان مسئول می باشند.

طالبان با حمله به کارمندان قضایی در فراه و کابل بر موقف خود مبنی بر مشروعیت این گونه حملات و اهمیت هدف قراردادن کارمندان عدلی و قضائی تاکید کردند، هرچند به نظر نمی رسد که این موضوع یک پالیسی تازه در سال ۲۰۱۳ باشد.^{۱۲۳} حمله بر ارگان های قضایی قبل از سال ۲۰۱۳ نیز به ثبت رسیده، اما میزان حملات سال ۲۰۱۳ در مقایسه با حملات قبلی به مراتب وسیعتر بوده که باعث ۱۹۵ مورد تلفات ملکی گردیده است. یوناما تصریح میکند که حملات مستقیم بر قضات و سارنوالان که افراد ملکی می

^{۱۱۹} اعلامیه طالبان، "... مجاهدین وارد ساختمان شورای شهر شدند و یک عملیات نیم ساعته را آغاز کردند که در جریان آن تمام کارمندان بلند پایه دولت کشته شدند." اعلامیه طالبان: "۸۰ مزدور در جریان عملیات شهادت طلبانه کشته شده و ۷۵ تن دیگر زخمی شد، ۴ اپریل ۲۰۱۳.

^{۱۲۰} اعلامیه طالبان، "گفته های سخنگوی امارات اسلامی در مورد حمله بر محکمه در فراه" ۵ اپریل ۲۰۱۳

^{۱۲۱} طالبان در اعلامیه خود یادآور شده اند که تصمیم برای انجام این حمله به ساعت ۸ یعنی زمانی بود که فقط کارمندان به دفتر میرسند (زیرا مردم عادی که از دفاتر دولتی دیدن می کنند دیرتر اجازه ورود دارند)، درک شان این است که مردم عادی به علت تلاشی و بازرسی امنیتی که بخاطر جلوگیری از ورود طالبان صورت می گیرد، کمتر در داخل ساختمان خواهند بود و دیگر اینکه به دنبال آغاز عملیات مردم عادی پراکنده شدند. اعلامیه طالبان "تبلیغ اداره کابل در ارتباط به تلفات ملکی" ۹ اپریل ۲۰۱۳.

^{۱۲۲} اعلامیه طالبان، "حمله شهادت طلبانه بر دادگاه عالی، باعث مرگ بیش از ۵۰ کارمند بلند پایه و قضات گردید، ۱۲ جون ۲۰۱۳.

^{۱۲۳} یوناما چندین حمله بر کارمندان قضایی را در سال ۲۰۱۲ به ثبت رسانیده، که اکثراً در حد کوچک بصورت کشتار هدفمند، تهدید، تهدید و ارباب بوده. بنا به گزارش طالبان یک حمله انتحاری را در میدان شهر ولایت وردک در ۲۳ نومبر ۲۰۱۳ انجام دادند که هدف آن اداره قضایی بود.

باشند و مستقیماً در جنگ سهم ندارند، نقض صریح حقوق بشردوستانه بین المللی بوده و جنایت جنگی محسوب می شود.

اعلامیه های محکوم نمودن از سوی طالبان

در سال ۲۰۱۳، علاوه بر اعلامیه های تحت عنوان پذیرفتن مسئولیت حملات، طالبان با انتشار چندین اعلامیه، حملاتی را که باعث تلفات افراد ملکی گردیده، محکوم نمودند. به دنبال درگیری زمینی بتاريخ ۲۵ مارچ میان نیروهای امنیتی افغان و طالبان در ولسوالی برکی برک ولایت لوگر که باعث مرگ ۴ فرد ملکی و جراحت ۵ تن دیگر گردید، طالبان با انتشار یک اعلامیه استفاده بیش از حد از نیرو توسط آیساف و نیروهای امنیتی افغان را محکوم نموده و آن را جنایت جنگی خواندند.^{۱۲۴} به همین قسم، در اعلامیه دیگری که پس از یک حمله هوایی در ۵ اپریل در ولسوالی شیگل، ولایت کنر منتشر گردید طالبان مسئولیت را انکار و عملیات های زمینی و حملات هوایی را که توسط نیروهای امنیتی ملی افغان و آیساف راه اندازی گردیده بود، عامل تلفات افراد ملکی عنوان نمود.^{۱۲۵}

اعلامیه طالبان در مورد حمله انتحاری ۳۱ می بر محوطه کمیته بین المللی صلیب سرخ در شهر جلال آباد در نوع خود منحصر به فرد بود، چون آنها دخالت شان در این حمله را انکار و بیان داشتند که طالبان "از اینگونه حملات پشتیبانی نمیکنند". طالبان در اعلامیه شان ادعا نمودند که آنها هیچ گاهی "کسانی را که واقعاً برای نفع مردم بدون هیچ گونه پیوند با سازمان های استخباراتی کار میکنند" مورد هدف قرار نمیدهند.^{۱۲۶} اشاره طالبان به کمیته بین المللی صلیب سرخ به مثابه یک سازمانی که "واقعاً برای مردم کار میکند" در مقایسه با آن سازمان هایکه "با سازمان های استخباراتی پیوند دارند"، یک اشاره ممکنه و توجیه بیشتر طالبان از حمله ای میباشد که به تاریخ ۲۴ می ۲۰۱۳ بالای سازمان بین المللی مهاجرت صورت گرفت.^{۱۲۷}

^{۱۲۴}. هرچند یوناما نتوانست مسئولیت تلفات افراد ملکی در این حادثه را به هیچ یکی از طرفین درگیر به دلیل گزارشات که حکایت از صدمه دیدن این افراد در جریان آتش متقابل میکرد، نسبت دهد. اعلامیه طالبان، "نیروهای خارجی و داخلی بیشتر از ۲۸ فرد ملکی را در ساحه ساجوند برکی برک به قتل رساندند و منازل شان را ویران کردند" ۲۷ مارچ ۲۰۱۳.

^{۱۲۵}. یافته های تحقیقاتی یوناما در مطابقت با یافته های دولت قرار داشت و دریافتند که تلفات افراد ملکی از اثر امواج مدهش بمباردمان هوایی به عمل آمده است. دولت به قربانیان این حادثه غرامات پرداخت نمود. اعلامیه طالبان، "واکنش امارت اسلامی در پیوند با قتل عام مردم در ولایت کنر" ۷ اپریل ۲۰۱۳.

^{۱۲۶}. اعلامیه طالبان، "اظهارات سخنگوی امارت اسلامی در پیوند با حمله شان بالای کمیته بین المللی صلیب سرخ در جلال آباد"، ۳۱ می ۲۰۱۳.

^{۱۲۷}. برای جزئیات بیشتر در مورد حمله که بالای سازمان بین المللی مهاجرت صورت گرفت، به بخش ادعای مسئولیت برای حادثات تلفات افراد ملکی در فصل بالا توجه نمایید.

نبرد زمینی میان طرفین درگیر: گیر ماندن افراد ملکی در آتش متقابل

ساعت ۱۰ قبل از ظهر بود و ما همه در خانه بودیم. بعضی ما در اتاق های خود نشسته بودیم و بعضی دیگر در حویلی بودند. ناگهان، یک صدای سنگین در داخل حویلی شنیده شد و دود سیاه همه جا را فرا گرفت. چهار تن از برادرانم در زیر بالکن باهم بازی میکردند. بمحض اینکه از اتاق های مان بیرون شدیم، دیدیم که آنها همه غرق در خون بودند. هرکدام برای کمک صدا میزدند و فریاد میکشیدند. ما چهار جسد را به عجله به کلینیک نزدیک ولسوالی انتقال دادیم. برادرم که ۱۲ سال داشت جانش را در محل حادثه از دست داد و با آنها هم او را به شفاخانه انتقال دادیم تا اگر آنها کاری انجام داده بتوانند. سه برادر دیگرم کمک های اولیه دریافت کردند و بعداً آنها را به شفاخانه صحت عامه ننگرهار انتقال دادیم. بعداً، برادر دیگرم که ۴ سال داشت در شفاخانه صحت عامه ننگرهار وفات نمود. دو برادر دیگرم تا حال در همانجا تحت مداوی قرار دارند. من یقین دارم که این انفجار توسط اردوی ملی فیر گردید. یک فرمانده در ولسوالی+++ تازه تعیین گردیده که بدون دقت عمل میکند و در جریان جنگ منازل مسکونی را مورد هدف قرار میدهد. -- شاهد عینی و عضو خانواده قربانیان در یک حادثه نبرد زمینی در ولسوالی الینگار، ولایت لغمان. این حادثه به تاریخ ۲۱ مارچ ۲۰۱۳ بوقوع پیوست و منجر به کشته شدن دو پسر و زخمی شدن دوتن دیگر گردید که همه برادر ها بودند.^{۱۲۸}

در شش ماه نخست ۲۰۱۳، تلفات ملکی از اثر نبرد های زمینی میان عناصر ضد دولت و نیروهای طرفدار دولت ۴۲ درصد افزایش یافته که طی آن ۲۰۷ کشته و ۷۶۴ زخمی به ثبت رسیده است (مجموع تلفات ۹۷۱ فرد ملکی). این آمار شامل تلفات آن عده افراد ملکی میگردد که به همه طرف های درگیر نسبت داده شده است. جنگ های زمینی ۲۵ درصد کل تلفات ملکی را سبب شده است که این تاکتیک موجب بیشترین رقم تلفات پس از مواد منفجره تعبیه شده میگردد.

یوناما مشاهده نموده که روند انتقال؛ وسعت درگیری ها میان نیرو های طرفدار دولت و عناصر ضد آن را گسترش داده چون هر دو طرف برای امن ساختن و تصرف دوباره یک ساحه باهم میجنگند. در پیوند با این، یوناما تلفات بیشتر ملکی برخاسته از درگیری های زمینی در ساحات نبرد را به ثبت رسانده است.^{۱۲۹} چیزی که بیشتر مورد توجه قرار دارد عبارت از افزایش ۱۷۶ درصدی در تلفات افراد ملکی برخاسته از حملات عناصر ضد دولت در ساحات که تحت کنترل اردوی ملی افغان، پولیس ملی افغان و پولیس

^{۱۲۸}. مصاحبه یوناما، شفاخانه صحت عامه ولایت ننگرهار، ۲۴ مارچ ۲۰۱۳.

^{۱۲۹}. یوناما همچنان استفاده بیشتر از تکتیک های بی تناسب توسط عناصر ضد دولت را به ثبت رسانده که بیشتر یک افزایش را در استفاده از بسته های منفجره تعبیه شده، کشتار های هدفمند و حملات بالای کارگران ملکی دولت نشان میدهد که قبلاً در این گزارش از آن تذکر به عمل آمده است.

محلّی افغان قرار دارد، می باشد. یوناما ۹۳ مورد قتل و ۳۹۹ مورد مجروحیت افراد ملکی (تلفات ۴۹۲ فرد ملکی) را در جریان این حملات در شش ماه نخست ۲۰۱۳ در مقایسه با همین دور در ۲۰۱۲ به ثبت رسانیده است.^{۱۳۰}

در میان این آمار، بیشترین افزایش در حملات بالای پولیس محلّی افغان دیده میشود که منجر به تلفات افراد ملکی نیز گردیده. در ۲۰۱۳، یوناما ۱۸ حمله توسط عناصر ضد دولتی بالای پولیس محلّی را ثبت نموده که موجب کشته شدن ۱۹ تن و زخمی شدن ۱۶۲ تن (تلفات ۱۸۰ فرد ملکی) فرد ملکی شده است، که در نتیجه یک افزایش ۱۹۰۰ درصدی نسبت به ۲۰۱۲ را نشان می دهد.^{۱۳۱}

افزایش تلفات ملکی ناشی از درگیری های زمینی میتواند به روند انتقال و یا بسته شدن پایگاه های نظامی در ۲۰۱۳ و کاهش عملیات های نظامی بین المللی بستگی داشته باشد. مثلاً، با بسته شدن یا انتقال پایگاه های نظامی در مناطق شرقی، و سرانجام کاهش عملیات های هوایی و زمینی که قبلاً توسط نیرو های نظامی بین المللی انجام میشد، دیده شده که عناصر ضد دولت تجهیز و قابلیت های بیشتر در حملات شان در برابر نیرو های امنیتی افغان را پیدا کرده اند. بین ۱ جنوری و ۳۰ جون، یوناما ۴۹ مورد تلفات ملکی و ۲۵۷ مورد زخمی شدن (مجموع تلفات ۳۰۶ فرد ملکی) در درگیری های زمینی در ولایات شرقی کنر، لغمان و ننگرهار را به ثبت رسانیده است که نمایانگر ۳۲ درصد کل تلفات افراد ملکی در درگیری های زمینی و یک افزایش ۹۵ درصدی در این منطقه نسبت به همین مدت در ۲۰۱۲ میباشد.^{۱۳۲}

افزایش تلفات ممکن است به حضور بیشتر عناصر ضد دولت در این سه ولایت پس از انتقال مسئولیت های امنیتی از نیروهای نظامی بین المللی به نیروهای امنیتی افغان ارتباط داشته باشد. مثلاً، روند انتقال در ولسوالیهای الیشنگ و الینگار ولایت لغمان در جولای ۲۰۱۲ صورت گرفت. در پی انتقال، حضور و فعالیت های عناصر ضد دولت گسترش پیدا کرد که تأثیر منفی را بالای افراد ملکی بجا گذاشت. بین ۱ جنوری و ۳۰ جون، یوناما ۱۳ مورد کشته و ۴۶ مورد مجروحیت (تلفات ۵۰ فرد ملکی) را به ثبت رسانده که یک افزایش ۶۳۸ درصدی تلفات افراد ملکی را نسبت به همین مدت در سال ۲۰۱۲ نشان میدهد.^{۱۳۳} اکثریت این تلفات برخاسته از درگیری های زمینی میان طرفین درگیر میباشد که پس از آن مواد منفجره تعبیه شده (بمب های جازسازی شده) و کشتار های هدفمند توسط عناصر ضد دولت قرار دارد.

^{۱۳۰} یوناما ۳۹ مورد کشته شدن و ۱۳۹ مورد زخمی شدن (تلفات ۱۷۸ فرد ملکی) افراد ملکی برخاسته از درگیری های زمینی در نیمه نخست ۲۰۱۲ را به ثبت رسانیده است.

^{۱۳۱} در شش ماه نخست ۲۰۱۲، یوناما شش حادثه را به ثبت رساند که در آن عناصر ضد دولت، پولیس محلّی را مورد هدف قرار داده اند و در نتیجه آن دو فرد ملکی کشته شده و هفت تن دیگر زخم برداشته اند.

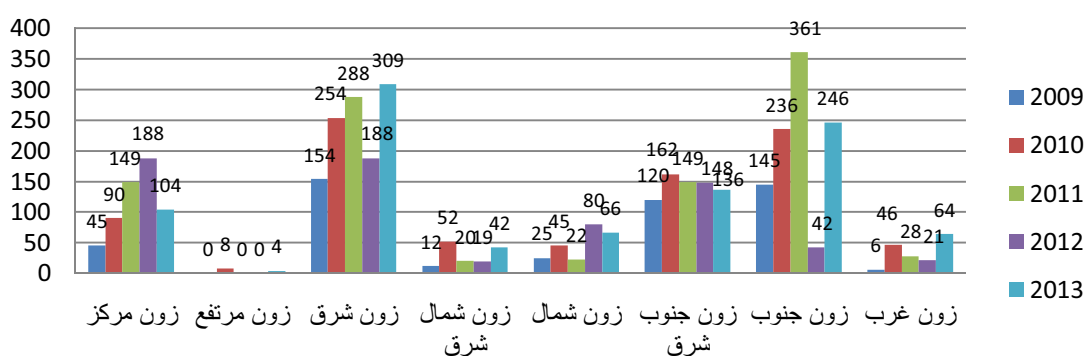
^{۱۳۲} در شش ماه نخست ۲۰۱۲، یوناما ۳۴ مورد کشته شدن و ۱۲۳ مورد زخمی شدن افراد ملکی (مجموع تلفات ۱۵۷ فرد ملکی) برخاسته از درگیری های زمینی در ولایات کنر، لغمان و ننگرهار را ثبت نموده است.

^{۱۳۳} در شش ماه نخست سال ۲۰۱۲، یوناما کشته و زخمی شدن چهار فرد ملکی را در ولسوالیهای الینگار و الیشنگ ثبت نموده است. انتقال مسئولیت امنیتی از آیساف به نیروهای امنیتی افغان در این دو ولسوالی در ماه جولای ۲۰۱۲ به عمل آمد.

توسعه برنامه پولیس محلی در مناطق شرقی سبب چندین حمله توسط عناصر ضد دولت بالای این پولیس گردیده که منجر به درگیری ها و عملیات های زمینی گردیده و باعث تلفات افراد ملکی نیز شده است. در ولایت نورستان که بخش های بزرگی از قلمرو آن تحت کنترل عناصر ضد دولت قرار دارد و با ساحات محدود که نیروهای امنیتی افغان برای انجام عملیات ها در اختیار دارند، یوناما کشته شدن تنها یک فرد و زخمی شدن دو فرد ملکی برخاسته از نبرد های زمینی را طی این مدت به ثبت رسانیده است.

کشته شدگان و مجروحین افراد ملکی در جنگ های زمینی در شش ماه اول

سال ۲۰۰۹ - ۲۰۱۳. تفکیک بر اساس زون

استفاده از ساحات مسکونی به عنوان پایگاه برای درگیری زمینی

در سراسر افغانستان، افراد ملکی بطور فزاینده در درگیری های متقابل میان نیروهای طرفدار دولت و عناصر ضد دولت گیر مانده اند. بطور مثال، در شش ماه نخست ۲۰۱۳، یوناما ۱۶۵ حادثه جداگانه را ثبت نموده که در اثر شلیک هاوان ها و نارنجک ۶۹ فرد ملکی کشته و ۲۹۶ تن دیگر زخمی شدند (تلفات ۳۶۵ فردملکی)، که رقم متذکره یک افزایش ۴۰ درصدی در مقایسه به همین مدت در سال ۲۰۱۲ را نشان می دهد.^{۱۳۴} در بیشتر موارد، شلیک هاوان و نارنجک توسط نیروهای طرفدار دولت و عناصر مخالف آن به ساحات مسکونی اصابت نموده اند. یوناما همچنان گزارش هائی را از ساحات که دولت کنترل کمتر و یا هیچ کنترل بالای عناصر ضد دولت ندارد دریافت نموده که برخی اوقات این عناصر حملات را از ساحات مسکونی بالای نیروهای دولتی انجام میدهند که پاسخ فوری نیروهای امنیتی افغان را نیز به دنبال داشته میباشد.

یوناما مواردی را به ثبت رسانده که عناصر ضد دولت جبراً از ساحات مسکونی به عنوان مکانی برای پنهان شدن مؤقت از حملات و تلاشی های نیروهای طرفدار دولت، استفاده نموده اند. بطور مثال، مردم در ولایت جوزجان به یوناما خبر دادند که طالبان برای جلوگیری حملات هوایی نیروهای طرفدار دولت،

^{۱۳۴}. یوناما ۱۰۹ حادثه را به ثبت رسانده که کشته شدن ۶۰ تن و زخمی شدن ۲۰۰ فرد ملکی را از اثر آتش متقابل در نیمه نخست سال ۲۰۱۲ در پی داشته است (تلفات ۲۶۰ فرد ملکی).

در مناطق دوردست برای عملیات های شان از واحد های سیار خویش بیشتر استفاده میکنند تا از پایگاه های دائمی خود. در این کار، آنها اکثراً برای انجام حملات از منازل مسکونی، مکاتب و ساحات مسکونی استفاده مینمایند. یکی از باشنده گان محل به یوناما گفت: " طالبان از ساحات مسکونی استفاده مینمایند تا مصئون باقی بمانند."^{۱۳۵}

مردم محل به یوناما خبر دادند که در جریان تلاشی ها توسط نیروهای امنیتی ملی افغانستان، طالبان در صورت اینکه نتوانند موفق به فرار گردند خود را در منازل مسکونی پنهان میکنند. مردم محل برای ترس انتقام گیری در آینده باید از آنها اطاعت نمایند و خطر دستگیر شدن به اتهام حمایت از طالبان را در صورت حمله نیروهای امنیتی افغان متقبل گردد. بطور مثال، اعضای محل از یک قریه در ولسوالی قاش تپه ولایت جوزجان خبر دادند که آنها با دولت توافق نمودند که تا زمانیکه آنها از ورود طالبان در داخل روستاهای شان جلوگیری به عمل آورند، نیروهای امنیتی افغان داخل قریجات آنها نخواهند شد و محلات شان مصئون خواهند ماند. در پی این توافق، در ماه می ۲۰۱۳، نزدیک به ۴۰ طالب مسلح داخل محدوده های ملکی در قریه گردیدند تا از منازل مسکونی برای راه اندازی یک حمله در برابر پولیس محلی و پولیس ملی استفاده نمایند. در نتیجه آتش متقابل که میان طرفین صورت گرفت یک کودک جانش را از دست داد. قریه مذکور همچنان متحمل خسارات شدید گردید.^{۱۳۶}

در ولسوالی وردوج ولایت بدخشان، مردم محل به یوناما اطلاع دادند که چندین خانواده سعی داشتند تا روستاهای شان را الی ختم جنگ برای یافتن یک محل مصئون ترک نمایند. ساکنین محل گفتند که طالبان مانع این کار شدند و به مردم گفتند که با رفتن آنها طالبان مکانهای مخفی شدن را از دست میدهد. بزرگان محل همچنان خبر دادند که عناصر ضد دولت به مردم محل گفتند که اگر آنها در روستاهای شان موجود باشند نیروهای امنیتی افغان نمیتوانند بالای طالبان حمله کنند.^{۱۳۷}

مثال های تلفات افراد ملکی ناشی از درگیری های زمینی:

- به تاریخ ۱۶ جون، عناصر ضد دولت بالای یک کاروان اردوی ملی افغان در مرکز ولسوالی چرخ ولایت لوگر حمله نمودند. پولیس ملی و اردوی ملی به حمله متقابل دست زدند که منجر به یک درگیری طولانی میان عناصر ضد دولت و نیروهای امنیتی افغانستان گردید. این درگیری چهار فرد ملکی، به شمول سه طفل را کشت و ۱۷ تن دیگر را زخمی نمود.
- به تاریخ ۲۷ می، عناصر ضد دولت بالای یک پوسته تلاشی اردوی ملی در ولسوالی وردوج ولایت بدخشان حمله نمودند. درگیری که میان این دو طرف بوقوع پیوست منجر به کشته شدن یک دختر ۱۲ ساله و جراحت هفت تن دیگر، به شمول دو زن و یک دختر نوجوان گردید.

^{۱۳۵}. مصاحبه یوناما با بزرگان قریه ولسوالی قاش تپه، شهر شبرغان، ۲۲ می ۲۰۱۳.

^{۱۳۶}. همان

^{۱۳۷}. مصاحبه های یوناما با بزرگان محل و افراد بیجا شده از ولسوالی وردوج، ولایت بدخشان، ولسوالی بهارک، ۸ اپریل ۲۰۱۳.

- به تاریخ ۱۸ می، اردوی ملی یک عملیات را در ولسوالی بتی کوت ولایت ننگرهار راه اندازی نمود که منجر به درگیری با عناصر ضد دولت شد. یک مرمی آر پی جی بالای یک محوطه مسکونی اصابت نمود که در نتیجه هشت فرد ملکی، به شمول شش طفل و یک مرد و یک زن زخمی شدند.
- به تاریخ ۲ اپریل، در ولسوالی قیصار ولایت فاریاب، یک هاوان در جریان درگیری میان اردوی ملی و عناصر ضد دولت بالای یک ساحه مسکونی اصابت نمود که در نتیجه آن یک طفل کشته و چهار فرد دیگر جراحت برداشتند.
- به تاریخ ۲۵ مارچ، آیساف/نیروهای امنیتی افغانستان عملیات مشترکی را در ولسوالی برکی برک ولایت لوگر به منظور رهایی دو سرباز اردوی ملی که روز پیش از سوی طالبان اختطاف شده بودند، راه اندازی کردند. این عملیات منجر به کشته شدن پنج طفل و زخمی شدن چهار تن دیگر گردید.

نیروهای طرفدار دولت و حفاظت از افراد ملکی

شب بود و همه در خواب بودند. کسی دروازه منزل را تک تک نمود. پسر من در باز نمود اما ما خبر نبودیم. ناوقت شب دخترم شنیده که بعضی اشخاص بالای دیوار منزل ما بالا میشوند. آنها سربازان امریکایی و افغان بودند. ما همه ناگهان با شنیدن فیرهای تفنگ از خواب بیدار شدیم. سربازان مسلح در حیاط حویلی منزل مان حضور داشتند. آنها من و برادرم را دستگیر نمودند. آنها پسر من را زمانیکه از مهمانخانه بطرف اتاق من در حال دویدن بود، به مرمی بستند. ما را به پایگاه خود بردند و من را پس از سه روز و برادرم را پس از هشت روز رها نمودند. پسر من شاگرد صنف هشتم لیسه عالی توتو بود.

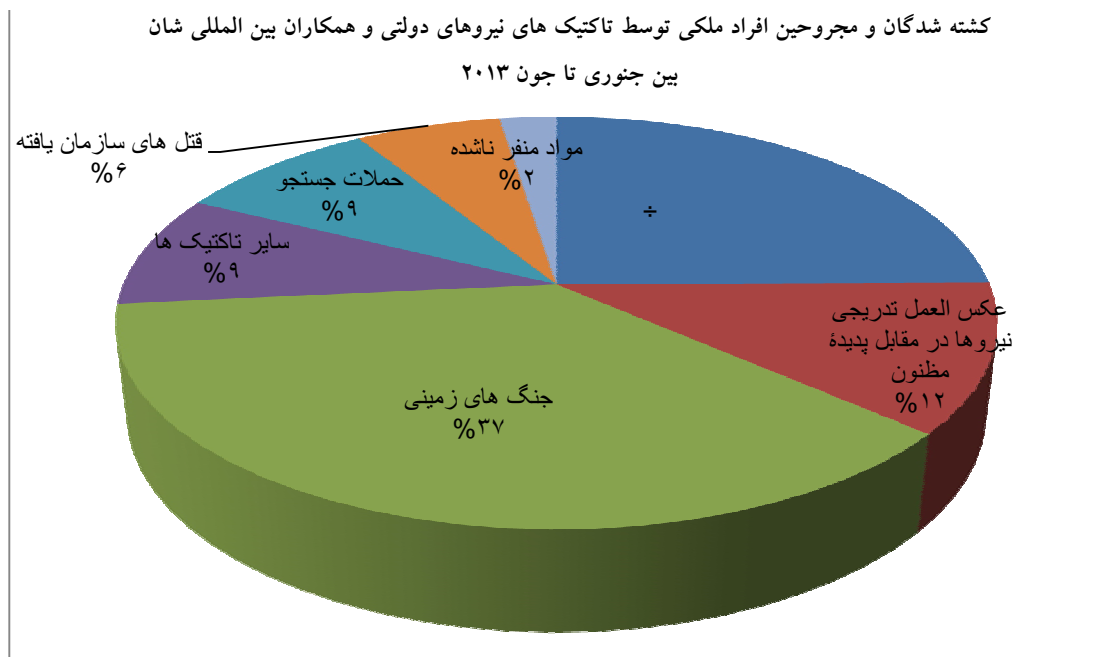
-- پدر یک پسر سیزده ساله که در ۱۴ جنوری ۲۰۱۳ در موقع یک تلاشی در ولسوالی شیرزاد ولایت ننگرهار به قتل رسید.^{۱۳۸}

بین ۱ جنوری و ۳۰ جون، یوناما کشته شدن ۱۴۶ و زخمی شدن ۲۱۶ فرد ملکی (تلفات ۳۶۲ فرد ملکی) برخاسته از عملیات های نیروهای طرفدار دولت را به ثبت رسانیده است. این آمار یک کاهش ۱۶ درصدی را در تلفات افراد ملکی و افزایش ۵۸ درصدی را در زخمی شدن آنها در مقایسه با همین مدت در سال ۲۰۱۲ نشان میدهد.^{۱۳۹} تلفات افراد ملکی که به نیروهای طرفدار دولت نسبت داده می شوند، نه درصد از کل تلفات افراد ملکی در ۲۰۱۳ میباشد.^{۱۴۰}

^{۱۳۸}. مصاحبه یوناما، شهر جلال آباد، ۱۰ مارچ ۲۰۱۳.

^{۱۳۹}. در شش ماه نخست سال ۲۰۱۲، یوناما ۱۷۴ مورد کشته و ۱۳۷ مورد مجروحیت افراد ملکی (تلفات ۳۱۱ فرد ملکی) را به ثبت رسانیده است.

^{۱۴۰}. طرز العمل معیاری عملیاتی ۳۰۷ آیساف تعریف "افراد ملکی" را که توسط نیروهای آیساف مورد استفاده قرار میگیرد، ارائه مینماید: "طبق قواعد حقوق بشردوستانه بین المللی افراد ملکی عبارتند از آن اشخاص و افرادی که جنگجویان (اعضای نیروی نظامی/شبه نظامی) یا اعضای گروه های مسلح دارای تشکیلات و یک طرف جنگ نبوده یا یک بخش از قیام عمومی نیستند و یا نباشند. افراد ملکی ممکن حفاظت خود را در برابر حملات زمانی از دست دهند که مستقیماً در نبرد اشتراک ورزند، اما این حفاظت را دوباره زمانی میتوانند بدست بیاورند که از میدان نبرد خارج شوند (زخمی شوند، بیمار باشند، در بازداشت بسر برند و یا در محاصره قرار گیرند.) و دیگر در جنگها اشتراک نوزند. واحد های آیساف باید درک کنند که هر شخص یک فرد ملکی به شمار میرود مگر اینکه فرد مذکور به عنوان یک هدف نظامی معتبر شناسایی گردند. افراد ملکی با توجه به وابستگی های شان برای مقاصد تحلیل ممکن توسط تیم کاهش تلفات افراد ملکی بیشتر متمایز میگردند.

افزایش در رقم مجروحیت افراد ملکی که به نیروهای طرفدار دولت نسبت داده می شود، بیشتر ناشی از درگیری های زمینی میان نیروهای طرفدار دولت و عناصر مخالف آن می باشند. تلفات افراد ملکی که به نیروهای طرفدار دولت در جریان درگیری های زمینی نسبت داده میشود در شش ماه نخست ۱۳۹ درصد افزایش پیدا کرده، و یوناما در ۵۷ حادثه در حدود ۳۲ مورد کشته و ۱۰۲ مورد مجروحیت افراد ملکی (تلفات ۱۳۴ فرد ملکی) را به ثبت رسانده است.^{۱۴۱}

عملیات های هوایی

نیروهای نظامی بین المللی و افغان تلاشی های شب هنگام را بالای منازلی در قریه سلطان در ولسوالی شگل راه اندازی نمودند. ساعت ۱۱ شب بود که هلیکوپترها دو منزل در قریه من، یکی منزل یک فرمانده طالب و یک فرد دیگر را مورد آماج قرار دادند. زمانیکه نظامیان ساحه را ترک گفتند، مردم محل خواستند تا زخمیان را کمک و مردگان را انتقال دهند. باشندگان قریه چندین جسد را پیدا نمودند، به شمول دختران و زنان که در چندین اتاق آرام خوابیده بودند.

--شاهد عینی از عملیات های هوایی ۱۳ فبروری در ولسوالی شیگل ولایت کنر که در نتیجه آن پنج طفل و چهار زن کشته شدند و پنج تن دیگر زخم برداشتند که اکثر شان را زنان و اطفال تشکیل میداد.^{۱۴۲}

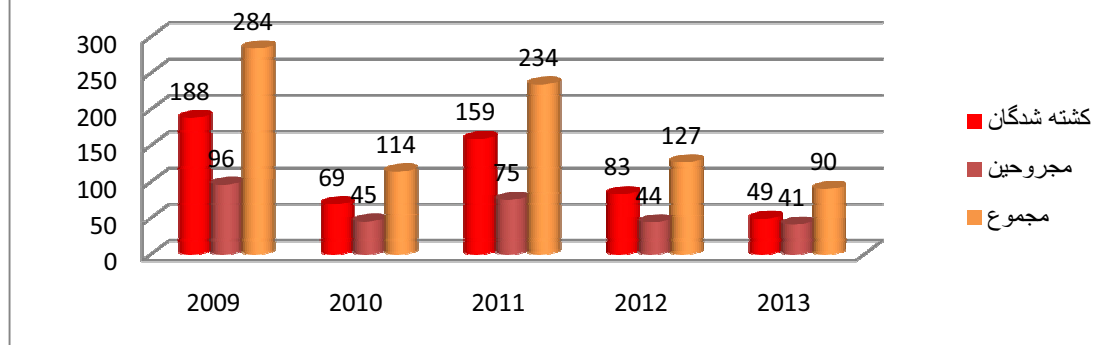
^{۱۴۱} در پیوند با تلفات افراد ملکی برخاسته از حادثات جنگ زمینی، بین ۱ جنوری و ۳۰ جون ۲۰۱۲، یوناما مسئولیت ۲۱ کشته و ۳۵ زخمی (تلفات ۵۶ فرد ملکی) را به نیروهای طرفدار دولت نسبت داده است. همچنان، به بخش حادثات زمینی میان طرفین درگیر: گیرمندان افراد ملکی در نبرد در این گزارش نگاه کنید.

^{۱۴۲} مصاحبه های یوناما، ۱۴ فبروری ۲۰۱۳، اسدآباد ولایت کنر.

در شش ماه نخست ۲۰۱۳، یوناما کشته شدن ۴۹ و زخمی شدن ۴۱ فرد ملکی (تلفات ۹۰ افراد ملکی) برخاسته از عملیات های هوایی را به ثبت رسانده که یک کاهش ۳۰ درصدی را نسبت به همین دوره در سال ۲۰۱۲ نشان می‌دهد.^{۱۴۳} زنان و اطفال، ۵۴ درصد از کل تلفات افراد ملکی برخاسته از عملیات های هوایی را تشکیل می‌دهند. تقریباً نیمی از تلفات افراد ملکی برخاسته از عملیات های هوایی و بیش از یک سوم از زخمی شدگان (۲۲ کشته و ۱۰ زخمی) در ولایت کتر بوقوع پیوسته اند که یک افزایش ۸۸ درصدی را در آن ولایت نسبت به همین مدت در سال ۲۰۱۲ نشان می‌دهد.

بین ۱ جنوری و ۳۰ جون، حملات هوایی منجر به دو درصد کل تلفات افراد ملکی گردیده است. سیر نزولی کاهش تلفات افراد ملکی توسط حملات هوایی عمدتاً به کاهش عملیات های هوایی توسط نیروهای نظامی بین المللی و حملات کمتر در برابر این نیروها که در واکنش به آن، حملات هوایی شان صورت می گرفت و همچنان تلاش های متداوم آیساف برای جلوگیری از تلفات افراد ملکی، مربوط می شود.

افراد ملکی که توسط حملات هوایی در شش ماه اول سال ۲۰۰۹ - ۲۰۱۳ کشته و مجروح گردیده است

یوناما از کاهش تلفات ملکی برخاسته از عملیات های هوایی استقبال مینماید اما نگرانی های خود را یکبار دیگر در پیوند با چندین عملیات که موجب آسیب نامتقارن افراد ملکی گردیده، ابراز میدارد. یوناما همچنان نگرانی خود را از نبود شفافیت و جوابگویی در مورد چندین عملیات هوایی که توسط نیروهای نظامی بین المللی صورت گرفته و تلفات افراد ملکی را بار آورده، ابراز میدارد.

بطور مثال، به تاریخ ۶ اپریل ۲۰۱۳، در جریان عملیات ریاست عمومی امنیت ملی با حمایت نیروهای نظامی بین المللی و نیروهای امنیتی چندین حمله هوایی در ساحه ای در قریه سونو، ساحه قریه سلطان ولسوالی شیگل ولایت کتر صورت گرفت که در نتیجه آن ۱۳ فرد ملکی کشته و پنج تن دیگر زخم برداشتند. تلفات ناشی از این عملیات شامل ۱۰ طفل بود که اکثر شان را کودکان و نوزادان تشکیل میداد،

^{۱۴۳} در شش ماه نخست ۲۰۱۲، یوناما ۸۳ مورد کشته و ۴۶ مورد جراحت (تلفات ۱۲۹ فرد ملکی) برخاسته از عملیات های هوایی را به ثبت رسانده است.

دو زن و یک مرد معلول و زخمیان آن شامل دو طفل، دو زن و یک مرد می شد. بنابر تحقیقات یوناما، این حادثه در مقابل یک عملیات تهاجمی علیه یک فرمانده دولتی رده های متوسط که مورد آماج عناصر ضد دولت قرار گرفته بود، انجام شد.^{۱۴۴}

پس از انتقال زنان و اطفال به یک اتاق در منزل مربوط به فرمانده مذکور، نیروهای طرفدار دولت مورد آماج حملات عناصر ضد دولت قرار گرفتند که در نتیجه یک مشاور بین المللی کشته شد و چهار کارمند ریاست عمومی امنیت ملی زخم برداشتند. نیروهای نظامی بین المللی مهمات هوایی بیشتری را برای عقب نشینی نیروهای طرفدار دولت پرتاب نمودند.

پس از اخراج این نیروها، مهمات بیشتر در این ساحه پرتاب گردید. مهمات هوایی در حومه محوطه اصابت نمود که انفجار آن موج عظیمی را ببار آورد و باعث فرو ریختن سقف آن منزل که زنان و اطفال در آن پناه گرفته بودند گردید.^{۱۴۵} نظر یوناما بر اساس بررسی هایش این است که تمامی افراد ملکی در یک اتاق کشته شدند که در اثر موج عظیم ناشی از انفجار و شکستن سقف بوجود آمده بود.

آیساف یک بررسی را در قبال این حادثه انجام داد و به این نتیجه رسید که آیساف مسئول این حادثه نبوده است.^{۱۴۶} کمیسیون موظف از سوی ریاست جمهوری برای بررسی این حادثه دلیل کشته و زخمی شدن افراد ملکی را انفجار عظیم ناشی از بمباردمان شدید نسبت داد که سقف منزل را فرو ریختانده بود.^{۱۴۷}

یافته های دولت در مطابقت با بررسی یوناما قرار داشت. بررسی های یوناما نشان داد که بمباردمان در حومه محوطه پس از آن بوقوع پیوست که خروج نیروهای طرفدار دولت هیچ هدف نظامی و تاکتیکی را نشان نمیداد.^{۱۴۸} یوناما اظهار میدارد که مقدار مهات هوایی که در جریان و پس از عملیات نظامی مورد استفاده قرار گرفت نسبت به مقصد پیش بینی شده نظامی خیلی زیاد و نامتناسب بودند.

^{۱۴۴}. یوناما یک بررسی گسترده را از حادثه ۶ اپریل ۲۰۱۳ ولسوالی شیگل آغاز نمود و با بیشتر از ۶۰ نفر به شمول باشندگان شیگل، بازماندگان حادثه، شاهدان عینی، چندین منبع نیروهای امنیتی افغان، کارمندان دولت، کارمندان آیساف، داکتران محلی و کارمندان بخش مراقبت های صحی شفاخانه صحت عامه اسدآباد و کلینیک های مستقر در ولسوالی شیگل و همچنان کارشناسان بین المللی (صحی و نظامی) در مورد زخمی های ناشی از انفجار و موضوعات مربوط، مصاحبه نمود. یوناما یک تعداد اسناد و دیگر مواد را نیز مورد بررسی قرار داد.

^{۱۴۵}. بنابر اظهارت نیروهای امنیتی افغان، کارمندان دولت و مردم محلی که با یوناما مصاحبه نمودند، این مهمات توسط چندین سیستم هوایی پرتاب گردیدند.

^{۱۴۶}. جلسات یوناما با نمایندگان قوماندانی آیساف، کابل، اپریل الی جون ۲۰۱۳ و ۲۸ جولای ۲۰۱۳

^{۱۴۷}. سخنگوی رئیس جمهور کززی رسماً اعلان نمود که رهبری این عملیات را سی آی ای با واحد ۴ ریاست عمومی امنیت ملی به دوش داشته اند. به رود ناردلند^{۱۴۸} پس از حملات هوایی، اظهارات افغان به سی آی ای و ملیشه مخفی، نیویارک تایمز، ۱۸ اپریل ۲۰۱۳. ^{۱۴۸}. طبق قانون بشردوستانه بین المللی، هدف های نظامی به آن اشیایی محدود میشود که بنابر ماهیت، موقعیت، هدف یا کاربرد در یک عملیات نظامی نقش مؤثر داشته باشد و و تخریب، دستگیری یا خنثی سازی کامل و نسبی آن در آن زمان یک منفعت واضح نظامی را بوجود آورد. قاعده ۸ تفاوت و فرق میان افراد ملکی و جنگجویان. قانون بشردوستانه بین المللی عرفی، بخش ۱: قواعد. جین ماری هینچارتس و لویز دوسواک-بیک، آی سی آر سی، کامبریج، ۲۰۰۵، صفحه ۲۹ الی ۳۲.

سایر نگرانی های محافظتی برخاسته از دیگر عملیات های هوایی در ولسوالی شیگل؛ مواد منفجر ناشده و مشکلات صحتی را در خود داشتند که مستقیماً از اثر بمباردمان هوایی بوجود آمده بود. یوناما با چندین تن از کارمندان صحتی محل مصاحبه نمود و آنها از چندین حادثه سقط جنین و متاثر شدن مردم محل از التهاب و اسهالات در روز های پس از این حادثه خبر دادند.^{۱۴۹} تمامی مریضان متأثر از این رویداد در حوالی ساحات بمباردمان شده زندگی میکردند.^{۱۵۰} بزرگان محل همچنان به یوناما خبر دادند که پس از حادثه ۱ اپریل، باشندگان محل چهار قطعه از مواد منفجر ناشده را یافت نمودند و آن را دور پرتاب کردند که یکی از آنها بعداً انفجار نمود.

کشتار های هدفمند: هواپیما های بدون سرنشین و دیگر سیستم های هوایی

در شش ماه نخست ۲۰۱۳، یوناما ۱۵ مورد قتل و هفت مورد مجروحیت را در هفت حادثه جداگانه حمله با هواپیما های بدون سرنشین^{۱۵۱} که عناصر ضد دولت را مورد هدف قرار میدهند، به ثبت رسانیده است.^{۱۵۲} در سال ۲۰۱۲ در همین دوره یوناما کدام حادثات تلفات افراد ملکی برخاسته از هواپیماهای بدون سرنشین را شناسایی نه نموده است.

باوجودیکه کشته و مجروحیت برخاسته از حملات هواپیماهای بدون سرنشین کمتر از یک درصد کل تلفات افراد ملکی را تشکیل میدهد، یوناما خواستار وضاحت روی معیار هدف گیری و میکانیسم های حسابدهی در پیوند با استفاده از این ابزار هوایی بدون سرنشین (و دیگر سیستم های هوایی)^{۱۵۳} به منظور انجام حملات هوایی که ممکن به مثابه کشتار های هدفمند صورت گیرد، میباشد.^{۱۵۴}

^{۱۴۹} در جریان مصاحبه ها با یوناما در پی حملات هوایی در ولسوالی شیگل، ۱۳ فبروری و ۶ اپریل ۲۰۱۳، کارمندان صحتی از تداوی ۱۱۳ مریض مبتلا به اسهال و التهاب روده ها را در روز های پس از این حادثه خبر دادند.

^{۱۵۰} کارمندان صحتی همچنان خبر دادند که اینگونه حالت در پی یک حادثه قبلی که در همان ساحه بوقوع پیوست بود، مشاهده شده ، مراجعه به حملات هوایی ۱۳ فبروری ۲۰۱۳ در ساحه چوگام قریه شلتن. مصاحبه یوناما با کارمند مراقبتی صحتی، در ولسوالی شیگل ولایت کنر، ۳ جون ۲۰۱۳.

^{۱۵۱} وسایل هوایی بدون سرنشین همچنان به نام هواپیماهای بدون سرنشین یاد میگردد. هیچ تفاوت و فرق میان اصطلاحات وجود ندارد.
^{۱۵۲} یوناما ممکن رقم تلفات افراد ملکی برخاسته از هواپیماهای بدون سرنشین را بطور کامل گزارش ندهد چون نمیتواند تأیید نماید که چه نوع سیستم هوایی در جریان عملیات (بطور مثال، بال ثابت، بال های دوره ایی یا وسایل هوایی بدون سرنشین) مورد استفاده قرار گرفته که موجب تلفات افراد ملکی گردیده است. برعلاوه، نیروهای نظامی بین المللی معلومات عملیات های هوایی را به دلیل محرم بودن آن در دسترس قرار نمیدهد.

^{۱۵۳} یوناما نظریه آیساف را بر جسته می سازد که " روند هدفگیری عمدی، حسابده و مورد تأیید قانون قرار دارد، بدون در نظر داشت نوع سیستمی که مورد استفاده قرار میگردد. این یک پروسه هدفگیری انفرادی آیساف میباشد. هواپیما های بدون سرنشین یک سیستم تحویلی دهی اسلحه میباشد." نظریات غیرمحرمانه ناتو/آیساف که به تاریخ ۲۸ جولای ۲۰۱۳ به دسترس یوناما قرار گرفت.

^{۱۵۴} باوجودیکه در اکثر موارد کشتار های هدفمند حق زندگی را نقض مینماید، آنها در حالات استثنایی درگیری مسلحانه، به شمول درگیری مسلحانه غیربین المللی، میتوانند قانونی باشند. به بخش سوم آجندا، اجلاس چهاردهم شورای حقوق بشر مجمع عمومی ملل متحد، گزارش نماینده خاص در مورد فراتر از صلاحیت قضایی، اعدام های فشرده یا خودسرانه، فلیپ اسلون مراجعه نمایید. ادیندم، " مطالعه روی کشتار های هدفمند". A/HRC/14/24/Add.6. ۱۰ می ۲۰۱۰.

بطور مثال، به تاریخ ۴ جون ۲۰۱۳، آیساف دو موشک را بالای یک نفر کارگر ماین پاکی یک مؤسسه بشردوستانه که با ۸۰ کارگر ماین پاکی دیگر در ولسوالی پنجوایی ولایت کندهار مصروف ماین پاکی بود فیر نمود که در نتیجه آن شخص مذکور آنآ به قتل رسید.^{۱۵۵} به هیچ یک از ماین پاکن دیگر در این حادثه صدمه نرسید. در هنگام کشته شدن، قربانی این حادثه مستقیماً در جنگ اشتراک نداشت و مصروف ماین پاکی بود؛ تحت قوانین بشردوستانه بین المللی شخص تا زمانیکه مستقیماً در جنگ مشارکت نکند، فرد ملکی تلقی می شود و باید محافظت شود. آیساف بیان داشت که هدف این حمله یک کارگزار مواد منفجره تعبیه شده بود و در صورت انجام عملیاتی برای پیگیری و بازداشت او، سبب ناپدید شدن او از ساحه قبل از رسیدن نیروها برای دستگیری اش می شد.^{۱۵۶}

روشن نیست که آیا تمامی نیروهای نظامی که در حال حاضر در افغانستان فعالیت دارند به همین معیارها و پالیسی در قسمت استفاده از نیروی کشته در عملیات های هوایی پای بند می باشد یا خیر. در پیوند با این، یوناما اظهار میدارد که به منظور حفاظت بهتر از غیر نظامیان افغان، هماهنگی و همخوانی در فعالیت ها، پالیسی ها و طرز العمل ها میان آیساف، نیروهای ویژه ایالات متحده، نیروهای عملیات ویژه ایالات متحده و ارگان های دولت امریکا، به شمول سی آی ای، بویژه در پیوند با استفاده از هواپیماهای بدون سرنشین لازمی می باشد.

یوناما تذکر میدهد که آیساف توافق نموده تا یوناما را در مورد پالیسی های تاکتیکی و عملیاتی اش که مطابق آن معیار های هدفگیری تعیین می شود و تثبیت درست هدف قبل از حمله بالای آن، معلومات دهد.^{۱۵۷} اینگونه تفاهم میتواند شفافیت را بالا ببرد و وضاحت را در مورد اینکه پالیسی ها و فعالیت های فعلی در مورد اینکه چگونه با قوانین بشردوستانه بین المللی مطابقت دارند، ارائه نماید. در قسمت بمباردمان هدف های از قبل تعیین شده این امر ربط مستقیم دارد

مثال های دیگر از حادثات مربوط به حملات هوایی عبارتند از:

- به تاریخ ۲۴ می، آیساف یک حمله هوایی را با استفاده از هواپیمای بدون سرنشین بالای عناصر ضد دولت در ولسوالی اچین ولایت ننگرهار راه اندازی نمود که در نتیجه آن یک دهقان ملکی جانش را از دست داد.

^{۱۵۵} قربانی در تیم ۲۴ برنامه ماین پاکی امارات در افغانستان (EMCPA)، بخش قوه کاری ماین پاکی کار میکرد. به گزارش داخلی حادثه کشته ماین پاکی از هوا پیمای نظامی بمباردمان EMPCA-24 Task Site، ۲۴ بنگرید، ۴ جون، ۲۰۱۳، ۱۰۷ را کپی کنید.
^{۱۵۶} ملاقات یوناما با نمایندگان آیساف، ۱۰ جون ۲۰۱۳، میدان هوایی کندهار، کندهار. یوناما قضیه را بار دیگر با آیساف مطرح نمود که این موقف را تقویت نموده و آنها بیان داشت که اطلاعات دیگر در این مورد وجود ندارد، ملاقات یوناما در قوماندانی آیساف، ۲ و ۳ جولای ۲۰۱۳، قوماندانی آیساف، کابل.
^{۱۵۷} ملاقات یوناما با قوماندانی آیساف، کابل ۲۸ جولای ۲۰۱۳.

- به تاریخ ۵ می، نیروهای نظامی بین المللی یک حمله هوایی با استفاده از هواپیمای بدون سرنشین را بالای عناصر ضد دولت در ولسوالی نادعلی، ولایت هلمند راه اندازی نمود که در نتیجه آن یک شورشی کشته و پنج فرد ملکی زخم برداشتند.
- به تاریخ ۱۳ فیروری، نیروهای طرفدار دولت یک تلاشی شبانه را بالای مواضع مشکوک عناصر ضد دولت در ولسوالی شیگل ولایت کنر براه انداختند که منجر به درگیری میان طرفین گردید. نیروهای نظامی بین المللی بالای یک ساختمان به قصد حمله بر عناصر ضد دولت حمله هوایی انجام دادند که منجر به کشته شدن پنج طفل و چهار زن و زخمی شدن سه طفل و یک زن گردید.

عکس العمل تدریجی نیروها در مقابل یک پدیدهٔ مظنون

برادرانم از قریه به خانه من در مرکز ولسوالی برکی برک آمده بودند تا غذای شب را با من بخورند. پس از صرف غذای شب، آنها برای برگشت به خانه اصرار ورزیدند. ساعت ۸:۳۰ بود که آنها خانه را ترک گفتند. پس از یک مدت، صدای فیر تفنگ را شنیدم. ساعت ۴:۰۰ بامداد بود که پسر کاکایم گیریه کنان به خانه من آمد. او گفت که نیروهای نظامی بین المللی پدر و کاکاهایش را کشته اند. ما به طرف پولیس ولسوالی رفتیم. از افسر پولیس در مورد زنده ماندن شان پرسان کردم. او گفت که آنها پس از اینکه موتر شان مورد اصابت فیر هزارها مرمی قرار گرفته باشد نمیتوانند زنده بمانند. من اجساد را دیدم، در همه جای شان مرمی اصابت کرده بود. ما خیلی گیریه کردیم. آن لحظه غم انگیزترین لحظه برایم بود. ولسوال برایم گفت که برادرانم بی گنا بودند. من از نیروهای امریکایی پرسیدم که چرا آنها برادرانم را کشته اند. من میخواستم بدانم که کی این کار را کرده و چرا. میخواستم بدانم که کی از ۲۰ تن فرزندان و بیوه های شان مراقبت خواهد کرد. من می خواستم آنها معزرت خواهی کند. من خواستار عدالت می باشم.

--برادر سه فرد ملکی که به تاریخ ۲۶ جنوری ۲۰۱۳ در ولسوالی برکی برک ولایت لوگر در یک پوسته تلاشی پولیس ملی افغان به قتل رسیدند.^{۱۵۸}

یوناما ۲۰ مورد کشته و ۲۲ مورد جراحت افراد ملکی را به ثبت رسانده (تلفات ۴۲ فرد ملکی) که در نتیجه ۲۳ حادثهٔ عکس العمل تدریجی نیروها در مقابل یک پدیدهٔ مظنون بطور جداگانه به عمل آمده که یک افزایش ۵۶ درصدی را نسبت به همین مدت در سال ۲۰۱۲ نشان میدهد. این افزایش در نیمه نخست سال ۲۰۱۳، سیر نزولی تلفات افراد ملکی ناشی از اینگونه حوادث که در سال ۲۰۱۱ و ۲۰۱۲ به ثبت رسیده بود را معکوس می سازد و تلفات افراد ملکی ناشی از اینگونه رویدادها یکبار دیگر سیر صعودی به خود می گیرد. از جمله ۲۳ حادثه، ۱۳ مورد آن به نیروهای نظامی بین المللی، نه مورد آن به نیروهای

^{۱۵۸}. مصاحبه یوناما با برادر قربانی، شهر کابل، ۲۱ فیروری ۲۰۱۳.

امنیتی ملی افغان و دیگر آن به عملیات های مشترک نیروهای نظامی بین المللی و نیروهای امنیتی افغان نسبت داده شده اند.

باوجودیکه رقم تلفات افراد ملکی ناشی از عکس العمل تدریجی نیروها در مقابل یک پدیدهٔ مظنون در سال ۲۰۱۳ نسبت به اینگونه حادثات در ۲۰۱۰ و ۲۰۱۱ خیلی کم میباشد، یوناما نگرانی های خود را نسبت به دوام استفاده از معیار های ذهنی توسط برخی نیروهای نظامی برای ارزیابی یک وضعیت به مثابه یک تهدید جدی و توجیه استفاده از نیروی کشنده ابراز میدارد. بطور مثال، در ۱۰ مارچ، نیروهای ویژه بین المللی بالای یک زن و مرد غیر مسلح سوار بر یک موتر سایکل در ولسوالی چوره ولایت ارزگان آتش گشودند که منجر به کشته شدن مرد مذکور و زخمی شدن آن زن گردید. در اینگونه حادثات، به نظر میرسد که تکیه بر معیار ذهنی و عدم درک محیط عملیاتی منجر به یک نتیجه گیری مبنی بر تهدید قریب الوقوع از جانب این زوج برای این نیروها باشد که آنها را ملزم به استفاده از نیروی کشنده کرده باشد.^{۱۵۹}

مثال های از تلفات افراد ملکی برخاسته از عکس العمل تدریجی نیروها در مقابل یک پدیدهٔ مظنون:

- به تاریخ ۳۱ مارچ، در ولسوالی بگرام ولایت پروان، یک تیم گزمه نیروهای نظامی بین المللی بالای یک موتر شخصی فیر نمودند که در نتیجه سه تن از راکبین این موتر که همه اعضای یک خانواده بودند، زخم برداشتند.
- به تاریخ ۲۴ مارچ ۲۰۱۳، در ولسوالی شیندند ولایت هرات، یک پسر جوان پس از آن به قتل رسید که اردوی ملی افغان بالای یک موتر شخصی که توقف نکرد، شلیک کردند.
- به تاریخ ۲۶ جنوری، آیساف و نیروهای عملیاتی ویژه امریکا در ولسوالی برکی برک ولایت لوگر بالای یک موتر کرولا در نزدیکی محوطه آیساف آتش گشودند که در نتیجه آن سه فرد ملکی که همه برادر بودند کشته شدند.^{۱۶۰}

^{۱۵۹}. ملاقات یوناما با کارمندان آیساف، شهر کابل، ۱۲ جون ۲۰۱۳.

^{۱۶۰}. نیروهای عملیاتی ویژه امریکا به والی و رهبری نیروهای امنیتی افغانستان در ولایت بیان داشتند که این حادثه سهواً رخ داده است، درحالیکه، معلوم نیست که آیا تحقیقات روی این حادثه به عمل آمده یا خیر. بنابر گزارش ها، خویشاوندان قربانیان حادثه متذکره از گرفتن پول خودداری ورزیدند. (۱۰۰،۰۰۰ افغانی یا ۱۸،۰۰۰ دلار امریکایی برای هر کدام آنها پیشنهاد گردید). آنها خواستار حسابدهی و کشانیدن عاملین قضیه به محکمه گردیدند. مصاحبه های یوناما، ولایت لوگر، جنوری-فبروری ۲۰۱۳.

عملیات های تلاشی شبانه

پدرم یک فرمانده جهادی بود. او در هیچ شورش دست نداشت. پدرم تا ساعت ۱۱ شب تلویزیون تماشا کرد و سپس به بستر خواب رفت. ساعت ۱۱:۳۰ شب بود که نیروهای نظامی بین المللی و افغان داخل خانه ما شدند. پدرم زمانیکه صدای طیاره ها را شنید از خواب بیدار شد. نیروهای افغان و خارجی داخل خانه ما گردیدند، پدرم را دستگیر کردند، از خانه بیرونش کردند و او را به قتل رساندند.

--پسری که پدرش در جریان یک عملیات تلاشی به تاریخ ۸ اپریل ۲۰۱۳ در ولسوالی اشکمش ولایت تخار توسط نیروهای نظامی بین المللی و افغان به قتل رسید.^{۱۶۱}

در شش ماه نخست سال ۲۰۱۳، تلاشی های نیروهای طرفدار دولت منجر به کشته شدن ۱۷ فرد ملکی و زخمی شدن ۱۵ تن دیگر در ۲۴ عملیات جداگانه گردید (تلفات ۳۲ فرد ملکی). این یک کاهش ۱۴ درصدی را در مجموع تلفات افراد ملکی ناشی از تلاشی های شبانه در مقایسه به همین دوره در سال ۲۰۱۲ نشان میدهد.^{۱۶۲} این آمار با روند نزولی که در همان شش ماه نخست از ۲۰۰۹ الی ۲۰۱۲ به ثبت رسیده، در مطابقت قرار دارد.

برعلاوه این آمار، یوناما نه مورد قتل و هشت مورد جراحت (تلفات ۱۷ فرد ملکی) افراد ملکی را در پنج عملیات جداگانه که یوناما نتوانست آن را به نیروهای طرفدار دولت یا عناصر ضد دولت نسبت دهد، به ثبت رسانیده است. کاهش تلفات ملکی ناشی از عملیات جستجو میتواند قسماً به کاهش عملیات نیروهای بین المللی و همینطور به به فعالیت های بهتر عملیاتی توسط نیروهای امنیتی نسبت یابد.

یوناما تذکر میدهد که بدست آوردن اطلاعات دقیق در پیوند با رقم تلاشی ها و تلفات افراد ملکی برخاسته از عملیات ها برای جستجو به دلیل نهاد های چندگانه امنیتی که عملیات های مشترک و مستقل را راه اندازی مینمایند و همچنان دسته بندی اینگونه اطلاعات توسط نظامیان، مشکل است.^{۱۶۳}

یوناما یک بار دیگر بر پیشنهاداتش تأکید میدارد که برای تقویت حفاظت افراد ملکی، آیساف و نیروهای امنیتی ملی افغانستان باید به بررسی رهنمود های تاکتیکی و طرزالعمل های عملیاتی خود ادامه دهد تا از کشته شدن و صدمه رسیدن به افراد ملکی جلوگیری به عمل آید. یوناما رهنمود مورخ ۲۳ جولای ۲۰۱۳

^{۱۶۱}. دیدار یوناما با شاهدان و بزرگان محل، شهر کندز، ولایت کندز، ۱۲ می ۲۰۱۳.

^{۱۶۲}. بین ۱ جنوری و ۳۰ جون ۲۰۱۲، یوناما ۲۵ مورد قتل و ۱۲ مورد جراحت ناشی از ۲۲ تلاشی جداگانه توسط نیروهای طرفدار دولت را به ثبت رسانیده است (تلفات ۳۷ فرد ملکی).

^{۱۶۳}. اطلاعات درمورد مجموع آمار عملیات های شب هنگام که توسط بخش وسیع از نیروهای نظامی افغان و بین المللی، به شمول نیروهای خاص، نیروهای عملیاتی ویژه و دیگر ادارات دولتی بصورت مشترک یا مستقل انجام میشود و هر تلفات افراد ملکی برخاسته از این عملیات ها در دسترس عامه قرار ندارد. یوناما تمامی ادعاهای را که در پیوند با تلفات افراد ملکی برخاسته از هر عملیات دریافت مینماید بصورت فعال نظارت و بررسی مینماید. با در نظر داشت محدودیت ها در محیط های عملیاتی و دسترسی محدود به اطلاعات، یوناما ممکن نتوانسته باشد آمار تلفات افراد ملکی ناشی از تلاشی ها را بصورت کامل گزارش دهد.

فرمانده آیساف را ملاحظه نموده است که در آن بر تجدید نظر روی تمامی رهنمود های تاکتیکی آیساف برای حصول اطمینان از ضرورت عملیات ها و گنجاندن درس های آموخته شده از عملیات ها جاری یاد آوری شده است. طبق اظهارات آیساف، این رهنمود تاکتیکی بر اهمیت حفاظت از افراد ملکی در تمامی نقاط عملیاتی نظامی تأکید می‌ورزد.^{۱۶۴} یوناما بیشتر پیشنهاد مینماید که نیروهای امنیتی ملی افغان و آیساف گام های را برای تحقیقات و پیگیری لازم از همه حادثات تلفات ملکی به منظور ترویج شفافیت، تقویت حسابدگی و بهبود فعالیت های عملیاتی و فعالیت ها در میدان جنگ، بردارد.

نمونه های از تلفات افراد ملکی برخاسته از عملیات های جستجو:

- به تاریخ ۵ می، نیروهای ویژه ایالات متحده و افغان یک عملیات شب هنگام تلاشی را در ولسوالی نهرین ولایت بغلان راه اندازی نمودند که در جریان آن یک فرد ملکی کشته شده و دو زن زخم برداشتند.
- به تاریخ ۴ فبروری، نیروهای نظامی بین المللی و نیروهای امنیتی ملی افغان یک عملیات جستجو را در ولسوالی شیندند ولایت هرات برای هدفگیری دو تن از فرماندهان مخالف دولت راه اندازی نمودند. در جریان عملیات، دو زن و سه طفل کشته شدند و سه طفل دیگر زخم برداشتند.

نیروهای امنیتی ملی افغان

درگیری میان شورشیان و نیروهای امنیتی ملی افغان در صبح وقت آغاز گردید. پسر ۱۳ ساله ام پس از آنکه یک راکت اردوی ملی افغان در خانه ام اصابت کرد جانش را از دست داد. قبل از مردنش، او را به یک جای مصئون تر انتقال دادم، باوجودیکه خودم هم خون ریزی شدید داشتم. در مسیر راه، یک جنگجوی طالب را دیدم. من پسر زخمی ام را در روی زمین گذاشتم و بر روی طالب با یک سیلی زدم. زمانیکه آن طالب دید که من و پسرم زخمی و کالا های مان غرق در خون هستیم به ما اجازه رفتن داد. زمانیکه دوباره نزد پسرم برگشتم، او از شدت زخم هایش فریاد میکشید و جانش را از دست داد. آن لحظه غم انگیزترین لحظه زندگیم بود. پسر دیگر در میان ما نیست. من میدانم که چرا ما افغان ها جزا میبینیم و نمیدانم که این جنگ چی وقت به پایان خواهد رسید. پسر دیگرم که ۱۶ سال دارد نیز زخمی گردید. صورت خانم سوخت و از اثر اصابت راکت زخمی گردید. یک راکت دیگر در منزل یک دهقان در قریه ای ناصر اصابت نمود و دختر هفت ساله اش را زخمی نمود. یک راکت دیگر در یک منزل دیگر در قریه عیسی خیل اصابت نمود و یک طفل سه ساله را زخمی نمود که بعداً به حالت کوما رفت. من خواستار محاکمه فرمانده اردوی ملی که امر شلیک بر منازل مسکونی را صادر نمود، هستم.

-- یک پدر که پسرش کشته شد و یک پسر دیگرش از اثر اصابت راکت های اردوی ملی افغان در ولسوالی چهاردره ولایت کندز به تاریخ ۴ جون ۲۰۱۳ زخمی گردید.^{۱۶۵}

^{۱۶۴}. دیدار یوناما با قوماندانی آیساف، کابل، ۲۸ جولای ۲۰۱۳ و تبادل ایمیل ۲۸-۲۹ جولای، میان یوناما و آیساف.

^{۱۶۵}. مصاحبه یوناما، شهر کندز، ولایت کندز، ۶ جون ۲۰۱۳.

تلفات افراد ملکی

بین ۱ جنوری و ۳۰ جون، یوناما ۳۴ مورد کشته و ۹۰ مورد جراحت^{۱۶۶} افراد ملکی (تلفات ۱۲۴ فرد ملکی) برخاسته از عملیات های اردوی ملی، پولیس ملی، پولیس محلی و ریاست امنیت ملی بدون حضور قوت های بین المللی را به ثبت رسانده است.^{۱۶۷} این یک افزایش ۱۷۰ درصدی را در مقایسه با همین مدت در سال ۲۰۱۲ نشان میدهد.^{۱۶۸} اکثریت این حادثات در مناطق شرقی (تلفات ۴۷ فرد ملکی) رخ داده اند که پس از آن ولایات شمال شرقی (تلفات ۲۸ فرد ملکی) و مناطق جنوبی (تلفات ۱۶ فرد ملکی) قرار میگیرد.

افزایش در تلفات افراد ملکی توسط نیروهای امنیتی ملی افغانستان به پروسه انتقال مسئولیت های امنیتی از نیروهای نظامی بین المللی به نیروهای امنیتی افغان ارتباط داده می شود. طبق گفته های مقامات اردوی ملی افغان، نیروهای امنیتی ملی افغان ۹۰ درصد از کل عملیات های نظامی را در شش ماه نخست سال ۲۰۱۳ بطور مستقلانه راه اندازی نموده اند.^{۱۶۹} به تاریخ ۱۸ جون، پنجمین و آخرین مرحله مسئولیت های امنیتی رسماً از آیساف به نیروهای افغان انتقال گردید. مطابق با مرحله پنجم انتقال، نیروهای افغان مسئولیت امنیتی ۱۱ ولایت باقیمانده را الی اخیر ۲۰۱۴ به عهده خواهند گرفت.^{۱۷۰}

طبق درخواست یوناما، یک تن از سخنگویان نیروهای امنیتی ملی افغان تعریف ذیل را از فرد ملکی ارائه نمود که مربوط به عملیات های نیروهای امنیتی ملی افغان میگردد:

"فرد ملکی کسی است که نه عضویت کدام طرف درگیر را داشته باشد و نه مسلح و ملبس با یونیفورم نظامی باشد، مانند اطفال، سالمندان، کارمندان دولتی، پرسونل صحی، انجیران، معلم یا به عباره دیگر، کسیکه نه درگیر جنگ باشد و نه عضویت نیروهای امنیتی ملی افغان (اردوی ملی، پولیس ملی و نیروهای امنیت ملی) را داشته باشد. عناصر ضد دولت کسانی اند که در برابر دولت میجنگند و در فعالیت های دهشت افگنی و خرابکارانه دست دارند، قیافه خود را تغییر میدهند و یا خود را ملکی نشان میدهند اما افراد ملکی تنها زمان جنگجو شناخته میشوند که اطلاعات مؤثق استخباراتی در برابر شان وجود داشته باشد."^{۱۷۱}

^{۱۶۶} این آمار شامل حادثات تلفات افراد ملکی را که پولیس محلی در آن حضور داشته شامل نمیشود.

^{۱۶۷} این آمار شامل حادثات آتش متقابل و درگیری های را که با عناصر ضد دولت صورت گرفته و تلفات افراد ملکی برخاسته از این درگیری ها که به هیچکدام از طرفها نسبت نیافته است، شامل نمیشود.

^{۱۶۸} یوناما ۱۲ مورد قتل و ۳۴ مورد مجروحیت افراد ملکی برخاسته از عملیات های نیروهای امنیتی ملی افغانستان را در شش ماه نخست ۲۰۱۲ به ثبت رسانیده است.

^{۱۶۹} دیدار یوناما با رئیس حقوق وزارت دفاع، ۲۲ می ۲۰۱۳.

^{۱۷۰} مبحث ناتو: "انتقال: انتقال امنیتی به رهبری افغان ها" و "نیروهای افغان رهبری مسئولیت های امنیتی را به عهده خواهند گرفت" بخش ویدیویی <http://www.nato.int/cps/en/natolive/topics87183.htm> که در ۱۴ جولای ۲۰۱۳ دسترسی به آن به عمل آمد.

^{۱۷۱} دیدار یوناما با رئیس تیم پیگیری تلفات افراد ملکی نیروهای امنیتی ملی افغان، مرکز انسجام اطلاعات ریاست جمهوری (PICC)، کابل، ۱۱ جولای ۲۰۱۳.

تدابیر ناچیز حسابدھی و مسؤلیت پذیری برای تلفات افراد ملکی

هرچند افغانها در کل از انتقال مسؤلیت های امنیتی از نیروهای بین المللی به نیروهای افغان ابراز خرسندی مینمایند، یوناما در ارتباط به نبود میکانیزم های نظارتی و حسابدھی کارا برای عملیات های نیروهای امنیتی افغان همچنان نگران می باشد. در سال ۲۰۱۳، یوناما حادثات تلفات افراد ملکی برخاسته از عملیات های نیروهای امنیتی افغان را که مورد بررسی قرار نگرفته اند و هیچ گروپی مسؤلیت آن حادثات را به دوش نگرفته، به ثبت رسانیده است. در اکثر حادثات که یوناما به ثبت رسانیده، نیروهای امنیتی ملی افغان به یوناما خبر داده اند که آنها در مورد حادثه اطلاع نداشته اند، یا اینکه حادثه صورت نگرفته است یا حادثه اتفاق افتاده اما نیروهای امنیتی افغان مسؤل آن نمیشد.

بطور مثال، در ۸ مارچ، اردوی ملی افغان هاوان هائی را بالای موقعیت های مشکوک مخالفین دولت در ولسوالی وردوج ولایت بدخشان شلیک نمودند. یک هاوان بالای یک ساحه مسکونی اصابت نمود که منجر به کشته شدن دو فرد ملکی و مجروحیت نه تن دیگر گردید. نمایندگان اردوی ملی در فیض آباد دخالت شان در این حادثه را نپذیرفتند،^{۱۷۲} با ذکر این مطلب که قوماندانی اردوی ملی در کابل نه هدایاتی را برای شان فرستاده است و نه بودجه را جهت پرداخت غرامات برای افراد ملکی فراهم نموده است.

در رویداد های دیگر، هرچند نیروهای امنیتی افغان تحقیقاتی را به راه انداختند، اما در چند قضیه محدود اشخاص مسؤل دستگیر گردیدند. یوناما مشاهده نموده که ارگان های تنفیذ قانون و ارگان های قضایی همواره تحقیقات و پیگیری افراد مظنون را به تاخیر انداخته اند؛ حتا پس از آنکه تحقیقات خود نیروهای امنیتی ملی افغان نشان داده که نیروهای امنیتی مسؤل تلفات افراد ملکی بوده اند. مثلاً، به تاریخ ۲۳ مارچ، یک افسر پولیس ملی یک فرد ملکی را در ولسوالی پنجوایی ولایت کندهار در جریان یک تلاشی در جریان روز به قتل رساند. چندین منبع تأیید نمودند که افسر پولیس ملی آن شخص را در کنار سرک در یک ساحه باز به قتل رساند. پولیس ملی شش نفر افسر پولیس ملی را در پیوند با این قضیه دستگیر نمود که سپس همه را آزاد کردند. پس از رهایی، پولیس ملی خبر داد که آنها دو فرد دیگر از پولیس ملی را مرتکب این قضیه دانسته اند که یکی از آنها اخیراً در اثر انفجار مواد منفجره جاسازی شده در کنار جاده کشته شد و دیگر آن هنوز فراری است.^{۱۷۳}

یوناما چندین مثال از حادثات حسابدھی نیروهای امنیتی ملی افغان در پیوند با تلفات افراد ملکی را به ثبت رسانده اند. مثلاً، به تاریخ ۲۴ مارچ ۲۰۱۳، یک پسر محلی پس از آن به قتل رسید که اردوی ملی بالای یک موتر شخصی زمانیکه توقف نکرد، آتش گشود. به تاریخ ۲۰ می، رئیس محکمه نظامی ولایت هرات به یوناما گفت که مرتکب این قضیه به دلیل استفاده نادرست از اسلحه در جریان انجام وظیفه

^{۱۷۲} دیدار یوناما با فرمانده اردوی ملی در فیض آباد ولایت بدخشان، مورخ ۱۳ می ۲۰۱۳.

^{۱۷۳} دیدار یوناما با سارنوال نظامی پولیس ملی به تاریخ ۲۳ مارچ ۲۰۱۳ در ولایت کندهار. یوناما این اطلاعات را در دیدار با ولسوال پنجوایی به تاریخ ۲۱ اپریل ۲۰۱۳ نیز تأیید نمود.

محکوم به دو سال حبس گردیده و این قضیه ممکن است به استیناف طلبی برود. اردوی ملی به خانواده قربانی غرامت نیز پرداخت نمود.

طی سال ۲۰۱۳، یوناما با مسئولین نیروهای امنیتی ملی افغان تماس های منظم داشته و تمامی حادثات تلفات افراد ملکی را که یوناما به ثبت رسانیده با آنها شریک ساخته است. بحث های دوره ای با وزارت های دفاع و داخله نیز در کابل صورت گرفته. باوجودیکه یوناما از ارگان های نیروهای امنیتی افغان تقاضای معلومات پیرامون تلفات ملکی را نموده، این نیروها بیشتر تماس های مؤقتی با یوناما داشته اند که خود از محدودیت میکانیزم های حسابدهی نیروهای امنیتی ملی پرده برمیدارد.

نبود ساختار دائمی به منظور کاهش و بررسی تلفات افراد ملکی

باوجود آغاز مرحله نهایی انتقال مسئولیت های امنیتی به نیروهای امنیتی افغان در سراسر کشور، تا حال یک ساختاری ثابت در چهارچوب ساختار های نیروهای امنیتی افغان بوجود نیامده تا ادعاهای تلفات افراد ملکی را بصورت سیستماتیک مورد بررسی قرار دهد، تدابیر درمانی را آغاز و آن را پیگیری نمایند. تحقیقات روی یک حادثه که تلفات افراد ملکی را در پی داشته باشد با ارائه شکایت توسط قربانی یا شاهد یا گمان افسران حقوقی پولیس ملی و اردوی ملی یا فرماندهان یک بخش مبنی بر نقض قوانین داخلی یا قوانین بشردوستانه بین المللی صورت میگیرد.

تیم پیگیری تلفات افراد ملکی در مرکز انسجام معلوماتی ریاست جمهوری (PICC) در می ۲۰۱۲ ایجاد گردید و این مرکز تنها گزارش های را که از نهاد های امنیتی دریافت مینماید به ثبت میرساند و شکایات افراد و یا سازمان ها را نمی پذیرند. کارمندان ارشد پولیس ملی و اردوی ملی در سطوح ملی و ولایتی همواره از صدمه نرساندن نیروهای امنیتی ملی افغان به افراد ملکی خبر داده ند، حتی زمانیکه یوناما مدارک تلفات افراد ملکی توسط این نیروها را در اختیار شان قرار داده است.^{۱۷۴}

به نظر نمی رسد که مقامات افغان به شمول دفتر مشاورت ریاست جمهوری در امور حفاظت از افراد ملکی^{۱۷۵} تدابیر لازم را برای کاهش تلفات افراد ملکی و حصول اطمینان از اینکه نیروهای افغان در نبرد، تمامی تدابیر لازم را جهت حفاظت از افراد ملکی و محلات از زیان های جنگ اتخاذ نمایند. مثلاً، در سال ۲۰۱۳، یوناما ۱۴ مورد کشته و ۵۵ مورد مجروحیت (تلفات ۶۹ فرد ملکی) برخاسته از ۲۱ واقعه شلیک هاوان، نارنجک و راکت که توسط نیروهای امنیتی ملی افغان به طرف مخالفین دولت در جریان درگیری ها فیرگردیده بود، ثبت نموده است. در سال ۲۰۱۲، یوناما تنها یک حادثه توسط نیروهای امنیتی ملی افغان را به ثبت رسانید که طی آن یک فرد ملکی کشته شده و دو تن دیگر زخم برداشتند. افزایش در تلفات افراد ملکی همزمان با افزایش در عملیات های مستقل نیروهای امنیتی افغان میباشد؛ این افزایش

^{۱۷۴}. کنفرانس های حفاظت از افراد ملکی در سال ۲۰۱۲ در قوماندانی آیساف در کابل که یوناما نیز در آن اشتراک داشت.

^{۱۷۵}. در اکتوبر ۲۰۱۲، دولت؛ دکتر مدبر را به عنوان مشاور رئیس جمهور کوزی در امور حفاظت از افراد ملکی تعیین نمود.

ایجاب می کند که معیار های هدفگیری قبل از درگیری باید دوباره مورد بررسی قرار گیرد تا به افراد ملکی صدمه کمتر برسد و نیز ایجاب رهنمودهای بیشتر در زمینه حفاظت افراد ملکی را می نماید.

هرچند تلاش هائی از جانب دولت برای پیگیری و کاهش تلفات افراد ملکی صورت گرفته است اما یوناما از بی میلی رهبری نیروهای امنیتی افغان برای بررسی و تأمین حسابدگی در قسمت تلفات افراد ملکی توسط نیروهای امنیتی افغان نگران میباشد. یکی از نتایج مساعی ناکافی در این رابطه این است که به احتمال قوی تلفات افراد ملکی برخاسته از عملیات های نیروهای امنیتی ملی بصورت درست گزارش نشود.

حسابدگی نیروهای طرفدار دولت - مطالعه قضیه ولایت میدان وردک

حوالی ساعت ۱۱:۰۰ بود. ما مصروف تلاوت قرآن کریم در مسجد بودیم. در آنجا شش مرد و چند طفل حضور داشتند. ناگهان، دو سرباز امریکایی، یک مترجم افغان و یک افسر اردوی ملی داخل مسجد گردیدند. آنها به انگلیسی حرف میزدند و مترجم برای شان ترجمه میکرد. آنها پس از تلاشی ما را از مسجد بیرون کردند. تقریباً ۳۰ سرباز امریکایی و افغان، موتر سیکلنت های چهار چرخه و کامیون های نظامی در بیرون مسجد جمع شده بودند. آنها اطفال را رها کردند و ما شش نفر مرد را در یک خانه ویران نگهداشتند. دو سرباز امریکایی و یک ترجمان افغان از ما در مورد انفجار مواد منفجره تعبیه شده در قریه آهنگران پرسیدند. ما گفتیم که چیزی را در این رابطه نمیدانیم. سپس، آنها ما را با دنده و میل تفنگ مورد لب و کوب قرار دادند. از عقب گوش راست من خون جاری شد. آنها ما را تهدید به کشتن کردند، سپس ما را روی زمین خواباندند و تفنگ را به سوی ما نشانه گرفتند. در این موقع، یک افسر اردوی ملی آمد و مداخله نمود. کلمات تند میان فرمانده امریکایی و افسر افغان رد و بدل گردید. افسر امریکایی تفنگش را به سوی افسر اردوی ملی نشانه گرفت، اما یک افسر دیگر اردوی ملی آن افسر را مورد حمایت قرار داد. اردوی ملی میگفت که ما بیگناه هستیم. سپس، سربازان اردوی ملی ما را از آنجا خارج کردند. آنها چهار تن ما را که شدیداً زخمی بودیم به شفاخانه صحت عامه ولایت میدان وردک و دو تن دیگر ما را به پایگاه نرخ انتقال دادند. آن دو تن را در همان عصر روز رها کردند. من برای یک هفته در آن شفاخانه مورد تداوی قرار گرفتم. حالا، یک سردردی دوامدار برایم پیدا شده است.

--یک قربانی و شاهد برخورد نادرست در جریان یک عملیات مشترک نظامی در میدان شهر ولایت میدان وردک، مورخ ۲۷ جنوری ۲۰۱۳.^{۱۷۶}

یوناما چندین ادعای ناپدید شدن، کشتار های خود سر و شکنجه را که توسط نیروهای طرفدار دولت مستقر در ولایت میدان وردک بین نوامبر ۲۰۱۲ و فبروری ۲۰۱۳ به عمل آمده، به ثبت رسانده است. این ادعاها بصورت گسترده توسط رسانه های بین المللی نیز بازتاب یافتند.

^{۱۷۶}. مصاحبه های یوناما، ولایت کابل، ۱۱ فبروری ۲۰۱۳.

یوناما دو حادثه شکنجه، سه حادثه قتل، و ۱۰ حادثه ناپدید شدن اجباری را در جریان ماه های نوامبر ۲۰۱۲ و فبروری ۲۰۱۳ در ولسوالی های میدان شهر و نرخ ولایت وردک به ثبت رسانیده است. قربانیان و شاهدان به یوناما گفتند که مرتکبین این حادثات سربازان امریکایی همراه با مترجمین افغان شان بوده اند. تحقیقات یوناما نشان میدهد که پرسونل اردوی ملی حداقل در سه حادثه حضور داشته اند. در ماه های اپریل الی جون ۲۰۱۳، اعضای خانواده ها و مقامات محلی از کشف اجساد ده نفر که ناپدید شده بودند در نزدیکی پایگاه سابق نیروهای عملیاتی ویژه امریکا در ولسوالی نرخ، خبر دادند.^{۱۷۷}

از نوامبر ۲۰۱۲ به این سو، دفتر رئیس جمهوری افغانستان حداقل سه هیئت حقیقت یاب را برای بررسی ادعاها ایجاد کرده، اما این هیئت های حقیقت یاب نتوانستند در مورد مرتکبین احتمالی به نتیجه مورد توافق برسند.^{۱۷۸}

آیساف در پاسخ به ادعاهای فوق الذکر اعلامیه را منتشر کرد که "مامورین ائتلاف معلوم کردند که شهروند افغانی که در این ساحه به حیث مترجم کار میکرد، هنگام حمله به یک فرد بازداشت شده فلمبرداری شده است" در زمانی حمله، فرد بازداشت شده تحت توقیف نیروهای امنیتی افغان در یک مکان دولتی قرار داشت. بررسی کامل ویدیو نشان میدهد که نیروهای ائتلاف نه در حادثه حضور داشتند و نه هم دخیل بودند.^{۱۷۹}

به تاریخ ۷ جولای ۲۰۱۳، ریاست عمومی امنیت ملی در ولایت کندهار خبر داد که این نهاد یک تبعه افغان را در پیوند با این ادعاها دستگیر کرده اند.^{۱۸۰} هرچند، وسعت و دامنه تحقیقات ریاست عمومی امنیت ملی و اتهاماتی که در برابر این شخص به عمل آمد در دسترس عام قرار نگرفت.

^{۱۷۷}. بررسی یوناما از حادثات؛ در برگزیده مصاحبه ها با بیش از ۴۰ فرد و بررسی وسیع از دیگر مدارک و اسناد میباشد.
^{۱۷۸} نخستین هیئت در ۹ دسمبر ۲۰۱۲ در پاسخ به یک شکایت که از سوی یک گروه از قربانیان و اعضای شورای ولایتی در دفتر رئیس جمهور صورت گرفت، ایجاد گردید. در یک دیدار با یوناما در ۷ جنوری ۲۰۱۳، دو تن از نمایندگان مرکز انسجام اطلاعات ریاست جمهوری اظهار داشت که هیئت معلومات فشرده را در اختیار شورای امنیت ملی قرار داد، اما نتوانست تا یک لست از تخلفات و بدرفتاریهای حقوق بشری را ارائه نماید یا مرتکبین احتمالی را شناسایی نمایند. هیئت دومی در جنوری ۲۰۱۳ به این وظیفه گماشته شد، اما یافته هایش در دسترس عامه قرار نگرفت و با یوناما شریک ساخته نشد. به تاریخ ۲۴ فبروری ۲۰۱۳، پس از ارائه معلومات فشرده توسط هیئت های حقیقت یاب، شورای امنیت ملی افغانستان وزارت دفاع را مؤظف ساخت تا تصمیم اش را در پیوند با اخراج نیروهای عملیاتی ویژه ایالات متحده از ولایت میدان وردک الی ۱۰ مارچ ۲۰۱۳ عملی نماید. در پی تصمیم شورای امنیت افغانستان، مذاکرات میان مقامات دولت افغانستان و ایالات متحده منجر به ایجاد یک هیئت حقیقت یاب مشترک شامل نمایندگان افغان (وزارت دفاع، ریاست عمومی امنیت ملی و وزارت امور داخله) و نیروهای ایالات متحده امریکا گردید. (ایالات متحده و آیساف و نیروهای عملیاتی ویژه ایالات متحده امریکا در ۴ مارچ ۲۰۱۳). هیئت بررسی مشترک نتوانست روی حادثه به یک تفاهم برسند. نمایندگان جانب افغان اظهار داشتند که نیروهای عملیاتی ویژه ایالات متحده مرتکب کشتار های خود سر، شکنجه و ناپدید شدن اجباری شده اند اما نمایندگان ایالات متحده اشتراک شان در این حادثه را رد میکردند. طبق اظهارات نهاد های مصاحبه شونده با یوناما، گزارش هیئت بررسی مشترک ممکن با مقامات مربوطه در کابل در میان گذاشته شده باشد.

^{۱۷۹}. اعلامیه مطبوعاتی یوناما، ۷ جنوری ۲۰۱۳.

^{۱۸۰}. مصاحبه های یوناما با کارمندان ریاست عمومی امنیت ملی و وزارت امور داخله، کابل، جولای ۲۰۱۳.

به تاریخ ۱۱ جولای ۲۰۱۳، قوماندانی آیساف از فرماندهی تحقیقات جنایی نظامی ایالات متحده تقاضا نمود که یک بررسی همه جانبه را از تمامی ادعاهای که بالای نیروهای نظامی بین المللی بین نوامبر ۲۰۱۲ و مارچ ۲۰۱۳ در ولایت میدان وردک وجود دارد، انجام دهد.^{۱۸۱}

موارد گزارش شده ناپدید شدن، کشتارهای خود سر و شکنجه اگر ثابت گردد که زیر نظر یک طرف درگیر ارتکاب یافته است، میتواند جرایم جنگی محسوب گردند. الی جولای ۲۰۱۳، وسعت کامل حادثات و اینکه کدام طرف باید مسئول اصلی جرایم پنداشته شوند، بصورت علنی گزارش نشده است. ماهیت و یافته های تحقیقات داخلی که در چهارچوب آیساف، نیروهای عملیاتی ویژه و نیروهای امنیتی ملی افغان به عمل آمده و هر گونه اقدام برای پیگیری جهت حسابدهی تا حال معلوم نیست و در دسترس مردم قرار داده نشده است.

مبارزه با مواد منفجره تعبیه شده و خنثی سازی مواد منفجره تعبیه شده

با پایان یافتن قریب الوقوع روند انتقال مسئولیت های امنیتی، یوناما نگرانی های خود را در پیوند با کاهش منابعی که توسط جامعه بین المللی، به ویژه آیساف فراهم میگردد، به ویژه منابع در بخش مبارزه با مواد منفجره تعبیه شده و خنثی سازی آن، ابراز میدارد. با توجه به تهدید فزاینده مواد منفجره تعبیه شده در برابر افراد ملکی افغان و گسترش نا امنی در افغانستان، منابعی که در حال حاضر برای مبارزه با مواد منفجره تعبیه شده و خنثی سازی آن اختصاص داده شده است، باید تداوم یابد و بیشتر گردد. هرچند ماموریت آموزشی آیساف پس از سال ۲۰۱۴ ممکن شامل مشاورین در امور مواد منفجره تعبیه شده و یک مقدار حمایت تخنیکی گردد، حمایت و رهنمائی ها در این زمینه در سطح بالا باید تداوم پیدا کند. چیزی که از اهمیت ویژه برخوردار است، لزوم تماس ها در سطوح بالا میان آیساف و دولت افغانستان در ارتباط به تهیه پالیسی، فرماندهی/کنترول و مسایل اصلی هماهنگی که برای تطبیق مؤثر استراتژی مبارزه با مواد منفجره تعبیه شده لازمی است، می باشد.

یوناما از اقدامات اتخاذ شده توسط دولت افغانستان در سال ۲۰۱۳ برای تقویت بیشتر ظرفیت نیروهای امنیتی افغانستان جهت مبارزه با تهدید مواد منفجره تعبیه شده، مانند ایجاد بیشتر تیم های رسیدگی به مواد منفجره تعبیه شده در نیروهای امنیتی افغان، ارتقاء ظرفیت لابراتوارهای بیومتریک و اقدامات متقابل ضد الیکترونیکی، استقبال مینماید. با توجه به تهدید فزاینده مواد منفجره تعبیه شده، یوناما یک بار دیگر بر نیاز دولت افغانستان به حمایت متداوم آیساف و جامعه بین المللی برای حصول اطمینان از اینکه بعد از تکمیل روند انتقال در سال ۲۰۱۴، نیروهای امنیتی ملی افغانستان آموزش دیده باشند، منابع در اختیار شان قرار بگیرد و قابلیت کامل فرماندهی و راه اندازی عملیات های را برای مقابله با مواد منفجره تعبیه شده در اختیار داشته باشند.

^{۱۸۱}. دیدار یوناما با قومندان آیساف، کابل، ۲۸ جولای ۲۰۱۳. مکاتبات ایمیلی میان یوناما و قوماندانی آیساف، ۲۸-۲۹ جولای ۲۰۱۳.

تطبیق یک استراتژی ملی مبارزه با مواد منفجره تعبیه شده^{۱۸۲} نیازمند حمایت دوامدار و دراز مدت از دولت افغانستان خواهد بود. یوناما از انکشافات اخیر در سال ۲۰۱۳ که شامل تقرر یک افسر ارشد اردوی ملی برای فرماندهی ریاست انجیری اردوی ملی و ریاست مبارزه با مواد منفجره تعبیه شده و تقرر ۲۵ افسر در پست های جدید در چهارچوب ریاست متذکره میباشد، ابراز خرسندی مینماید.^{۱۸۳} طبق اظهارات آیساف، این دفتر حالا قابلیت این را دارد تا از آموزش، منابع و قوماندانان قابلیت خنثی سازی مواد منفجره و از بین بردن مواد منفجره تعبیه شده نظارت نماید.^{۱۸۴}

تطبیق موفقانه استراتژی مبارزه با مواد منفجره تعبیه شده و انکشاف کامل ظرفیت نیروهای امنیتی افغان و نهاد های تنفیذ قانون برای پیگیری، شناسایی و تعقیب شبکه های تولید و جاسازی مواد منفجره تعبیه شده برای روند انتقال و بهتر شدن حفاظت افراد ملکی خیلی با اهمیت خواهد بود. در این ارتباط، یوناما از دولت افغانستان میخواهد تا فرمان ریاست جمهوری در مورد روش های بایومتریک و جنایی را که وزارت های امنیتی مربوطه آن را بطور مشترک در سال ۲۰۱۲ به تسوید رسانیده اند، امضاء نماید. این فرمان نقش ها و مسئولیت های وزارت های دخیل در بررسی محل جرم، امنیت محل، جمع آوری و استخراج مدارک را مشخص میکند و چارچوبی را برای ایجاد یک استراتژی ملی بایومتریک و کریمینال تخنیک ایجاد می کند. این فرمان به استراتژی کلی مبارزه با مواد منفجره تعبیه شده مهم است چون دولت افغانستان پس از سال ۲۰۱۴، مسئولیت جمع آوری، تحلیل و طی مراحل تمامی مدارک بیومتریک و طب عدلی را بدوش خواهد داشت. بدون یک استراتژی اساسی، محکومیت های جنایی که به استناد اطلاعات طبی عدلی و بیومتریک حمایت گردد، خیلی مشکل خواهد بود.

ناتو و آیساف، بویژه دولت های امضاء کننده پروتکل تعدیل شده دوم کنوانسیون برخی سلاح های متعارف،^{۱۸۵} باید منابع بیشتری را برای حمایت از دولت افغانستان جهت تأمین مدیریت مؤثر و متمرکز عملیات های مبارزه با مواد منفجره تعبیه شده و خنثی سازی آن در اختیار دولت افغانستان قرار دهند.^{۱۸۶}

^{۱۸۲} به تاریخ ۲۴ جون ۲۰۱۲، شورای امنیت ملی افغانستان یک استراتژی ملی مبارزه با مواد منفجره تعبیه شده را که به منظور هماهنگی نهاد های مربوطه امنیتی در راه اندازی اینگونه عملیات طرح شده بودند، به تصویب رسانید.

^{۱۸۳} دیدار یوناما با شاخه پالیسی مبارزه با مواد منفجره تعبیه شده، قوماندانی آیساف، کابل، ۲۳ جون ۲۰۱۳.

^{۱۸۴} دیدار یوناما شاخه پالیسی مبارزه با بسته های مواد منفجره تعبیه شده، قوماندانی آیساف، کابل، ۲۸ جولای ۲۰۱۳.

^{۱۸۵} از جمله ۵۰ کشور تشریک کننده نیروی ناتو/آیساف ۴۲ کشور CCW AP2 را اصلاح نموده اند. این کشور ها عبارتند از البانیا، استرالیا، آستریا، بلجیم، بوسنیا ارزیگوینا، بلغاریا، کانادا، جمهوری چک، دنمارک، السلوادور، استونیا، فنلند، فرانسه، جورجیا، آلمان، یونان، هنگری، آیسلند، ایتالیا، جوردن، لوتیا، لیتوانیا، لوگزامبورگ، جمهوری سابق یوگوسالوویای مسدونیا، مونتینیگرو، هالند، زیلانده جدید، ناروی، پولند، پورتگال، جمهوری کوریا، رومانیا، سلواکیا، سلوینا، اسپانیا، سویدن، ترکیه، اکراین، بریتانیا، ایالات متحده امریکا.

^{۱۸۶} کمک های ناتو/آیساف به اساس کشور ها: <http://www.isaf.nato.int/troop-numbers-and-contributions/index.php>

پولیس محلی افغان و حفاظت از افراد ملکی

زمانیکه جنگ میان شورشیان و پولیس محلی در ساحه عیسی خیل در گرفت خواهر همسر در خانه اش بود. همین که فهمید که اطفالش خارج از خانه بازی میکنند، او خود را نزدیک دروازه عمومی منزلش رساند و میخواست اطفالش را به خانه بخواند. به مجردیکه دروازه را باز نمود، یک فرمانده پولیس محلی افغان بالای وی آتش گشود و او را کشت. پولیس محلی حتا تفنگ های شان را به سمت پسرش که در خارج از منزل بازی میکرد نشانه گرفتند. او در اثر شلیک پولیس محلی به قتل رسید نه شورشیان، چون شورشیان دیگر در آن ساحه حضور نداشتند.^{۱۸۷}

--خویشاوند یک قربانی که توسط پولیس محلی افغان به تاریخ ۱۸ می ۲۰۱۳ در ولسوالی چهاردره ولایت کندز به قتل رسید.

در سال ۲۰۱۳، یوناما گزارش های متفاوت را از برخورد نیروهای پولیس محلی افغان در سراسر کشور دریافت نمود. در خیلی از ولسوالیها، مردم محل از وضعیت بهتر امنیتی در پی عملیات های پولیس محلی خبر میدهند.

یوناما همچنان به ثبت نقض حقوق بشر توسط پولیس محلی افغان اشاره نموده و همچنان تلفات افراد ملکی برخاسته از عملیات های آنها را مستند نموده است. بین ۱ جنوری و ۳۰ جون، یوناما ۱۴ مورد قتل و ۲۳ مورد مجروحیت را در ۳۲ حادثات جداگانه که به پولیس محلی نسبت یافته اند، به ثبت رسانیده است. یک افزایش ۶۱ درصدی در مقایسه با همین مدت سال در ۲۰۱۲، زمانیکه یوناما ۱۹ حادثه را ثبت نموده بود که در اثر آن ۱۵ تن کشته شده و هشت تن دیگر زخمی شده بودند، صورت گرفته است.^{۱۸۸}

اکثریت نقض های حقوق بشری را که یوناما به ثبت رسانیده از اثر نقض های حقوق بشری توسط پولیس محلی افغان در برابر افراد ملکی به میان آمده اند.

نقض های حقوق بشری را که یوناما توسط پولیس محلی افغان به ثبت رسانیده اکثر شان در مناطق شمال شرقی کشور رخ داده اند. طوریکه در گزارش های قبلی به ثبت رسیده، در جریان گزارش دهی این دور، یوناما حادثاتی را به ثبت رسانیده که در آن پولیس محلی به اعمال قتل، شکنجه، تجاوز جنسی، تهدیدات، ارباب، آزار و اذیت، کار اجباری، اخاذی و مالیه غیرقانونی (فشار آوردن بالای مردم برای پرداخت عشر^{۱۸۹}) مبادرت ورزیده اند. یوناما موارد اشغال منازل مسکونی توسط پولیس محلی را نیز به

^{۱۸۷}. مصاحبه یوناما، شهر کندز، ولایت کندز، ۲۰ می ۲۰۱۳.

^{۱۸۸}. در شش ماه نخست ۲۰۱۳، عملیات های پولیس محلی نسبت به پولیس ملی تلفات زیاد افراد ملکی را بار آورده که در نتیجه آن ۲۷ فرد ملکی جان باخته اند. هرچند، تلفات ملکی برخاسته از عملیات های پولیس محلی نسبت به عملیات های اردوی ملی کمتر بوده اند. در نتیجه عملیات های اردوی ملی ۴۴ فرد ملکی در جریان همین مدت گزارش دهی جان های شان را از دست دادند.

^{۱۸۹}. عشر؛ شامل پرداخت ۱۰ درصد تولیدات زراعتی میگردد؛ به گزارش وسط سال ۲۰۱۲ یوناما در مورد تلفات افراد ملکی مراجعه نماید، صفحه ۲۶.

ثبت رسانیده است. یک عمل متداول نیروهای پولیس محلی اخذ مالیه غیرقانونی از محلات میباشد و گزارش از اخذ متواتر پول در برخی ولایت شمالشرقی و شمالی دریافت گردیده است.

یوناما همچنان تلفات افراد ملکی برخاسته از نبرد های زمینی را که پولیس محلی در آن حضور داشته ثبت نموده، طی این نبرد ها دو مورد قتل و هفت مورد جراحت در هفت حادثه درگیری زمینی ثبت گردیده اند.

نمونه های از نقض حقوق بشری که به پولیس محلی افغان نسبت داده شده است:

- به تاریخ ۱ می، مواد منفجره تعبیه شده که از راه دور کنترل می شد در کنار سرک در برابر یک وسیله پولیس محلی در ولسوالی مهترلام ولایت لغمان انفجار نمود که در نتیجه آن دو افسر پولیس محلی زخم برداشتند. یک فرمانده پولیس محلی در نزدیک پسته امنیتی دو فرد ملکی را به اتهام حمایت از عناصر ضد دولت دستگیر نمود و آنها را شدیداً مورد لت و کوب قرار داد. یکی از قربانیان شدیداً زخمی گردید و در شفاخانه صحت عامه مهترلام بستری گردید.
- به تاریخ ۲۲ اپریل، مواد منفجره تعبیه شده در ولسوالی پل علم ولایت لوگر قبل از وقت انفجار نمود که منجر به کشته شدن چهار عضو گروه عناصر ضد دولت گردید. در جریان مراسم جنازه، یک فرمانده پولیس محلی یکی از اشتراک کنندگان جنازه را متوقف نمود و به گلوله بست. بنابر گزارش ها، فرمانده مذکور گمان میکرد که آن شخص عضو عناصر ضد دولت باشد.
- به تاریخ ۲۲ مارچ، یک فرمانده پولیس محلی و اعضای این پولیس در ولسوالی دشت ارچی ولایت کندز عملیات جستجو را پس از آنکه مواد منفجره تعبیه شده در نزدیکی یک پسته تلاشی پولیس محلی افغان منفجر گردید، براه انداختند. در جریان تلاشی، گروه پولیس محلی بالای هفت فرد ملکی به شمول یک زن و طفل حمله نمودند و آنها را با چوب و میل تفنگ لت و کوب نمودند.
- به تاریخ ۷ مارچ، دو تن از فرماندهان پولیس محلی در ولسوالی چهاردره ولایت کندز مردم محل را مورد آزار و اذیت قرار داده و بالای آنها فشار آوردند تا عشر فروش چوب سوخت و بادام خود را بپردازند.
- به تاریخ ۱۶ فبروری، یک وسیله پولیس محلی در ولسوالی قره باغ ولایت غزنی با مواد منفجره تعبیه شده که از راه دور کنترل میشد اصابت نمود. پس از انفجار، پولیس محلی دو فرد ملکی را به اتهام اینکه آنها این مواد را کارگزاری نموده و با عناصر ضد دولت پیوند دارند، مورد هدف قرار داده و زخمی نمودند.

یوناما مشاهده نموده که هرچند ریاست پولیس محلی و رهبری ارشد آن یک تعهد را نسبت به حسابدهی پولیس محلی نشان میدهند، اما توانایی و انگیزه مقامات در سطح ولایتی برای پیگیری عدلی مظنونین اعضای پولیس محلی تا حال ضعیف است. در حالیکه مقامات اکثراً تحقیقات را در سطوح ولسوالی و ولایتی آغاز کرده اند، یوناما تأخیر را در مراحل مختلف رسیدگی این قضایا مشاهده نموده است. اکثراً، این کار منجر به معافیت مرتکبین و بازگشت دوباره شان به وظیفه گردیده است. در حالیکه برخی از

ناقضین پولیس محلی برای تخلفات شان از وظایف سبکدوش شده اند، اکثریت شان به خصوص در ولایت شمال شرقی با کدام پیگیری قانونی اعمال شان مواجه نشده اند.

یک عامل دیگر اثر گذار بالای حسابدهی پولیس محلی ثبت نادرست مدارک و عدم تمایل قربانیان و شاهدان برای گواهی دادن به خاطر ترس از اقدامات تلافی جویانه بوده است. در چندین مورد، قربانیان خبر داده اند که آنها از شهادت دادن در برابر پولیس محلی به دلیل قدرت فرماندهان پولیس محلی در منطقه که تهدید شان نکنند و یا از ترس تهدید، خودداری ورزیده اند.

مثلاً، به تاریخ ۷ فبروری ۲۰۱۳، دو پسر در ولسوالی امام صاحب ولایت کندز مورد تجاوز گروهی پنج نفر، به شمول دو عضو پولیس محلی ولسوالی امام صاحب قرار گرفتند. بخش تحقیقات جنایی پولیس محلی تأیید نمودند که دو عضو پولیس محلی در پیوند با این قضیه دستگیر شده اند. هرچند، چندی بعد سارنوال مرافعه آن دو عضو را به ضمانت رها نمود، البته به دلیل اینکه قربانیان تهدید شده بودند تا شکایت شان در برابر اعضای پولیس محلی را پس بگیرند. در یک مثال دیگر، به تاریخ ۶ مارچ، یک فرمانده پولیس محلی و افراد مسلح اش در ولسوالی دشت ارچی ولایت کندز دو فرد ملکی را مورد هدف قرار دادند و آنها را زخمی نمودند. حادثه یاد شده یک اختلاف داخلی که مشمول خانواده فرمانده بود، خوانده شد. مشاهدات یوناما نشان میدهد که مقامات محلی؛ دیگر این حادثه را مورد بررسی قرار ندادند. واحد نظارتی پولیس محلی افغان در کابل نگرانی خود را از عدم همکاری مقامات ولسوالی ابراز نمود، اما قادر نبودند تا در برابر آن اقدام نمایند.^{۱۹۰}

بعضی اوقات مقامات محلی تقرر دوباره یک عضو مظنون پولیس محلی را به عنوان یک نیاز عملیاتی و امنیتی توجیه نموده اند. بطور مثال، مقامات بصورت عموم استدلال مینمایند که اگر پولیس محلی در پوسته های خود حضور نداشته باشند، عناصر ضد دولت بالای پوسته حمله نموده و آن را مورد تصرف خود قرار میدهند، این کار از اتکاء زیاد نهاد های امنیتی محلی بالای پولیس محلی جهت تأمین امنیت برخی ساحات پرده بر میدارد.

در دیگر موارد، تحقیقات و محاکمات توقف یافته اند یا به تأخیر افتاده چون مقامات محلی عنوان نموده اند که خارج شدن از پوسته به مقصد تحقیقات میتواند خیلی خطرناک تمام شود. مقامات اکثراً یوناما را در جریان آسیب پذیری نیروهای پولیس محلی به حملات بسته های منفجره تعبیه شده در زمان سفر در داخل ولایت قرار داده اند. عدم تمایل برای اجازه دادن اعضای مظنون پولیس محلی جهت اشتراک در تحقیقات میتواند نگرانی های را در پیوند با محدودیت اعضای پولیس محلی موجود در میدان نبرد، به دلیل افزایش حملات در برابر این نیروها، بار آورد.^{۱۹۱}

^{۱۹۰}. دیدار یوناما با رئیس واحد نظارتی پولیس محلی، شهر کابل، ۱۳ اپریل ۲۰۱۳.

^{۱۹۱}. دیدار یوناما با مأمورین پولیس ملی در وزارت امور داخله، ولایت کندز، ۹ اپریل ۲۰۱۳.

بطور مثال، در پی هدف قرار دادن یک فرد ملکی در مراسم جنازه نیروهای عناصر ضد دولت در ولسوالی پل علم ولایت لوگر به تاریخ ۲۲ اپریل، پولیس ملی فرمانده مظنون پولیس محلی را دستگیر نمود. بعداً، مقامات فرمانده پولیس محلی را رها نمودند با ذکر این مطلب که غیابت فرمانده از وظیفه ممکن یک خلاء امنیتی را بوجود بیاورد و عناصر ضد دولت با استفاده از این فرصت بالای پوسته آنها حمله نماید.^{۱۹۲} منابع محلی دیگر بر این اطلاعات اعتراض نمودند و به یوناما گفتند که فردی که مورد هدف فرمانده پولیس محلی قرار گرفت یک طالب بود، هرچند که پولیس محلی مسئولیت اقدامات فعالیت های جنگی را ندارند. همین منابع به یوناما گفتند که حالا قضیه بسته شده است.

در یک دیدار با رئیس عمومی پولیس محلی به تاریخ ۱۷ جولای، وی اظهار داشت که تحقیقات روی این قضیه ادامه دارد. رئیس مذکور گفت که در اکثر اینگونه قضایا مقامات محلی از اعضای مظنون پولیس محلی در برابر تحقیقات واحد نظارتی پولیس محلی پشتیبانی نموده اند.^{۱۹۳} این مثال، بر خلا های اطلاعاتی میان مقامات محلی و واحد نظارتی پولیس محلی در کابل اشاره مینماید.

باوجودیکه ریاست پولیس محلی در برخی موارد مداخله نموده و کمیته های تحقیقاتی را اعزام نموده و نهاد های تنفیذ قانون محل را برای طی مراحل دوسیه وا داشته، اما این کمیته ها اکثراً زمانیکه توجه ریاست پولیس محلی به سمت دیگری معطوف شده و یا زمانیکه دلالت محلی مداخله نموده اند، کدام تأثیر واقعی از خود بجا نگذاشته است. بطور مثال، در ۱۱ جنوری یک فرمانده ولایتی پولیس محلی در ولسوالی چهار دره ولایت کندز، ۱۱ فرد ملکی را مجبور به پر نمودن بوری های ریگ و کمک در ساخت پوسته های خود نمود. به تاریخ ۲۰ جنوری، تیم بررسی واحد نظارتی پولیس محلی فرمانده مذکور را بخاطر این کار و دیگر تخلفات دستگیر و اعتراف وی را بدست آوردند. بعداً، سارنوالی محل؛ مظنون را با ذکر نبود مدارک مؤثق رها نمود.^{۱۹۴}

یوناما همچنان برخی موارد را به ثبت رسانیده که در آن نیروهای پولیس محلی افغان بخاطر تخلفات حقوق بشری شان مسئول پنداشته شده اند. مثلاً، به تاریخ ۲ می ۲۰۱۳، نیروهای پولیس محلی در ولسوالی مره وره ولایت کنر به هوا فیر کردند که باعث زخمی شدن یک زن و از دست دادن جنین او شد. پس از این حادثه، چهار عضو پولیس محلی بازداشت شدند و قضیه به سارنوال نظامی در ولسوالی اسدآباد محول گردید. از جمله این چهار تن، دو تن آنها پس از تحقیقات ابتدایی رها گردیدند. محکمه ولایت کنر اعلان نمود که محاکمه دو عضو دیگر پولیس محلی در جولای ۲۰۱۳ برگزار خواهد شد.

ریاست پولیس محلی افغان و واحد نظارت و تحقیقات پولیس محلی همواره ادعاهای بدرفتاری را پیگیری نموده که اکثراً منجر به اعزام هیئت های بررسی و دیدار ها از ساحه شده اند. هرچند، یوناما ابراز میدارد که میکانیزم های حسابدهی به سطح محلی فاقد یک ظرفیت مستقل برای پیگیری ادعاها، تطبیق

^{۱۹۲} دیدار یوناما با پولیس محلی افغان/رئیس واحد نظارتی وزارت امور داخله، ۱۴ می ۲۰۱۳.

^{۱۹۳} دیدار یوناما با رئیس پولیس محلی افغان، ۱۷ جولای ۲۰۱۳.

^{۱۹۴} مصاحبه های یوناما، ولایت کندز، جنوری ۲۰۱۳.

پیشنهادات توسط واحد نظارت و تحقیقات پولیس محلی و سپردن مجرم به پنجه قانون، میباشد. یوناما پیشنهادات ذیل را در خصوص پولیس محلی و حفاظت افراد ملکی ارائه میدارد: دولت افغانستان باید ظرفیت ریاست پولیس محلی را با فراهم آوری حمایت سیاسی، کمک های عملی، تجهیزات، پرسونل و منابع، تقویت نماید تا به تخلفات پولیس محلی رسیدگی صورت گیرد، و از مداخلات در سطح محلی جلوگیری به عمل آورد. دولت افغانستان باید یک سارنوال نظامی را در ریاست پولیس محلی مؤظف نماید تا قضایا را در سطح ملی بررسی نماید و یک مسئول ارشد حقوق بشر را برای توانمند ساختن نظارت مستقل و حمایت از حسابدهی تعیین نماید.

افراد ملکی هنوز هم در خطر اند: محافظت از حقوق بشر در ساحات منازعه

گروه های مسلح^{۱۹۵}

یک فرمانده برجسته در ساحه ما میخواهد با توظيف فرماندهان و افراد مسلح جديد حضورش را در ولسوالی پشتون کوت افزایش دهد. اسلحه را که خود او و افراد به شانه دارند غیرقانونی میباشند. مثلاً، پسرش جواز حمل چهار میل اسلحه را دارد اما در هر قریه پوسته های تلاشی با مردان مسلح زیادی ایجاد نموده است. او و افرادش مردم محل را جریمه می کنند و بطور ماهوار از مردم پول میگیرند و همه روزه غذا جمع آوری مینماید. اگر باشندگان محلی قریه از خود مقاومت نشان دهند، او یک زندان دارد و تا هنگامیکه پول را بدست نیآورد آن شخص را در زندان نگهداری میکند.

--بزرگ محل از ولسوالی پشتون کوت ولایت فاریاب، جون ۲۰۱۳.^{۱۹۶}

در شش ماه نخست ۲۰۱۳، یوناما ۱۹ حادثه تخلفات حقوق بشری را ثبت نموده که توسط گروه های مسلح انجام و منجر به کشته شدن هفت نفر و زخمی شدن دو فرد ملکی گردیده است. اکثر این قضایا در ساحاتی به ثبت رسیده اند که در آنجا گروه های مسلح از قدرت و نفوذ بیشتر برخوردار میباشند که بیشتر شان در شمال، شمال شرق، مناطق مترفع مرکزی کشور میباشد.^{۱۹۷} یوناما گروه های مسلح را مشاهده نموده که در کنار نیروهای امنیتی ملی افغان در نبردهای زمینی اشتراک ورزیده اند که بیشتر در ولایت فاریاب به چشم خورده است.^{۱۹۸}

اکثر حادثاتی که به ثبت رسیده شامل تهدیدات، ارباب، آزار و اذیت و اخذ پول بوده اند، هرچند که یوناما چهار حادثه جداگانه کشتار توسط گروه های مسلح را به ثبت رسانده که همه شان با معافیت

^{۱۹۵} "گروه مسلح" به عنوان یک گروه غیر دولتی مصروف در جنگ و جدا از قوای دولت، با یک ساختار آراسته از یک ملیشه تا یاغیان و جنایتکاران، تعریف میگردد. گروه های مسلح توانایی بکارگیری از قوا را برای بدست آوردن اهداف سیاسی، ایدئولوژیکی و اقتصادی دارند، در چوکات ساختار های رسمی نظامی دولت ها، متحدین دولت یا سازمان های بین الحکومتی قرار ندارند، و تحت کنترل دولت یا دولت های که تحت اداره آن فعالیت دارند، قرار ندارند. گروه های مسلح ممکن تحت فرماندهی و یا کنترل رسمی که فعالیت دارند قرار نگیرند، اما میتوانند حمایت مستقیم و غیرمستقیم دولت میزبان یا دیگر دولت ها را بدست بیاورند. این تعریف شامل است بر: (اما محدود به گروه های ذیل نمیگردد) گروه های مخالف یاغی، ملیشه های محلی، (که به اساس قوم یا دیگر چیز ها استوار باشند)، شورشیان، تروریستان، پارتیزان ها و نیروهای دفاع خودی و گروه های نیمه نظامی (زمانیکه اینها خارج از کنترل دولت باشند). این گروه ها تحت قوانین افغان دارای کدام اساس حقوقی و قانونی نمیشند.

^{۱۹۶} مصاحبه یوناما با بزرگان محل، شهر میمنه، ولایت بلخ، ۳۰ می ۲۰۱۳.

^{۱۹۷} اینگونه حادثات بیشتر در ولایات فاریاب، بلخ، کندز، بغلان و دایکندی به ثبت رسیده اند. برای معلومات بیشتر در مورد تکثیر و یا از دیاد گروه های مسلح در شمال و شمال شرق افغانستان، به فصل گروه های مسلح در شمال و شمال شرق افغانستان در گزارش سالانه ۲۰۱۲ یوناما در خصوص حفاظت از غیرنظامیان در <http://unama.unmissions.org> مراجعه نمایید.

^{۱۹۸} این روش در سال ۲۰۱۲ در ولایت فاریاب نیز به ثبت رسیده است.

انجام شده اند.^{۱۹۹} بطور مثال، به تاریخ ۱۵ مارچ، یک فرمانده ملیشه طرفدار دولت در ولسوالی المار ولایت فاریاب یک موتر را توقف داده و یک ملا و پسر ۱۲ ساله اش را که فرمانده مذکور او را متهم به جاسوسی برای عناصر ضد دولت مینمود، به ضرب گلوله به قتل رساند. هیچ کس در پیوند با این قضاة بازداشت نشد. مردم محل خبر دادند که فرمانده ملیشه که مسئول این حمله است برادر یک فرمانده در سطوح میانه نیروهای امنیتی ملی افغان در این ولایت میباشد.

مردم محل در ولایت دایکندی از تهدیدات گسترده، ارعاب و آزار واذیت توسط گروپ های مسلح خبر میدهند که برخی از این فرماندهان ساحات مهم را تحت کنترل دارند.^{۲۰۰} این حادثات شامل لت و کوب ها، آدم ربایی ها و اخاذی میباشد. مردم محل همواره از عدم تمایل شان برای شکایت به دولت نسبت به این آزار واذیت خبر میدهند چون اکثریت این حادثات توسط گروپ های قدرتمند نظامی و مسلح که نسبت به دولت دارای قدرت بیشتر میباشد، صورت میگیرد. ترس و عدم تمایل برای گزارش بد رفتاری ها زمانی بیشتر میشوند که برخی از اعضاء و گروه های مسلح مذکور رسماً شامل برنامه صلح و مصالحه افغان باشند و بخشی از دولت به شمار بروند، حال آنکه گروه های مسلحی تحت کنترل شان به تخلفات حقوق بشری ادامه بدهند.^{۲۰۱}

در ولسوالی قیصار ولایت فاریاب، بزرگان قریه خبر دادند که هر خانواده مجبور هستند تا اسلحه و یک موترسایکل را در اختیار گروپ های مسلح محلی قرار دهند.^{۲۰۲} در ولسوالی المار ولایت فاریاب، گروپ های مسلح اخیراً از یک پروژه برنامه همبستگی ملی که مصروف ساختن کانال ها، چاه های آب و سرک ها در ولسوالی بودند، پول گرفته اند.^{۲۰۳} همزمان با این، در ولسوالی پشتون کوت ولایت فاریاب، گروپ مسلح مالیه منظم را بالای مردم محل که ۱۰۰۰۰ تا ۵۰۰۰۰ افغانی میشود (۱۸۰ تا ۹۰۰ دالر امریکایی)، همچنان قایلین و یا تفنگک وضع نموده اند. اگر مردم محل از پرداخت این مالیه خودداری ورزند، در بازداشتگاه های شخصی باداشت میشوند.^{۲۰۴}

^{۱۹۹}. دو حادثه که در نیمه نخست سال ۲۰۱۳ در ولایت کندز، یکی در ولایت فاریاب و یکی در ولایت بلخ به ثبت رسیده است.
^{۲۰۰}. این اعمال خشونت آمیز که به یوناما گزارش شده اند در ساحات مشخص ولسوالیهای اشترلی، خدیر و سنگ تخت بندر ولایت دایکندی رخ داده اند.

^{۲۰۱}. مردم محل به یوناما گفتند که یک فرمانده برجسته در ولایت دایکندی که قبلاً فرمانده سپاه انقلاب افغانستان بود در این اعمال دخیل بوده است. این گروپ مسلح مشخص بزرگترین گروپ در این ولایت است که مردم ملکی را چندین بار مورد تهدید و آزار و اذیت قرار داده است. در سال ۲۰۱۲، این گروه به برنامه صلح و مصالحه افغانستان پیوست. در مشورت های اخیر با یوناما، مردم محل خبر دادند که آزار و اذیت کاهش پیدا کرده، درحالیکه طبق گفته های مقامات دولتی به یوناما مردم محل از شکایت در برابر آزار و اذیت به دلیل قدرت این گروه در این ولایت هراس دارند. مصاحبه یوناما با رئیس امنیت ملی ولایت دایکندی، نیلی، ولایت دایکندی، ۷ می ۲۰۱۲.

^{۲۰۲}. این بد رفتاریها در چهار قریه ولسوالی قیصار که این گروه های مسلح از قدرت و کنترل بیشتر برخوردار هستند، رخ داده اند. مصاحبه یوناما کارمند ولسوالی قیصار، ۱ جون ۲۰۱۳، شهر میمنه ولایت فاریاب.

^{۲۰۳}. مصاحبه یوناما با عضو یک شورا از شهر فاریاب، ۱۳ جون ۲۰۱۳.

^{۲۰۴}. مصاحبه یوناما با یک بزرگ محل از ولسوالی پشتون کوت ولایت فاریاب، ۳۰ می ۲۰۱۳.

مردم محل از ولایت بغلان به یوناما خبر دادند که گروه های مسلح بالای افراد ملکی فشار آوردند تا با آنها مشورت نمایند و رضایت آنها را در خصوص مسایل مدنی مانند عروسی و مسایل زمین، مالیه های اخاذی شده بالای محصولات و خرید و فروش اموال بدست آورند و آنها را مورد تهدید قرار داده و از پروژه های انکشافی پول اخذ نموده اند.

گروه های مسلح و ارتباط شان با پولیس محلی افغان

۴۶ مسجد در ساحه خواجه کنتی وجود دارد: هر هفته یک مسجد باید یک مواشی و ۱۰۰ قرص نان را برای پولیس محلی و اربکی فراهم نماید. خانواده ها باید بطور مساویانه این اجناس را به گروه های مسلح تهیه نمایند، اگر کدام خانواده از فراهم کردن این کمک خودداری ورزد با مشکلات روبرو خواهد شد، که به احتمال زیاد رئیس خانواده متهم به حمایت از طالبان خواهد گردید.

--بزرگ محل از ولایت فاریاب، جون ۲۰۱۳. ۲۰۵

کشیدن خط فاصل میان دولت و پیوستگی گروه های مسلح غیر دولتی در مناطق شمال و شمال شرقی منجر به گسترش بدون کنترل بدرفتاریها و کاهش حفاظت افراد ملکی گردیده است.^{۲۰۶} چنین وضعیتی در این مناطق به اثر استخدام وسیع اعضای گروه های مسلح در صفوف پولیس محلی افغان به وجود آمده است.^{۲۰۷} مشخصاً در ولایت فاریاب، باشندگان محل گزارش دادند که بعضی از اعضای گروه های مسلح در صفوف پولیسی محلی افغان استخدام شدند در حالی که سایرین دوشادوش پولیس محلی افغان و قوای ملی امنیتی افغان علیه طالبان می جنگیدند. این امر باعث افزایش ترس در محل از گزارش دهی خشونت ها به مقامات حکومتی گردیده و منجر به آن شده تا مقامات هیچ نوع اقداماتی را جهت تحقیق و تعقیب عدلی چنین قضایای خشونت آمیز روی دست نگیرند.

در مناطق شمال و شمال شرق افغانستان، اکثراً از "پولیس محلی افغان" و "گروه های مسلح" به عنوان واژه های مترادف یاد آوری به عمل می آید که در کل نشان دهنده این امر است که صفوف پولیس محلی افغان توسط قومندانان سابق یا اعضای کنونی گروه های مسلح اشغال شده است.

یوناما یک بار دیگر از دولت افغانستان می خواهد تا به اقدامات جهت منحل و غیر مسلح ساختن تمام گروه ها ادامه داده و اقدامات را روی دست گیرند تا اطمینان حاصل گردد که چنین گروه ها در برابر نقض حقوق بشر که مرتکب میشوند، مسئول و پاسخگو باشند. تلاش ها باید برای تقویت نیرو های ملی

^{۲۰۵}. مصاحبه های یوناما با بزرگان محل از ولسوالی قیصار ولایت فاریاب، ۳ جون ۲۰۱۳.

^{۲۰۶}. به فصل گروه های مسلح در شمال و شمال شرق افغانستان و همچنان پولیس محلی افغان و حفاظت افراد ملکی در گزارش سالانه ۲۰۱۲ در مورد حفاظت از افراد ملکی به

<http://unama.unmissions.org/Default.aspx?tabid=12265&language=en-us>. مراجعه نماید.

^{۲۰۷}. به فصل "پولیس محلی افغان و حفاظت از افراد ملکی" در گزارش سالانه یوناما در سال ۲۰۱۲ در مورد حفاظت از افراد ملکی مراجعه شود.

امنیتی افغان بیشتر شده تا از استقرار نیروهای پولیس ملی و اردوی ملی که به خوبی آموزش دیده اند و دارای تجهیزات کافی می باشند، در تمام مناطق به ویژه در مناطق شمال و شمال شرقی کشور اطمینان حاصل گردد.

بقایای مواد انفجاری از دوران جنگ

پس از اینکه نیروهای ائتلاف ولسوالی ما را ترک کردند، ما بسیار خوشحال بودیم و به زندگی عادی خود ادامه دادیم؛ ولی متأسفانه آن وقت زمانی بود که فاجعه دیگر اتفاق افتاد. یک مقدار مهمات منفجر نشده که از نیروهای ائتلاف به جا مانده بود منفجر گردید و باعث کشته شدن ۳ تن و زخمی شدن ۵ تن دیگر گردید.

-- یک تن از باشندگان ولسوالی کوه صافی ولایت پروان، ۲۵ فبروری ۲۰۱۳^{۲۰۸}

تهدیدات روز افزون ناشی از بقایای مواد انفجاری از دوران جنگ علیه زندگی و حیات افراد ملکی خطر قابل ملاحظه را در برابر مصئونیت افغان ها به ویژه اطفال متوجه می سازد.^{۲۰۹}

از ۱ جنوری الی ۳۰ جون ۲۰۱۳، دفتر یوناما ۴۳ مورد مرگ و ۱۰۲ مورد مجروحیت افراد ملکی ناشی از بقایای مواد انفجاری از دوران جنگ را به ثبت رسانده (که در مجموع ۱۴۵ مورد تلفات ملکی را نشان می دهد) که این رقم ۵۳ درصد افزایش را نسبت به سال ۲۰۱۲ میلادی نشان می دهد.^{۲۱۰} در حدود ۷۹ درصد قربانیان این حوادث را اطفال تشکیل می دهند. یوناما هم چنان تأکید میکند که تعداد تلفات افراد ملکی ناشی از بقایای مواد انفجاری از دوران جنگ ممکن کمتر از آنچه اتفاق افتاده، گزارش شده باشد.^{۲۱۱}

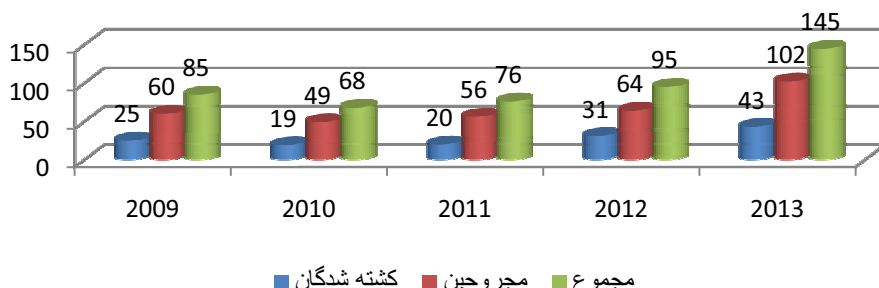
^{۲۰۸}. مصاحبه مرکز هماهنگی ماین پاک افغانستان با باشند کوه صافی، ۲۵ فبروری ۲۰۱۳، ولسوالی کوه صافی ولایت پروان.

^{۲۰۹}. مواد باقی مانده از دوران جنگ؛ به معنای مواد منفجر نشده و مواد انفجاری متروک یاد می گردد.

^{۲۱۰}. در شش ماه نخست سال ۲۰۱۲، یوناما ۳۱ مورد مرگ و ۶۴ مورد مجروحیت افراد ملکی ناشی از بقایای مواد منفجره از دوران جنگ را ثبت کرده بود.

^{۲۱۱}. در پنج ماه نخست سال ۲۰۱۳، یوناما ۵۳ حادثه مرگ و ۱۳۶ واقعه مجروحیت افراد ملکی (که در مجموع ۱۸۹ حادثه تلفات ملکی می گردد) را ثبت کرد که ۳۵ درصد افزایش نسبت به پنج ماه نخست سال ۲۰۱۲ (در آن زمان ۲۳ حادثه مرگ و ۱۱۷ حادثه مجروحیت ثبت گردیده بود) را نشان می دهد. ارقام مرکز هماهنگی ماین پاک در افغانستان در مورد تلفات افراد ملکی ناشی از بقایای مواد منفجره در سال ۲۰۱۳ میلادی بلند تر از آنچه است که یوناما ذکر کرده زیرا اداره متذکره توانائی دسترسی به مناطقی را دارد که تیم های یوناما غرض تثبیت تلفات ملکی به آنجا رسیدگی کرده نمی توانند.

افراد ملکی که در شش ماه اول سال ۲۰۰۹ - ۲۰۱۳ توسط مواد انفجاری
باقی مانده از دوران جنگ کشته و مجروح گردیده است

گرچند در گذشته یوناما افزایش اندکی را در آمار تلفات افراد ملکی ناشی از بقایای مواد انفجاری از دوران جنگ ثبت نموده بود، ولی ثبت ۵۳ درصد افزایش در شش ماه نخست سال ۲۰۱۳ به گونه چشمگیری بیشتر از ارقامی است که در گذشته ثبت گردیده بود. افزایش قابل ملاحظه تلفات افراد ملکی ناشی از بقایای مواد انفجاری از دوران جنگ هم زمان با افزایش تلفات ملکی ناشی از درگیری های زمینی^{۲۱۲} و تسریع روند بسته شدن پایگاه ها و محلات تمرین اسلحه آیساف و نگرانی ها مبنی بر اینکه این پایگاه و محلات تمرین اسلحه قبل از بسته شدن به گونه کامل از وجود مواد منفجره پاکسازی نگردیده، صورت می گیرد^{۲۱۳} در گذشته نیرو های آیساف بیش از ۷۰۰ پایگاه نظامی را مسدود یا به محل دیگر منتقل کرده که حدود ۱۰۰ مرکز آن طی شش ماه گذشته صورت گرفته است. حدود ۱۰۰ پایگاه فعلاً فعال می باشد.^{۲۱۴}

سابقه طولانی مدت موجودیت بقایای مواد انفجاری از دوران جنگ از مدت ۳۰ سال بدین سو تهدید مرگبار را متوجه افغان های ملکی ساخته است. با وجود آن، افزایش میزان مرگ و مجروحیت ناشی از بقایای مواد انفجاری دوران جنگ که در سال ۲۰۱۳ ثبت گردیده، را می توان به پیمانۀ وسیع به موجودیت بقایای مواد منفجره از دوران درگیری های زمینی میان نیرو های طرفدار حکومت و عناصر ضد دولت که در گذشته طی چندین سال اتفاق افتاده نسبت داد؛^{۲۱۵} موجودیت بقایای مواد منفجره هم چنان به ناهماهنگی نیرو های آیساف در پاکسازی و فعالیت های ثبت پاکسازی مواد منفجره ناشده در پایگاه ها و

^{۲۱۲} افزایش تلفات افراد ملکی ناشی از درگیری های زمینی، احتمال منازعات مسلحانه بیشتر در مناطق ملکی را نشان می دهد که ممکن منجر به موجودیت بقایای مواد منفجره زمان جنگ گردد.

^{۲۱۳} سنجش مواد منفجره ناشده دشوار بوده به ویژه بعد از این که مواد مذکور منفجر می گردد. بدین منظور مطالعات یوناما در مورد حوادث تلفات ملکی ناشی از انفجار مواد منفجره ناشده اطراف محل وقوع حادثه را مورد بررسی قرار می دهد؛ مثلاً تلفات ملکی ناشی از وقوع حادثه انفجار مواد منفجره در پایگاه سابق نیرو های آیساف را ارزیابی کرده ولی مسئولیت آن را قبل از تأیید سنجش مواد منفجره به هیچ طرف نسبت نمی دهد.

^{۲۱۴} معلومات غیر محرم که توسط نیرو های ناتو/آیساف در اختیار یوناما قرار گرفته است، ۲۸ جولای ۲۰۱۳.

^{۲۱۵} در شش ماه نخست سال ۲۰۱۳، تلفات افراد ملکی ناشی از درگیری های زمینی ۴۰ فیصد افزایش داشته است.

محلات تمرین اسلحه^{۲۱۶} این نیروها قبل از تحویل دهی این پایگاه‌ها به نیروهای افغان به ویژه بسته شدن پایگاه‌های عملیاتی ربط دارد.^{۲۱۷}

نگرانی عمده؛ نبود هماهنگی و سازگاری نیروهای آیساف، نیروهای امنیتی افغان و حکومت افغانستان با مرکز هماهنگی ماین پاکی در افغانستان در راستای پاکسازی و فعالیت‌ها و پالیسی ثبت پاکسازی بقایای مواد منفجره در ساحه می‌باشد. یوناما و مرکز هماهنگی ماین پاکی در افغانستان به این امر پی برده اند که اطلاعات با مراجع مسئول در راستای هماهنگی پاکسازی بقایای مواد انفجاری از دوران جنگ شریک ساخته نمی‌شود تا آنها از نشانی کردن و پاکسازی ساحه مورد خطر اطمینان حاصل نموده و باشندگان محل از خطرات احتمالی آن آگاه شوند.^{۲۱۸}

به گونه‌ی مثال، زمانی که نیروهای ملی امنیتی افغان یا آیساف وارد درگیری زمینی یا هوایی می‌شوند و در جریان آن پارچه‌های تسلیحات یا مواد منجر نشده پخش می‌شود، اما نیروی‌های امنیتی در عمل هیچ اقدام را برای نشانی کردن ساحه به عنوان ساحه خطر روی دست نگرفته تا بعداً آن منطقه پاکسازی گردد. افزون بر آن، ساحه‌ایکه که در آن پارچه‌های تسلیحات یا مواد منفجره پخش گردیده با دولت افغانستان، یا مرکز ماین پاکی در آیساف نیز شریک ساخته نمی‌شود.^{۲۱۹} بخش اعظم نیروهای ناتو/آیساف به اساس قوانین بین‌المللی مکلفیت دارند تا معلومات در مورد استفاده از مواد منفجره یا جابجائی مواد منفجره را ثبت و حفظ نموده، سریعاً به نشانی و پاکسازی یا دور ساختن و تخریب مواد منفجره اقدام کرده، از خطرات احتمالی آن دولت و افراد ملکی در ساحه را آگاه ساخته و معلومات مربوط را در اختیارشان قرار دهند.^{۲۲۰}

انتقال پایگاه‌های نظامی: نیاز برای پاکسازی بقایای مواد انفجاری از دوران جنگ

بسته شدن پایگاه‌های نظامی آیساف و محلات تمرین اسلحه، نگرانی در مورد پاکسازی بقایای مواد انفجاری از دوران جنگ را به وجود می‌آورد زیرا در پالیسی آیساف که در حال حاضر تطبیق می‌گردد نمی‌توان اطمینان دهد که آیساف و نیروهای بین‌المللی اقداماتی را در راستای پاکسازی مواد انفجاری از دوران جنگ از پایگاه‌های شان در سراسر کشور روی دست خواهند گرفت. یوناما به این باور است که

^{۲۱۶} محل تمرین اسلحه اصطلاحی است که به محلاتی اطلاق می‌گردد که در آن تمرین اسلحه خارج از میدان نبرد صورت می‌گیرد.
^{۲۱۷} علی‌الرغم آن، یوناما دریافته که تلفات ملکی ناشی از مواد منفجره نشده به موجودیت مواد منفجره که از دوران جنگ‌های قبل از سال ۲۰۰۱ میلادی باقی مانده است، نیز بر می‌گردد. با آن هم، آمار اخیر که توسط مؤسسه مرکز هماهنگی ماین پاکی در افغانستان و یوناما جمع‌آوری گردیده، نشان می‌دهد که عامل اصلی تلفات ملکی ناشی از مواد منفجره نشده مرتبط به متغیرهای کنونی و جاری مانند انتقال پایگاه‌های نظامی، بسته شدن پایگاه‌های عملیاتی و افزایش درگیری‌های زمینی می‌باشند.
^{۲۱۸} طرز العمل فعلی طوری است که واحد‌های ساحوی مکلف هستند تا موجودیت بقایای مواد منفجره را به IJC گزارش دهند ولی در عمل چنین چیزی نمی‌باشد. جلسه نیروهای آیساف، مرکز هماهنگی ماین پاکی در افغانستان و یوناما در مقر آیساف در کابل، ۲۴ جولای ۲۰۱۳.

^{۲۱۹} جلسه یوناما و مرکز هماهنگی ماین پاکی در افغانستان با نیروهای آیساف در مقر آیساف، ۲۱ جون ۲۰۱۳ میلادی
^{۲۲۰} ماده (۴)، ثبت، حفظ و انتقال معلومات، پروتکل در مورد بقایای مواد منفجره زمان جنگ (پروتکل V کنوانسیون سلاح‌های محدود متعارف)، مورخ ۲۸ نوامبر ۲۰۰۳. ۳۸ الی ۵۰ تن از عساکر ناتو/آیساف در زمینه فعالیت دارند.

اقداماتی باید روی دست گرفته شوند تا اطمینان حاصل گردد که بقایای مواد انفجاری از دوران جنگ از محلات تمرین اسلحه و اطراف پایگاه ها قبل از سپردن آن به نیرو های ملی امنیتی افغان پاکسازی می گردد. به طور مثال، هیچ سیستم مرکزی در آیساف وجود ندارد که پایگاه ها و محلات تمرین اسلحه را که از بقایای مواد انفجاری از دوران جنگ پاکسازی شده اند، به گونه درست ثبت کرده باشد یا اینکه پاکسازی پس از بسته شدن پایگاه ها به اساس کدام معیار های در منطقه یا ساحه صورت می گیرد.

نیاز به پاکسازی محلات تمرین اسلحه از بقایای مواد انفجاری دوران جنگ قبل از بسته شدن پایگاه ها اشد ضرورت می باشد. اکثر محلات تمرین اسلحه از ده سال بدین سو فعالیت داشته و ده ها هزار مرمی سلاح های سبک (۵.۶ و ۷.۶۲) و هم چنان هاوان های ۱۲۰ ملی متری و گلوله های ۴۰ ملی متری شلیک شده است.^{۲۲۱}

با توجه به اینکه اطفال افغان پاره های آهن را برای فروش جمع آوری می کنند، هر نوع پاره آهن در ساحه، خطر جدی را متوجه آنان ساخته می تواند. در سال ۲۰۱۳ میلادی، مرکز همانگی ماین پاکی در افغانستان و یوناما موارد مختلف را به ثبت رسانیدند که در آن اطفال در حال جمع آوری آهن پاره ها از پایگاه های نظامی بسته شده، جان و یا دست و پای خود را از دست دادند. اگر چه انفجار مواد منفجر ناشی از جمع آوری پاره های آهن توسط اطفال مختص به پایگاه های نظامی نمی گردد، به نظر می رسد که وقوع چنین حوادث در پایگاه ها و محلات تمرین اسلحه رو به افزایش می باشد. از تاریخ ۱ جنوری الی ۱۲ جون، مرکز همانگی ماین پاکی در افغانستان به تعداد ۱۰ مورد مرگ و ۲۳ مورد مجروحیت افراد ملکی ناشی از انفجار بقایای مواد انفجاری از دوران جنگ را ثبت کرده است؛ این حوادث در ولایات بامیان، لوگر، پروان، پکتیکا، وردک، خوست، غزنی، کنر و کندهار حین بسته شدن یا اندکی بعد از بسته شدن پایگاه ها اتفاق افتیده است.^{۲۲۲}

وقایع تلفات ملکی ناشی از بقایای مواد انفجاری از دوران جنگ

افزایش تلفات ملکی توأم با کشف بقایای مواد انفجاری از دوران جنگ در ساحاتی که قبلاً پایگاه های نظامی در آن موقعیت داشت، نمایانگر عدم اقدامات آیساف جهت پاکسازی بقایای مواد انفجاری از دوران جنگ از چنین ساحات، قبل از بسته شدن آن می باشد.

به تاریخ ۲۶ جنوری ۲۰۱۳ انفجار مواد منفجر ناشده در ولسوالی کوه صافی ولایت پروان باعث کشته شدن ۳ فرد ملکی و مجروحیت شدید ۵ تن دیگر گردید. واقعه مذکور در محلی رخ داد که قبلاً در آنجا یک پایگاه نظامی نیروهای بین المللی قرار داشت که در جریان پروسه انتقال بسته شده بود. باشندگان محل قبل از بسته شدن پایگاه مذکور در حوالی آن گشت و گزار نکرده بودند زیرا توسط نیرو های آیساف اخطار داده شده بودند تا از این پایگاه فاصله بگیرند.^{۲۲۳} نیرو های آیساف مسئولیت حادثه مذکور

^{۲۲۱} ایضاً

^{۲۲۲} مصاحبه یوناما با مرکز هماهنگی ماین پاکی در افغانستان، کابل، ۶ جون ۲۰۱۳.

^{۲۲۳} مصاحبه مرکز هماهنگی ماین پاکی در افغانستان با یک تن از باشندگان ولسوالی کوه صافی، فبروری ۲۰۱۳.

را رد کرده و ادعا نمودند که آیساف هیچ پایگاه نظامی را در ولسوالی کوه صافی بسته ننموده یا به مقامات افغان واگذار نکرده اند.^{۲۲۴} حالانکه به اساس وب سایت آیساف/ناتو و نیروی های نظامی ایالات متحده، یک پایگاه در سال ۲۰۰۹ میلادی در منطقه کوه صافی فعالیت داشت.^{۲۲۵}

تحقیقات بعدی و بررسی ها توسط مرکز هماهنگی ماین پاکی در افغانستان نشان داد که ساحه مذکور دارای بقایای مواد انفجاری از دوران جنگ می باشد. مؤسسه مرکز هماهنگی ماین پاکی در افغانستان برنامه پاکسازی و آگاهی دهی از خطر این گونه مواد را راه اندازی کرد که توسط مؤسسه ماین پاکی غیر دولتی به نام تیم انهدام مواد منفجر ناشده و مشاورین تخنیکي افغان مورد اجراء قرار گرفت. در جریان پروسه پاکسازی؛ باشندگان محل گزارش دادند که پس از بسته شدن پایگاه مذکور چهار انفجار ناشی از موجودیت بقایای مواد انفجاری از دوران جنگ در ساحه که قبلاً پایگاه نظامی در آن موقعیت داشت، اتفاق افتاد که باعث کشته شدن ۶ فرد و مجروحیت ۸ تن گردید.^{۲۲۶} تیم انهدام مواد منفجر ناشده توسط مشاورین تخنیکي افغان پروسه پاکسازی را تکمیل نمود و بیش از ۴۰۰ قطعه مواد منفجر ناشده را در پایگاه نظامی خنثی ساخت. آزمایشات و ارزیابی های بعدی مواد منفجر ناشده نشان داد که ۷۰ درصد مواد منفجر ناشده جمع آوری شده مربوط به قوت های آیساف/ناتو بود.^{۲۲۷}

به تاریخ ۶ اپریل ۲۰۱۳ مواد منفجر ناشده، علیه چهار طفل که مصروف جمع آوری چوب و پاره های آهن در یک کیلومتری پایگاه آیساف در ولسوالی متن ولایت خوست بودند، انفجار کرد. انفجار مذکور باعث هلاکت ۲ طفل و مجروحیت دو تن دیگر گردید که یک تن از مجروحین دست و دیگر آن چشم خود را از دست دادند.^{۲۲۸} این انفجار در محلی اتفاق افتاد که باشندگان محل آن را به نام محل تمرینات نظامی آیساف در نزدیکی پایگاه سلرنو آیساف می شناختند.

باشندگان محل از موجودیت بقایای مواد انفجاری از دوران جنگ در ساحه که قبلاً پایگاه آیساف در ولایت بامیان در آن موقعیت داشت، به مرکز هماهنگی ماین پاکی در افغانستان گزارش دادند و مرکز هماهنگی ماین پاکی در افغانستان اقدامات برای پاکسازی ساحه را ترتیب داد. به تاریخ ۱۳ جون ۲۰۱۳ تیم انهدام مواد منفجر ناشده توسط مشاورین تخنیکي افغان پاکسازی ۱۴ درصد از ساحه مشکوک را

^{۲۲۴} تبادل ایمیل میان مرکز هماهنگی ماین پاکی در افغانستان و آیساف، ۵ مارچ ۲۰۱۳.

^{۲۲۵} <https://www.facebook.com/media/set/?set=a.154562038453.142134.69621718453&type=1;>

[http://www.flickr.com/photos/isafmedia/3953141062/in/set-72157622326953693/;](http://www.flickr.com/photos/isafmedia/3953141062/in/set-72157622326953693/)

^{۲۲۶} <http://www.flickr.com/photos/soldiersmediacenter/3922583607/>، به تاریخ ۱۶ جولای ۲۰۱۳ مورد بازدید

قرار گرفت.

^{۲۲۷} معلومات ارائه شده توسط مرکز هماهنگی ماین پاکی در افغانستان مورخ جون ۲۰۱۳: بقایای مواد منفجره از دوران جنگ که در محلات تمرین اسلحه یا سایر پایگاه های نظامی آیساف باقیمانده است منجر به مرگ و مجروحیت تعداد زیادی از افراد ملکی شده است.

^{۲۲۸} جلسه یوناما با مرکز هماهنگی ماین پاکی در افغانستان، کابل، مورخ ۶ جون ۲۰۱۳

^{۲۲۹} جزوه تحقیقاتی مرکز هماهنگی ماین پاکی در افغانستان، مورخ جون ۲۰۱۳: بقایای مواد منفجره از دوران جنگ که در محلات تمرین اسلحه یا سایر پایگاه های نظامی آیساف باقیمانده است منجر به مرگ و مجروحیت تعداد زیادی از افراد ملکی شده است.

تکمیل و ۲۳۵ قطعه مواد منفجر ناشده^{۲۲۹} را که مربوط به ناتو، اتحادیه جماهیر شوروی سابق، و سایر های ناشناس می شد، خنثی ساختند.^{۲۳۰}

مکلفیت های کشور های عضو ناتو بر بنیاد قواعد حقوق بین الملل جهت پاکسازی بقایای مواد انفجاری از دوران جنگ

به اساس پروتکل مربوط به بقایای مواد انفجاری از دوران جنگ (پروتکل پنجم کنوانسیون ۱۹۸۰ در مورد سلاح های متعارف محدود)، از مجموع ۵۰ کشور همکار در تأمین صلح؛ ۳۸ کشور که عضوی پروتکل فوق الذکر می باشند، مکلف اند تا مساعدت های تخنیکی، مالی، مادی یا نیروی بشری را متقابلاً یا بنا بر توافق طرفین از طریق شخص ثالث به منظور نشانی کردن و پاکسازی، انتقال یا خنثی سازی همچو مواد انفجاری فراهم سازند. علاوه، کشور های عضو پروتکل پنجم هم چنان مکلف اند تا هر نوع اقدامات ممکنه را جهت حصول اطمینان از محافظت گروه ها و افراد ملکی و اشیای غیر نظامی در برابر خطرات احتمالی و تأثیرات بقایای مواد انفجاری از دوران جنگ روی دست گیرند.^{۲۳۱}

بنا بر معلومات محدود که نیرو های آیساف فراهم نمود، دفتر یوناما دریافت که کشور های همکار در تأمین صلح به اجرای مکلفیت های خویش تحت پروتکل پنجم در راستای پاکسازی بقایای مواد انفجاری از دوران جنگ و مواد منفجر ناشده به گونه دسته جمعی پای بند نمی باشند. به نظر نمی رسد که رعایت پالیسی ها و طرز العمل های موجود به طور درست مورد نظارت قرار گرفته باشند و هم چنان چارچوب فعلی تمام فعالیت های کشور های همکار در تأمین صلح را تحت پوشش قرار نمی دهد. به گونه مثال، به نظر می رسد که هیچ سیستم مرکزی مبنی بر ثبت ساحات که نشانی و پاکسازی شده یا نشده باشند وجود ندارد. ساحات دارای خطرات احتمالی و هم چنان موجودیت بقایای مواد انفجاری از دوران جنگ/مواد منفجر ناشده ناشی از درگیری های زمینی و هوائی نیز با دولت و مرکز هماهنگی ماین پاکی در افغانستان شریک ساخته نشده است.

با توجه به خطر بقایای مواد انفجاری از دوران جنگ و وقایع تلفات ملکی پس از مسدود شدن پایگاه های نظامی، یوناما پیشنهاد می کند که ساحات داخل و اطراف پایگاه ها و محلات تمرین اسلحه الی پاکسازی آن به عنوان ساحات دارای خطرات احتمالی یا تأیید شده شناسائی شوند.

^{۲۲۹}. جلسات یوناما با مقامات آیساف در مرکز هماهنگی ماین پاکی در افغانستان، کابل: مورخ ۱۲ جون؛ با مقر آیساف به تاریخ ۲۴ جولای، ۲۸ جولای و ۳۰ جولای ۲۰۱۳ در کابل.

^{۲۳۰}. معلومات غیر محرم ناتو/آیساف که به تاریخ ۲۸ جولای ۲۰۱۳ در اختیار یوناما قرار گرفت.

^{۲۳۱}. مواد (۳) و (۵) پروتکل پنجم ۱۹۸۰ در مورد سلاح های محدود متعارف؛ ۲۸ نوامبر ۲۰۰۳.

نگرانی‌های عمده در قسمت پالیسی‌ها، طرز‌العمل‌ها و فعالیت‌های ناکافی

یوناما به این باور است که چارچوب پالیسی فعلی به منظور نشانی کردن و پاکسازی ساحات دارای خطرات احتمالی^{۲۳۲} مانند محلات تمرین اسلحه و ثبت اقدامات اتخاذ شده به منظور پاکسازی بقایای مواد انفجاری از دوران جنگ ناکافی بوده و یا مورد تطبیق قرار نگرفته است. به طور مثال، نیروهای آیساف موجودیت طرز‌العمل‌های معیاری عملیاتی را که قسماً پاکسازی و ثبت بقایای مواد انفجاری از دوران جنگ را در بر می‌گیرد، تأیید کرده‌اند ولی این پالیسی‌ها، پایگاه‌ها و محلات تمرین اسلحه را که در گذشته مسدود یا منتقل گردیده‌اند، در بر نمی‌گیرد.

نگرانی دیگر در مورد ناکافی بودن پالیسی‌های موجود نیروهای آیساف اینست که به تهدیدات مواد منفجر ناشده در محلات تمرین اسلحه نپرداخته در حالیکه که این امر نیازمند پاکسازی مواد منفجر ناشده زیر زمینی است تا از مصئونیت دراز مدت افغان‌ها اطمینان حاصل گردد.^{۲۳۳} یوناما عدم موجودیت پالیسی یا طرز‌العمل‌های را که رهنمائی‌های مشخص در مورد معیارهای تخنیکی مورد نیاز برای پاکسازی محلات تمرین اسلحه فراهم می‌سازد، به وضوح احساس می‌کند که پاکسازی این محلات نیازمند پاکسازی زیرزمینی خواهد بود.^{۲۳۴}

علاوه بر آن، تا هنوز واضح نیست که آیا پالیسی وجود دارد که شناسائی ساحات دارای خطرات احتمالی یا تأیید شده را در جریان پروسه انتقال، تأیید ساحات دارای خطر و نیاز برای پاکسازی بقایای مواد انفجاری از دوران جنگ را قبل از انتقال یا بسته شدن آن الزامی سازد.^{۲۳۵} بنا بر گفته‌های مرکز ماین پاکی

^{۲۳۲} "ساحاتی دارای خطرات احتمالی" به اراضی اطلاق می‌شود که احتمال موجودیت ماین‌ها/بقایای مواد انفجاری از دوران جنگ در آن موجود باشد. به وب آدرس انترنتی <http://www.minetech.co.uk/terminology/> مراجعه شود که به تاریخ ۴ جون ۲۰۱۳ مورد دیدن قرار گرفته بود.

^{۲۳۳} نیروهای آیساف طرز‌العمل عملیاتی معیاری ۱۰۶۱۱، ضمیمه ۸ الی ضمیمه الف را که به تاریخ ۲۶ جون ۲۰۱۳ صادر شد، برای یوناما به عنوان طرز‌العمل عملیاتی معیاری برای پاکسازی بقایای مواد انفجاری از دوران جنگ معرفی نموده است. پالیسی مذکور در خصوص شرایط بسته شدن چنین اظهار می‌دارد که "قبل از بسته شدن محلات تمرین اسلحه، پروسه تجسس زمینی به منظور تعیین محل، شناسائی و انتقال صندوق‌های مرمی، پوچک و مواد منفجر ناشده روی دست گرفته شود." پاسخ آیساف در رابطه به مواد منفجر ناشده، مورخ ۲۴ جولای ۲۰۱۳. جلسه با یوناما، مرکز هماهنگی ماین پاکی در افغانستان، دفتر خدمات ماین پاکی ملل متحد، و آیساف، مقر نیروهای آیساف - کابل، مورخ ۲۴ جولای ۲۰۱۳. هم‌چنان به سند ISAF/CJ3 که بنا بر درخواست بخش حقوق بشر یوناما به منظور ترتیب گزارش شش ماهه محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه به تاریخ ۲۶ جون ۲۰۱۳ ارائه گردید، مراجعه شود.

^{۲۳۴} در جریان توضیحات در مورد چارچوب پالیسی برای محلات تمرین اسلحه و کاهش تلفات ملکی، آیساف به پلان عملیاتی شماره ۰۴۱۰۲ فبروری ۲۰۱۲ فرماندهی مشترک آیساف اشاره کرد که در آن موضوع جمع‌آوری معلومات در مورد محلات تمرین اسلحه و مهمات شامل می‌باشد. پلان عملیاتی تصریح می‌کند که "مالکین ساحات نبرد" مکلف‌اند که در مورد محلات رسمی تمرین اسلحه و ساحاتی که بطور مؤقتی به مقصد تمرین اسلحه از آن استفاده می‌شود، در دیتابیس آیساف معلومات درج کنند. واکنش آیساف به مهمات منفجر نشده. ۲۴ جولای ۲۰۱۳. جلسه به اشتراک یوناما، مرکز هماهنگی ماین پاکی در افغانستان، دفتر خدمات ماین پاکی ملل متحد، و آیساف، در مقر فرماندهی آیساف، کابل، ۲۴ جولای ۲۰۱۳.

^{۲۳۵} یوناما از چندین افسر آیساف در مورد پالیسی‌های نافذ در ارتباط به لزوم پاکسازی بقایای مواد انفجاری از دوران جنگ در جریان انتقال پرسیده است، ولی تا اکنون هیچ پاسخی دریافت نکرده است. جلسه آیساف و یوناما در مورد روند انتقال و بسته شده تیم‌های بازسازی ولایتی، کابل، ۲۳ می، ۲۰۱۳.

بگرام، مساحت حدود ۸۳۲ کیلومتر مربع در محلات قبلی تمرین اسلحه در سراسر کشور نیاز به پاکسازی دارند.^{۲۳۶}

یوناما پیشنهاد می کند که نیروهای آیساف بررسی همه جانبه از تمام پایگاه و محلات تمرین اسلحه (به شمول محلات غیر رسمی) را که از بدو آغاز فعالیت های نیروهای آیساف/ناتو در افغانستان مسدود یا منتقل شده، روی دست گیرد تا معیار تخنیکي شناسائی گردد که تا چه حد ساحات از وجود مواد منفجر ناشده پاکسازی شده و تا چه پیمانہ این مواد خطرات احتمالی را متوجه افغان ها می سازد. به عنوان اولویت فوری، لازم است تا نیروی های آیساف پاکسازی بقایای مواد انفجاری از دوران جنگ را که در ساحات دارای میزان بلند مواد منفجره انجام شده و این ساحات قبلاً مسدود شده اند، مورد بازبینی قرار دهند تا اطمینان حاصل گردد که پاکسازی زیر زمینی به اساس معیار های تخنیکي لازم روی دست گرفته شده است.^{۲۳۷} نیروهای آیساف باید طرز العمل های را که در جریان بسته شدن تمام پایگاه های نظامی قبلاً مورد اجراء قرار گرفته مورد بازبینی قرار دهند تا اطمینان حاصل گردد که تمام ساحات نقشه برداری و پاکسازی شده و یا درخواست پاکسازی از بقایای مواد انفجاری از دوران جنگ صورت گرفته است.

یوناما هم چنان پیشنهاد می کند که آیساف رهنمود پالیسی مشخص را که در سطح کشور قابل تطبیق باشد، طرح نماید و این رهنمود پالیسی ساحات دارای خطرات احتمالی را شناسائی نموده و هر نوع اقدامات لازم را روی دست گیرد تا اطمینان حاصل گردد که تمام بقایای مواد انفجاری از دوران جنگ از پایگاه ها، محلات تمرین اسلحه و اطراف پایگاه ها نشانی و پاکسازی شده اند.

علاوئاً، یوناما پیشنهاد می کند ساحاتی که بر اساس معیار های قبول شده پاکسازی نشده اند، باید نشانی شده و در زود ترین فرصت ممکنه از وجود بقایای مواد انفجاری از دوران جنگ پاکسازی گردند.

تمام هماهنگی ها در خصوص ساحات دارای خطرات احتمالی یا تأیید شده و جزئیات مربوط به پاکسازی باید درج دیتابیس سیستم مدیریت معلومات ماین پاکی دفتر خدمات ماین پاکی ملل متحد^{۲۳۸} گردد؛ سیستم مذکور دیتابیس می باشد که مرکز هماهنگی ماین پاکی به نیابت دولت افغانستان مسئولیت حفظ و نگهداری آن را به عهده دارد.

^{۲۳۶} . معلومات ارائه شده به یوناما، مرکز هماهنگی ماین پاکی در افغانستان، دفتر خدمات ماین پاکی ملل متحد؛ در مقرر فرماندهی آیساف بتاريخ ۲۴ جولای ۲۰۱۳.

^{۲۳۷} . اصطلاحات: ساحه: ساحات جغرافیایی که در آن ساحات اصابت گلوله واقع می باشد و ممکن است حاوی مواد منفجر نشده بسیار خطرناک باشد. ساحه انفجار مواد منفجره قوی: ساحه که به منظور انفجار مواد منفجره قوی استفاده می شود و بیرون از محدوده رسمی پایگاه های نظامی واقع می باشد. ساحه فیر اسلحه سبک: ساحه مشخصی که برای آموزش های اسلحه سبک استفاده می شود. این ساحات را میتوان در داخل محدوده پایگاه های نظامی یافت، هرچند ممکن است بعضی ساحات انفجار مواد منفجره قوی نیز برای آموزش اسلحه سبک استفاده شود.

^{۲۳۸} . دیتابیس سیستم مدیریت معلومات ماین پاکی در مرکز هماهنگی ماین پاکی حاوی آمار تاریخی تمام فعالیت های ماین پاکی در کشور که از سال ۱۹۸۹ تا اکنون انجام شده است، می باشد. دفاتر دفتر خدمات ماین پاکی ملل متحد و مرکز هماهنگی ماین پاکی مسئولیت حفظ و مراقبت این دیتابیس را در پیشگاه دولت افغانستان به عهده دارند.

پاسخ آیساف

جلسات اخیر یوناما با مقامات رهبری آیساف^{۲۳۹} نشان دهنده این است که تعهد داده شده جهت حصول اطمینان از اجرای پاکسازی بقایای مواد انفجاری از دوران جنگ قبل از بسته شدن پایگاه ها و محلات تمرین اسلحه و نیز حصول اطمینان از ساحاتی که قبلاً واگذار شده، مورد بازبینی قرار خواهد گرفت. یوناما تلاش های اخیر آیساف در راستای شفافیت بیشتر در مورد نگرانی ها در خصوص بقایای مواد انفجاری از دوران جنگ را مورد تمجید قرار داده ولی خاطر نشان می سازد که به تلاش های جدی در راستای نشانی کردن و پاکسازی و هم چنان اقدامات برای طرح پالیسی، ثبت و هماهنگی نیاز است تا موضوع مذکور را به گونه مؤثر تحت پوشش قرار داده و از توقف تلفات ملکی ناشی از بقایای مواد انفجاری از دوران جنگ اطمینان حاصل گردد.

یوناما دریافته که آیساف می پذیرد که چارچوب پالیسی فعلی برای تحت پوشش قرار دادن نیازمندی های پاکسازی و ثبت بقایای مواد انفجاری از دوران جنگ بسنده و کافی نمی باشد. یوناما استقبال می کند که آیساف این موضوع را تأیید می کند که روی دست گرفتن ارزیابی تمام پایگاه ها و محلات تمرین اسلحه که از سال ۲۰۰۱ میلادی در کشور ایجاد شده، و مقایسه نتایج آن با منابع اطلاعاتی موجود نیاز جدی بوده تا بتوان تمام پایگاه ها و محلات تمرین اسلحه نیروهای ائتلاف را تحت پوشش قرار داد. آیساف هم چنان اظهار داشت که با این موضوع موافق است که تمام پایگاه ها و محلات تمرین اسلحه که قبلاً یا فعلاً فعال می باشند را مورد ارزیابی قرار داده تا مشخص گردد که تا چه حد پاکسازی بقایای مواد انفجاری از دوران جنگ روی دست گرفته شده، و این پاکسازی در کدام درجه معیاری مانند سطح زمین، تحت سطح زمین یا ماین روبی می باشد. آیساف هم چنان ابراز موافقت کرد که این معلومات را در دیتابیس خود (CIDNE)، MAC، قول اردوی انجیری و ساختمانی ایالات متحده ثبت نماید.^{۲۴۰}

یوناما روی پیشنهاد خود تأکید می کند که این معلومات از طریق مرکز هماهنگی ماین پاکی با دولت افغانستان شریک ساخته شده و در سیستم مدیریت معلومات برای ماین پاکی در دفتر خدمات ماین پاکی ملل متحد ثبت گردد. زیرا این روش در سراسر افغانستان در مورد تمام ساحات که در آن موجودیت بقایای مواد انفجاری احتمالی یا تأیید شده وجود دارد، اجراء می گردد.^{۲۴۱}

یوناما تعهد آیساف مبنی بر طرح طرز العمل معیاری عملیاتی^{۲۴۲} جامع در مورد مسدود/انتقال پایگاه ها و محلات تمرین اسلحه را درک می نماید ولی خاطر نشان می سازد که نیاز فوری برای بازبینی ۷۰۰ پایگاه و محلات تمرین اسلحه که از سال ۲۰۰۱ بدینسو بسته شده اند، احساس می گردد.

^{۲۳۹}. جلسات میان یوناما، مرکز هماهنگی ماین پاکی و رهبری آیساف، مورخ ۲۲ جولای ۲۰۱۳؛ و جلسات یوناما با مقر آیساف، مورخ

۲۴ جولای و ۲۸ جولای ۲۰۱۳، کابل.

^{۲۴۰}. همان

^{۲۴۱}. معلومات غیر محرّم که از جانب ناتو/آیساف به تاریخ ۲۸ جولای ۲۰۱۳ در اختیار یوناما قرار گرفت.

^{۲۴۲}. همان

- مثال های از تلفات اطفال ملکی ناشی از بقایای مواد انفجاری از دوران جنگ^{۲۴۳}:
- به تاریخ ۸ می، تعداد از اطفال یک خانواده در ولسوالی کوز کنر ولایت ننگرهار مواد منفجره ناشده را در نزدیکی یک مکتب لیسه پیدا و آن را به خانه آوردند. مواد منفجره ناشده انفجار و باعث کشته شدن ۳ پسر و مجروحیت ۲ پسر و ۱ دختر و مادر آنها گردید.
 - به تاریخ ۱ مارچ، مواد منفجره ناشده در ولسوالی مارمول ولایت بلخ منفجر شد که باعث کشته شدن یک دختر و مجروحیت سه پسر گردید.
 - به تاریخ ۱ فبروری، انفجار مواد منفجره ناشده در ولسوالی قادیس ولایت بغلان سه طفل را شدیداً مجروح ساخت. این اطفال مواد منفجره ناشده را پیدا و آن را روی آتش قرار دادند که انفجار رخ داد.
 - به تاریخ ۲۶ جنوری، یک فیر کهنه هاوان در ولسوالی کوه صافی ولایت پروان زمانی منفجر شد که هشت بچه چوپان مصروف بازی با آن بودند. در نتیجه این انفجار سه پسر کشته شد و پنج تن دیگر مجروح شدند.
 - به تاریخ ۱۹ جنوری، مواد منفجره ناشده در ولسوالی شیندند ولایت هرات منفجر گردید که در نتیجه آن ۲ طفل کشته و ۱ طفل دیگر مجروح شد. این اطفال مصروف جمع آوری هیزم و بازی بودند که با مواد منفجره ناشده برخورد کردند.

موجودیت مواد منفجره تعبیه شده متروک: نقل مکان، بی امنیتی و نیاز برای پاکسازی

ما می توانیم با دشمن بجنگیم ولی با مواد منفجره تعبیه شده نمی توانیم بجنگیم. پاکسازی مواد منفجره تعبیه شده جان افراد را نجات می دهد، به مردم اجازه بازگشت به خانه های شان را می دهد، دروازه های مکاتب را می گشاید و به دهاقین اجازه کشت و کار می دهد. پنج سال قبل پس از ختم جنگ میان طالبان و نیروهای نظامی بین المللی، فقط ۳۵ خانواده در ولسوالی نوزاد باقی مانده بود. بعد از اینکه ماین پاکان ۶۸۳ حلقه مواد منفجره تعبیه شده را از ساحه مسکونی دور ساختند، تقریباً ۴۰۰۰ خانواده به خانه های شان عودت کردند. مواد منفجره تعبیه شده به پیمانته زیاد در اکثر قریه جات ولسوالی نوزاد موجود می باشد. ما به تیم ماین پاکی بیشتر ضرورت داریم. با توجه به موجودیت فعلی مواد منفجره تعبیه شده، حتی حیوانات نمی توانند در آرامش گام بردارند.

-- ولسوال نوزاد، ولایت هلمند، ۲۹ می ۲۰۱۳^{۲۴۴}

طی شش ماه نخست سال ۲۰۱۳ میلادی، مواد منفجره تعبیه شده به عنوان تهدید جدی ناشی از درگیری علیه حیات و رفاه اطفال، زنان و مردان افغان باقی ماند. مواد منفجره تعبیه شده نوع فشاری هنوز هم عامل

^{۲۴۳}. شامل وقایع انفجار بقایای مواد منفجره از دوران جنگ می باشد که به هیچ جناحی نسبت داده نشده است.

^{۲۴۴}. مصاحبه یوناما با ولسوال نوزاد، ولسوالی نوزاد ولایت هلمند، مورخ ۲۹ می ۲۰۱۳.

اکثر موارد تلفات ملکی ناشی از مواد منفجره تعبیه شده می باشد. با توجه به واقعات مرگ و مجروحیت ناشی از مواد منفجره تعبیه شده سابقه؛ موجودیت مواد منفجره^{۲۴۵} (مواد منفجره تعبیه شده و منفجر نشده که به مثابه ماین های زمینی خطرناک می باشند) مانع آن شده تا هزاران افغان از حقوق بشری ابتدائی خویش بی بهره باقی بمانند.

موجودیت مواد منفجره تعبیه شده متروک فضای ترس و نا امنی را حکم فرما ساخته و حق دسترسی به حیات را تهدید می کند. موجودیت مواد منفجره تعبیه شده متروک در طول منازعات باعث بیجا شدن باشندگان قریه جات شده و آنانی که در چنین ساحات زندگی می کنند همیشه ترس از مرگ، معیوبیت، مجروحیت جدی و از دست دادن ملکیت شان را در ذهن دارند. موجودیت مواد منفجره تعبیه شده حقوق اساسی بشری به ویژه آزادی گشت و گذار و هم چنان حق حیات حق مشارکت سیاسی، حق تعلیم و تربیه و حق دست رسی به خدمات صحی را محدود می سازد.

در حال حاضر تلاش های تیم خنثی سازی مواد منفجره تعبیه شده روی خنثی ساختن مواد منفجره تعبیه شده فعال به ویژه موادی که تهدید را علیه نیرو های ملی امنیتی افغان و عساکر نظامی بین المللی متوجه می سازد، متمرکز می باشد. یوناما تأکید می دارد که بنا بر دلایل بشردوستانه و حفاظت افراد ملکی حد اقل باید توجه لازم به پاکسازی مواد منفجره تعبیه شده که در حال حاضر برای مقاصد نظامی استفاده می گردند، مبذول گردد. منابع بیشتر باید برای خنثی سازی بقایای مواد منفجره تعبیه شده از محل و سایر انواع بقایای مواد انفجاری دوران جنگ اختصاص داده شود. فعالیت های پاکسازی ماین ها در جامعه افغانی تأثیرات فوری، قابل سنجش و چشمگیر داشته در حالی که نادیده گرفتن مواد منفجره تعبیه شده غیر فعال در محل؛ تهدید علیه حیات افغان ها و امنیت افراد محسوب شده و فضای ترس و بی امنی دراز مدت را به وجود می آورد.

ایجاد فضای مصئون برای افغان ها اصل کلیدی استراتژی مبارزه با مواد منفجره تعبیه شده دولت را تشکیل می دهد. استراتژی مبارزه با مواد منفجره تعبیه شده شامل پنج اصل می گردد: حاکمیت قانون؛ حکومت داری؛ امنیت؛ روابط دیپلماتیک؛ آگاهی عامه. بخش "خنثی سازی مواد" که مربوط اصل امنیت این استراتژی می گردد، کارمندان تمام وزارت های امنیتی را نخستین افراد احتمالی می خواند که با وقایع مواد منفجره تعبیه شده برخورد می کنند یا موظف به خنثی ساختن مواد منفجره تعبیه شده می باشند.^{۲۴۶} این بدان معنی است که

^{۲۴۵}. مواد منفجره تعبیه شده شامل مواد منفجره نوع فشاری، لین دار و کنترل از راه دور می گردد که ممکن فعال یا غیر فعال باشد. موجودیت مواد منفجره تعبیه شده متروک به مواد منفجره اطلاق می گردد که در خلال جنگ های گذشته تعبیه شده و ممکن فعال یا غیر فعال باشند؛ مثلاً بطری مواد منفجره از کار افتاده باشد یا مواد منفجره فعال نشده باشد. خطرناک ترین مواد منفجره تعبیه شده نوع فشاری آن می باشد که خطر بسیار جدی و مرگبار را متوجه افراد ملکی می سازد زیرا این نوع مواد منفجره توسط قربانی فعال می گردد.
^{۲۴۶}. ماده (۲۲) استراتژی ملی مبارزه با مواد منفجره جاسازی شده (سال ۲۰۱۲)، مقام شورای امنیت ملی، دولت افغانستان؛ به تاریخ ۲۴ جون ۲۰۱۲ تصویب گردید.

تلاش‌ها باید برای حصول اطمینان از این امر ادامه یابد که تمام نیروهای امنیتی افغان در خصوص خنثی سازی مواد منفجره تعبیه شده؛ آموزش دیده، تجهیز شده و منابع در اختیار داشته باشند.

مطالعه قضیه: ولسوالی های کجکی و نوزاد ولایت هلمند

برای پیگیری تحقیقات که در سال ۲۰۱۲^{۲۴۷} میلادی در مورد مواد منفجره تعبیه شده متروک روی دست گرفته شد، یوناما در ماه می ۲۰۱۳ میلادی با بزرگان محل، مقامات ولسوالی و اداره محلی ولسوالی های نوزاد و کجکی ولایت هلمند در رابطه به تأثیرات موجودیت مواد منفجره تعبیه شده روی روند زندگی آنها جلسات مشورتی دایر کرد. درگیری‌ها میان طالبان و نیروهای نظامی پس از سال ۲۰۰۸ در ولسوالی های ذکر شده باعث بیجا شدن هزاران خانواده از خانه های شان گردیده و در بسا موارد تمام باشندگان قریه جات را مجبور به ترک خانه های شان کرده بود. یوناما اطلاعات مؤثق در اختیار دارد که تمام باشندگان قریه های متعدد در سال ۲۰۱۳ به دلیل موجودیت بیش از حد مواد منفجر ناشده هنوز هم در جا های دیگر سکونت می کنند. همچنان گزارش‌ها می رساند که در بعضی مناطق خانواده‌ها پس از پاکسازی ساحه از وجود مواد منفجر ناشده و مواد منفجره تعبیه شده دوباره به خانه های شان برگشته اند. ماین پاکان به تعداد ۶۸۳ دستگاه مواد منفجره تعبیه شده متروک و ۲۱۰ دستگاه مواد منفجر ناشده را الی ۲۹ می ۲۰۱۳ در ساحه به مساحت ۲۶۶۰۴۳۲ متر پاکسازی کردند که این امر در برگیرنده از بین بردن مواد منفجره تعبیه شده متروک، مواد منفجر ناشده، مهمات و پارچه های سلاح خفیه و پاکسازی ۱۲۸۰ محل رهائشی ملکی پس از مارچ ۲۰۱۰^{۲۴۸} می باشد.

هم چنان، مؤسسه ماین پاکي DAFA الی ۳۰ اپریل ۲۰۱۳ به تعداد ۸۱ دستگاه مواد منفجره تعبیه شده متروک و ۱۱۹۸ دستگاه مواد منفجر ناشده را از جولای ۲۰۱۰^{۲۴۹} بدینسو پاکسازی کرده است. به اساس اطلاعات مؤسسه ماین پاکي DAFA، ماین پاکان به تعداد ۳۰۰ منزل را پاکسازی کردند که پس از آن ۲۰۰ خانواده به خانه های شان عودت کرده اند^{۲۵۰}.

در جریان جلسه؛ یوناما با باشندگان محل در ولسوالی های نوزاد و کجکی مورخ می ۲۰۱۳^{۲۵۱}، مقامات ولسوالی، بزرگان قومی، معلمین و کارمندان صحی تأکید ورزیدند که برنامه های پاکسازی مواد منفجره تعبیه شده روی دسترسی به تعلیم و تربیه، خدمات صحی، انکشاف و مصئونیت کلی افراد تأثیرات مثبت

^{۲۴۷} به گزارش سالانه یوناما (۲۰۱۲) در مورد حفاظت افراد ملکی، عمق تأثیرات مواد منفجره تعبیه شده: تأثیرات مواد منفجره جاسازی شده روی زندگی افراد ملکی، صفحه ۶۲-۶۴ از طریق آدرس انترنتی ذیل مراجعه شود:

<http://unama.unmissions.org/Default.aspx?tabid=12265&language=en-US>.

^{۲۴۸} جلسه یوناما با مقامات ولسوالی و مؤسسه ماین پاکي MDC؛ جلسه مؤسسه پروگرام ماین پاکي برای افغانستان با یوناما، ولسوالی نوزاد ولایت هلمند، ۲۹ می ۲۰۱۳.

^{۲۴۹} جلسه یوناما با مقامات ولسوالی و مؤسسه ماین پاکي DAFA، مرکز ولسوالی کجکی، ۲۹ می ۲۰۱۳.

^{۲۵۰} ۱۰۰ نفر باقیمانده تا هنوز به خانه های شان برگشته اند زیرا خانه های آنها در جریان درگیری و در اثر انفجار مواد منفجره تعبیه شده و بمبارد های هوایی ویران شده است.

^{۲۵۱} جلسات یوناما با باشندگان محل در ولسوالی نوزاد به تاریخ ۲۸ و ۲۹ می ۲۰۱۳، و ولسوالی کجکی به تاریخ ۲۹ می ۲۰۱۳.

گذاشته است. باشندگان محلات همواره گزارش می دهند که از سال ۲۰۰۹ بدینسو خشونت های ناشی از جنگ، باشندگان تمام قریه را مجبور به ترک خانه های شان کرده است؛ باشندگان محل بعد از عملیات های نظامی به دلیل موجودیت مواد منفجره تعبیه شده نتوانستند به خانه های شان بر گردند. خانواده ها تا زمانی به خانه های شان برنگشتند که مواد منفجره تعبیه شده از آنجا پاکسازی گردید.

اگر چه تعداد زیادی مواد منفجره تعبیه شده پاکسازی شده از نظر تخنیک غیر فعال محسوب می گردند (مثلاً، اگر بطری که به خاطر فعال ساختن منبع برق مواد منفجره از آن استفاده می گردد، از کار افتاده باشد)^{۲۵۲}، برای افراد ملکی که آموزش خنثی ساختن مواد منفجره را ندیده باشند نا ممکن است تا ظرفیت فعالیت دستگاه را تشخیص داده چون فعالیت دستگاه نظر به نوعیت مواد منفجره تعبیه شده متفاوت می باشد. این وضعیت نیازمند مساعدت های تخصصی برای پاکسازی می باشد.

فعالیت های پاکسازی در این محلات فقط مثال کوچک از محلاتی است که از مواد منفجره تعبیه شده متأثر گردیده و نمایانگر نیاز برای فعالیت های بیشتر پاکسازی بویژه در مناطق جنوب می باشد. بزرگان قوم، نمایندگان محل و مقامات دولت محلی همواره گزارش داده اند که پاکسازی مواد منفجره تعبیه شده/جا سازی شده در ولسوالی های نوزاد و کجکی بدون هیچ نوع مداخله یا تهدید از جانب طالبان مورد اجراء قرار گرفت.

در سایر نقاط افغانستان بویژه در مناطق جنوب نیاز جدی برای طرح پلان و پاکسازی ساحه از وجود مواد منفجره تعبیه شده متروک احساس می شود. در جریان جلسه نظر خواهی یوناما با باشندگان محل در ولایت کندهار، نمایندگان محل کماکان از تلفات افراد ملکی، محدودیت در گشت و گذار و سایر موضوعات مربوط به موجودیت مواد منفجره تعبیه شده گزارش دادند.^{۲۵۳} به طور مثال، بزرگان قومی متوجه شدند که باشندگان منطقه گچ کاریز ولسوالی میوند ولایت کندهار حد اقل ۴۰ مواد منفجره تعبیه شده را در قریه شان شناسائی کردند. آنها هم چنان اظهار داشتند که نیرو های امنیتی ملی افغان قادر به از بین بردن یا خنثی کردن آن نبودند. این افراد گفتند که قطار های آیساف و نیرو های امنیتی افغان جاده عامه را به دلیل موجودیت مواد منفجره تعبیه شده رها کرده و از داخل مزارع آنان می گذشت و هیچ نوع جبران خساره برای از بین بردن مزارع در اثر این گشت و گذار در نظر گرفته نشده است. بزرگان محل گزارش دادند که سالانه بیش از ۸۰ مورد تلفات افراد ملکی در این ولسوالی اتفاق می افتد که اکثر آن ناشی از مواد منفجره تعبیه شده نوع فشاری در جاده ها می باشد.^{۲۵۴}

ساحه موجودیت مواد منفجره تعبیه شده خیلی وسیع بوده و نیازمند سروی و پلانگذاری بیشتر در حال حاضر و سال های بعد می باشد تا ساحاتی را که متأثر از مواد منفجره تعبیه شده غیر فعال می باشد، شناسائی نماید. با وجود آن، خشونت های جاری مانع پاکسازی/از بین بردن مواد منفجره تعبیه شده در بعضی از مناطق می گردد

^{۲۵۲} بطری های تجارتي معمولاً به منظور منبع برق جهت فعال ساختن دستگاه مواد منفجره تعبیه شده مورد استفاده قرار می گیرد.

^{۲۵۳} به گزارش سالانه یوناما (۲۰۱۲) در مورد حفاظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه، صفحه ۶۲-۶۴ از طریق آدرس انترنتی ذیل

مراجعه شود: <http://unama.unmissions.org/Default.aspx?tabid=12265&language=en-US>

^{۲۵۴} جلسه یوناما با نمایندگان ولسوالی میوند ولایت کندهار، ۲۷ می ۲۰۱۳

که به پیمانۀ وسیع تحت تأثیر مواد منفجره تعبیه شده قرار گرفته است؛ مناطق نهر سراج و ناد علی و سایر ساحات برای مؤسسات ماین پاکی نا امن ترین مناطق جهت اجرای فعالیت های سروی می باشد.

یوناما یک بار دیگر تأکید می ورزد که تلاش ها برای تطبیق کامل استراتژی ملی مبارزه با مواد منفجره تعبیه شده که به تاریخ ۲۴ جون ۲۰۱۲ توسط شورای امنیت ملی افغانستان تصویب شد، باید توسعه داده شود. در سال ۲۰۱۳، نیرو های ملی امنیتی افغان با همکاری آیساف دست آورد های چشمگیری در راستای تدارک و توزیع تجهیزات برای خنثی سازی مواد منفجره و بهبود کنترل آن داشته است. یوناما از این پیشرفت ها قدردانی کرده و پیشنهاد خود را مکرراً ارائه می دارد که منابع بیشتر باید اختصاص داده شود تا اطمینان حاصل گردد که فعالیت های خنثی سازی مواد منفجره تعبیه شده در سراسر افغانستان مورد اجراء قرار می گیرد.

زنان و اطفال و منازعه مسلحانه

زنان

درگیری ها در افغانستان به زنان و اطفال به پیمانۀ وسیعی آسیب رسانده است. خشونت های ناشی از منازعات در شش ماه نخست ۲۰۱۳ باعث مرگ ۱۰۶ زن و مجروحیت ۲۴۱ زن دیگر (۳۴۷ مورد تلفات) گردیده که ۶۱ درصد افزایش را نسبت به شش ماه نخست سال ۲۰۱۲ نشان می دهد.^{۲۵۵}

در سال ۲۰۱۳، اکثریت مطلق قربانیان زن به اثر درگیری های زمینی کشته یا زخمی شدند که جناح های مختلف در آن دخیل بوده است؛ در اثر چنین درگیری ها به تعداد ۳۳ زن کشته و ۱۱۸ زن دیگر زخمی گردیده که ۴۳ درصد مجموع تلفات زنان را نشان می دهد. تلفات زنان در سال ۲۰۱۳ در اثر درگیری های زمینی ۶۴ درصد افزایش یافته که در همخوانی با مجموع تلفات ملکی ناشی از درگیری های زمینی می باشد که توسط یوناما ثبت گردیده است.^{۲۵۶}

اکثر چنین حوادث از اثر مهمات منحرف و سرگردان بوده که بالای خانه ها اصابت کرده یا در حالی به زنان صدمه رسانیده که آنها مصروف اجرای وظایف روزمره شان می باشند. به طور مثال، به تاریخ ۸ مارچ، انحراف یک فیر هاوان که در ولسوالی قیصار ولایت فاریاب توسط اردوی ملی شلیک شد در یک خانه مسکونی اصابت نمود و باعث کشته شدن (تمام اعضای خانواده) سه زن و یک طفل گردید.

پس از درگیری های زمینی، مواد منفجره تعبیه شده با کشتن ۴۱ زن و مجروحیت ۵۴ زن دیگر باعث بیشترین رقم تلفات زنان شده است. رقم تلفات زنان ناشی از مواد منفجره تعبیه شده در سال ۲۰۱۳ الی ۱۳۷ درصد افزایش یافته است.

^{۲۵۵} از ۱ جنوری الی ۳۰ جون ۲۰۱۲، یوناما ۷۶ قضیه مرگ و ۱۳۹ مجروحیت زنان (۲۱۵ حادثه تلفات ملکی زنان) را ثبت کرده و در خلال این زمان به تعداد ۲۳۲ طفل کشته و ۵۳۲ طفل مجروح (۷۶۰ تلفات اطفال) را به ثبت رسانیده است.

^{۲۵۶} در سال ۲۰۱۳ یوناما در مجموع ۴۲ درصد افزایش در تلفات ملکی ناشی از درگیری های زمینی را ثبت کرده است. به بخش: درگیری های زمینی میان طرفین درگیر در این گزارش مراجعه شود.

اطفال

از ۱ جنوری الی ۳۰ جون، یوناما ۷۶۰ مورد تلفات اطفال (۲۳۱ مرگ و ۵۲۹ مجروحیت) را ثبت کرده که ۳۰ درصد افزایش نسبت به سال ۲۰۱۲ را نشان می دهد. در سال ۲۰۱۳ مواد منفجره تعبیه شده نسبت به هر عامل دیگر باعث بروز بیشترین رقم تلفات اطفال (قتل و مجروحیت) شد. یوناما ۷۰ مورد مرگ و ۱۷۹ مورد مجروحیت اطفال را ثبت کرده که ۷۲ درصد افزایش نسبت به عین دوره در سال ۲۰۱۲ را نشان می دهد که طی آن یوناما ۶۳ مورد مرگ و ۸۲ مورد مجروحیت را ثبت نموده بود. به طور مثال، به تاریخ ۲۳ اپریل ۲۰۱۳ مواد منفجره جاسازی شده در کنار جاده باعث مرگ ۴ طفل و مجروحیت ۱ طفل دیگر در ولسوالی معروف ولایت کندهار گردید.

درگیری های زمینی دومین عامل تلفات اطفال پس از بقایای مواد انفجاری از دوران جنگ می باشد که تلفات اطفال ناشی از هر دو عامل در سال ۲۰۱۳ افزایش را نشان می دهد. یوناما ۵۷ مورد مرگ و ۱۸۳ مورد مجروحیت اطفال را ناشی از درگیری های زمینی ثبت کرده که ۴۰ درصد افزایش نسبت به سال ۲۰۱۲ را نشان می دهد. در اثر انفجار بقایای مواد انفجاری از دوران جنگ، به تعداد ۳۳ طفل کشته و ۸۲ طفل دیگر مجروح شدند که ۵۱ درصد افزایش نسبت به سال ۲۰۱۲ را نشان می دهد.^{۲۵۷}

حمله بر معارف

از ۱ جنوری الی ۳۰ جون ۲۰۱۳، یوناما ۴۰ مورد خشونت ناشی از درگیری را به ثبت رسانده که مکاتب را متأثر ساخته یا حمله مستقیم بر مکاتب یا کارمندان معارف محسوب شده و منعکس کننده ۱۸ درصد افزایش در مقایسه با شش ماه نخست سال ۲۰۱۲ می باشد.^{۲۵۸} بیشتر از یک سوم این موارد در منطقه شرقی کشور ثبت شده است. از مجموع ۴۰ مورد ذکر شده، یوناما ۲۳ مورد آن را به عناصر ضد دولت و ۴ مورد آن را به نیرو های طرفدار حکومت نسبت داده است. به تعداد ۱۳ مورد باقیمانده به هیچ یک از طرفین درگیر نسبت داده نشده است.^{۲۵۹}

اکثر موارد ناشی از درگیری های مسلحانه باعث وارد آمدن خسارات به تعمیر و دارائی مکاتب شده است. سایر حملات شامل آتش زدن مکاتب، قتل و مجروحیت دانش آموزان، اشغال و استفاده مکاتب برای اهداف نظامی، و ارباب و اختطاف کارمندان معارف می گردد. در می ۲۰۱۳، مکاتب در ولایت زابل به زور توسط طالبان پس از آن مسدود گردید که مقامات دولت محلی استفاده از موتورسایکل را ممنوع قرار داد زیرا گزارش ها می رساند که عناصر ضد دولت از آن برای قتل های هدفمند استفاده می کردند.^{۲۶۰}

^{۲۵۷} به بخش: بقایای مواد انفجاری از دوران جنگ و مواد منفجره تعبیه شده در این گزارش مراجعه شود.

^{۲۵۸} در شش ماه نخست ۲۰۱۲ یوناما ۳۴ حادثه حمله علیه معارف و واقعات تأثیرگذار روی معارف را ثبت کرده بود.

^{۲۵۹} به اساس آمار جمع آوری شده و تثبیت شده توسط گروه کاری کشوری در مورد اطفال و منازعات مسلحانه در سال ۲۰۱۳ میلادی.

^{۲۶۰} قبل از آن؛ تصمیم مبنی بر منع استفاده از موتر سايكل منجر به بسته شدن ۲۶ مکتب در اپریل ۲۰۱۲ در ولسوالی اندر ولایت غزنی گردید که بالاخره قیام محلی علیه طالبان را به همراه داشت.

استخدام و استفاده از اطفال در صفوف نیروهای مسلح

یوناما در شش ماه نخست سال جاری به تعداد ۱۶ مورد جداگانه؛ استخدام اطفال در گروه های مسلح و صفوف نیروهای امنیتی افغان را ثبت کرده است. تعداد این رقم مشابه با عین دوره در سال ۲۰۱۲ می باشد. از مجموع رقم ذکر شده، حد اقل ۷ طفل توسط نیروهای پولیس محلی، ۱ طفل توسط پولیس ملی و ۲۳ طفل دیگر توسط طالبان و سایر عناصر ضد دولت استخدام شده اند.^{۲۶۱} اکثر این اطفال در مناطق جنوبی و جنوب شرقی استخدام شده اند. اطفال استخدام شده برای مقاصد مختلف نظامی از جمله اجرای فعالیت های پولیسی، جمع آوری و نصب مواد منفجره تعبیه شده و اجرای حملات انتحاری مورد استفاده قرار گرفته اند.

حمله بر شفاخانه ها و مراکز صحتی

یوناما طی شش ماه نخست سال ۲۰۱۳ میلادی به تعداد ۱۲ مورد حمله بر شفاخانه ها و کارمندان صحتی را ثبت کرده است. اکثر این حملات در مناطق شرقی ثبت شده است. موارد مذکور شامل جلوگیری از تطبیق واکسین، حملات مسلحانه بر مراکز و کارمندان صحتی، داخل شدن باجبر، غارت و اختطاف کارکنان می گردد. میزان کلی موارد ذکر شده برابر با حملات شش ماه نخست سال ۲۰۱۲ می باشد.

بیجا شدن ناشی از جنگ

از ۱ جنوری الی ۳۰ جون، کمیشنری عالی ملل متحد در امور پناهجویان؛ بیجا شدن ۵۹۳۱۵ فرد ملکی از اثر خشونت های ناشی از درگیری های مسلحانه را به ثبت رسانده که ۳ درصد افزایش را در بیجا شدن افراد ملکی طی عین دوره در سال ۲۰۱۲ نشان می دهد.^{۲۶۲} تعداد مجموعی افراد بیجا شده در افغانستان حدوداً به ۵۷۴۳۲۷ تن می رسد.^{۲۶۳}

مانند سال ۲۰۱۲، کمیشنری عالی ملل متحد در امور پناهجویان در شش ماه نخست ۲۰۱۳ بیشترین رقم افزایش در افراد بیجا شده داخلی را در مناطق جنوبی ثبت کرده که مناطق غربی و شرقی افغانستان در رده های بعدی قرار دارند.^{۲۶۴} مناطق شمالی در قدم دوم بیشترین رقم افراد بیجا شده از اثر خشونت های جنگ را دارا می باشند که عمدتاً ناشی از استخدام اجباری توسط عناصر ضد دولت، درگیری های مسلحانه، تهدید، وضع مالیات غیر قانونی توسط عناصر ضد دولت و در مجموع وخامت وضعیت امنیتی می

^{۲۶۱} به اساس آمار جمع آوری شده و تثبیت شده توسط گروه کاری کشوری در مورد اطفال و منازعات مسلحانه در سال ۲۰۱۳ میلادی.

^{۲۶۲} از جنوری الی جون ۲۰۱۲، کمیشنری عالی ملل متحد در امور پناهجویان ۵۷۵۸۷ افراد تازه بیجا شده را ثبت کرد.

^{۲۶۳} ارقام افراد بیجا شده در افغانستان را از سال ۱۹۹۴ بدینسو ثبت کرده است. خلاصه اظهارات کمیشنری عالی ملل متحد در این امور: "بیجا شدن داخلی ناشی از جنگ در افغانستان"، جنوری الی می، ۲۰۱۳؛ و "گزارش ماهانه بیجا شدن داخلی ناشی از جنگ"، دفتر کمیشنری عالی ملل متحد برای پناهجویان، افغانستان، جون ۲۰۱۳.

^{۲۶۴} طبق آمار دفتر کمیشنری عالی ملل متحد برای افغانستان، مناطق جنوبی افغانستان بیشترین تعداد بیجا شدگان داخلی می باشد که رقم آن حدوداً به ۱۸۰۹۶۰ تن می رسد. در رده دوم بیشترین تعداد بیجا شدگان داخلی در مناطق غربی ثبت شده که تقریباً ۱۵۹۴۲۲ تن افراد بیجا شده را احتوا می کند و پس از آن مناطق شرقی با حدوداً ۱۰۳۸۴۱ بیجا شدگان داخلی در رتبه بعدی قرار دارند. ایضاً.

باشند.^{۲۶۵} کمیشنری عالی ملل متحد در امور پناهجویان بیشترین رقم افراد بیجا شده را در می ۲۰۱۳ ثبت کرده که در جریان آن ۳۲۰۰۰ افراد بیجا شد که اکثر آن ناشی از عملیات های نظامی و درگیری های زمینی در ولایات هلمند و ارزگان می باشند.

درگیری های زمینی، عملیات های نظامی و وخامت کلی وضعیت امنیتی از عوامل عمده برای ادامه مهاجرت ها گزارش شده است. تهدید و ارعاب توسط عناصر ضد دولت و منازعات میان اقوام از جمله سایر دلایل مهاجرت ها عنوان شده است.^{۲۶۶} در اکثر موارد بیجاشدن های داخلی در داخل ولسوالی/ولایت یا ولایات مختلف صورت گرفته ولی تعداد اندکی به مناطق همسایه مهاجرت کرده اند. در تمام موارد، افراد ملکی بیجا شده؛ نا امنی، تشنجات در محل یا خانواده، مرگ و مجروحیت، از دست دادن منابع معیشتی در محل سکونت، عدم دسترسی به خدمات اساسی و سایر نگرانی های حقوق بشری را گزارش داده اند.

مشکلات ناشی از نا امنی فرا راه مؤسسات بشردوستانه جهت دسترسی به اکثریت بیجا شدگان داخلی مشخصاً در مناطق دور دست به عنوان نگرانی عمده در شش ماه نخست ۲۰۱۳ باقیمانده است.

یوناما از تلاش های متداوم دولت در راستای تصویب پالیسی ملی بیجا شدگان داخلی قدردانی می کند.^{۲۶۷} به باور دفتر کمیشنری عالی ملل متحد برای افغانستان، این پالیسی برای دولت افغانستان یک ضرورت مبرم بوده تا مسئولیت ها در قبال افراد بیجا شده را از سر گیرد؛ پالیسی مذکور زمینه ایجاد استراتژی ها برای جلوگیری از بیجا شدن را فراهم ساخته و سهم گیری گسترده توسط مقامات ملی و ولایتی را مقدور می سازد تا به نیازمندی های متعدد افراد بیجا شده داخلی رسیدگی صورت گرفته و راه حل های متداوم و پایدار فراهم گردد.

حملات توپخانه‌ خارج از مرز

یوناما در شش ماه نخست سال ۲۰۱۳ به تعداد ۴۴ مورد حملات توپخانه‌ از مرز پاکستان را به ثبت رسانده است. حملات متذکره منجر به تلفات ملکی ۱۴ تن (۲ کشته و ۱۲ زخمی) شده است. این حملات در ولسوالی های دانگام، سرکانی، مره وره، خاص کنر، شیگل و شیلتن ولایت کنر، ولسوالی کامدیش ولایت نورستان و ولسوالی لعل پور ولایت ننگرهار صورت گرفته است. ارقام مذکور ۱۰۰ درصد افزایش نسبت به عین دوره در سال ۲۰۱۲ را نشان می دهد.^{۲۶۸}

^{۲۶۵} "گزارش ماهانه در مورد بیجا شدگان داخلی ناشی از جنگ"، دفتر کمیشنری عالی ملل متحد برای افغانستان، جون ۲۰۱۳

^{۲۶۶} ایضاً

^{۲۶۷} به مسوده "طرح پالیسی بیجا شدگان داخلی" ۲ الی ۱۴ اکتوبر، ۲۰۱۲ وزارت مهاجرین و عودت کنندگان مراجعه شود؛ از آدرس <http://morr.gov.af/en/page/8105> به تاریخ ۱۵ جولای ۲۰۱۳ دیدن به عمل آمد.

^{۲۶۸} در شش ماه نخست ۲۰۱۲ یوناما کشته شدن یک فرد ملکی و مجروحیت ۶ تن را طی ۷ مورد حادثه جدا گانه ثبت کرده بود.

علاوه بر تلفات ملکی، یوناما گزارش های مبنی بر وارد شدن خسارات بر اماکن رهائشی و تلف شدن مواسی را نیز دریافت کرده است. اگر چه دفتر (UNHCR) در سال ۲۰۱۳ هیچ مورد بیجا شدن را در این ساحات ثبت نکرده، در سال ۲۰۱۲ بیش از ۷۰۰ خانواده (حدود ۴۵۰۰ تن) از ولسوالی دانگام ولایت کنر جایی که اکثر حملات توپخانه صورت گرفت، مجبور به ترک خانه های شان شدند^{۲۶۹}. پاکستان در رسانه ها اظهار داشتند که هدف از حملات توپخانه مخالفینی بودند که غرض اجرای فعالیت های هراس افگنی از مرز افغانستان گذشته و وارد پاکستان شده بودند^{۲۷۰}. یوناما هیچ گزارش مبنی بر حملات خارج از مرز بالای سایر ولسوالی های همجوار پاکستان به شمول ولسوالی نری ولایت کنر و ولسوالی اچین ولایت ننگرهار دریافت نکرده اگر چه ولسوالی های یاد شده شاهد فعالیت های زیادی هراس افگنی در خارج از مرز بوده است. علی الرغم اینکه جلوگیری از عبور عناصر ضد دولت از مرز عامل تشویق کننده برای حملات توپخانه محسوب می گردد، اما یوناما هیچ معلومات در مورد کشته شدن عناصر ضد دولت توسط همچو حملات توپخانه در دست ندارد.

حملات فعلی توپخانه خارج از مرز در سال ۲۰۱۳ بویژه پس از درگیری میان نیرو های افغان و پاکستانی در منطقه سرحد به تاریخ ۲ می؛ خشم مردم و محکومیت های زیادی را به بار آورد. پس از آن حمله، حد اقل ۱۷ مورد تظاهرات جداگانه در اعتراض به درگیری خشونت آمیز و ادامه حملات توپخانه خارج از مرز راه اندازی گردید که ۱۱ مورد این تظاهرات در ولایت کنر به راه انداخته شد.

^{۲۶۹}. بدون ۴ مورد، تمام حملات در ولایت کنر به وقوع پیوسته که اکثر این حملات در ولسوالی دانگام اتفاق افتاده است.
^{۲۷۰}. به طور مثال، به "اردوی ملی افغان سفر به پاکستان را به دلیل حملات توپخانه خارج از مرز لغو کرد" که توسط دابین ویلچ و کاترین هوریلد، از خبرگزاری رویترز، ۲۷ مارچ ۲۰۱۳ نوشته شده است، از طریق آدرس اینترنتی ذیل مراجعه شود:
<http://www.reuters.com/article/2013/03/27/us-afghanistan-pakistan-shelling-idUSBRE92Q0EF20130327> به تاریخ ۱۵ جولای ۲۰۱۳ به این آدرس اینترنتی مراجعه صورت گرفته بود.

ضمیمه

موارد تلفات افراد ملکی بر اساس اعلامیه های ماهوار طالبان "جرایم جنگی" از جنوری الی می ۲۰۱۳ و مقایسه آن با آمار و دیتابیس یوناما

ردیف	ادعای طالبان و جزئیات آن	یافته های یوناما
۱	به تاریخ ۴ جنوری ۲۰۱۳، یک تن از باشندگان قریه به نام آقای بارکزی به اثر حمله متجاوزین در قریه قاریان ولسوالی شاه ولی کوت ولایت کندهار به شهادت رسید.	یوناما وقوع این رویداد را تثبیت نتوانست.
۲	به تاریخ ۱۵ جنوری، نیرو های متجاوز حملات شبانه خویش را در قریه انکول ولسوالی سروبی ولایت کابل به راه انداختند. با وجودی که هیچ نوع جنگ افزار به دست شان نیامد، آنها دو تن افراد ملکی را به شهادت رسانیده و دو تن دیگر را مجروح ساختند.	یوناما وقوع این رویداد را تثبیت نتوانست.
۳	به تاریخ هشتم جنوری، متجاوزین ۶ تن افراد ملکی را در قریه نوجوی منطقه گهرگین ولسوالی چارچینوی ولایت ارزگان زندانی کرده و یک تن عالمان جوان به نام مولوی شیر محمد را در منطقه مذکور به شهادت رساندند.	یوناما وقوع این رویداد را تثبیت نتوانست.
۴	به تاریخ هشتم جنوری، خانه یکی از افراد ملکی توسط اربکی ها (نیروی های نظامی محلی) در منطقه آخ شاخ ولسوالی چار دره ولایت کندز مورد حمله قرار گرفت که از اثر آن یک مرد ۶۵ ساله و دو زن به شهادت رسیدند. بعداً نیرو های اربکی خانه مذکور را مورد تلاشی قرار داده و اجناس قیمتی را به غارت بردند.	یوناما این حادثه را قبل از اعلامیه طالبان ثبت کرده بود. یوناما دریافت که یک فرمانده پولیس محلی سه تن از اعضای یک فامیل بشمول دو زن را به قتل رسانید.
۵	به روز سه شنبه، هشتم جنوری در ادامه استبداد اداره دست نشانده در برابر جمعیت مظلوم و بی دفاع، صدها تن در ولایت لغمان مورد لت و کوب قرار گرفتند. گفته می شود دلیل این حادثه این بوده که مردم قسمت از بیرق دولت دست نشانده را پاره کرده بودند.	یوناما وقوع این رویداد را تثبیت نتوانست.
۶	به تاریخ ۹ جنوری، نیرو های خارجی متجاوز یک فرد ملکی را به شهادت رسانده و سه تن دیگر را در ولایت کندهار مجروح ساختند. این رویداد پس از آن رخ داد که یک عراده واسطه نقلیه نیرو های اشغالگر با یک موتر	یوناما وقوع این رویداد را تثبیت نتوانست.

	سایکل در منطقه خواجهک بابا ولایت کندهار تصادم کرد.	
۷	به تاریخ ۱۰ جنوری، سه طفل به اثر شلیک هاوان توسط اشغالگران در ولسوالی خوگیانی ولایت ننگرهار جراحت برداشتند.	یوناما وقوع این رویداد را تثبیت نتوانست.
۸	به تاریخ دهم جنوری، یک فرد ملکی به شهادت رسیده و در عین تاریخ دو تن دیگر در جریان حمله بر یک خانه در قریه طاهر خان ولسوالی اشکمش ولایت تخار به اسارت در آمدند.	یوناما وقوع این رویداد را تحقیق نموده و در دریافت که تلفات این رویداد افراد ملکی نبودند.
۹	به تاریخ دهم جنوری، دو فرد ملکی به شهادت رسیدند و دو تن دیگر با همکاری عساکر افغان در منطقه کاروی ولسوالی خاشرود ولایت نیمروز دستگیر شدند.	یوناما وقوع این رویداد را تثبیت نتوانست.
۱۰	به تاریخ ۱۳ جنوری، رسانه ها گزارش دادند که یک تعداد افراد ملکی در جریان حمله هوایی نیروهای اشغالگر بر یک مسجد در منطقه حسن خیل تنگی دره؛ واقع ولسوالی سید آباد ولایت میدان وردک کشته و زخمی شدند. خبر حاکی از آن است که مسجد مورد بمبارد قرار گرفت. زمانی که مردم محل از خانه های شان برای انتقال شهداء و مجروحین بیرون شدند، مسجد دو باره مورد بمبارد قرار گرفت؛ در حالی که نیروهای پیاده افغان و بین المللی افراد ملکی را که از خانه های شان بیرون شده بودند مورد هدف قرار دادند. معلم لیسه امام ابو حنیفه با دو پسرش و هم چنان سه پسر ملک قریه مسمی به حاجی قهار (به نام های صبغت الله، عبدالباسط و نیک محمد) مشمول کشته شدگان می باشند. در مجموع ۱۸ فرد ملکی به شهادت رسیدند و بیش از ۳۰ تن دیگر در این حادثه مجروح شدند.	یوناما این حادثه را قبل از اعلامیه طالبان ثبت کرد. یوناما دریافت که رویداد مذکور منجر به قتل ۱۰ تن و مجروحیت ۹ تن دیگر گردید. با وجود آن، یوناما دریافت که تلفات ملکی از اثر انفجار یک واسکت انتحاری به میان آمد که بر تن افراد ضد حکومت بوده است.
۱۱	به روز شنبه؛ ۱۳ جنوری، در منطقه تنگی ولسوالی سید آباد ولایت میدان وردک حد اقل ۷ فرد ملکی بی گناه به شمول اطفال و زنان از اثر یک سلسله عملیات های وحشیانه به شهادت رسیدند. پس از حادثه خونین سال گذشته که در آن ۳۲ تن امریکائی به قتل رسید، نیروهای اشغالگر شروع به انتقام گیری از افراد مظلوم این قریه کردند. آنها صد ها تن افراد این قریه را به شهادت رسانده	یوناما وقوع این رویداد را تثبیت نتوانست.

	و صد ها تن دیگر را در مواقع مختلف دستگیر کرده اند.
۱۲	به تاریخ ۱۴ جنوری، نیرو های اربکی بالای خانه های افراد ملکی در قریه منار ولسوالی شولگر ولایت غزنی حمله کردند. در جریان عملیات تلاشی، یک پیرمرد به اسم حاجی مومن و شخص دیگر به نام خالد مورد لت و کوب قرار گرفتند. به اساس گفته های شاهدان عینی، پس از آن نیرو های اربکی پول، و جواهرات و یک عراده موتر نوع توپوتا را از این خانه ها با خود بردند.
۱۳	به تاریخ ۱۷ جنوری، نیرو های افغان یک فرد ملکی را در حالی به شهادت رساندند که موصوف مصروف آبیاری مزرعه خود در قریه پساب ولسوالی بالابلوک ولایت فراه بود.
۱۴	به تاریخ ۱۷ جنوری، نیرو های افغان حمله شبانه را در قریه سپینه ولسوالی اوامنه ولایت پکتیا به راه انداختند. آنها چهار فرد ملکی را زندانی کرده و ۸ عراده موتر سایکل، ۱ عراده موتر و ۲۵ بوجی جلفوزة افراد ملکی را با خود بردند.
۱۵	به روز جمعه مورخ ۱۸ جنوری و به ادامه کشتار افراد ملکی، نیرو های اشغالگر دو زن را در ولسوالی شیندند ولایت هرات به شهادت رساندند. علی الرغم اینکه باشندگان محل شواهد و مدارک را مبنی بر شهادت دو زن ارائه کردند، دشمنان گمراه امریکائی به گونه بی شرمانه ادعا کردند که دو طالب را به قتل رسانده اند.
۱۶	به تاریخ ۱۹ جنوری، ۴ طفل حاجی عطاالله که یک فرد ملکی است، از اثر انفجار ماین فشاری نیرو های اشغالگر در منطقه کجور ناوه ولسوالی شاه ولی کوت ولایت کندهار کشته و زخمی شدند. گفته می شود که اشغالگران ماین های ضد پرسونل نوع فشاری را در تپه ها و زمین ها فرش کرده بودند که منجر به تلفات ملکی در مناطق مختلف می گردد.
۱۷	به تاریخ ۲۱ جنوری، خانه های افراد ملکی در قریه توتوی ولسوالی شیرزاد ولایت ننگرهار مورد حمله و تلاشی نیروی های اشغالگر قرار گرفت. در نتیجه آن یک فرد ملکی زخمی و ۸ تن دیگر بازداشت گردید.
	یوناما وقوع این رویداد را تثبیت نتوانست.
	یوناما وقوع این رویداد را تثبیت نتوانست.
	یوناما وقوع این رویداد را تثبیت نتوانست.
	یوناما این رویداد را قبل از اعلامیه طالبان ثبت کرده بود. یوناما دریافت که پس از آنکه قطار گزمه مشترک مورد حمله قرار گرفت و در جریان تبادل آتش میان عناصر ضد دولت و اردوی ملی افغان دو زن به قتل رسید و یک طفل مجروح شد.
	یوناما این حادثه را قبل از اعلامیه طالبان ثبت کرد. یوناما دریافت که از اثر انفجار مواد منفجره تعبیه شده در کنار جاده یک طفل دختر به قتل رسید و سه طفل دیگر مجروح شدند.
	رویداد مذکور پس از اعلامیه طالبان تثبیت گردید. یوناما دریافت که در نتیجه عملیات تلاشی نیرو های طرفدار دولت یک فرد ملکی

	جراحت برداشته است.	
۱۸	به تاریخ ۲۱ جنوری، اشغالگران؛ افراد ملکی را در منطقه باز گل ولسوالی کامدیش ولایت نورستان زیر بمبارد گرفتند که باعث شهادت دو تن گردید.	یوناما قضیه را مورد تحقیق قرار داده و دریافت که قربانیان این رویداد افراد ملکی نبودند.
۱۹	به تاریخ ۲۱ جنوری، دو فرد ملکی توسط نیرو های اربکی در قریه حسن خیل منطقه اوزبین ولسوالی سروبی ولایت کابل مورد هدف قرار گرفتند. یکی از آنها در محل واقعه به شهادت رسید و دیگر آن مجروح شد.	یوناما وقوع این رویداد را تثبیت نتوانست.
۲۰	به تاریخ ۲۱ جنوری، نیرو های اشغالگر بمباردمان وحشیانه را در ولسوالی نادعلی ولایت هلمند به راه انداختند که باعث شهادت تعداد زیادی افراد ملکی گردید.	یوناما وقوع این رویداد را تثبیت نتوانست.
۲۱	به تاریخ ۲۱ جنوری، از اثر حمله و عملیات تلاشی نیرو های متجاوز در منطقه کنام مرکز ولایت کندز یک تن به شهادت رسیده و اشغالگران دو تن دیگر را با خود بردند.	یوناما در مورد این رویداد تحقیق کرد و دریافت که قربانیان این حادثه افراد ملکی نبودند.
۲۲	به روز سه شنبه مورخ ۲۲ جنوری، باشندگان ولسوالی سیاه گرد ولایت پروان از لت و کوب افراد ملکی توسط نیرو های پولیس و اربکی مربوط به اداره کابل شکایت کردند.	یوناما وقوع این رویداد را تثبیت نتوانست.
۲۳	به تاریخ ۲۳ جنوری، نیرو های افغان و خارجی یک تن از زنان عضو شورای ولایتی را در ولسوالی تگاب ولایت کاپیسا در جریان اجرای عملیات تلاشی به قتل رساندند در حالی که هیچ تلفات به مجاهدین وارد نگردید.	یوناما این رویداد را قبل از اعلامیه طالبان ثبت کرده بود. یوناما دریافت که یک زن در نتیجه تبادل آتش میان نیرو های طرفدار حکومت و عناصر ضد دولت به قتل رسیده است.
۲۴	به روز شنبه ۲۶ جنوری، یک تن در مزار شریف، مرکز ولایت بلخ به اتهام اینکه می خواست موتر سایکل خود را با واسطه نقلیه نیرو های اشغالگر تصادم دهد، به شهادت رسید.	یوناما این رویداد را مورد بررسی قرار داده و تأیید کرد که واقعه مذکور یک حادثه ترافیکی بوده و شامل قضایای مربوط به منازعات مسلحانه نمی گردد.
۲۵	به تاریخ ۲۷ جنوری، نیرو های متجاوز سه فرد ملکی را زمان در نزدیکی ولسوالی برکی برک ولایت لوگر به شهادت رساندند که سوار در یک موتر و در حال سفر بودند. لازم به یاد آوری است که تمام قربانیان باهم برادر بودند. مقامات ولایتی این رویداد را تأیید کرده	یوناما این رویداد را قبل از اعلامیه طالبان ثبت کرده بود. یوناما جزئیات مشابه به اظهارات طالبان را دریافت نموده بود.

	ولی از ارائه جزئیات خودداری کردند.	
یوناما این رویداد را قبل از اعلامیه طالبان ثبت کرده بود. یوناما دریافت که در این حادثه یک فرد ملکی کشته شده و ۹ تن دیگر دستگیر شدند. فرد دیگر کشته شده عضو یکی از گروه های ضد دولت محسوب گردیده است.	به تاریخ ۳۰ جنوری، متجاوزین با همکاری نیرو های داخلی دو دهقان را در قریه میاگان منطقه کیله غوی مربوط ولسوالی خوگیانی ولایت ننگرهار به شهادت رساندند و نیز ۹ تن دیگر را دستگیر کردند. مردم محل به رسانه ها گفتند که آنها صبح در مزارع خویش مصروف بودند که عساکر داخلی و خارجی هجوم بردند و مردم را هدف قرار دادند که منجر به کشته شدن دو تن شد و بعداً آنها هر کس را که سر راه شان می آمد با خود می بردند. ولسوال ولسوالی مذکور حاجی سید رحمان وقوع این حادثه را تأیید کرده است.	۲۶
رویداد مذکور پس از اعلامیه طالبان مورد بررسی قرار گرفت و جزئیات مشابه به دست آمد.	به روز پنج شنبه مورخ ۳۱ جنوری، نیرو های اشغالگر امریکائی افراد ملکی را در ولسوالی خاص کنر ولایت کنر مورد هدف قرار داده که باعث مجروحیت حد اقل سه فرد ملکی گردید. حادثه مذکور از جانب مزدوران شان نیز مورد تأیید قرار گرفت.	۲۷
یوناما این رویداد را مورد تحقیق قرار داد و دریافت که قربانی این حادثه فرد ملکی نبوده است.	به تاریخ ۳ فبروری، نیرو های افغان و اشغالگر بالای خانه یک فرد ملکی به نام حاجی آغا ولی در منطقه شگی ولسوالی بکواه ولایت هلمند حمله کردند. باوجودی که در جریان جستجو هیچ نوع مواد منفجره به دست شان نیامد، حاجی آغا ولی را از خانه بیرون کشیده و در جلوی چشمان اقاربش به شهادت رسانید.	۲۸
یوناما این رویداد را قبل از اعلامیه طالبان ثبت کرده بود. یوناما دریافت که عملیات مشترک نیرو های بین المللی و نیرو های امنیتی افغان باعث کشته شدن دو فرد ضد دولت و پنج تن باشندگان محل به شمول دو زن و سه طفل دختر و نیز مجروحیت سه طفل دیگر گردید.	به تاریخ ۵ فبروری، در جریان جنگ رو برو میان نیرو های آمریکائی و مجاهدین در منطقه زیرکوه ولسوالی شیندند ولایت هرات دو خانم به شهادت رسید و ۳ طفل مجروح شدند.	۲۹
یوناما عملیات جستجو را تثبیت کرد ولی هیچ نوع تلفات ملکی ناشی از	به تاریخ ۷ فبروری، نیرو های اشغالگر در طی عملیات شبانه حملات متعدد همزمان را بالای چندین خانه در	۳۰

<p>آن را تأیید کرده نتوانست.</p>	<p>منطقه جالی خیل ولسوالی تگاب ولایت کاپیسا به راه انداختند. در جریان عملیات جستجو، آنها یک فرد ملکی به نام توریالی را به شهادت رساندند. هم چنان آنها شخصی به نام نور آغا را در خانه دیگر مجروح ساختند. در خاتمه، آنها ۷۵ فرد ملکی را دستگیر کردند. گفته شده که نیروهای امریکائی خانه ها را تا صبح تلاشی کردند که در جریان آن زیورات زنان و بعضی از اجناس گرانبها از بعضی خانه ها سرقت شدند.</p>	
<p>یوناما این رویداد را پس از اطلاعیه طالبان تثبیت کرده و جزئیات مشابه به دست آمد.</p>	<p>به تاریخ ۱۱ فبروری، نیروی های اشغالگر استرالیائی یک فرد ملکی را در منطقه شین کیان ولسوالی دهر اوود ولایت ارزگان به شهادت رساندند.</p>	<p>۳۱</p>
<p>یوناما این رویداد را قبل از اعلامیه طالبان تثبیت کرده بود. یوناما دریافت که در اثر عملیات مشترک شبانه نیروهای بین المللی و نیروهای ولایتی خوست یک غیر نظامی مورد هدف قرار گرفته و به قتل رسید.</p>	<p>به تاریخ ۱۳ فبروری، متجاوزین یک تن از محصلین طب دانشگاه ننگرهار به اسم احسان الله را در جریان حمله بر منطقه منگوسو ولایت خوست به شهادت رساندند. اقارب محصل شهید به رسانه ها گفتند که احسان الله در دانشگاه ننگرهار مصروف تحصیل بوده و به قریه جهت سپری کردن رخصتی های خود آمده بود. موصوف در هیچ فعالیت مسلحانه سهم نبوده و هیچ ارتباطی با هیچ جناح نداشت.</p>	<p>۳۲</p>
<p>یوناما این رویداد را قبل از اعلامیه طالبان تثبیت کرد. یوناما دریافت که در نتیجه عملیات هوائی حمایوی توسط نیروی های نظامی بین المللی، ۹ فرد ملکی به شمول ۵ طفل و ۴ زن به قتل رسیده و ۵ تن دیگر به شمول ۳ طفل و ۱ زن مجروح شده است.</p>	<p>به تاریخ ۱۳ فبروری، نیروهای اشغالگر و نیروهای افغان ۱۰ فرد ملکی را در قریه چوگان دره سلطان واقع در ولسوالی شیگل ولایت کنر به شهادت رساندند. ۵ طفل، ۴ زن و ۱ مرد شامل شهید شدگان بودند. افزون بر آن، ۴ طفل دیگر نیز مجروح شدند. والی ولایت کنر، آقای واحدی، نیز شهادت این افراد را تأیید کرد. رئیس شورای ولایتی کنر، حاجی میا حسن عادل کشتار زنان و اطفال را به شدت محکوم کرد. وی علاوه کرد که آنها (متجاوزین) با انجام چنین عملیات ها می خواهد فاصله میان مردم و دولت را بیشتر سازد.</p>	<p>۳۳</p>
<p>یوناما این رویداد را قبل از اعلامیه طالبان تثبیت کرده بود. یوناما تثبیت کرد که یک عراده واسطه نقلیه افراد</p>	<p>به تاریخ ۱۳ فبروری، متجاوزین یک واسطه نقلیه مسافر بری را در منطقه کچی ولسوالی سپین بولدک ولایت کندهار مورد هدف قرار داد که طی آن ۳ فرد ملکی</p>	<p>۳۴</p>

<p>ملکی به اشاره نیروهای آیساف عمل نکرده و واسطه مذکور را متوقف نساخته است. نیروهای آیساف بالای واسطه مذکور آتش گشوده و باعث کشتن ۱ تن و مجروح ساختن ۴ فرد دیگر شدند.</p>	<p>کشته و زخمی شدند. مقامات ولایتی ولایت کندهار نیز تلفات ملکی ذکر شده را تأیید کردند.</p>	
<p>یوناما این رویداد را پس از اعلامیه طالبان ثبت کرد. یوناما در یافت که نیروهای آیساف پس از آن بالای کاروان مراسم عروسی که در حال سفر در ولسوالی سپین بولدک بودند آتش گشود که کاروان در محل تلاشی توقف نکرد. در نتیجه یک فرد ملکی کشته و ۴ تن دیگر مجروح گردیدند.</p>	<p>به تاریخ ۱۴ فبروری، عساکر اشغالگر بالای مراسم عروسی در منطقه اونکه ولسوالی بولدک ولایت کندهار آتش گشوده و باعث شهادت ۲ فرد ملکی شدند.</p>	<p>۳۵</p>
<p>یوناما این رویداد را قبل از اعلامیه طالبان ثبت کرده بود. یوناما دریافت که یک فرد ملکی پس از دستگیری توسط نیروهای ویژه در جریان عملیات جستجو کشته شد.</p>	<p>به روز شنبه تاریخ ۱۶ فبروری، باشندگان بی دفاع ولایت میدان وردک علیه ظلم صلیبیان اشغالگر طی چند ماه اخیر شکایت کرده و یک بار دیگر شاهره کابل کندهار را بستند که در نتیجه آن یک متعلم توسط صلیبیان متجاوز به شهادت رسید و این امر منجر به مظاهرات گسترده شد. متعلم مذکور از خانه اش بیرون کشیده شد و بعداً به قتل رسید.</p>	<p>۳۶</p>
<p>یوناما نتوانست وقوع این رویداد را تثبیت کند.</p>	<p>به تاریخ ۱۹ فبروری، متجاوزین بالای منطقه چنار ولسوالی چنارتوی ولایت ارزگان حمله کردند. آنها ۳ فرد ملکی را به شهادت رسانده و ۲ تن دیگر را دستگیر کردند.</p>	<p>۳۷</p>
<p>یوناما این رویداد را مورد بررسی قرار داد و دریافت که قربانیان این حادثه افراد ملکی نبودند.</p>	<p>به تاریخ ۱۹ فبروری، ۲ فرد ملکی که در راه روان بودند توسط حمله هواپیمای بدون سرنشین در منطقه هیگل ولسوالی غازی آباد ولایت نورستان به شهادت رسیدند. به اساس اظهارات شاهدان عینی، در این اواخر حد اقل ۱۵ فرد ملکی توسط حملات هواپیماهای بدون سرنشین در ولسوالی ذکر شده به شهادت رسیدند.</p>	<p>۳۸</p>

<p>یوناما این رویداد را قبل از اعلامیه طالبان ثبت کرده بود. یوناما دریافت کرد که ۲ فرد ملکی در منطقه صافی کوت ولسوالی قلعہ زال ولایت کندز توسط حملات هوایی کشته شدند.</p>	<p>به تاریخ ۲۰ فبروری، ۲ فرد ملکی که مصروف کار در مزارع خویش بودند، از اثر حملات هواپیمای بدون سرنشین در قریه صافی کوت ولسوالی قلعہ زال ولایت کندز به شهادت رسیدند.</p>	<p>۳۹</p>
<p>یوناما این رویداد را مورد بررسی قرار داد و دریافت که قربانیان این حادثه افراد ملکی نبودند.</p>	<p>به تاریخ ۲۱ فبروری، متجاوزین؛ منطقه گل آرام ولایت لغمان را بمبارد نمودند که از اثر آن ۱۰ فرد ملکی کشته و زخمی شدند. افراد ملکی بر ضد این رویداد دست به مظاهره زدند. مظاهره کنندگان شعار های بر ضد نیرو های اشغالگر و حکومت کرزی سر می دادند و خواهان مجازات مرتکبین این جنایت بودند.</p>	<p>۴۰</p>
<p>یوناما این رویداد را مورد بررسی قرار داده و دریافت که قربانیان این حادثه افراد ملکی نبودند.</p>	<p>به تاریخ ۲۱ فبروری، اشغالگران آمریکائی بر یک خانه در منطقه خواجه غلطان از مربوطات مرکز ولایت کندز حمله کردند. آنها ۴ عضوی یک خانواده به نام های عبدالحق، سیف الرحمن، حیات الله و دلاور را در جریان عملیات تلاشی به شهادت رساندند و یک تن دیگر را دستگیر نمودند. این رویداد توسط مقامات ولایت کندز نیز تأیید شده است.</p>	<p>۴۱</p>
<p>یوناما این رویداد را مورد بررسی قرار داده و دریافت که قربانیان این حادثه افراد ملکی نبودند.</p>	<p>به تاریخ ۲۱ فبروری، متجاوزین صلیبی با همکاری نوکران افغان شان ولایت لغمان را بمبارد کرده که علاوه بر خسارات مالی حداقل ۷ فرد ملکی را به شهادت رسانده و ۴ تن دیگر را مجروح ساختند. این حادثه فقط ۵ روز پس از آن به وقوع پیوست که کرزی طی فرمانی از مزدوران خویش خواست که از متجاوزین صلیبی درخواست کمک های نظامی هوایی را نمایند. این حادثه نمایانگر کنترل کرزی بروقایع و شخصیت واقعی کرزی است.</p>	<p>۴۲</p>
<p>یوناما این رویداد را قبل از اعلامیه طالبان ثبت کرد. یوناما دریافت که یک حمله هواپیمای بدون سرنشین نیروهای نظامی بین المللی بالای عناصر مشکوک ضد دولت در</p>	<p>به تاریخ ۲۵ فبروری، ۴ فرد ملکی توسط بمباردمان نیروهای اشغالگر در قریه های ولسوالی حصارک ولایت ننگرهار به شهادت رسیدند.</p>	<p>۴۳</p>

<p>ولسوالی حصارک ولایت ننگرهار باعث کشته شدن دو کارمند ملکی معدن گردید.</p>		
<p>یوناما این رویداد را قبل از اعلامیه طالبان ثبت کرد. یوناما جزئیات مشابه را به دست آورد ولی دریافت که حادثه مذکور به تاریخ ۲۸ فیروری اتفاق افتاده است.</p>	<p>به تاریخ ۳ مارچ ۲۰۱۳، نیرو های اشغالگر آسترالیایی پذیرفتند که آنها دو طفل را در ولایت ارزگان که کمتر از ۷ سال داشتند به شهادت رساندند.</p>	<p>۴۴</p>
<p>یوناما وقوع این رویداد را تثبیت نتوانست.</p>	<p>به تاریخ ۶ مارچ، نیرو های اشغالگر بالای منطقه دارور ولسوالی کرده چیری ولایت پکتیا حمله کردند. بعد از تلاشی خانه ها، آنها خسارات مالی را بالای افراد ملکی وارد کردند. هم چنان آنها ۳ عضوی یک خانواده را به شهادت رساندند.</p>	<p>۴۵</p>
<p>یوناما وقوع این رویداد را تثبیت نتوانست.</p>	<p>به تاریخ ۶ مارچ، نیرو های متجاوز بالای بعضی از قریه های ولسوالی ده راوود ولایت ارزگان حمله بردند. شاهدان عینی به رسانه ها گزارش دادند که عساکر خارجی به تعداد ۶۰۰ فرد ملکی را در منزل حاجی رشید خان برای مدت یک شبانه روز در شرایطی زندانی کردند که آنها هیچ اجازه برای وضو کردن و فرصت برای خوردن و نوشیدن نداشتند.</p>	<p>۴۶</p>
<p>یوناما این رویداد را پس از اعلامیه طالبان ثبت کرد. یوناما دریافت که یک قوماندان پولیس محلی دو فرد ملکی را در ولسوالی دشت ارچی ولایت کندز مورد هدف قرار داده و آنها را مجروح ساخت.</p>	<p>به تاریخ ۶ مارچ، دو فرد ملکی توسط یک قوماندان اربکی به نام زلمی در نزدیکی مکتب شهید عبدالواحد واقع ولسوالی دشت ارچی ولایت کندز مجروح گردید.</p>	<p>۴۷</p>
<p>یوناما این رویداد را مورد بررسی قرار داده و دریافت که حادثه مذکور مربوط به منازعات میان قبایل بوده و با جنگ مسلحانه ربطی ندارد.</p>	<p>به تاریخ ۷ مارچ، نیرو های اربکی در قریه سنجین از مربوطات ولسوالی کوه بند ولایت کاپیسا افراد ملکی را مورد لت و کوب قرار داده و حد اقل ۷ تن آنها را مجروح ساخت. به اساس گفته های شاهدان عینی، نیرو های اربکی هفت خانه افراد ملکی را به آتش کشیدند.</p>	<p>۴۸</p>
<p>یوناما این رویداد را قبل از اعلامیه</p>	<p>به تاریخ ۹ مارچ، نیرو های اشغالگر، بازار منطقه شادال</p>	<p>۴۹</p>

<p>طالبان ثبت کرده بود. یوناما در یافت که نیرو های نظامی بین المللی در پاسخ به حمله عناصر ضد دولت خواهان عملیات هوایی شد تا عناصر ضد حکومت را مورد هدف قرار دهند. در نتیجه عملیات هوایی، ۱۰ فرد ملکی به شمول سه طفل و ۴ زن مجروح شدند.</p>	<p>ولسوالی سپین غر در ولایت ننگرهار را مورد بمبارد قرار داد که در اثر آن یک فرد ملکی شهید و ۱۹ تن هموطنان بی گناه دیگر مجروح شدند.</p>	
<p>یوناما این رویداد را مورد بررسی قرار داده و دریافت که قربانیان این رویداد افراد ملکی نبودند.</p>	<p>به تاریخ ۹ مارچ، ملا امام یکی از مساجد به اسم سید عظیم آغا از اثر حمله هواپیمای بدون سر نشین در منطقه درنج ولسوالی خاک سپید ولایت فراه به شهادت رسید.</p>	۵۰
<p>یوناما این رویداد را پس از اعلامیه طالبان تثبیت کرد و دریافت که یک مرد و یک زن ملکی سوار بر موتر سایکل توسط نیرو های استرالیایی مورد هدف قرار گرفته و کشته شدند.</p>	<p>به تاریخ ۱۰ مارچ، در جریان حمله نیرو های اشغالگر دو فرد ملکی به شمول یک زن و یک مرد در منطقه لنگرئیز ولسوالی چنارتوی ولایت ارزگان به شهادت رسیدند.</p>	۵۱
<p>یوناما این رویداد را قبل از اعلامیه طالبان ثبت کرد و دریافت که نیرو های آیساف بالای یک عراده واسطه باربری زمانی شلیک کردند که از اوامر آیساف برای تغییر مسیر در شاهراه کابل - پروان اطاعت نکرد و در نتیجه آن دو فرد ملکی به قتل رسید و راننده واسطه مذکور جراحت برداشت.</p>	<p>به تاریخ ۱۱ مارچ، نیرو های متجاوز در ولسوالی قره باغ ولایت کابل بالای یک عراده واسطه مسافر بری آتش گشود و باعث شهادت دو فرد ملکی و مجروحیت یک تن دیگر گردید.</p>	۵۲
<p>یوناما این رویداد را مورد بررسی قرار داده و دریافت که قربانیان این حادثه افراد ملکی نبودند.</p>	<p>به تاریخ ۱۱ مارچ، از اثر حمله متجاوزین، یک فرد ملکی در منطقه زیرکوه ولسوالی شیندند ولایت هرات به شهادت رسید.</p>	۵۳
<p>یوناما وقوع این رویداد را تثبیت نتوانست.</p>	<p>به تاریخ ۱۶ مارچ، نیرو های داخلی در جریان یک عملیات در قریه ترخه ولسوالی تروه ولایت پکتیکا یک فرد ملکی را شهید و دو تن دیگر را بازداشت کردند. هم چنان آنها یک عراده تراکتور و ۲ عراده موتر سایکل</p>	۵۴

	مربوط افراد ملکی را با خود بردند.	
۵۵	به تاریخ ۱۸ مارچ، یک فرد ملکی در جریان عملیات هوایی نیروهای آمریکائی در قریه زنده ولسوالی شاه ولی کوت ولایت کندهار به شهادت رسید.	یوناما وقوع این رویداد را تثبیت نتوانست.
۵۶	به تاریخ ۱۹ مارچ، نیروهای داخلی چهار فرد ملکی را در منطقه ترخه نوار ولسوالی مارجه ولایت هلمند به شهادت رساندند.	یوناما این رویداد را قبل از اعلامیه طالبان ثبت کرده بود. یوناما دریافت که در نتیجه درگیری میان نیروهای امنیتی افغان و عناصر ضد حکومت بالای کشت خشخاش در ولسوالی مارجه ولایت هلمند یک تن از منسوبین نیروهای امنیتی افغان کشته شد. گفته می شود که نیروهای ملی امنیتی افغان در پاسخ به آن دست به ماشه برده که باعث کشته شدن ۴ فرد ملکی و مجروحیت دو تن دیگر شدند.
۵۷	به تاریخ ۲۰ اپریل، سربازان داخلی ۲۰ فرد ملکی را در ساحه کنجک ولسوالی موسی قلعه ولایت هلمند به شهادت رساندند و چندین تن دیگر را زخمی ساختند. حادثه زمانی اتفاق افتاد که نیروهای پولیس ساحوی تحت رهبری خاکسار و احسان الله (اسامی فرماندهان پولیس) داخل مسجد شده و به قرآن مجید اهانت کردند. مردم در مقابل این عمل نادرست شان اعتراض کردند و خواهان مجازات عاملین آن شدند اما پولیس همه را به رگبار بسته و سبب این تلفات گردید. این رویداد زشت توسط مسئولین ولایت هلمند نیز تأیید شده است.	این رویداد قبل از اعلامیه طالبان توسط یوناما به ثبت رسیده بود. یوناما دریافت که بتاريخ ۲۰ مارچ یک گروه از افراد ملکی که علیه بی حرمتی به قرآن مجید مظاهره می کردند، طالبان در آن نفوذ نموده و از میان جمع مردم بالای نیروهای پولیس ملی که در محل حاضر بودند فیر نمودند. در پاسخ به آن، نیروهای پولیس بالای مظاهره کنندگان آتش گشودند و تبادل آتش بین طرفین آغاز گردید که در نتیجه چهار فرد ملکی کشته و پنج تن دیگر جراحت برداشت.
۵۸	به تاریخ ۲۱ مارچ، دو فرد ملکی به نام های عبدالواحد و جمال الدین در قریه هستای ولسوالی مقر ولایت غزنی	یوناما وقوع این رویداد را نتوانست تثبیت کند.

	<p>کشته شدند. این دو نفر سه روز قبل توسط نیروهای اربکی منطقه ربوده شده بودند و سپس اجساد بیجان آنها در یک کاریز خشک شده پیدا شد.</p>	
<p>این رویداد قبل از اعلامیه طالبان توسط یوناما به ثبت رسیده بود. یوناما دریافت که به دنبال تبادل آتش بین عناصر ضد دولتی و نیروهای امنیتی افغان، یک مرمی هاوان که توسط نیروهای امنیتی افغان بالای موقعیت نیروهای ضد دولتی پرتاب شده بود، در یک منطقه مسکونی فرود آمد که در نتیجه در یک خانه دو پسر کشته و دو تن دیگر زخمی شدند.</p>	<p>به تاریخ ۲۲ مارچ، دو طفل از اثر اصابت مرمی هاوان نیروهای داخلی در منطقه پارا از مربوطات ولسوالی الینگار ولایت لغمان به شهادت رسیدند.</p>	<p>۵۹</p>
<p>این رویداد قبل از اعلامیه طالبان توسط یوناما به ثبت رسیده بود. یوناما دریافت که در ولسوالی شیندند ولایت هرات از اثر فیر نیروهای کماندوی اردوی ملی بالای یک واسطه نقلیه شخصی که به دستور آنها توقف نکرد، یک طفل کشته شد.</p>	<p>به تاریخ ۲۴ مارچ، یک پسر دوازده ساله در شاهراه کندهار- هرات در منطقه عزیز آباد ولسوالی شیندند ولایت هرات توسط سربازان داخلی به شهادت رسید. مردم علیه این رویداد قبیح مظاهره نمودند و خواهان مجازات عاملین آن شدند. پولیس بالای آنها آتش گشود که در نتیجه هفت نفر مظاره کننده جراحت برداشت.</p>	<p>۶۰</p>
<p>یوناما این رویداد را قبل از اعلامیه طالبان ثبت کرد. یوناما دریافت که در نتیجه درگیری مسلحانه میان عناصر ضد حکومت با نیروهای امنیتی افغان در ولسوالی بره کی برک ولایت لوگر ۴ فرد ملکی کشته و ۵ تن دیگر مجروح شدند. تلفات وارده ناشی از تبادل آتش بوده است.</p>	<p>به تاریخ ۲۷ مارچ، رسانه ها گزارش دادند که متجاوزین خارجی و نوکران داخلی شان در جریان عملیات مشترک در منطقه سجاوند ولسوالی بره کی برک ولایت لوگر بیش از ۲۰ تن را به شهادت رساندند و تعداد دیگر را بازداشت کردند. رسانه ها به نقل از شاهدان عینی گزارش دادند که نیروهای مشترک حملات زمینی و هوایی شان را بالای یک پناهگاه طالبان آغاز کردند که با مقاومت قوی طالبان مواجه شد. زمانی که هر دو جناح متحمل تلفات جانی و خسارات مالی گردیدند، نیروهای متجاوز محل را مورد بمباری قرار داد که در نتیجه تعداد زیاد از خانه های مسکونی تخریب شده و شمار زیاد افراد ملکی به شهادت</p>	<p>۶۱</p>

	<p>رسیدند. بعد از بمباردمان، عساکر پیاده خارجی و داخلی داخل قریه شدند و شماری از باشندگان قریه را از خانه های شان بیرون کشیده و با خود بردند. پس از ختم عملیات، اجساد بعضی از باشندگان در ساحه در شرایطی پیدا شد که شکم، بینی و گوش های شان پاره پاره شده بود. یک تعداد از باشندگان قریه مذکور تا هنوز لادرک هستند. از این رویداد به عنوان قتل ده ها طالب گزارش شده است. بعد ها آقای عزیزی، والی لوگر شهادت ۵ فرد ملکی را تأیید کرد ولی شورای ولایتی لوگر یک روز بعد از حادثه اذعان داشت که در این رویداد بیش از ۲۰ فرد ملکی به شهادت رسیدند.</p>	
<p>یوناما این رویداد را مورد بررسی قرار داده و دریافت که قربانیان این حادثه افراد ملکی نبودند.</p>	<p>به تاریخ ۲۹ مارچ، متجاوزین خانه های مسکونی افراد ملکی را در منطقه یخ شیره ولسوالی وردوج ولایت بدخشان مورد بمبارد قرار داد که در نتیجه آن ۷ فرد ملکی شهید و خسارات هنگفت مالی به مردم محل وارد گردید.</p>	۶۲
<p>یوناما این رویداد را قبل از اعلامیه طالبان ثبت کرده بود. یوناما دریافت که در نتیجه عملیات هوایی آیساف علیه طالبان ۳ فرد ملکی کشته و ۸ فرد ملکی مجروح گردید.</p>	<p>به تاریخ ۳۰ مارچ، رسانه ها به نقل از سباوون، سخنگوی والی غزنی، گزارش دادند که متجاوزین؛ یک موتر مسافربری را در منطقه اسپنده این ولایت مورد هدف قرار داده و باعث شهادت دو تن و مجروحیت بیش از ۷ تن دیگر گردیدند. یکی از دوکتوران ولایت غزنی به اسم احمد ولی گفت که طی چند روز گذشته ۲۵ فرد ملکی در این منطقه در اثر بمباردمان نیرو های اشغالگر مجروح شدند.</p>	۶۳
<p>یوناما این رویداد را قبل از اعلامیه طالبان ثبت کرده و دریافت که ۱۳ فرد ملکی کشته شده و ۵ تن دیگر مجروح شدند.</p>	<p>به تاریخ ۵ اپریل، نیرو های اشغالگر؛ قریه سلطان ولسوالی شیگل ولایت کنر را شدیداً زیر بمباردمان گرفتند. علاوه بر بمباردمان، متجاوزین خارجی و نیرو های داخلی به روی افراد ملکی آتش گشودند که در نتیجه ۲۲ فرد ملکی به شمول زنان، کهن سالان و اطفال به شهادت رسیدند. این رویداد توسط مقامات ولایتی اداره کرزی نیز تأیید گردید.</p>	۶۴
<p>یوناما وقوع این رویداد را تثبیت</p>	<p>به تاریخ ۵ اپریل، ملیشه اربکی در منطقه شیخ ولسوالی</p>	۶۵

<p>نتوانست.</p>	<p>بره کی برک ولایت لوگر یک فرد ملکی را صرف به دلیل اینکه برادرش با طالبان ارتباط داشت، به شهادت رساند.</p>	
<p>یوناما این رویداد را قبل از اعلامیه طالبان ثبت کرده بود ولی در تعداد تلفات ملکی یوناما گنجانیده نشده زیرا حادثه مذکور تا هنوز مورد تحقیق و بررسی قرار داشته و جزئیات بیشتر در دست نیست.</p>	<p>به روز شنبه مورخ ۶ اپریل، جسد یک فرد ملکی که متجاوزین صلیبی در جریان عملیات تلاشی وی را با خود برده بودند، به دست آمد. علاوه، آنها ده ها تن از باشندگان این ولسوالی را با خود به پایگاه های شان بردند که زنده یا مرده آنها تا امروز معلوم نیست.</p>	<p>۶۶</p>
<p>یوناما وقوع این رویداد را تثبیت نتوانست.</p>	<p>به روز شنبه مورخ ۶ اپریل، باشندگان ولسوالی معروف ولایت کندهار تظاهراتی را به راه انداختند زیرا صبر شان در برابر ظلم و فعالیت های وحشیانه قوماندان امنیه این ولسوالی به سر رسیده بود. آنها قوماندان امنیه این ولسوالی را متهم می سازند که یک ملا امام و دهقان را به شهادت رسانده و اجساد شان را برای ۷ روز بدون دفن نگهداشته و هم چنان ۲۰ جوان را محبوس ساخته است. قوماندان مذکور باشندگان ولسوالی را مجبور می ساخت تا پسران شان را شامل صفوف ملیشه های اربکی نمایند و بعداً خانه های افراد ملکی را به غارت ببرند.</p>	<p>۶۷</p>
<p>یوناما وقوع این رویداد را تثبیت نتوانست.</p>	<p>به تاریخ ۷ اپریل، ملیشه های اربکی در قریه گولوی ولسوالی شیلگر ولایت غزنی یک خانواده ملکی را به زور از منزل مسکونی اش بیرون کشیده و پوسته امنیتی را در داخل خانه مستقر کردند. مردم محل به رسانه ها می گویند که نیرو های اربکی ساعت ۷ شام داخل قریه شدند و اطفال حاجی سعدالدین را مجبور به ترک خانه شان کرده و بعداً پوسته امنیتی را در داخل خانه ایجاد کردند.</p>	<p>۶۸</p>
<p>یوناما این رویداد را پس از اعلامیه طالبان تثبیت کرد و دریافت که در جریان عملیات تلاشی یک فرد ملکی کشته و یک تن دیگر بازداشت شده است.</p>	<p>به تاریخ ۸ اپریل، نیرو های اشغالگر در جریان حمله در قریه نوآباد منطقه چشمه مایان ولسوالی اشکمش ولایت تخار دو افغان ملکی را به شهادت رساندند.</p>	<p>۶۹</p>

<p>یوناما این رویداد را پس از اعلامیه طالبان تثبیت کرده و معلومات مشابه با اظهارات طالبان را به دست آورده است.</p>	<p>به تاریخ ۹ اپریل، نیروهای ویژه آمریکائی و عساکر داخلی در منطقه کوتوال مربوط شهر ترینکوت مرکز ولایت ارزگان بالای منزل مسکونی یکی از افراد ملکی به نام حاجی خیرالله حمله کردند. آنها حاجی خیرالله را به شهادت رسانده و منزل وی را کاملاً تخریب کردند. مقامات ولایت ارزگان وقوع این رویداد را تأیید کرده و اظهار داشتند که شخص مقتول یک تاجر ملی بود و در شهر موتر فروشی داشت.</p>	<p>۷۰</p>
<p>یوناما این رویداد را قبل از اعلامیه طالبان ثبت کرده و دریافت که فقط یک طفل کشته شده است. تاریخ واقعه ۱۱ اپریل گزارش شده است.</p>	<p>به تاریخ ۱۰ اپریل، نیروهای متجاوز در شاهراه کندهار - هرات در نزدیکی ولسوالی گذره ولایت هرات بالای یک بس مرسیدس نوع ۳۰۲ آتش گشودند که در نتیجه ۱ فرد ملکی شهید و ۲ تن دیگر مجروح شدند. شاهدان عینی به رسانه ها گفتند که بس مذکور در عقب کاروان نیروهای اشغالگر در حرکت بود و آنها دفعتاً بالای بس شلیک کردند و این حادثه به وقوع پیوست.</p>	<p>۷۱</p>
<p>یوناما وقوع این رویداد را تثبیت نتوانست.</p>	<p>به تاریخ ۱۱ اپریل، نیروهای اشغالگر بالای منطقه علیزی ولسوالی شیلگر ولایت غزنی حمله نمودند. در جریان عملیات تلاشی، آنها خسارات زیاد مالی را بر افراد ملکی وارد ساختند. آنها کهن سالان، اطفال و جوانان را لت و کوب کرده و مورد شکنجه قرار دادند.</p>	<p>۷۲</p>
<p>یوناما وقوع این رویداد را تثبیت نتوانست.</p>	<p>به سلسله کشتار افراد ملکی، یک جوان در مقابل چشمان مردم در ولایت ننگرهار توسط یک قوماندان ظالم زمانی به قتل رسید که نماز جنازه شهید دیگری را امامت می کرد. به اساس گفته های شاهدان عینی، قوماندان اربکی جوان مذکور را که حافظ قرآن بود با خود برده و وی را به شهادت رساند.</p>	<p>۷۳</p>
<p>این حادثه قبل از اعلامیه طالبان توسط یوناما به ثبت رسیده بود. یوناما دریافت که از اثر حمله عناصر ضد دولتی بالای کاروان نیروهای بین المللی، یک فرد ملکی کشته و دو تن دیگر زخمی شدند.</p>	<p>به تاریخ ۱۴ اپریل، نیروهای اشغالگر مناطق مختلف ولسوالی چک در ولایت میدان وردک را بمباردمان کردند. در این حادثه، سه فرد ملکی به شمول یک شاگرد، به شهادت رسید و سه طفل جراحت برداشتند. زیان های سنگینی بر منازل و محصولات مردم در این بمباردمان وارد گردید. این ساحه زمانی بمباردمان</p>	<p>۷۴</p>

	گردید که نه طالبان در آن حضور داشت و نه هم کدام برخوردار صورت گرفته بود.	
۷۵	به تاریخ ۱۴ اپریل، یک فرد ملکی که از ولسوالی پشت کوه به منظور خریداری اجناس به شهر مرکزی ولایت فراه آمده بود، توسط نیرو های امنیتی افغان به شهادت رسید.	یوناما وقوع این رویداد را تثبیت نتوانست.
۷۶	به تاریخ ۱۷ اپریل، دو فرد ملکی در حمله نیروهای اشغالگر بالای ساحه قاری- سادی ولسوالی مارجه ولایت هلمند به شهادت رسیدند. سه فرد ملکی دیگر توسط این نیرو ها به اسارت گرفته شد.	یوناما تلفات افراد ملکی ناشی از این حادثه را نتوانست تثبیت کند، ولی تثبیت کرد که سه تن دستگیر گردیدند و بعد از سه روز اسارت دوباره رها گردیدند.
۷۷	به تاریخ ۱۷ اپریل، نیروهای متجاوز بالای منزل یک بزرگ قوم بنام حاجی میرزا منگل، طی یک عملیات شبانه در قریه "باتولی" ولسوالی چمکنی ولایت پکتیا حمله کردند که حاجی میرزا گل را به شهادت رسانیدند و چهار عضو دیگر خانواده بشمول یک زن را توقیف نمودند. این حادثه توسط مسئولین ولایت پکتیا تأیید و محکوم گردید.	این رویداد قبل از اعلامیه طالبان توسط یوناما به ثبت رسیده بود. یوناما معلوم کرد که یک بزرگ قوم در این رویداد کشته شده و یک زن جراحت برداشت. تاریخ این واقعه ۱۶ اپریل می باشد.
۷۸	به تاریخ ۱۸ اپریل، نیروهای اشغالگر ۱۸۰ فرد ملکی را وادار به کار اجباری ساختند. آنها مردم را مجبور به پر ساختن بوجی های خاک به منظور ساخت خندق برای خودشان کردند.	یوناما یوناما این رویداد را تثبیت نتوانست.
۷۹	به تاریخ ۱۹ اپریل، از اثر حمله یک هواپیمای بدون سر نشین در ساحه کاریز گرماوک ولسوالی میوند ولایت کندهار یک فرد ملکی به شهادت رسید و یک تن دیگر جراحت برداشت.	یوناما وقوع این رویداد را تثبیت نتوانست.
۸۰	به تاریخ ۱۹ اپریل، متجاوزین؛ ساحات اول و دوم لال میدان ولسوالی علی آباد کندز را اشغال کردند. آنها در جریان عملیات تلاشی زیان های هنگفتی را بر مردم وارد کرده اند.	یوناما وقوع این رویداد را تثبیت نتوانست.
۸۱	به تاریخ ۱۹ اپریل، ملیشه های اربکی ۷۰ تن فرد ملکی باشنده قزیل قلعه و بازار کامی ولسوالی صیاد در ولایت	این رویداد به دنبال اعلامیه طالبان قسماً از جانب یوناما تأیید گردید.

<p>یوناما دریافت که پرسونل پولیس محلی سه مرد روستائی را که در ساحه انفجار مواد منفجره تعبیه شده حضور داشتند، مورد لت و کوب قرار دادند.</p>	<p>سرپل را پس از آنکه موتر حامل فرمانده آنها با ماین کنار جاده برخورد کرد، به شدت مورد لت و کوب قرار دادند. در این حادثه سرهای بعضی از ریش سفیدان شکستاده شد.</p>	
<p>این رویداد قبل از اعلامیه طالبان توسط یوناما با جزئیات مشابه به ثبت رسیده بود.</p>	<p>به تاریخ ۲۰ اپریل، نیروهای اشغالگر در یک سلسله عملیات شبانه بالای منطقه کورام خیل ولسوالی تگاب ولایت کاپیسا حمله کردند. آنها منازل مسکونی را تلاشی کرده و نهایتاً دو فرد ملکی را به شهادت رساندند.</p>	۸۲
<p>یوناما این رویداد را تحقیق نمود و دریافت که افراد کشته شده در این حادثه افراد ملکی نبودند.</p>	<p>به تاریخ ۲۱ اپریل، دو طلبه که متعلق به یک مدرسه دینی محلی بودند، حین بازی فوتبال در نواحی ولسوالی بلخ ولایت بلخ توسط اشغالگران به شهادت رسیدند.</p>	۸۳
<p>یوناما وقوع این رویداد را تثبیت کرده نتوانست.</p>	<p>به تاریخ ۲۱ اپریل، یک نفر ملا امام بنام مولوی مهرباب الدین فقط به اتهام اشتراک در نماز جنازه طالبان ابتدا شدیداً مورد لت و کوب قرار گرفت و سپس به شهادت رسانیده شد. به همین قسم، ملیشه های اربکی مدرسه جامع مولوی عبدالوهاب در ساحه چوترا ولسوالی ازره ولایت لوگر را بسته کرده اند. به گفته مردم محل، فرمانه نیروهای اربکی بنام سوربتی خیل با افراد مسلح خود به ساحه آمد و به مدرسه مولوی عبدالوهاب حمله کردند. آنها ابتدا مولوی صاحب و یک تعداد افراد ملکی را دستگیر کردند و سپس آنها را لت و کوب نمودند. به گفته مردم محل، نیروهای اربکی مردم محل را به دلیل اینکه جوانهایشان را به صفوف نیروهای بدنام اربکی نمی فرستند، لت و کوب و شکنجه نمودند.</p>	۸۴
<p>یوناما وقوع این رویداد را تثبیت نتوانست.</p>	<p>به سلسله کشتار افراد ملکی، به روز سه شنبه مورخ ۲۳ اپریل، ۴ طفل توسط پولیس مزدور در ولسوالی ارغنداب ولایت کندهار به شهادت رسید. آنها ادعا کردند که این رویداد زمانی رخ داد که بم دستی توسط یک پولیس در جریان تمرین سهواً به سوی یک خانه پرتاب شد. تا امروز معلوم نشد که تمرینات پولیس چرا</p>	۸۵

	در منطقه رهائشی افراد ملکی اجراء می گردد که منجر به پرتاب بم دستی در داخل خانه مسکونی شده و باعث شهادت یک طفل بی گناه شد.	
۸۶	به تاریخ ۲۵ اپریل، ۴ کوچی در تمرینات مشترک نظامی در قریه های ولسوالی ارغنداب ولایت کندهار کشته و زخمی شدند. این واقعه توسط نیرو های اشغالگر نیز تأیید شده است.	یوناما وقوع این رویداد را تثبیت نتوانست.
۸۷	به تاریخ ۲۶ اپریل، یک طفل ۱۱ ساله در اثر حمله هواپیمای بدون سر نشین نیرو های اشغالگر در منطقه توالی از مربوطات ولسوالی شاه ولی کوت ولایت کندهار به شهادت رسید.	یوناما وقوع این رویداد را تثبیت نتوانست.
۸۸	در حادثه اخیری که به روز یک شنبه مورخ ۲۸ اپریل در ولسوالی چپرهار ولایت ننگرهار اتفاق افتاد؛ طبق تأیید ولسوال چپرهار، شلیک مستقیم توسط نیروهای تجاوز گر باعث شهادت ۴ تن بیگناه گردید.	یوناما این رویداد را قبل از اعلامیه طالبان ثبت کرده و دریافت که در این حادثه سه فرد ملکی کشته و یک تن دیگر مجروح گردید.
۸۹	به تاریخ ۲۹ اپریل، چهار هموطن ملکی در اثر شلیک اشغالگران در مناطق مانو و گلدره ولسوالی چپرهار ولایت ننگرهار به شهادت رسیدند.	یوناما این رویداد را قبل از اعلامیه طالبان ثبت کرده و دریافت که حادثه مذکور به تاریخ ۲۸ اپریل به وقوع پیوست که ۱ فرد ملکی در آن کشته شد.
۹۰	به تاریخ ۲۹ اپریل، نیرو های اربکی ۲ خانه افراد ملکی را در منطقه چهارصد خانه ولسوالی ماره مور ولایت دایکندی به آتش کشیدند.	یوناما وقوع این رویداد را تثبیت نتوانست.
۹۱	به تاریخ ۲ می ۲۰۱۳، ملیشه های اربکی در قریه میداد خیل ولسوالی شولگر ولایت غزنی یک فرد ملکی را به نام ابو خان اکه بازداشت و در اثر لت و کوب شهید کردند.	یوناما این رویداد را پس از اعلامیه طالبان تثبیت کرده و دریافت که عناصر ضد دولت مرتکب این عمل شدند. به اساس اطلاعات تثبیت شده، عناصر ضد حکومت یک فرد ملکی را از منزلش اختطاف و پس از چند ساعت سرش را بردند. گفته می شود که فرد مذکور به دلیل حمایت آشکار از پولیس محلی افغان به قتل

	رسیده است.	
۹۲	به تاریخ ۴ می، در بازار مسجد سبز در ولسوالی نادعلی ولایت هلمند و در اثر بمبارد متجاوزین ۳ فرد ملکی شهید و ۱۰ تن دیگر مجروح شدند.	یوناما وقوع این رویداد را تثبیت نتوانست.
۹۳	به تاریخ ۴ می، نیروهای اشغالگر بالای قریه شولانی ولسوالی چپرهار ولایت ننگرهار حمله کردند. آنها خانه های مسکونی افراد ملکی را تلاشی کردند، خسارات مالی به بار آوردند، یک فرد ملکی را مجروح ساختند و ۱۱ تن فرد ملکی دیگر را بازداشت کردند.	یوناما این رویداد را پس اعلامیه طالبان تثبیت کرده و دریافت که در نتیجه شلیک سلاح خفیه توسط نیرو های طرفدار حکومت، یک فرد ملکی مجروح گردید. افزون بر آن، نیرو های مذکور تعداد از مظنونین عناصر ضد حکومت را بازداشت کردند.
۹۴	به تاریخ ۴ می، ملیشه های اربکی ۵ فرد ملکی را در ولسوالی زنه خان ولایت غزنی به شهادت رساندند. خبر ها حاکی از آنست که ملیشه های اربکی زمانی با کمین طالبان برخوردند که برای اجرای عملیات در حرکت بودند. پس از ختم درگیری، اربکی ها پنج فرد ملکی به نام های سلیمان زی و نقیب فرزندان شهید دولت، مسلم فرزند قلم خان، نادر خان فرزند محمد نبی و طالب فرزند لاهور را با خود بردند و در زندان چنان مورد لت و کوب قرار دادند که همه این پنج تن به شهادت رسیدند.	یوناما وقوع این رویداد را تثبیت نتوانست.
۹۵	به تاریخ ۴ می، قاری محمد زمان، امام مسجد جامع در منطقه بابه شاخ ولسوالی امام صاحب ولایت کندز نخست بازداشت و بعداً به شهادت رسید.	یوناما این رویداد را قبل از اعلامیه طالبان ثبت کرد و دریافت که یک افسر پولیس سرحدی یک امام مسجد را در ولسوالی امام صاحب ولایت کندز به قتل رساند.
۹۶	به تاریخ ۵ می، نیرو های اشغالگر بالای قریه پت خیل ولسوالی شاه جوی ولایت زابل حمله کردند. نخست باشندگان قریه مورد لت و کوب قرار گرفتند و بعداً ملام اما به اسم نورالله آغا و یک طفل ۱۴ ساله را بازداشت کردند.	یوناما وقوع این رویداد را تثبیت نتوانست.

<p>یوناما این رویداد را قبل از اعلامیه طالبان ثبت کرد و دریافت که یک عضو پولیس محلی افغان یک فرد ملکی را در ولسوالی دشت ارچی ولایت کندز به قتل رسانده است.</p>	<p>به تاریخ ۵ می، ملیشه های اربکی یک فرد ملکی به نام امیر خان را در منطقه وزیر اکبر خان ولسوالی دشت ارچی ولایت کندز به شهادت رساندند. به اساس گفته های باشندگان محل، امیرخان یکی از باشندگان آرام محل بوده و هیچ ارتباطی با هیچ جریان نظامی و سیاسی نداشت.</p>	<p>۹۷</p>
<p>یوناما این رویداد را قبل از اعلامیه طالبان ثبت کرده و دریافت که گروهی از نیرو های پولیس محلی افغان مصروف شلیک هوائی بودند که در نتیجه یک خانم ۲۸ ساله حامله در داخل منزلش شدیداً مجروح شده و طفل خود را از دست داد.</p>	<p>به تاریخ ۶ می، در اثر شلیک یک ملیشه اربکی در منطقه ورسک ولسوالی مره وره ولایت کنر یک خانم که حمل نیز داشت مجروح گردید. مردم بالای ملیشه اربکی سنگ پرتاب کردند، ولی نیرو های امریکائی بلافاصله به محل رسیده و وی را از نزد باشندگان خشمگین نجات داد.</p>	<p>۹۸</p>
<p>یوناما وقوع این رویداد را تثبیت نتوانست.</p>	<p>به تاریخ ۷ می، نیروهای اشغالگر بالای منطقه لوی کاریز ولسوالی میوند ولایت کندهار حمله کردند. آنها زنان و مردان را شدیداً مورد لت و کوب قرار دادند. بعضی از افراد ملکی به ضرب چاقو مجروح شده و تعداد از آنها بازداشت شدند. پس از آن، متجاوزین پول و اجناس با ارزش را از خانه های مسکونی به سرقت برده و محل را ترک کردند. صبح روز بعد، باشندگان ولسوالی میوند دست به تظاهرات علیه این جنایت زدند. آنها شاهره کندهار- هرات را به روی ترافیک بستند و علیه نیرو های اشغالگر شعار سر دادند. زمانی که آنها خواهان رهائی بستگان بازداشت شده خویش گردیدند، با شلیک بدون تفکیک نیرو های پولیس مواجهه که در نتیجه ۱۱ فرد ملکی شهید و ۲۰ تن دیگر مجروح شدند. این رویداد توسط مقام ولایت کندهار نیز تأیید شد ولی آنها اظهار داشتند که اکثر مظاهره کنندگان مخالفین دولت بودند و بیشتر اجساد و مجروحین مربوط به مخالفین حکومت می باشد.</p>	<p>۹۹</p>
<p>یوناما این رویداد را مورد بررسی قرار داده و دریافت که قربانیان این حادثه</p>	<p>به تاریخ ۸ می، نیرو های متجاوز حملات همزمان را بالای قریه های انگوری، مورکی و کجیر ولسوالی</p>	<p>۱۰۰</p>

<p>افراد ملکی نبودند.</p>	<p>خوگیانی ولایت ننگرهار به راه انداختند. آنها ۳ فرد ملکی به شمول یک طفل را به شهادت رسانده و ۶ تن دیگر به شمول ۲ زن را مجروح ساختند. آنها هم چنان ۶۲ فرد ملکی دیگر را مورد لت و کوب قرار داده و بازداشت کردند.</p>	
<p>یوناما این رویداد را قبل از اعلامیه طالبان ثبت کرده و دریافت که حادثه مذکور به تاریخ ۸ می اتفاق افتاد و باعث تلفات ۴ فرد ملکی گردید.</p>	<p>به تاریخ ۹ می، در اثر بمبارد نیرو های اشغالگر یک طفل و یک زن در قریه چیچکتو ولسوالی قیصار ولایت فاریاب شهید شدند.</p>	<p>۱۰۱</p>
<p>یوناما این رویداد را قبل از اعلامیه طالبان ثبت کرده و دریافت که مرتکبین این عمل شناسائی نشده و ممکن عناصر ضد حکومت باشند. یوناما دریافت که انفجاری در نزدیکی یک واسطه نقلیه افراد ملکی در ولسوالی تگاب ولایت کاپیسا به وقوع پیوست که باعث هلاکت ۴ فرد ملکی و مجروحیت ۲ تن دیگر گردید.</p>	<p>به تاریخ ۱۰ می، یک عراده واسطه نقلیه مسافربری توسط ملیشه اربکی در نزدیکی پوسته امنیتی در منطقه تانارخیل ولسوالی تگاب ولایت کاپیسا مورد هدف قرار گرفت که در نتیجه ۲ فرد ملکی به شمول یک زن شهید و ۳ تن دیگر مجروح شدند.</p>	<p>۱۰۲</p>
<p>یوناما این رویداد را مورد بررسی قرار داده و دریافت که قربانیان این حادثه افراد ملکی نبودند.</p>	<p>به تاریخ ۱۱ می، نیرو های داخلی یک فرد ملکی به نام حمدیه را در منطقه کانتوتوا در نزدیکی پارون مرکز ولایت نورستان به شهادت رساندند.</p>	<p>۱۰۳</p>
<p>یوناما این رویداد را قبل از اعلامیه طالبان ثبت کرده و دریافت که نیروهای آیساف ۲ فرد ملکی را کشته و ۴ تن دیگر را در جریان عملیات شبانه در ولایت جنوبی کندهار بازداشت کردند.</p>	<p>به تاریخ ۱۲ می، نیرو های اشغالگر به ادامه عملیات های شبانه در منطقه ناگان ولسوالی ارغنداب ولایت کندهار بالای یک خانه حمله کردند. آنها ۲ فرد ملکی را شهید و ۴ تن دیگر را مجروح ساختند. این تلفات ملکی توسط قوماندان امنیه ولسوالی به نام نیاز محمد نیز تأیید شد.</p>	<p>۱۰۴</p>
<p>یوناما این رویداد را قبل از اعلامیه طالبان ثبت کرده و دریافت که در تظاهرات علیه پاکستان عناصر ضد حکومت نفوذ کرده و از داخل</p>	<p>به تاریخ ۱۲ می، رسانه های خبری گزارش دادند که صبر باشندگان ولسوالی میوند ولایت کندهار در برابر تلاشی و اذیت متجاوزین و نیرو های داخلی به سر رسیده است. پس از عملیات شبانه مورخ ۷ می که طی</p>	<p>۱۰۵</p>

<p>جمعیت بالای پولیس ملی و اردوی ملی حمله کردند. پولیس ملی افغان به حمله پاسخ داد و این حادثه باعث کشته شدن سه راننده ملکی و مجروحیت سه تن دیگر گردید.</p>	<p>آن حتی زنان مورد لت و کوب قرار گرفت و باشندگان ولسوالی برای دو روز متوالی مظاهره کردند، عملیات های تلاشی شدت گرفته است. شخصی به نام داوود به رسانه ها گفت که پس از مظاهره منزل وی ۴ بار تلاشی شده است. یک دوکاندار در ولسوالی میوند گفت که از حضور نیرو های افغان و همکاران خارجی شان بسیار نگران و غمگین است. آنها افراد را بازداشت و اذیت می کنند، خانه های مسکونی را تلاشی می نمایند و اجناس قیمتی را با خود می برند، و جنراتور های چاه های عمیق شان را آتش می زنند. باشندگان محل هوشدار دادند که اگر مشکلات شان توسط مقامات رفع نگردد، آنها مجبور به ترک خانه های شان خواهند شد و در آن صورت مسئولیت عواقب آن به دوش مسئولین خواهد بود.</p>	
<p>یوناما وقوع حادثه را تأیید کرده و آن را به منازعه شخصی نسبت می دهد نه درگیری مسلحانه.</p>	<p>به تاریخ ۱۶ می، ۲ ملام امام به نام های مولوی عبدالواحد و قاری عنایت الله توسط نیرو های امنیتی افغان در نزدیکی مرکز ولایت سمنگان به شهادت رسیدند. افراد ملکی در برابر این کشتار در شهر ایبک دست به تظاهرات زدند. مظاهره کنندگان علیه مقامات دولتی شعار سر دادند و خواهان محاکمه مرتکبین این جنایت شدند.</p>	۱۰۶
<p>یوناما وقوع این رویداد را تثبیت نتوانست.</p>	<p>به تاریخ ۱۷ می، ملیشه های قوماندان شاه محمود در منطقه سگری ولسوالی چارچیان ولایت ارزگان ۲ طفل یک فرد ملکی به نام جانداد اکه را شهید و خانمش را مجروح ساختند.</p>	۱۰۷
<p>یوناما وقوع این رویداد را تثبیت نتوانست.</p>	<p>به تاریخ ۱۸ می، یک فرد ملکی به اسم داکتر شاه ولی در قریه گودالوی هفت آسیا در ولسوالی سید آباد ولایت میدان وردک در حالی توسط حمله هواپیمای بدون سرنشین به شهادت رسید که می خواست جهت ادای نماز صبح به مسجد برود.</p>	۱۰۸
<p>یوناما این رویداد را پس از اعلامیه طالبان تثبیت کرده و دریافت که</p>	<p>به تاریخ ۱۸ می، نیرو های داخلی در منطقه پهلوان تاش ولسوالی صیاد ولایت سرپل یک باشنده قریه به اسم</p>	۱۰۹

<p>عاملین این حادثه عناصر ضد حکومت بودند. یوناما دریافت که گروهی از عناصر ضد حکومت یک معلم را در ولسوالی سید ولایت سر پل ایستاد نموده و وی را هوشدار داد تا با دولت افغانستان همکاری نکند. موصوف لت و کوب نشده و نیز مجروح نگردیده بود.</p>	<p>معلم و پسرش را مجروح ساخته و تعداد زیادی از مواشی را کشته یا زخمی نمودند.</p>	
<p>یوناما وقوع این رویداد را تثبیت نتوانست.</p>	<p>به تاریخ ۱۹ می، عساکر داخلی ۶ فرد ملکی را در منطقه شورشورک ولسوالی نادعلی ولایت هلمند بازداشت کردند. مردم محل به رسانه ها گفتند که جسد یکی از شش فرد بازداشت شده دو روز بعد در حالی به دست آمد که آثار لت و کوب در آن دیده می شد. در رابطه به بازداشت شدگان باقیمانده، هیچ معلومات در مورد مرگ یا زندگی شان در دسترس نمی باشد. در عکس العمل در برابر این واقعه، مردم محل جسد فرد شهید شده را به عنوان اعتراض به مقام ولایت انتقال دادند. آنها از مقامات خواستند تا عاملین این جنایت را مجازات نموده و مانع آزار و اذیت افراد ملکی گردند در غیر آن افراد محل جانب طالبان را خواهند گرفت.</p>	<p>۱۱۰</p>
<p>یوناما این رویداد را قبل از اعلامیه طالبان ثبت کرده و دریافت که این حادثه توسط عناصر ضد حکومت به وقوع پیوست. یوناما دریافت که گروهی از عناصر ضد حکومت تلاش کردند تا در ولایت هرات وارد یک خانه مسکونی شده تا غذا به دست آورده و از عملیات مشترک نیروهای ملی امنیتی افغان و نیروهای بین المللی خود را محفوظ سازند. گروه مذکور با مقاومت افراد ملکی مواجه شدند که در نتیجه آنها یک زن را</p>	<p>به تاریخ ۱۹ می، متجاوین بالای بعضی از منازل مسکونی در منطقه زیرکوه ولسوالی شیندند ولایت هرات حمله بردند. آنها باشندگان محل را از خانه های شان بیرون کشیده و بعداً آنها را به گونه دسته جمعی به شهادت رساندند. هم چنان، اشغالگران در عین تاریخ بالای یک مدرسه در منطقه عزیز آباد حمله کردند و یک معلم را شهید و یک دانش آموز دیگر را مجروح ساختند.</p>	<p>۱۱۱</p>

<p>مورد هدف قرار داده و وی را مجروح ساختند.</p>		
<p>یوناما وقوع این رویداد را تثبیت نتوانست.</p>	<p>به تاریخ ۱۹ می، نیروهای داخلی خانه یک فرد ملکی به نام زمیری را در منطقه غازی خان خیل ولسوالی تگاب ولایت کاپیسا به آتش کشیدند. افراد محل گفتند که این عساکر منزل مسکونی زمیری را از آن جهت به آتش کشیدند که یکی از اقارب وی از حامیان طالبان بود.</p>	<p>۱۱۲</p>
<p>یوناما این رویداد را پس از اعلامیه طالبان تثبیت کرد و دریافت که عناصر ضد حکومت بالای کارگران شرکت ساختمانی که مصروف اعمار کاریز بودند شلیک کردند که باعث تأخیر در کار اعمار کانال مذکور گردید.</p>	<p>به تاریخ ۲۴ می، در یک گزارش آمده که ملیشه های اربکی کاریز را در قریه پانی (که شامل ۳۵۰ خانه می شود) در مربوطات ولسوالی گیرو ولایت غزنی بستند که مردم با مشکلات زیادی مواجه شدند. باغ ها، زراعت و مواشی مردم محل با خطر تلف شدن مواجه شد. به اساس گفته های مردم محل، افراد مسن قریه نزد ملیشه های اربکی رفتند و از آنها تقاضا کردند تا کاریز را باز نمایند زیرا مزرعه و باغ های شان در خطر نابودی قرار دارد ولی اربکی ها در پاسخ گفتند که اگر بار دیگر به خاطر گشایش کاریز نزد شان مراجعه شد، عواقب ناگوار برای شان همراه خواهد داشت.</p>	<p>۱۱۳</p>
<p>یوناما تأیید کرد که فرد مذکور به اثر خصومت های شخصی کشته شده است.</p>	<p>به تاریخ ۲۵ می، امام و خطیب یک مسجد به اسم مولوی محمود خان توسط ملیشه های اربکی در منطقه قعله انجیل ولسوالی علینگار ولایت لغمان در حالی به شهادت رسید که بعد از ادا نماز عشاء به سوی خانه در حرکت بود.</p>	<p>۱۱۴</p>
<p>یوناما این رویداد را پس از اعلامیه طالبان تثبیت کرده و دریافت که ۳۰ تن از باشندگان قریه میرزاک دست به تظاهرات مسالمت آمیز زدند و تقاضای آن را کردند تا پوسته های امنیتی پولیس محلی که در داخل منازل مسکونی ایجاد شده بود، برچیده شود.</p>	<p>به تاریخ ۲۶ می، مردم محل در شرنه، مرکز ولایت پکتیکا علیه اربکی ها پس از آن دست به تظاهرات زدند که ملیشه های اربکی در منازل مسکونی مستقر گردیدند. مظاهره کنندگان گفتند که ملیشه های اربکی در منطقه میرزاک ساحه خواجه خیل دست به اعمار پوسته های امنیتی در داخل منازل مسکونی زدند و مردم از این ناحیه نهایت با مشکل مواجه می باشد. آنها علیه نیروهای اربکی شعار می دادند و خواهان آن بودند تا این نیروها هر چه عاجل خانه های مسکونی را ترک</p>	<p>۱۱۵</p>

	کنند.	
یوناما وقوع این رویداد را تثبیت نتوانست.	به تاریخ ۲۷ می، نیروهای داخلی؛ ملا امام و معلم مدرسه دارالحفاظ را در بازار ولسوالی فرارود ولایت فراه در حالی به شهادت رساندند که در مسجد خوابیده بودند.	۱۱۶
یوناما این رویداد را قبل از اعلامیه طالبان ثبت کرده و دریافت که در اثر درگیری زمینی میان اردوی ملی افغان و عناصر ضد حکومت در ولسوالی وردوج ولایت بدخشان یک طفل کشته و ۷ فرد ملکی دیگر مجروح شدند.	به تاریخ ۲۹ می، از اثر شلیک هاوان و بمباردمان توسط اشغالگران و عساکر داخلی در قریه غنی در ولایت بدخشان، ۲ مرد و یک زن شهید و ۷ فرد دیگر ملکی به شمول ریش سفیدان مجروح شدند. هم چنان، تعدادی از خانه های مسکونی در اثر بمباردمان تخریب و خسارات مالی به مردم محل وارد گردید.	۱۱۷
یوناما وقوع این رویداد را تثبیت نتوانست.	به تاریخ ۲۹ می، نیروهای داخلی در منطقه تکر ولسوالی میزانی ولایت زابل ۲ فرد ملکی را لت و کوب و بعداً توقیف نمودند.	۱۱۸
یوناما این رویداد را قبل از اعلامیه طالبان ثبت کرده و دریافت که در اثر تبادل آتش ۳ فرد ملکی کشته و ۱۲ تن دیگر مجروح شدند.	به تاریخ ۲۹ می، در اثر بمباردمان نیروهای اشغالگر بالای ولسوالی السای ولایت کاپیسا، ۵ فرد ملکی شهید و ۱۴ تن دیگر مجروح گردیدند. متجاوزین بعد از بمباردمان افراد محل را مورد آزار و اذیت قرار داده، خسارات مالی را بالای شان وارد و ۵۰ تن از افراد ملکی را بازداشت کردند.	۱۱۹